

LÂM THỊ NHÃ PHƯƠNG

Đầy Thì Quả Sầu

Sách dành cho người lớn trên 18 tuổi

Nhã Phương
97

Dậy Thì Quá Sớm

Lâm Thị Nhã Phương

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 1

Mùa hè. Nắng buổi sáng tuy có chói chang, nhưng nhờ những tàu lá sum xuê rậm rạp của những cây nhãn, cây mít, cây điều, nên cái sân lát gạch bát tràng và toàn thể khu vườn cửa cô giáo Loan mát rượi.

Tiếng hai con cưỡng, con chanh chạch chạy từ sau chiếc lồng tre cuối sân hót không dứt. Âm thanh dễ thương đó làm cô giáo Loan tỉnh ngủ. Mắt Loan cay cay xé vì nàng chỉ bắt đầu chợp mắt vào khoảng lúc ba giờ rưỡi sáng. Nếu hôm nay không là ngày cuối tuần, chắc Loan phải vất vả lắm mới chòi ra khỏi giường, sửa soạn đi dạy.

Loan lười biếng, nhắm mắt, định ngủ thêm chút nữa, mà tiếng hót lạnh lout của chú chim thơ ngây ngoài sân, làm nàng không chợp mắt được. Kéo tấm màn cửa màu xanh lơ cửa sổ phòng ra một tí, Loan nằm nghiêng đưa mắt nhìn bang quơ ra sân. Mấy con bướm cánh ngũ sắc bay chập chờn hút nhụy những hoa thọ, hoa thược được cạnh hòn non bộ giữa sân. Những lá mít, lá mận, lá nhãn vàng khô, được gió thổi, bay xào xạc chầm chậm, tới cái bồn hình tròn bằng gạch thì dừng lại. Nàng đưa mắt lên nhìn say sưa hòn non bộ. Trông xa nó đẹp như cảnh thần tiên, mà chỉ trong những tranh thủy mặc vẽ trên lụa Tàu mới có.

Tâm hồn Loan thích tĩnh lặng, thích thiên nhiên nên tốt nghiệp sư phạm xong, là nàng xin về đây, nơi quê cha đất tổ ở Phụng Hiệp, làm giáo sư. Căn nhà ngói đỏ to lớn tọa lạc trên khu vườn bát ngát này là của ông nội cho nàng. Ở không hết, Loan đã cho những bạn gái giáo sư về cùng trọ cho vui. Nhưng đêm hôm qua, một cảnh tượng vô cùng hấp dẫn đã lôi kéo Loan nhìn mê mải, say sưa đến ba giờ rưỡi sáng mới về phòng, trần trọc mải, Loan thiếp đi lúc nào không biết.

Một cảnh tượng mà sự khêu gợi và tác động kích dâm đã làm cho Loan không những bàng hoàng mà nàng còn thấy da thịt, tâm hồn nàng đã trải qua cơn đam mê đó. Sáng nay mắt nàng cay xé. Người nàng bần thần mỗi meat, rã rời như chính nàng đã lẩn loan, loạn cuồng, trần truồng với cậu học trò tên Khải.

Đáng lý thì Loan đã ngủ lúc 10 giờ đêm qua. Nhưng ánh neon pin và tiếng chân người ngoài sân làm Loan để ý. Nàng tắt vội neon trong phòng. Hai bóng người đi qua chỗ cuối sân, nhờ ánh neon vàng nhạt

ở chái hiên, Loan nhận rõ đó là cô giáo Ngọc, và người kia là một cậu bé! Ngọc đã tắt neon pin, nhưng nhờ ánh đèn vàng mà Loan vẫn thấy rõ Ngọc ôm cậu bé thật sát, nói cái gì với nhau bé quá không nghe rõ ... rồi cả hai ôm nhau nút lưởi.

Loan không tin mắt mình, tưởng là nhìn lầm ai. Thì ngoài kia, tay cậu bé đưa lên ngực Ngọc, nắn nắn vú của Ngọc, bóp vú Ngọc và lần tay xuống sờ lồn.

- Em muốn ở lại đây với cô đêm nay. Khải nói.

- Có tiện cho em không? Sợ ba má Khải ở nhà trông...Hay là để sáng mai tiện hơn. Nhớ ba má Khải biết ...

- Không đâu. Chẳng bao giờ ông bà nghĩ là Khải đã leo rào đi chơi khuya đến giờ này. Khải thèm quá, Khải muốn quá. Khải không đợi được tới sáng mai đâu.

Và cả hai lại ôm nhau nút lưởi mê man. Tay Khải lại mò lồn cô giáo Ngọc. Nhưng lần này hấn thọc hấn vào quần Ngọc mà xoa, mà nắn... Tay Ngọc cũng cho vào trong mà nắn cặc Khải. Tiếng cả hai rên âm ư. Dù họ đã ếm giọng lẩm, Loan vẫn nghe rõ mồn một, nhờ đêm khuya ở nhà quê thanh vắng.

Loan đang nghe rất rõ cuộc đối thoại tình tứ của Ngọc và Khảiii, thì bỗng con chó berger sủa ầm lên làm cả hai dìm nhau đi vào hành lang. Ngọc mở cửa, bật đèn phòng. Cả hai bước vào. Cửa đóng lại....

Loan đã hai mươi ba. Nhưng tim nàng lạnh ngắt, hầu như chẳng còn thiết tha gì với tình yêu và xác thịt. Bởi năm 13 tuổi, Loan đã một lần ... thất tình với một ông anh họ tên Trường. Chuyện đã xa xăm, mờ nhạt lắm, nhưng vẫn đeo đẳng làm khổ Loan từng ngày, từng đêm. Nó ám ảnh Loan như hồn ma bóng quế. Nó nhắc nhở Loan đừng day vào tình yêu nữa, sẽ khổ. Cho nên suốt 10 năm, bây giờ thức day, thèm một con mồi ngon thịt như Khải, tình nhân của Ngọc. Lúc Ngọc đã đóng cửa, Loan đi nhẹ đến, nhìn xuyên qua lỗ khoá. May quá. Đèn trong phòng vẫn sáng trưng. Ngọc và Khải ngồi cạnh mép giường. Hai cặp môi dính sát, không rời. Rồi Ngọc vật Khải nằm bật ngửa ra. Chân gát qua phần hạ bộ của Khải:

- Chưa gì đã cứng ngắc như khúc củi? Xấu lắm nghe Khải.
- Bởi vậy, Khải mới xin cô cho ngủ lại đêm nay.
- Có phải Khải 16 tuổi không?
- Phải. Tại sao?
- Tại vì ...tại vì ... cái này của Khải lớn quá.

Ngọc vừa nói, vừa kéo zipper quần Khải, móc con cặc ra. Nàng chu môi, nhìn say đắm khúc gân trắng phau, còn mum da quy đầu của Khải.

Cậu bé sung sướng khi nhìn bàn tay nuột nà, noun dài, trắng mịn, sơn móng đỏ của Ngọc đang bóp, nâng nít cặc mình. Khải chẳng tin mình có được một hạnh phúc quá lớn với cô giáo đẹp nhất nhì của trường Trung Học Lê Quý Đôn, quận Phụng Hiệp. Vì ở lớp, Ngọc nghiêm túc như bà thần. Chẳng lúc nào cười. Chẳng lúc nào nói đùa một câu cho các trò được dịp vui thoải mái. Nàng nghiêm đến độ làm cho vài em ở lớp học đã nằm mơ và khóc ré. Vậy mà Khải đã liều mạng, xông trận, vào một chiều mưa. Nói liều mạng cũng không đúng. Bởi nhờ theo dõi, Khải biết cô giáo Ngọc có cái gì đặc biệt, dành riêng cho Khải.

Ví dụ, đi tới đi lui trong lớp giảng bài. Mỗi lần đứng lại, blà cô Ngọc đứng cạnh chỗ Khải ngồi. Khải liếc ngang, thấy làn da trắng phau của Ngọc đưa ra chỗ xẻ của hai tà áo và cái quần xoa trắng. Liếc xuống tý nữa, Khải thấy miếng xì líp chỉ che có phầ nhỏ ở bên hông. Phần da thịt còn lại của Ngọc hiện lên màu hồng nhạt, kéo tuốt xuống bắp đùi. Không biết có phải mùi nước hoa, hay mùi da thịt thơm tho của Ngọc đã nhiều lần làm Khải ngất ngây, mê mẩn.

Có mấy lần Khải được cô Ngọc nhờ mua chim mía quay ở tiệm chú Phôi ngoài bean đồ. Và nhất là hay nhờ Khải viết bài trên bảng cho học sinh chép lại, vì chữ của Khải rất đẹp ... Thực ra, đó là những cái cớ để Ngọc tỏ cảm tình riêng, đặc biệt, với cậu học trò đẹp trai nhất của lớp đệ tứ. Cho đến chiều mưa mà Khải lấy can đảm, bỏ trái mít trong thúng, đội lên đầu, đến gõ cửa phòng Ngọc... giữa lúc Ngọc đang chấm bài.

- Thưa ...thưa cô, em em mang trái mít đến biếu cô.

Không phải đây là lần đầu Khải đến phòng Ngọc, nên em có vẻ dạn dĩ. Vì đã nhiều lần Khải mang chim mía, mang chồng tập vở của lớp, mang cả bánh xèo Ngọc nhờ Khải mua ngoài chợ, vân vân ....

- Trời, tội nghiệp không? Mưa như trút, Khải không biết sao?

- Dạ biết. Nhưng đi trong mưa ít người để ý...

Nói thế, rồi Khải nhìn xuống đất. Khải không dám nhìn vào đôi mắt bồ câu, sắc cạnh, như có nam châm của cô giáo . "Đi trong mưa, ít người để ý!" Câu nói đó Khải đã dùng để tống tình cô giáo Ngọc. Tự nhiên Ngọc day lên một tình thường. Một tình thông lạ hoắc. Nó không giống cái tình của cô giáo với một học trò. Có cái gì khó nói lắm, Ngọc không diễn tả nổi. Chỉ biết nó đang rần rần chạy khắp châu thân. Nó như mộng thành sự thật. Nó như kết quả những rắp tâm lằng main trong những lần Ngọc lén nhìn Khải cúi đầu làm bài trong lớp, hoặc Khải đến đưa quà tận phòng nàng....

Những lần đó, Ngọc muốn nói một cái gì. Hoặc chờ Khải bạo gan tỏ một lời. Dù rất ngắn. Hôm nay thì Khải đã khai pháo trước: "Đi trong mưa, ít người để ý?" Ngọc hiểu ngầm câu đó, mím mím cười, bê cái thúng đựng quả mít vào trong, quay lại đóng cửa, khoá luôn. Khải hồi hộp nhìn bàn tay cô giáo Ngọc khoá thật chậm và nhẹ cánh cửa, nhưng lòng rộn lên niềm vui đầy hạnh phúc.

- Em vào nhà tắm, cởi hết áo quần, vắt cho khô, hong lên. Xong lấy chiếc áo kimono của cô choàng đỡ. Nếu không sẽ bị cảm lạnh.

Khải riu riu đi vào nhà tắm, và không biết cậu bé có dụng ý để cửa tang hoát ra như thế hay không. Cô giáo Ngọc nép mình sau khung cửa, nhìn Khải cởi áo quần hết ra, đứng ngang. Ngọc chỉ thấy choom lông dái quần tít mọc um tùm dưới bụng Khải và một thân hình gầy như của người lớn. Hình như Khải cố ý đứng quay mặt ra cửa, vừa vắt khô quần áo, vừa âm ư một bài nhạc. Ngọc thích thú nhìn lén. Con cặc Khải từ từ ngồng lên. Cuối cùng sừng sững như quả chuối xanh, giật giật. Choàng chiếc áo kimono màu vàng sọc nâu của Ngọc xong, Khải bước ra, đi chậm lại, e dè, cố ý.

- Trời mưa lớn quá phải không cô?
- Ủ. Cô thích mưa. Trời vừa mát vừa lãng mạn. Nhưng buồn và khó ngủ...
- Mưa thì dễ ngủ chứ cô?
- Ủ, trẻ con thì nghe mưa dễ ngủ. Người lớn, nhất là người lớn cô đơn và đàn bà như cô, không nhắm mắt được.
- Tại sao lạ vậy cô?
- Chùng nào lớn. Khải sẽ biết...

Khải cứ đứng thế, nhìn cô giáo Ngọc. Hai tay cậu bé vờ cầm hai tà áo kimono. Nhưng thực ra là cậu che phần áo cộm cộm vì con cặc bên trong đang chổng, giật không ngớt. Khải mắc cỡ quá, không biết làm sao cho "thằng bé" đừng xưng lên đòi "nhân quyền", nên Khải đánh trống lãng:

- Em xẻ mít cô dùng nhen?
- Khởi. Cứ đứng đó. Cô thích nhìn Khải như thế .... Có buông tay ra được không?

Khải ngượng lắm. Nhưng cơ hội bằng vàng đang đến. Bỏ đi, không biết thuở nào được hưởng lại. Khải bỏ một bàn tay, và rồi hai bàn tay. Mắt Ngọc nhìn chăm chăm, chờ đợi. Hai tà áo kimono xẻ hair a, con cặc Khải chòi lên, ngang tàng, xấc xược như một dũng tướng... (Truyện từ Cõi Thiên Thai) Khải đứng như một hình nộm nhìn cô giáo đang đỏ ửng gương mặt. Các sớ thịt trên gương mặt trái soan của Ngọc đang đánh lại, căng cứng máu thêm xác thịt. Khải ngượng chín người như một diễn viên bước lên sân khấu lần đầu. Nhưng khúc gân Khải không ngừng "biểu dương lực lượng" khi Khải nhìn cái áo cánh mỏng màu hồng của cô Ngọc đã phơi hai đôi vú nhọn liều, không áo lout...Quần nữa! Sao lúc mới bước vào Khải không để ý.

- Khải ngồi xuống ghế, được không cô? Khải hỏi.

Ngọc không trả lời. Nàng tiến gần đến Khải, đối diện. Đôi mắt Ngọc đen láy và to là thế, mà giờ đây đã trĩu xuống mệt nhọc, não nùng. Nàng chỉ cách Khải có mấy phân. Hai tay Khải thừa thãi, khó chịu, chàng đưa lên, hình như muốn ôm choàng cô giáo, nhưng lại bỏ xuống cách ơ hờ, vô duyên...

Mắt nhưng đen của Ngọc đang nhìn Khải như thôi miên, thì nàng bỗng liếc xuống khúc gân mủm mĩm trắng hồng của Khải giữa hai tà áo. Ngọc nhoẻn cười. Cái cười của một bà chị kiêu kỳ. Cái cười của kẻ khát tình, vừa tìm được bảo vật. Và cũng là cái cười của "sư phụ" vừa nhìn thấy chỗ yếu của đạo sinh! Ngọc càng đứng gần, mùi thơm da thịt nàng càng toả ra thơm ngát. Hai đôi vú càng hiện rõ hai nuốm hồng hạt lựu.

Khải như nghẹn thở vì cô giáo Ngọc không nói lấy một lời, không làm được cử chỉ. Nàng đứng như thế như kẻ si tình, bất động, chiêm ngưỡng khúc gân...

- Em ngồi xuống nhen? Cô ? Khải lại hỏi.

Ngọc lắc đầu, và vẫn không nói. Hình như sự im lặng này quý hơn vàng, ngọc. Phút đầu tiên! Nàng muốn dùng đôi mắt, chỉ đôi mắt, để thu hồn bé Khải. Cặp Khải trắng hồng với tí da còn vương ở quy đầu! Ngọc biết là nó còn mới tinh anh. Mới nở! Mới ra ràng!

Ngọc bỗng quỳ nhẹ nhẹ xuống. Sát mặt, sát mũi vào cặp Khải. Hơi thở Ngọc làm nóng ran hạ bộ của bé Khải. Mũi Ngọc áp nhẹ vào đầu quy mào. Mắt nàng nhắm khít. Cặp Khải cử động. Khải núng không tả nổi. Những cảm giác lạ, kỳ quặc đã day động toàn bộ thần kinh Khải. Trời ơi, bàn tay cô Ngọc đã cầm vào và nâng khúc gân Khải. Khải nhìn lên trần nhà bặm môi. Đột nhiên hắn nghe c8ac mình ướt và nóng. Hắn nhìn xuống. Môi của Ngọc, đôi môi mà mỗi lần nhoẻn cười, đã giết không biết bao nhiêu quả tim của thầy giáo của cả trường, đang ngậm chặt, mút mạnh, nút hết toàn bộ cặp Khải.

Mặt Khải dần độn, ngu khờ, như mất hết sinh lực. Cái miệng cô giáo Ngọc đang đưa Khải lên thiên đàng. Có thể như thế này chăng? Khải chết rồi, hay vẫn còn sống? Hai tay Ngọc cho ra sau mông Khải, ấn sát vào rồi buông lơ lửng ra. Đầu tóc Ngọc phủ ào xuống, che mắt gương mặt đang say sưa hưởng thụ những giây phút thần tiên cực kỳ lãng

mạn. Có lẽ đến chết, Ngọc cũng không quên được khoảnh thời gian rạng rỡ này. Nàng chưa từng mơ ước sẽ có người yêu thua nàng đến bảy tuổi. Nàng chưa thoáng nghĩ sẽ yêu một học trò của mình. Nàng chưa có ý định phản bội Linh, người sẽ đi hỏi nàng làm vợ.

Không phải tự nhiên mà có buổi chiều nay. Nó khởi đi từ lâu rồi, không biết tự bao giờ, cái tình mong manh. Nhẹ như tơ hồng. Thoảng như mây mỏng. Mơ hồ như sương thu, khi nàng bắt gặp ánh mắt của Khải nhìn trộm nàng từ cuối lớp. Cú sét ái tình khởi đi từ đó. Nàng biết rõ như thế, bởi nàng không làm sao dứt nghĩ về Khải. Càng lúc, cái tình mong manh mơ hồ đó càng to lớn, vĩ đại hơn, cho đến hôm nay. Khuôn mặt dâm tình của Ngọc ập sát vào, rồi rút ra, làm thân cặc của Khải ướt chèm nhẹp như con loan đượ vớt lên từ dưới nước.

Bé Khải cắn mạnh môi dưới. Người cậu run lên như đang sốt. Khải đang chìm bết nổi sướng tê tái từ cặp môi của cô giáo truyền sang. Khải nhắm mắt, không dám nhìn xuống nữa. Hơi thở phì phào của Khải phát ra:

- Cô Ngọc ơi! Trời vẫn còn mưa...

Một câu nói vô duyên, không ăn nhập gì với "công lao" miệt mài của cô Ngọc. Sao Khải không nói "Cô ơi! Em sướng chết ngất và thở không nổi! Xin cô đừng mút mạnh quá, em .. em sẽ bắn ra ..." Hình như trí óc non nớt, Khải đã không đủ chữ nghĩa để diễn tả nổi sướng cùng cực đó. Bây giờ thì chàng đã biết đưa hai tay xuống, sờ nhẹ đầu tóc rối bù của cô giáo. Và biết uốn cái dít về phía trước.

Bất giác, Ngọc kéo mạnh hai vạt áo kimono. Chiếc áo rơi xuống trên thảm hoa. Khải trần truồng, thơ dại, như con chim non mới biết bay. Khải cảm thấy trơ trẽn, dị hợm, ngượng ngùng bao nhiêu. Cái hột vịt úp mề đã được bóc vỏ. Việc còn lại là rau răm, muối tiêu cho vào, rồi ngốn, nuốt cho bằng hết. Ngoài kia mưa vẫn vũ. Gió tạt từng cơn, đưa mưa đập vào cửa sổ, vào những tàng lá hủ loa xoà trên mái ngói. Tiếng sấm vang từ xa, từ ngoài đồng vắng, từ những quả đồi.... Chỉ có âm thanh duy nhất: Mưa!

Lòng cô giáo Ngọc và người học trò Khải cũng đổ cơn mưa, sắp chuyển thành bão. Da thịt của Khải gợn lên những ốc trâu. Phần vì

sự khoái lạc được có gió lạnh lạc loài đâu đó trong căn phòng. Hai tay Ngọc rời mộng đất Khải. Cậu bé nhìn xuống. Một khuy áo, hai, rồi ba. Thật chậm, mười ngón tay ngà của Ngọc cởi áo. Cặp mắt Khải như muốn rớt xuống khi bắt gặp đôi vú đẹp thần sầu của cô giáo. No tròn. Căng nhựa sống. Trắng hồng với hai chỏm nhọn, bé như hạt tiêu màu hồng nhạt.

Chương 2

Chiếc áo rời khỏi thân trên của Ngọc. Nàng ngược nhìn Khải để đo mức độ thèm khát của cậu bé. Rồi hai tay nàng nân niu thân thương khúc gân cương cứng của Khải. Rồi, cũng rất chậm, Ngọc đứng lên, thật sát, choàng hai cánh tay qua ôm chặt Khải. Hơi thở nàng đã phả vào mặt cậu bé. Ngọc nghiêng mặt, đáp nhẹ đôi môi lên môi Khải. Một tiếng sấm nổ lớn như xé trời, vang lên. Mưa ào ạt trút thêm xuống. Trong phòng có thêm thứ âm thanh ân cần thống thiết từ một lớn, một nhỏ, âm ư không thành lời.

Cả hai đang "đối thoại", gửi gắm rất nhiều, mà không thành chữ nghĩa. Hai trái vú ấm áp của Ngọc chạm sát vào ngực cậu bé. Khải ngộp hơi, thở hết muốn nổi.

- Có làm tình nhân của em mãi mãi được không mà đến đây chiều nay?

Ngọc thì thảo bên tai Khải. Cậu bé choáng váng. Cô giáo đã xưng với nó là em? Đột nhiên tya Khải cũng choàng qua ôm cứng trọn thân người cô giáo, và dùng mũi hôn nồng say lên cổ Ngọc. Rồi thì thảo bên tay Ngọc:

- Khải không biết phải trả lời thế nào cho đúng.

Khải chỉ có khả năng trả lời như thế và chỉ có thế. Mười sáu tuổi, Khải đã biết thèm tình yêu, thèm xác thịt. Như thế có quá sớm không? Khải không hiểu. Nó chỉ biết ở nhà quê cổ kính, bảo thủ như quận Phụng Hiệp này, hiện tượng dậy thì như thế là điều ít thấy, hoặc có, mà người ta cố dấu, nhất là những cô gái.

Con cặc của Khải chĩa ngay mu lồn cô giáo Ngọc. Hai tay Ngọc lại đưa dần cái lưng quần xuống dưới. Xuống nữa, và thoát khỏi hai bàn chân. Những tia chớp sáng loè, rất nhanh, cho thấy hai hình hài loã thể đã dính sát, thật sát. Cả hai không tình âm. Mà hơi nồng của nhục dục toát ra, bao trùm hai thân người đang mai dại, ngây ngất với lưỡi tìm lưỡi, môi mút môi...

- Cho Khải quỳ xuống hôn cô nhen?

Cũng không nói, Ngọc tự buông tay ra, như cái gậy đầu bật đèn xanh cho bé Khải tự do. Nó quỳ xuống như Ngọc đã quỳ lúc nãy, hai tay nhấn mạnh mông đít Ngọc vào, và mồm Khải ngòm ngoàm trên mu lồn Ngọc, như đứa bé khát sữa, ngậm nút vú mẹ. Hai bắp đùi Ngọc tự động dang ra. Nàng nhìn xuống và bắt đầu hưởng phút thần tiên. Ngọc sướng quá đến chẳng thèm để ý tại sao cậu bé lại bú nghề nghiệp như một người lớn!

Tại sao à? Tại Khải đã dậy thì quá sớm. Ở cái tuổi mà không một ai có thể tin được: mười ba! Lúc đó chẳng ai thèm để ý một cậu bé mới lớn, thường xách cần câu và gói cơm vào tuốt trong đĩa xa câu cá rô, trong mấy tháng hè. Khải đã biết mộng mơ. Biết thăm yêu. Biết theo cá canh chị chơi u mọi ở sân đình. Biết vào vườn thơm bẻ thơm, bẻ mít mời các chị ăn. Nghĩa là Khải thích quần quýt bên phái nữ. Nó ghiền thì đúng hơn. Ngày nào không gặp hay nô đùa với các chị, Khải tiu nghỉu như người nhuốm bệnh. Nên cậu bé đã được chỉ Sào nhận làm "em nuôi". Sào cũng là hiện tượng dậy thì quá sớm. Mười sáu mà nàng đã cặp bồ và đụ tơi bời với rất nhiều thanh niên trong xóm.

Những lần Khải vác cần đi câu cá trong đĩa xa, là luôn có Sào đi theo. Sào mang theo cái chảo nhỏ, một ít dầu phộng, một chai nước mắm đã làm sẵn. Hễ Khải câu được ít cá rô, cá trèn, là Sào làm sạch, chiên lên, hai chị em dùng trưa. Cá trong đĩa thì như bácnh canh. Nên Khải chỉ dùng một tiếng đồng hồ, là có thể kiếm thừa cho cả hai chị em. Thì giờ còn lại, Sào trải tấm ni lông xuống dưới một gốc cây soan, hay mù u, nằm ôm Khải, huấn luyện cậu bé tất cả những bài bản của làm tình.

Sào tập cho Khải biết nút lưởi. Biết sờ, bóp vú. Biết bú lồn. Và cuối hết, là biết đụ. Hai năm đầu tiên thì Khải chỉ học bú lồn. Đợi cho đến năm 15, Khải mới được chị Sào cho lên, cảm cặc và lồn chị, đụ chị, có khi lâu cả vài giờ. Kinh nghiệm học tập đó, Khải mang ra phục vụ cô giáo Ngọc chiều nay, làm cho cô, dù ít nói, mà cũng phải bật la lên như một người điên:

- Trời ơi, anh Khải ơi! Em không biết đâu. Đừng tập cho em thêm rồi bỏ em, em giết anh à. Anh chỉ cho em chừng này thôi, hay sẽ làm chồng em ... hả ..anh? Ôi, người em như bị điện giật, Khải có nghe không?

Khải không cần nghe. Nó chúi môi, chúi lưỡi vào phục vụ tối đa, làm cái mồm của cô giáo la không dứt. Đột nhiên Ngọc đứng không nổi nữa, quy xuống, rồi nằm ngửa ra trên thảm, dang rộng hai chân, cho học trò Đỗ Đình Khải thọc lưỡi vào trong xa mà quậy. Lúc bấy giờ, Khải mới nhìn rõ cái mu lồn của cô giáo. Lông lồn cô không nhiều, cũng không quăn. Nó sắp lớp nằm trật tự từ phía trên, chạy xuống hai bên khe lồn. Khải mê quá. Lồn co giáo đẹp hơn của chị Sào, nhờ màu đỏ.

Có lẽ dụ nhiều quá mà lồn Sào đã thâm đen hai bên mép. Ngọc còn lấy hai bàn tay banh rộng ra cho Khải dễ "hành đạo". Khải gồng cái lưỡi, cựa mạnh chỗ mỏng đốc. Đầu co giáo ngoẻo qua một bên, mắt nhắm khít, miệng há hốc, bụng rung mạnh, hai tay bóp vú và la thê thảm. Cô quên hết những người tình trước đây tại những phòng ngủ Đà Lạt, Nha Trang, Vũng Tàu. Cô sống chết với nghệ thuật bú lồn siêu việt của cậu bé Khải. Khải đang dùng hai ngón xe mạnh hột le, trong khi lưỡi cậu cứ xoáy mạnh, cựa mạnh có một điểm: mỏng đốc.

Mưa ơi! Đừng dứt hột! Gió ơi đừng ngưng thổi! Cả vườn cây ăn trái của nhà Loan rung động, toi bời với cơn mưa tháng sáu. Ừnh ươn, cóc nhái, côn trùng đang bắt đầu hoà tấu để cô giáo Ngọc tận hưởng trọn buổi chiều vàng ngọc, mà đã ba năm rồi, nàng mới nếm lại. Độ khoảng 15 phút, mộng đít Ngọc ềnh lên, bê luôn cái mặt Khải lên. Nàng bầu tóc Khải, loạn cuồng một cơn sướng ngất ngây chưa từng có và miệng nói những lời:

- Sông Hồng, Sông Cửu Long! Hồn ta tê điếng. Ta đang được chết dưới người yêu 16. Có định mệnh trớ trêu này chăng? Trời ơi, giúp con, giúp...con! Khải ơi, giúp em!

Vừa lúc cặp mộng Ngọc hạ xuống cái bịch, Khải thấy mồ hôi cô giáo tuông ra có hột trên mặt, trên ngực.... Nó trèo lên, không cần xin phép, tay cầm cặc dứt nhẹ vào, ấn xuống lồn Ngọc, bắt đầu một trận dụ kinh hồn khiếp vía. Mắt Ngọc mở không lên nữa. Chính nàng cũng không tin khả năng cậu bé đã làm nàng choáng váng, say nồng. Nàng tưởng chiều nay nàng sẽ phải từng chương, dạy cho người yêu 16 cách làm tình. Chứ đâu dám nghĩ nó đánh tan hoang hết "vườn" của Ngọc....

Chiều đó, khi dứt mưa, thì Ngọc thất trận hết bốn lần. Nàng mê man, cảm nín, rã rời, không còn lời nào quý hoá hơn để khen tặng, thăm phục thiên tài Đỗ Đình Khải...

... Cho đến đêm nay, đích thân Ngọc cầm đèn pin, ra tận Cầu Ông Chinh đứng đợi Khải. Trăng thượng tuần, có đó nhưng mây che mờ nhạt. Nên khi cả hai xuống dưới gầm cầu ngồi nhìn nước chảy, đã mạnh dạn ôm nhau nút lưởi, sờ cặc tha hồ mà không sợ ai thấy. Rồi Ngọc rủ Khải về phòng mình, như đã diễn ra ngoài sân, dưới chái hè, rồi tiếng chó sủa. Cả hai đóng cửa hôn nhau.

Loan nín thở, ngồi ngoài này nhìn xuyên qua lỗ khoá. Cái chênh lệch của tuổi tác của Ngọc và Khải. Cái "chỗ đứng giáo sư của Ngọc và cậu học trò đệ tứ của Khải, đã làm cho Loan xúc động, mê mẩn. Rồi Loan tự thú: đã có vài lần, dạy trong lớp, nàng cũng bồng yêu, mê hoảng cậu bé. Nàng đã nhìn lén nó cúi mặt làm bài. Nàng đã cho nó điểm chênh lệch so với sức học, vân vân ... Nhưng những lần như thế, với Loan, là những cánh hoa ty gôn màu hồng nhạt. Nó chỉ cho nàng ít khoảnh khắc hạnh phúc. Chứ chưa lần nào nàng dám táo tợn sẽ dụ khị cậu bé về nhà nàng để nằm song song, thò tay kéo zipper cảm cặc nó, nút lưởi nó như Ngọc đang làm với Khải. Nhất là để cho Khải tự do thọc tay vào quần áo nàng sờ lồn, bóp vú.

Trong kia cả hai chỉ mới sương sương vài đường xào khô, mà ngoài này lồn Loan ngập nước. Nước lan ra tận bắp vế. Loan cho tay ngay trước lồn kẹp lại cho đỡ thềm, và tự nhiên lòng nàng dậy lên nỗi ước ao, thềm muốn dứt tận. Nàng ước sao giờ này cũng có một cậu học trò như Khải, chứ không phải là một người lớn, hay một thanh niên. Có lạ không? Rồi Loan tự hỏi: có phải đó là lý do khiến nàng chọn nghề dạy học? Câu trả lời gần đúng! Loan rất thích trẻ con. Không biết là thích cái gì ở chúng nó, cho đến đêm nay, nhìn Ngọc nựng cặc Khải trên giường.... Loan bồng bồng mắt, tỉnh trí, hiểu ra nàng đang mê cái đó! Cái đó đã theo Loan, thú đẩy Loan học giỏi ngành sư phạm. Cái đó khiến Loan đi dạy mà diện như đi ăn dạ tiệc. Và nàng cảm thấy khoái khi đi ngang trước mặt một đám học trò Đệ tứ. Chúng đang cười đùa ầm vang, bỗng im bặt, nhìn theo bóng Loan, nuốt nước miếng. Mỗi cậu miên man với một ý nghĩ! Nội chỉ nhìn hai gót son của Loan trên hai chiếc guốc cao gót là lòng họ đã tái tê. Còn nói chi đến nhìn hai cặp đùi tròn trĩnh màu hồng sau làn vải lụa mỡ gà. Trên kia nữa. Ở ngang lưng, sợi giây xú chiêng hằn rõ lên sau chiếc áo dài lụa cũng màu mỡ gà. Và đằng trước, bên hông, mông đít....

Tuổi dậy thì của các cậu hầu như giống nhau. Thích mộng mơ, thích săn đuổi, thích sầu khổ một mình, thích yêu đơn phương.... Có tỏ tình, thì các cậu chỉ dám viết thư riêng trên giấy hồng, xanh nhạt, chờ có dịp là chuyển cho một thiếu nữ cùng lớp, chứ làm gì dám bạo phổi như Khải đang nằm kia nút lười, sờ lồn cô giáo Ngọc!

- Khải cởi áo quần cho em đi! Ngọc nói.

Loan xúng húng. Có thể một cô giáo 22 tuổi, lại xưng em với cậu học trò có 16? Giọng Ngọc nhõng nhẽo, nũng nịu, lả lơi, làm Loan co rúm người lại. Nếu có nhân tình như Khải, Loan có can đảm gọi anh chàng bằng anh, và xưng em như Ngọc không?

Khải cởi rất chậm, những nút áo dài của ngọc, rồi nằm đó nhìn cặp vú nổi cộm lên dưới cặp vú chiêng. Những ngón tay Khải đùa nghịch từ cổ Ngọc xuống dần tới rốn, xuống nữa. Rồi Khải bật tung hai khuy nút ở hông quần của Ngọc, xong kéo xệch cái quần xuống. Ngọc ểnh đít lên. Chiếc quần xuống nữa, ra khỏi cặp đùi dài, thon, mịn trắng của Ngọc. Tay Khải xọc thẳng vào xì líp và thoa lồn Ngọc cách say sưa.

Ngoài này, Loan nhột theo, rần rần theo. Làm như bàn tay Khải đang sờ vào lồn Loan chứ không phải lồn Ngọc. Môi Loan hít hà tự nãy giờ nên khô khốc.

Loan thèm cốc nước...mà không, thèm một nụ hôn, nụ hôn thần thánh, đê mê, như năm nàng 13 tuổi, được ông anh họ tên Trường, đặt lên môi nàng tại phòng ngủ.

- Em muốn anh chở em đi chơi đâu? Trường hỏi Loan.

- Em đâu biết. Đi chỗ nào đừng có ai chú ý, để tụi mình tự do hôn, tự do...tình tự. Em muốn ôm anh, muốn hôn anh...

Loan được ba mẹ cho phép đi chơi với Trường vì Trường là bà con. Thứ hai, Loan còn quá nhỏ (!). Ba má Loan không bao giờ nghĩ đã có mối tình xảy ra giữa hai người.

Trường đưa Loan lên chiếc xe Mustang mui trần, màu đỏ, chở Loan thẳng xuống biển Tân Thành, Gò Công. Cả hai đóng kịch như không

quen biết nhau khi vào phòng ở trọ. Tối hôm đó, xuống ăn ở tiệm ăn cũng của khách sạn, Loan gặp lại Trường, hai người biết số phòng nhau. Sau bữa ăn, Trường lên trước. Độ 20 phút, tiếng gõ cửa. Trường mở ra, Loan bước vào, và hai anh em tận hưởng....

Cánh cửa vừa được đóng, là Trường bế hân Loan lên, lần đầu tiên, đặt vào môi Loan nụ hôn nồng cáh, ngắt ngư. Trường 20 tuổi, con nhà giàu ở Sài Gòn về Phụng Hiệp chơi, thăm gia đình Loan. Gương mặt hiền lành của Trường và dáng dấp thư sinh của chàng, không ai có thể biết được chàng là gã sở khanh, rất thích chiếm đoạt, xong là phui tay, quên lửng như chưa hề quen biết. Chàng 20 tuổi, mà danh sách tình nhân đã ngủ với cànng lên tới con số 40, trong đó có cả những gái nhảy đầm khét tiến như Tâm Diệu, Thụ Tour D'Ivoire, Kim của Tự Do v.v... Bắt được Loan 13 tuổi, Trường khoái hơn được hủ vàng. Cho nên chàng phải tận hưởng. Với lại từ lúc vào giới giang hồ, chưa bao giờ Trường có một nhân tình bé bỏng 13, thơm mát, gợi tình như Loan!

Trường bế Loan lại giường, nằm song song. Chàng nhìn Loan say name, tưởng như mình đang lạc động đào tiên. Loan như búp hoa vừa nở. Hương trinh thơm nồng bốc lên từ tóc, từ gáy Loan. Một mùi thơm tự nhiên mà chưa bao giờ chàng được hưởng trước đây.

- Em muốn anh hôn em nữa. Loan vùi vĩnh.

Trường cúi xuống, nhẹ nhàng chuyển lười qua. Loan ôm nút ừng ực. Tay Trường đưa lên cặp ngực no cứng như hai quả cam nhỏ của Loan mà nắn. Chàng gác chân qua người Loan, cố tình cho đầu gối mình chạm mu lồn của Loan, rồi chàng đề xuống, khiêu khích. Hơi thở Loan bắt đầu lộn xộn. Mặt em ửng hồng lên. Đôi mắt nhắm hé hé, chưa lại toàn tròn trắng. Hai cánh mũi Loan hơi nở ra và giọng em âm ư, khi bàn tay Trường đưa xuống xoa nhẹ lên Loan ngoài áo đầm.

- Anh làm em khó chịu quá anh Trường. Loan thì thào.

- Chớ làm sao em mới không khó chịu? Trường hỏi.

- Em đâu có biết. Làm người ta thở hết muố nổi...

- Từ nhỏ giờ em có kinh lần nào chưa?
- Em có hồi 11 tuổi lận.
- Ngày mấy, nhớ không?
- Bộ anh tính...anh tính ...thôi, em sợ lắm, không dám đâu.
- Nhưng mà em có kinh ngày mấy? Nói anh nghe đi cưng.
- Mới dứt được hai ngày. Mà ... hỏi chi vậy?
- Vậy thì hai anh em mình có đụ nhau cũng không sao đâu. Còn dư tới ba ngày nữa lận. Không sao đâu Loan.
- Mà, nhưng ... em sợ đau lắm! Tụi mình hôn nhau thôi. Anh làm cái vụ kia, em la, em khóc cho anh coi.

Trường yên trí. Vì chàng chỉ cần biết ngày có kinh của Loan để tránh không cho Loan mang bầu. Phần còn lại, là sở trường của chàng. Với lại cái khó nhất là mang được Loan vào phòng ngủ. Còn việc cởi quần để hành lạc thì dễ như trở bàn tay. Trường nhớ hồi nãy, khi tay chàng để lên thoa nắn lồn Loan, thì em trăn trở, quần quai và nói: "Anh làm em khó chịu quá hà" Cô gái nào cũng có cái phản ứng lấy lệ khi con trai cố tình mở cửa động đào. Không muốn hưởng khoái lạc xác thịt mà Loan nhận lời đi chơi xa với Trường, còn nói: "đi chỗ nào đừng có ai chú ý, để tụi mình tự do tình tự. Em muốn ôm anh. Em muốn hôn anh!" Chàng đang rời môi Loan, đưa lưỡi lên liếm nhẹ đôi mắt nhắm đen, trứng ướm của Loan, rồi hai mái tóc mây của Loan, rồi lỗ tai Loan. Trong khi bàn tay ma thuật của chàng vẫn thoa nhẹ nhẹ mu lồn Loan, và chàng biết bên trong, lồn Loan nhiều lắm. Vì bàn tay chàng cảm thấy nham nhám, sột soạt.

- Lồn của em chắc nhiều lắm phải không? Loan?
- Ai biết sao là nhiều, sao là ít. Mà anh hỏi chi vậy?
- Anh thích em có thật nhiều, để anh hôn mới sướng.

Nói xong, Trường lại xoa mạnh hơn chút nữa... Chàng để ý mắt Loan

nhắm liu riu, và hai bàn chân Loan triển mạnh ra. Môi Loan hở nhẹ ra lần nữa, để lộ mấy chiếc răng cửa màu sáng trắng. Tất cả những phản ứng đó là do bàn tay ác ôn, sở trường của chàng. Cô bé đang lâm dần vào cơn khoái lạc do Trường dàn dựng. Loan thì thào:

- Anh đừng rờ chỗ đó nữa được không anh Trường. Em khó chịu quá hà. Em nói thiệt đó! Nhức cái đầu muốn chết luôn.

Chàng hiểu vì sao Loan nhức đầu. Làm sao Loan chịu nổi sự khiêu khích cố tình của bàn tay và cái lưỡi của Trường.

- Mình ...hôn...nhau thôi anh. Hôn em vài lần nữa, rồi cho em về phòng, ngủ. Sáng mai dậy sớm về Phụng Hiệp.

Miệng Loan nói vậy, mà cái miệng của em hình như nấc nấc theo với nhịp tay bóp lồn của Trường. Nhất là đôi mắt của Loan như đã đứ đừ, ngây ngất, chịu hết nổi... Tay Loan lại ghì siết mạnh hơn mái tóc đẹp trai của Trường. Lúc thường, Loan càng mê meat hơn nữa vì Trường thật gần, dâng cho Loan những chiếc hôn ngàn vàng, mê đắm.

- Hồi nãy anh nói anh muốn lồn của em nhiều để chi vậy?

- Để anh hôn, mới sướng.

- Thì mình hôn môi, nút lưỡi cũng sướng vậy.

- Không! Anh hôn ở dưới, em sẽ sướng gấp triệu lần...

Loan mắc cỡ quá. Lần đầu tiên trong đời, Loan nghe nói đến hôn "ở dưới", và sẽ sướng gấp triệu lần hôn môi!!!.

- Ở dưới đâu có lưỡi với môi của em đâu mà anh hôn?

- Có đó chứ, nhưng em không biết. Em thấy, anh chỉ mới sờ nhẹ nhẹ ngoái áo, mà em đã khó chịu, nhức đầu. Nếu em cởi ra, cho anh xuống hôn thử, em sẽ chẳng còn khó chịu nữa ... Mà em sẽ vô cùng khoái lạc...

Loan vẫn mắc cỡ, dí dí cái mặt vào ngực Trường mà thờ.

- Nhỏ giờ, em chưa nghe ai nói chuyện kỳ cục vậy đó. Mồm miệng để ăn cơm, ăn cháo. Ai lại đi hôn chỗ đi đái của con gái bao giờ. Mang tội chết!

Loan nói kiểu chống cự một cách lầy lẹ, yếu ớt. Gương mặt thì làm bộ giận, nghiêm khắc, nhưng mắt em đã sụp xuống, hai gò má ửng màu hồng. Hơi thở dồn dập. Một đùi của em hơi co lên, rồi duỗi ra, rồi lại co lên.

- Lông em mọc rậm rì, đen thui, làm sao anh thấy môi với lưỡi mà hôn? Ướt nhẹp ở dưới rồi đó...

Tay Trường bóp cái lồn Loan mạnh hơn. Chàng khoái chí vì sắp đưa quân vào thành Thăng Long rồi.

- Anh cởi áo cho em nhen?

Loan lại cúi đầu vào ngực Trường lần nữa như chạy trốn, như ...cố làm điệu, muốn từ chối. Loan có sợ thật. Nỗi sợ vu vơ không tên của đứa con gái 13 lần đầu va chạm với xác thịt. Trường đã cởi áo chàng ra, đưa cặp ngực nở nang cho Loan thấy. Không biết sao, tay em để lên, rồi thoa, rồi nắn ngực Trường cách thân yêu, thêm khát. Loan nói bằng mắt nhiều hơn. Em nói lảng sang chuyện khác, cố làm cho Trường hiểu em không thiết tha với trò vui xác thịt. Miệng em nói, mà gương mặt thì diễn tả khác:

- Biển Tân Thành đẹp quá anh há?

- Đẹp thua em! Em bóp ngực anh, mà không cho anh thấy ngực em. Bất công! Anh muốn nhìn nó một chút!!! Được không cưng. Cho phép anh nhen?

Giọng của Trường trầm ấm, ngọt ngào, tha thiết. Lại thì thảo bên tai Loan giữa lúc em bé cũng gần choáng váng với hơi men tình dục. Lòng muốn lắm mà Loan vờ nói:

- Em cởi ra cho anh xem một chút thôi à, nhen?

- Ừ, một chút thôi, rồi anh mặc lại cho em.

Loan ngồi dậy, chậm chậm, tháo hai khuy áo, rồi ba.

- Nè, xem đi anh.

Trường chỉ thấy cặp xu chiêng ôm hai quả vú nên năn nỉ.

- Anh có thấy gì đâu. Thấy là phải trần ra như anh nè.

Loan bồng ôm cứng cổ Trường và nói rất nhỏ:

- Em mắc cỡ quá hà. Hay là...hay là anh cởi áo cho em đi.

Trường sượng run người. Màn kịch chàng đóng đang kéo màn diễn hồi thứ nhất. Nó khác hẳn những lần chàng đến nhà các em ca-ve dân khét tiếng ở Sài goon sau những lần nhảy đầm, đi ăn khuya. Ngồi trên xe, các em đã thò tay bóp cặc chàng. Xe ngừng ở ngã tư đèn đỏ, là em bắt chàng phải hôn môi. Về đến nhà, khoá cửa xong, là em thoát y trăm phần trăm, chạy vào phòng tắm. Lúc bước ra, em cũng trần như nhộng, nằm trên giường, banh háng ra, gọi Trường thực hiện màn bú liếm....

Còn bây giờ, tim Trường hồi hộp từng phút. Chàng phải săn đuổi, phải kế hoạch, sao cho tinh vi để lừa con mồi thơ ngây trong trắng tên Loan vào bẫy chàng. Lúc Loan bảo: "Hay là anh cởi giùm em". Trường phấn khởi, hồ hởi như tay đánh xì phé đã lừa được đối thủ trong canh bạc. Chàng nghiêng người Loan sang một bên, cũng rất chậm, lịch sự. Trường kéo cái zipper của áo Loan phía sau. Để Loan đừng hồi hộp, lo sợ vu vơ, Trường vờ hỏi:

- Ở nhà quê mà em cũng mặc đầm?

- Tại đi chơi với anh em phải mặc vậy cho xứng với lối ăn diện của trai Sài goon. Không lẽ mặc áo bà ba mà ngồi xe Huê kỳ mui trần, coi sao được.

Tay Trường đã kéo hai vai áo của Loan xuống phía dưới.

- Ừm, da thịt em trắng trẻo dễ thương quá, Loan!

Chàng cúi xuống rà cặp môi mình vào bờ vai Loan, chỗ gần cổ. Tức khắc, khắp người Loan nổi lên hàng vằn ốc trêu như bị lạnh. Trường sờ thấp người, ôm chặt Loan, vờ nói:

- Em lạnh phải không ? Để anh ôm em cho ấm nhen?

- Không phải em lạnh. Mà có cái gì làm em khó chịu hà. Anh thấy ngực em chưa? Thấy rồi, thì mặc áo lại cho em....

- Đã có thấy gì đâu. Xú chiêng vẫn còn đó, làm sao thấy được.

Chàng nhìn xuống. Phần trên ngực của Loan nổi cộm lên hai bắp thịt. Không cần sờ xú chiêng, Trường cũng dư biết vú của Loan to cỡ nào. Chàng lại vờ "thơ ngây":

- Làm sao sờ xú chiêng của em há? Chỉ giùm anh, đi!

- Thì ... cũng cái khuy ở sau lưng em...đó.

Nói xong, Loan tự động nghiêng mình. Tay Trường bật mở giây xú chiêng, rồi đỡ Loan nằm ngửa ra. Cái xú chiêng lỏng day, ờ hờ phơi một phần đôi vú no tròn , mịn màng dễ thương của Loan. Chàng hít vào hơi thở hạnh phúc, rồi cho tay kéo khế xú chiêng xuống phía dưới....Máu dâm bốc lên hừng đỏ mặt Trường. Mắt chàng sụp xuống mê mê. Cặp vú của Loan nằm phơi tênh hênh ra đó, mời gọi, rủ rê. Loan nhắm mắt. Em mắc cỡ cũng có. Mà phần chính là em không dám nhìn chính mình đang để phơi một phần da thịt ra cho Trường nhìn thấy.

Đây là lần đầu tiên có một đàn ông, con trai nhìn thấy vú em. Ở nhà, mỗi lần tắm xong, đôi khi Loan có tự nhìn mình trong kiếng trần tròng. Điều lạ lùng, là tại sao Loan, hình như yêu thân hình nở nang dầy thì đó. Mỗi ngày em thấy nó nảy nở, lớn hơn lên. Đít, vú, lông lồn.... Có khi Loan tự đưa tay xoa lông lồn, hay tự mân mê đầu vú. Và, em mang cảm giác mê mê, tự khoái. Khi tắm, tay Loan kỳ cọ, có lúc vô tình chạm vào những trung tâm nhục cảm như đầu vú, như hai bên háng, như hột le...Loan khoái, Loan thích. Nên đêm đêm, trước giờ ngủ, em, có lúc đã sờ soạng chính mình....

Trường nhìn trần trụi cặp vú hồng đào của Loan.

- Sao anh nhìn vú em lâu quá vậy? Loan hỏi.

- Tại sao à? Tại vì Loan ơi, nó vô cùng đẹp. Đẹp đến độ anh muốn hôn nó một cái, mà sợ em không cho.

Loan im lặng. Tại giọng nói trầm trầm, thống thiết của Trường, làm em cảm động. Nên hai tay em kéo Trường áp mũi, môi vào đôi ngực. Ốc trâu, lại một lần nữa hiện lên da thịt Loan, khi môi Trường khẽ ngậm vào cái núm hạt lựu, màu hồng một chiếc vú. Lưỡi Trường đưa nhẹ ra, nút khoan thai. Chàng nghe bàn tay Loan bầu chặt vai chàng, em nức nghẹn lên hơi thở, rất nhỏ. Đôi mắt vẫn nhắm khít! Người Loan hơi quặn sang một bên, mà môi em nói rất nhỏ:

- Nhức đầu, khó chịu quá anh ...ơi!

Trường tấn công thêm, ngậm trọn đôi vú, nút êm dềm, nghệ thuật. Dưới kia, tay chàng không ngừng thoa lồn cho Loan phải ngất ngư, phải điên dại. Mặt của Loan hừng đỏ, như con chim gãy cánh mùa đông. Miệng chàng bú. Tay chàng bóp. Chàng biết lồn Loan đã ướt như đầm khô gặp cơn mưa. Rồi không cần xin phép, tay Trường cho vào bên trong áo đầm, sờ ngay lồn Loan ngoài xì líp. Ướt nhẹp như nước cháo hồ. Tiến xa chút nữa, những ngón tay phù thủy Trường xâm lấn vào tận bên trong quần lót. Quả lồn của Loan nhiều quá. Không dài, nhưng rậm. Loan bắt đầu oằn oại, rên xiết:

- Kỳ lắm anh ơi! Đên sáng trưng, em mắc cỡ quá hà.

- Đên sáng, anh mới thấy hết cái đẹp của em chứ...

- Vậy sao anh còn mặc quần? Sao anh biết mắc cỡ?

Trường lẹ tay tuột hết quần ra, và cố tình đứng như thề đổi lồn, cho Loan nhìn thấy con cặc chần dãn của chàng.

- Anh đâu có mắc cỡ. Em muốn nhìn anh bao lâu cũng được.

Chàng thấy Loan hí hí mắt nhìn chàng, và nhìn khúc gân ngổ ngáo của chàng. Lưỡi em đưa ra, thắm ướt môi.

- Anh trần truồng hết rồi đây nè. Sao em còn mặc áo, quần?
- Ai biết. Em "không biết" cỗi đâu...

Chương 3

Trường ngồi xuống, hai tay ân cần cỗi từng mảnh cho Loan. Chàng làm bộ dè dặt như sợ Loan phản ứng. Lúc Loan hoàn toàn lả thây, Trường nằm bên cạnh, cất ý để cặc mình chôi mạnh vào bên hông Loan, kêu gọi Loan, khiêu khích Loan. Bây giờ thì Trường tự nhiên hơn. Tay sờ lồn, miệng bú vú. Bú thật tình như trẻ con bú vú mẹ. Tay sờ .thật tình vào khe lồn, rồi hột. le, và ... cuối cùng, ngoáy nhẹ ở lỗ lồn..

- Mình ơi, anh muốn hôn lồn mình, cho phép anh không?

- Nhưng cái gì của anh nó cộm.cứng bên hông em vậy

- Em sờ nó đi, sẽ biết nó là cái gì. Sờ đi em, Loan.

Mắc cỡ thấy bà. Ai mà dám.

Trường lấy tay Loan, gài vào cặc chàng và bảo nhỏ:

- Bóp mạnh nó đi. Nó xin em cho nó cà nhè nhẹ trên mu lồn.

Không được đâu, em sợ lắm Trường ơi....Em sợ...

- Vậy thì cho anh hôn lồn em chút nhen.

Có mang tội không? Em sợ tội lắm. Dưới quê hay mưa giông.

"Có mang tội không? " Nghĩa là Loan chỉ sợ tội, chứ không sợ gì khác hơn. Loan nói thế là đã hết hơn phân nửa đã chính thức mời mọc Trường cho mồm vào lồn mà bú. Chàng quay lên nằm chổng lên Loan, nút lưỡi, hôn lỗ tai, bú vú, liếc~ dần xuống, mà vẫn theo dõi phản ứng của Loan. Trong khi đó, cặc chàng cứ "vô tình" loáng thoáng, cà nhẹ phần hạ bì của cô bé . Sức Trời cũng thua. Trí óc Loan cuồn cuộn, quay mòng mòng. Em không thể biết rõ cái gì đang diễn ra. Mỗi hành động nhỏ của Trường hợp lại như cơn sóng lớn ập đến, cuốn trôi cô bé ra tuốt

ngoài khơi xa.

Vì Trường liếm nhẹ da thịt Loan. Tay bóp nhẹ vú em. Con cặc lừ đi. Y quét nhẹ trên mu lồn em....Làm sao sống nổi với chừng đó khoái kích. Nhất là lần

đầu tiên, có một thân hình trắng kiện của đàn ông đè lên người em. Lu(i Trường đã lang bang đến tận rốn. Rồi bụng dưới, rồi...rồi chòm lông đen láy, lúp xúp,

che khắp mu lồn. Trường quét thật nhẹ hai cái háng. Loan dang tư từ hai đùi. Chàng không phải mệt nhọc điều khiển hay bảo Loan phải làm theo ý chàng. Phán ứng tự nhiên của sinh lý, khiến Loan tự động "mời đón" Lúc Loan dang rộng ra, Trường thấy toàn bộ mu lồn và lông em ướt như vừa tắm xong. Môi

chàng xông vào. Trên kia, mặt Loan cuồn cuộn, chẳng còn biết gì nữa:

- Thôi, thấy bao nhiêu đó đủ rồi, Trường ơi !

Mặc đồ vô cho em. Em không biết đâu. Hả? Anh...anh liếm nó hả? Mặc..vô....cho....Chết Trời đất, má mẹ ơi. ảnh ml~t mép lồn con nữa kia. Đưa quần áo đây cho con má ơi !

Mồm nói thế, mà bắp đùi Loan càng dang rộng ra. Em lấy cái gối che mặt lại, sợ Trường nhìn thấy cái sướng đang hành hạ mình. Nước lồn Loan làm miệng Trường mần mẩn. Chàng nuốt không kịp. Nó ứa ra như suối. Thơm ngon tuyệt trần. Lồn trinh, nên toàn thể còn màu hồng đỏ. Hai ngón tay Trường banh nhẹ ra, môi chàng tấp, nút mạnh hột le. Lúc đó, hai cánh tay Loan quơ quơ lên không trung như đuổi muỗi. Cái gối rơi sang một bên. Mặt Loan hiện lên cơn dâm tàn bạo, đỏ như trái gấc, mồ hôi nhễ nhại làm những sợi tóc mai hai bên thái dương rối lăn quăn trên má, trên trán....

- Mặc đồ vô...cho...con đi, hả Trường ơi ! Đừng anh à....Đừng đút lưởi vô trong, nó..., khó... chịu quá anh, úi chết...

Trường hứng quá, cho lưởi luôn vào âm đạo của Loan mà rung nhẹ, mà móc nhẹ mòng đóc, và đụ miên man. Cái lưởi thật lợi hại. Có phải một mình nó không đâu. Hai cái môi chàng nữa. Lưởi đâm vào quét Môi bú và nút. Nửa thân hình Loan phía dưới hẩy lên, xàng mạnh.

Hai tay Loan vờ đẩy nhẹ đầu tóc Trường. Nhưng đã phải đầu hàng trước sự tấn công thần sầu quỷ khốc của lưỡi Trường, khi chàng

đã đút sâu hết vào bên trong:

- Mai là thứ mấy há? ủa mai là chll nhật...ời biển Tân Thành. Mình đi bằng gì xuống đây há? À, bằng Mustang mui trần. ời ~rồi sao nữa, mặc đồ.... hả, trời,

sao anh...anh nút cái chỗ, cái hột, cái nóc nhà, ủa cái đèn pha...ủa....

Bụng Loan rung mạnh. Trời lên, hụp xuống như bão cấp sáu. Hai bắp đùi đánh ầm ầm trên nệm. Hai tay nữa. Lúc thoả hai vú, lúc cho một ngón tay vào mồm cắn lại, lúc đan, xới vào tóc, lúc thì vờ đẩy nhẹ tóc Trường. Còn gì nữa mà phản ứng. Tất cả đã đến mức ăn thua rồi. Trtường cứ cầm cự ở hột le, đánh phá mòng .đóc, bú mạnh hai mép lòn kêu chùn chụt, nuốt hết nước nhờn:

- Anh mặc đồ vô cho em nhé, Loan?

- Hả? Ai nói cái gì vô duyên vậy? Biển Tân Thành đẹp há? Kệ bà nó. Thuyền ra tới ngoài khơi rồi. Gió đưa gió đẩy bông trang.....Trời ơi, con tên gì. Cái hột đó lợi hại quá đi cha mẹ ơi. Ai đốt nhà hả? Dạ lạy ông, cho phép con đi qua chút, rồi con mặc quần, nhen ông?

Trường lừa lừa, đưa cái lưỡi xuống phía. dưới nữa. Bờ dít Loan lên, chàng ngoáy lỗ dít Loan một cái. Loan hú lên một tiếng như vừa gặp ma vương, quỷ sứ Mặt em nhăn nhó như nằm trên bàn mổ:

- Về Phụng Hiệp đi, em chặt dừa, gọt khóm cho anh ăn...

Trường lại ngoáy lỗ dít thêm mấy lần nữa, trước khi đâm sâu vào đó mà bú. Toàn bộ mông dít giật như nằm trên đồng lửa. Ngón tay Trường tiến công vào lỗ lòn. Hai ngón khác xe mạnh 'hột le. Ba nguồn khoái lạc ập tới, chôn vùi trinh nữ tên Loan, làm em bèo nhèo, tả tơi thê thiết như tội nhân đang bị tra tấn. Nước lòn cứ chảy ra không dứt. Vẫn mặn, vẫn thơm, vẫn nồng. Bây giờ thì hai tay Loan đã biết ôm chặt đầu Trường, nhấn mạnh nó vào để em hầy mu lòn xầm xập hơn lên.

Trường bú mềm môi. Một bữa tiệc thịnh soạn chưa chắc nhà giàu đã có. Có lúc chàng ngộp thở thực sự bởi lông iòn Loan đã nhiều, mà em còn kẹp cứng hai bắp vế lại. Trường cố banh ra để lấy hơi thở một tý. Thì bé Loan lại kẹp lại vì cơn sướng của em đang dâng lên tột độ. .

- Mặc hay không mặc đồ cũng vậy thôi, Trường ơi! Cứ tà tà đưa ghe ra khơi đi. Em hết biết gì nữa rồi anh ơi.

Bấy giờ, chàng mới dám trườn lên. Cũng với đường lười bén nhảy, ngọt ngào. Rồn, rồi vú. Chàng ngừng ở đôi vú hơi lâu, thưởng thức cho hết cái đẹp, cái hấp dẫn của cặp nhũ hoa tròn trịa dễ thương. Rồi môi, rồi tóc. Khi lười chàng ngoáy nhẹ ở lỗ tai, thì khúc gân thù lù dưới kia cũng được toan cầm lấy mà nắn, bóp. Trường bảo:

- Em cho nó vô lồn em đi. Thuyền ra khơi rồi Loan ơi ?

- Vô hả? Mà vô đâu, em đâu có biết?

Để ngay miệng lồn của em. Nó sẽ tự động bò vô. Hình như nãy giờ Loan đã ra hết vài lần. Suốt gần tiếng đồng hồ chứ ít đâu. Nếu đã từng đụ trước kia, có lẽ Loan đã tự động nhét cặc Trường vào lồn mấy lần rồi, đâu phải đợi Trường bảo. Trường bảo "em cứ để ngay miệng lồn. Nó sẽ tự động bò vào" Cô bé tưởng thật, lần tay, cho đầu cặc ngay cửa mình.

Tới đó, Loan mê mải hết biết gì nữa. Vì thiên nhiên khiến các giác quan của em vùng trời dậy, đồng loạt, chờ. Chờ cái phút thần tiên, độc đáo đang tới. Trường nhún nhẹ vào một chút. Bàn tay Loan đã rời ra. Chút nữa, tý nữa. Loan nín thở. Một nữa, hai phần ba. Sau tiếng sục nhẹ nhàng và tiếng ứ "đau đớn" của Loan, chòm lông dái của Trường đã ập sát, nằm khít khao với mớ lông lồn dày rậm của Loan. Cờ chiến thắng của Trường đang phấp phới bay. Trống kèn khai hoàn vang lên. Quân lính Trường thẳng tắp, bông súng cười chiến thắng. Trường nghe

vai mình đau buốt, bởi mười ngón tay sắc cạnh của cô bé bạn dì, tên Loan, đang bầu lún vào, ứa máu. Chàng nhìn gương mặt toàn trình của giai nhân. Ướt đầm mồ hôi. Môi, mắt, mũi, tất cả nhăn cả lại. Một tý gân cổ hằn lên với tiếng la thोर ngây:

- Không được Trường ơi! Mặc đồ vào cho ...em !

Mắt Loan ứa lệ, mà hai tay em không rời vai của Trường. Dưới kia nữa, cái mông đít Loan nắc, hẩy lên phạm phạm Hai chân em quần chặt mông đít Trường bạch tuột. Nhịp nhàng, ăn rập. Hai thân hình tré trung loạn cuồng, sướt ngất: .Không còn biết đường về, không còn biết bà con, dù là bạn dì, Trường trêu Loan:

- Anh mặc đồ vô cho em nhen?

Loan không trả lời, chỉ lắc đầu. Mũi em hôn không rời khuôn mặt đẹp trai của Trường, ngây ngất, miên man. Trường bắt đầu nắc. Loan rên tha thiết. Chỉ có mười phút, Loan ôm cứng Trường, ra thêm lần nữa:

- Trường ơi ? Em ....ra nè, phải không? Anh ác quá Trường ơi. Em đã bảo không được mà ...úi nó ra nữa đó, sướt dễ sợ quá Trường ơi. Em không muốn về nữa....

Rồi cô bé thở như trâu kéo cày, ngoéo đầu qua một bên, mắt lơ lơ, nghe cặc Trường tiếp tục hành quân. Thật tình, Loan đâu ngờ đụ sướt đến như vậy. Có những đêm mưa, chợ mát không được, vì bản năng sinh lý cl.la tuổi dậy thì quá sớm, bắt Loan tự làm cái gì đó để thỏa mãn thèm khát mà tạo hóa đã ban cho. Loan đã bạo gan, cho một ngón tay vào lồn, nằm thụt một mình. Trí óc tưởng tượng vài thằng bạn trai cùng lớp, rỉ Loan vào khu vườn vắng. Ngồi nút lưởi, hôn nhau. Loan chưa ý thức rõ rệt đụ là gì. Loan có thèm sinh lý thật. Có thèm~một người khác giống để ôm ấp nồng nàn. Cái mơ ước mơ hồ, không thành hình thật sự, bắt Loan xáp gần với Trường vào đầu tuần, khi anh chàng từ Sài Gòn lái xe xuống Phụng Hiệp. Và, bây giờ là trên giường nệm của phòng ngủ, cặc Trường đã lút hết vào trong lồn 13, đụ chan chứa. Bây giờ có . ai bảo Loan ngừng lại, mặc quần áo về Phụng Hiệp, chắc em cũng lắc đầu, từ chối.

Đồng hồ chỉ 11 giờ mà Trường vẫn đang hai tay bợ đít em Loan mà đụ lừng trờ. Cô bé có~ vẽ mê quá, ôm cứng Trường mà ngậm môi, tìm lưởi. Trường nói:

Anh không cho Loan ngủ đêm nay, chịu không?

- Dạ.

- Anh mang em về luôn Sài Gòn, làm vợ. Chịu không?

- Dạ.

Có lẽ chàng có hỏi: "Và anh sẽ giết em luôn, chịu không?" Loan cũng dạ. Miễn làm sao anh đừng rút cửa quý cương cứng ra khỏi lồn em là được! Không có ngôn ngữ nào diễn tả nỗi niềm hoan lạc này, Trường ơi !

- Sao hồi nãy em chớm khóc?

- Tại em sợ ngày mai, không còn anh bên em.

Trường rút cặc ra, quay xuống bợ đít Loan lên liếm hết nước trinh màu hồng lan ra cả hai bắp vế. Chàng nuốt bằng hết vì thừa biết nước đó bổ hơn hàng ngàn viên vitamine ! Hơn cao hổ cốt, hay sâm Cao ly. Chàng banh toạt háng Loan ra mà quan sát lồn Loan. Sao 13 tuổi mà lông của em nhiều như cỏ dại vậy? Chàng hỏi.

- Em đâu biết. Em bắt đầu có kinh là lông lún phún mọc. Nếu em là gái thành thị, chắc đã mất trinh cũng năm 11. Bởi khi lên học ở Sài Gòn, các bạn em trên đó kể cho nghe những chuyện động trời của tuổi dậy thì quá sớm.. Họ đã biết thủ dâm bằng chuối, cú cải đèn cây v. v... vào tuổi 11. Anh có tin không?

- Tin chứ. Chị anh chứ ai. Anh đã yên lặng rình coi chị tắm, thủ dâm suốt ba năm. Những năm đó, anh không học hành ra gì hết. Lớn lên tới bây giờ, thì anh gặp em là cô gái đầu tiên....Anh sẽ không bao giờ quên em.

Trường lém mồm, phun dối trá ra để làm Loan yên lòng cho chàng hưởng tiếp đêm nay, ngày mai, cho đến khi chàng chán thì thôi. Bây giờ chàng nằm bật ngửa ra, dạy cho Loan bú cặc. Tình dục thì học nhanh lắm, chỉ 10 phút, Loan bú rành rõ như một gái có chồng. Suốt đêm đó thật ! Cả hai không ngủ! Lăn lộn không còn nhớ mình đã ra mấy lần. Nàng chỉ biết, Trường, cả thầy ba lần làm lồn nàng ngập ứ nước, cho đến gần bảy giờ, cả hai, trần truồng, ôm nhau ngủ như chết cho đến trưa...

Cơm nước xong, hai người lại lên phòng bú , đụ như vợ chồng tuần trăng mật, cho đến xế chiều, thì về lại Phụng Hiệp. Chia tay. Loan khóc lần nữa. Trường hứa:

- Anh sẽ xuống thăm em đều đều vào các cuối tuần ?

Rồi máy xe rồ. Xe mustang mui trần đã khuất sau mấy hàng tre xanh, mà Loan vẫn còn đứng đó ứa khóc. Định mạng đã điểm. Một tuần, một tháng, rồi một năm.

Trường chẳng bao giờ trở lại. Hút nhụy xong, cánh bướm vỗ bay xa, về với thành thị, nơi có vú trường, có gái nhảy, có triệu triệu thứ vui. . Ai còn nhớ ở Phụng Hiệp có cô bé 13 tuổi, tên Loan, nằm khóc một mình.

Thực ra, nếu Loan không thực tình yêu Trường, thì những năm kể đó, Loan có cả ngàn cơ hội làm quen với biết bao công tử nhà giàu. Nhất là thời gian nàng học Sư phạm ở đô thị. Loan thun nhỏ lại. Thu người, sống yên tĩnh trong "Trái vải cô đơn". Quái lạ Hnh ảnh một Trường đều giả, sở Khanh, vẫn sống mãi ,với Loan suốt mười năm. Chuyện thầm kín ở phòng ngủ Lạc Nguyên tại Biển Tân Thành, Gò Công, vẫn chỉ có Trường, và nàng biết. Càng cố quên dáng dấp đẹp trai, phong nhã của Trường, thì Loan lại thấy Trường đứng sờ sờ ra đó ở cạnh giường, bàn học, cổng trường, bàn phấn. Nàng lạnh như tảng băng...

Cho đến đêm nay, ngồi chồm hổm trước cửa phòng Ngọc, qua lỗ khóa, Loan nhìn sa đà cảnh cô giáo Ngọc đang ôm, cầm cặc, nút lư~i cậu học trò tên Khải, 16 tuổi. Mối Loan khô khốc khi nhìn hai người trong kia ướt mềm nước miếng. Bàn tay Khải móc lồn cô giáo trong quần, thỉnh thoảng đưa lên miệng, ngậm mút. Đúng, con hổ đói Loan đang hung tàn thức dậy sau mười năm ngon giấc trong rừng ! Ngoài này, Loan cũng tự cho tay vào lồn xe nhẹ hột le. Cho luôn hai ngón vào âm đạo mà thụt. Nhưng trời ơi ! Không giống tý gì trong kia Ngọc đang thụ hưởng !

Bé Khải lần mở cúc áo dài cho cô giáo, rồi xú chiêng, rồi xì líp. Ngọc nằm nglra ra đó. Dáng dấp như người vợ nhờ chồng phục dịch, chứ không phải là nhân tình. Loan đoán họ đã yêu nhau lâu rồi và đã làm

tình nhiều lần mới có thái độ tự nhiên như thế.

Ngọc cởi áo quần cho Khải, xong nàng cầm cặc Khải bú. Bú rất bình thường như uống ly nước, như ăn quả nho. Con cặc Khải bành cặp môi giáo Ngọc ra. Nàng

cúi xuống, rồi nâng đầu lên, "đụ " chiếc dồi bụ bẫm của Khải. Làm Loan nhớ lại cặc của Trường ở biển Gò Công. Càng hận, Loan càng nhớ, mới chết chứ ! Nghĩ thật kỳ, Loan biết: trăm lỗi do chính nàng. Mà không, do tạo hóa bắt nàng dậy thì quá sớm. Có đứa con gái nào mới lên tám đã biết thềm xác thịt. Thềm là tại vì thôn quê hữu tình quá, mà Loan thì cô đơn. Thềm là tại vì thấy các chị nàng, ai cũng có đôi, có lứa....

Hiện tượng dậy thì của một đứa bé thì thời nào, và ở đâu cũng giống nhau. Cũng có những trường hợp ngoại lệ . Lên sáu, lên bảy đã biết thềm xác thịt. Nhưng hiếm lắm, nhất là ở thôn quê, vì dinh dưỡng thua ở thành phố. Loan là gái quê, mà gái quê nhà giàu, nên cơ thể nàng đòi hỏi sớm cũng là chuyện dễ hiểu. Bởi vậy, khi thấy Trường bành bao, lịch sự, hào hoa, phong nhã, Loan ngã theo ngay. Kết quả cuộc tình đầu: bi đát ! Nàng ngoảnh mặt với ái tình suốt 10 năm. Bỗng hôm nay lòng nàng dậy lại.

Ngọc trong kia đang chăm bẵm cúi xuống bú nòng nà cặc của Khải. Cậu bé nằm phành ra đó mà hưởng, tay sờ lồn, bóp vú Ngọc. Được một lúc, Khải xô Ngọc nằm ngửa ra, trèo lên đụ, ngang tàng như người chồng, chứ không còn là một học trò đụ cô giáo, Ngọc gác hai ống chân mình lên vai Khải, ôm đầu Khải nút lưỡi, và rên:

- Làm sao mỗi tối Khải đên đụ em một lần, được không?

- Được nhưng mà, khi sướng Ngọc hay la lớn quá, sợ có ngày lộ....

- La lớn có sao đâu. Chớ sướng mà không cho em la, chịu sao thấu. Với lại phòng bên cạnh thì có cô Loan, cô Sương. Bạn thân cả mà. Đâu có sao.

- Hay là, để Khải giới thiệu cho mỗi cô một thằng bạn. Ai cũng có kếp đụ rần trời. Huề cả làng. Lâu lâu mình đổi nhau đụ. Kếp người này, đụ người kia. Thú lắm.

- Khỏi chán em rồi hả? Ngọc hỏi, Không ! Nhưng ăn đổi bữa, đổi món, ngon hơn

chớ...

- Nhưng, chừng nào anh bắt đầu giới thiệu cho họ?

- Biết họ có chịu kếp trê không?

Nghe tới đó, Loan sượng quá. Khỏi nói ngay cái ý định của nàng. Tự nhiên Loan bạo dạn la lớn lên cho Khỏi nghe:

- Chịu, chịu liền. Ngay ngày mai đi.

Loan bạo dạn vì nàng đang thèm đụ quá, khi xem cảnh làm tình của Khỏi và Ngọc. Nghe Loan la to ngoài này, Khỏi giật mình, ngưng nấc, nhìn ra hướng

cửa:

- Ủa, tiếng ai, nghe như cô giáo Loan, phải không Ngọc?

- Còn ai nữa, lần nào đụ, em cũng ...rút chìa khóa ra cho Loan và Sương được xem...

- Trước đây, Ngọc đã đụ ai? Nói cho Khỏi nghe với !

- Ghen hả? " Người lớn. Lớn hơn'Ngọc nữa....mà bỏ đi, Khỏi đụ tiếp cho em ra một cái đã. Em đang nứng quá đây ?

- Bộ cô Loan cũng dâm lắm hả?

Đàn bà mà ! Ai không thèm xác thịt? Tuổi 22 bọn em là tuổi clia Hỏa diệm sơn, ctia thác nước,của bão tố, Cho nên đã làm ngoi thì thôi, như các sư nữ, các dì phước....Những khi đã đụng chạm đến đàn ông rồi, sông cũng cạn, núi cũng lở. Khỏi coi chừng mất em. Nói thật đó. Em có thể đụ liên tục suốt ngày, rồi suốt đêm, không chán....

Ngọc khỏi nói thì Khỏi cũng biết. Nó chạy trốn bà chị nuôi tên Sào

cũng chỉ vì thế. Nó ôm nắc tòn bạo cô Ngọc, mà trí óc cứ nghĩ vẫn vơ đến cô Loan ngoài cửa. Chốc chốc, nó lại quay đầu về hướng cửa. Loan thích thú quá. Nàng thềm kinh khllng một cậu bé như Khải, ngay tức khắc, để mang về phòng "làm thịt như Ngọc đang hưởng. Ôm đụ Ngọc, mà trí óc Khải vẫn cứ nghĩ tới giáo Loan.

- Làm gì anh cứ nhìn ra cửa mãi vậy?

- àkhÔng. Khải sợ có ai đang nhìn bọn mình.

Rồi sao? Anh dâm vừa vừa nghe chưa. Nghe cô Loan hô "chịu liền" rồi anh mơ phải không? Bé Khải cười tùm tùm, rồi ôm Ngọc đụ tiếp. Đáng ra hẳn mê nhan sắc Loan hơn cô giáo Ngọc. Cả hai đều đẹp. Nhưng Loan đẹp trầm buồn, ít nói, kiêu kỳ, trịch thượng. Còn Ngọc có vẻ chịu chơi hơn, đọt sống mới hơn, Khải không dám hó hé với Loan cũng vì nàng có vẻ xem thường đàn ông~ vì vết thương

lòng ngày xưa. Nhưng đêm nay, chợt Khải nghe giọng chính của Loan bảo: "Chịu, chịu liền, ngay ngày mai đi" bỗng Khải thoáng lên niềm vui khó tả. Nỗi vui không thành hình, nhưng nó hứa hẹn cho Khải những hạnh phúc bất ngờ.

- Sao bữa nay Khải đụ em lâu thế?

- Tại Khải có uống tý sâm nhung cao hổ cốt của ông già.

Khải nói dối vậy. Thực ra chàng chẳng uống gì cả Khải kéo dài được cuộc truy hoan đêm nay trên 45 phút là vì tâm hồn Khải đang phân tán ở chỗ cánh cửa, chỗ bục giảng ở lớp học mỗi lần có cô giáo Loan cầm cặp đi ngang qua. ở Loan có cái gì vừa kiêu kỳ, vừa mời mọc. Nụ cười Loan cũng vậy. Nghiêm mà lẳng lơ. Đôi mắt sắc như dao. Nhưng nó trũng buồn man mác khi Loan thơ thẩn ở hành lang, giờ ra chơi, nhìn hoa phượng rơi, nhìn gió lay động những cành lá trên cao.

Cậu bé Khải cũng lẳng mạn, theò dỗi từng tý ở cô Loan. Hẳn thềm, không phải xác thịt Loan tươi mát. Mà Khải thềm được chiếm đoạt cái nhan sắc kiêu kỳ, xem nhẹ đàn ông đó. Chưa bao giờ thấy cô Loan đối thoại với một thầy giáo, hay một nam sinh. Bỗng Khải nuôi giấc mộng vàng: sẽ có ngày được đến phòng cô Loan, "thăm" cô Loan....

Hắn tăng nhịp nấc. Khải bợ hắn mông đít cô Ngọc lên để động xuống những cú ..nấc kinh hồn. Một ngón tay Khải tăng cường chà mạnh hột le. Giáo Ngọc la lớn trời long đất lở:

- Khải ơi sao bữa nay anh đụ hay quá trời vậy? Nát hết lồn em Khải ơi. Anh phải đụ như vậy hoài cho em. Khải đừng để em thèm, em đi tìm thằng học trò khác à nhen. Sướng quá mình ơi. Phải chl có một thằng nữa, em vừa bú, vừa đụ cho nó đã. Một tuần có một lần, thèm quá!

- Ời sướng thì hưởng đi. Anh sẽ tìm cho em vài thằng nữa. Anh vừa đụ, bắt nó lấp đít em, đứa khác đưa cặc em bú.... Rủ cô Loan, cô Sương qua đây chơi luôn, đụ tay ba. Ngọc ơi, anh cũng đang lên thiên đàng đây. Cô Loan ơi ! Khải sướng quá cô Loan ơi ! Đưa lồn đây cho Khải bú....

Ngoài cửa, Loan thọc hai ngón tay vào lồn thụt mạnh. Loan cũng đang mơ cái ngày được ôm bé Khải để đụ. Mơ luôn vừa đụ Khải, vừa bú cặc một cậu thứ hai. Có việc đó nữa sao? Khải vừa đưa nhát cuốc bổ xuống, khai thông hai vũng ao tù đọng ứ 10 năm của Loan. Loan tuột hẳn quần ra, cho vào lồn ba ngón chứ không phải hai, trong khi mắt nàng vẫn không rời hình ảnh đụ tàn khốc trong kia, và nói nhỏ:

- Khải ơi em làm cô mê quá. Cô đang thấy em đụ cô đây.

Khi Ngọc ôm siết Khải, nấc lên phàn phập, miệng la chí choé, thì nước tự trong xa của Ngọc bắn ra. Khải xịt mạnh vào. Hai giòng thác xoắn nhau, chảy có giòng ra khỏi âm đạo. Lưỡi Ngọc trong môi Khải âm ư. Cả hai nhập một, mê man, tàn tịch. Chỉ còn mồ hôi chảy. Tóc rối. Mệt. Nhắm mắt. Triền miên.

Nghỉ một lát, Ngọc lại dọc cho dương vật Khải ngỗng lên. Thằng bé nằm phành ra đó. Ngọc lên, lái phi thuyền. Động cừ, mãi miết cho đến 3 giờ sáng. Họ lăn quay ra ôm ngủ. Ngoài này, Loan bò về phòng với tâm trạng thèm khát kịch liệt. Loan dự tiệc mà chỉ ngồi ở một góc, nhìn thiên hạ nâng đĩa. Lòng hậm hực, tức tối, nhưng Loan vẫn dỗ cho mình nhắm mắt. Vì cũng có riêng niềm vui: sẽ được Khải đụ nên Loan rơi vào giấc ngủ lúc nào không biết...

Chương 4

Sáng thứ hai. Loan thức dậy sớm hơn mọi ngày. Lòng nàng rộn niềm vui lâng lâng. Giống như niềm vui thiếu nữ sắp gặp được người yêu vào những năm 16, 17 tuổi.

Diện vào một áo dài tím, quần xoa trắng, phấn son nhạt nhạt, Loan đứng trước tủ kiếng, hát âm ư một tình khúc.

Hôm nay nàng có một giờ Pháp văn, một giờ Anh văn ở Đệ tứ C, nơi Khải học. Đêm thứ bảy, dù đã vào giường trễ lúc ba giờ sáng, Loan vẫn trần trọc mãi với

câu Khải nói: "Khải sướng quá cô Loan ơi ! Đưa loan đây cho Khải bú ! " Nàng quyết tâm, hôm nay sẽ một mình nhìn tận mắt Khải. Phải ôm gập dáng đáp con

trao đang lớn Khải. Phải chụp trong tay sự ước ao Khải dậy lên với nàng trong khi chàng đang nằm trên bụng Ngọc, để xem có làm sao cậu bé lại mơ đến nàng, thốt lên câu nói làm nàng không những mất ngủ đêm đó, mà còn bồn thần, ngầy ngật suốt cả ngày hôm sau.

Ngày hôm sau? Ừ, thú vị chi lạ. ! Đang nằm nghiêng trên giường, nhìn ra hòn non bộ, nhìn những chiếc lá vàng khô bị gió thổi sà sà mặt sân, Loan bỗng choàng dậy. Không biết cái gì ở Khải, bắt nàng bò rón rén lại phòng Ngọc, trở mắt vào lỗ khóa lần nữa. Trong kia im lìm. ánh sáng ban mai chỉ vào lọt mờ mờ, đủ để cho Loan thấy cậu bé Khải trần truồng, nằm gác chân qua lờn' Ngọc. Cả hai, ngủ say nồng, một đứ đừ với "trận mạc" đêm qua.

Xong, Loan lại bò về phòng mình, lên giường, đắp chăn, thao thức với cả triệu ước mơ mà trước đó Loan chưa hề có. Nàng mơ không những riêng với bé Khải,

mà luôn cả với những cậu đẹp trai, to con thỉnh thoảng nàng gặp, rồi thoáng lên một tình cảm lãng mạn. Có thể Loan sẽ có một nhân tình như Khải không? Có ~

thể Loan sẽ hẹn hò đưa cậu bé như Khải về phòng để ái ân da diết như Ngọc không? Điều đó không biết Nhưng việc chắc chắn, là sáng

thứ hai này, vào lớp,

Loan quyết tâm am dịp nói riêng với Khải một câu. Câu gì? Nói như cách nào? Với thái độ cô giáo hay tình nhân? Loan mỉm cười trước kiếng lần nữa, rồi xách cặp, ra xe, đến trường.

Sáng nay, Loan là giáo sư đến sớm nhất. Sớm hơn cả thầy hiệu trưởng. Nàng vào phòng giáo sư, rót tách trà nóng, cầm lên hộp một ngum, rồi lững thững bước

ra hành lang. Đang từng bước chậm về hướng sân, Loan bỗng nhột nhột sau gáy, có cảm tưởng như có người bước theo, hay nhln theo mình. Loan quay lại:

cô giáo Sương ! Cô Sương cũng diện ghê gớm, nhưng vẽ mặt lại kém tươi tắn, lạc quan như Loan. Sương có vẽ tiêu tụy như người đau mới dậy.

- Sao trông chị bèo nhèo quá vậy? Loan hỏi thân mật.

Đứng sát Loan hơn, nhln trước nhìn sau, Sương nói nhỏ:

- Tôi bồi hoa lá cả đêm. Ba giờ sáng mới nhắm mắt. Chàng còn nằm ở nhà. Tính đến nhờ Loan dạy thế mình giờ Hình học ở lớp Đệ Ngũ. Mình về dưỡng quân một chút. Được không Loan? Giúp chị. Hôm nào kệt mình lại thế cho.

- OK ? Về nhanh đi, không ông hiệu trưởng tới thấy bây giờ.

Sương đưa tập bài soạn Hình học cho Loan xong, lẹ chân ra cổng sau, lên xe Honda, đông tuốt. Weekend, tại nhà Loan chỉ có hai phòng của Sương và Ngọc là ồn ào, náo nhiệt. Loan, như đã nói, kiêu kỳ, lạnh lùng, hững hờ với đāl~ ông. Cho đến đêm hôm thứ Bảy. Hình ảnh Khải van theo sát nàng đến sáng nay. Loan thơ thẩn ra trước sân trường. Giữa tiếng huyền náo ồn ào của vọn nữ sinh nhật phượng ngoài sân, Loan đảo mắt tìm Khải. Chợt nàng thấy Khải cùng hai cậu Lâm và Đạt đứng cuối sân, đang nói xì xào cái gì đó một cách thích thú.

Loan đoán là Khải đang kháu với các bạn về thành tích Khải đoạt

được với cô giáo Ngọc hai đêm trước. Hoặc, Khải đang tuyển thêm lính mới, cũng cấp cho Loan và Sương, như em đã hứa. Loan làm như vô tình, tiến ra sân, ngang qua hướng ba cậu học trò mong Khải sẽ mạnh dạn bắt chuyện, để nàng được dịp nhìn sát Khải hơn, tìm bắt Khải dễ dàng hơn. Nhưng, dù Loan, trên môi hơi chúm chím cười. Mắt tươi như hoa buổi sáng. Dáng dấp hơi liếng thoắng hơn mọi ngày, mà khi bước ngang qua, Loan chẳng nghe cậu nào dám có lời gì cợt nhả. Bởi cái kiêu kỳ, coi nhẹ đàn ông vẫn còn đó trên nhân dáng của Loan. Để cô giáo đi một quãng xa, Khải bỏ các bạn chạy theo, lễ độ, vòng tay:

- Chào cô.

Nghe giọng Khải, lòng Loan mừng thầm, quay lại:

- Ủ Ờ Khải Có gì không em?

Khải cúi đầu đứng chết trân, im lặng. Nó chuan bị nhiều điều để nói lắm. Mà khi đối diện với Loan, trước vẻ đẹp kiêu sa Loan, cậu bé Khải teo lại như chú chim con mùa đông. Mặt Khải hồng lên như con gái. Bây giờ Loan mới thấy cậu bé đẹp trai thật. Mái tóc lòa xòa một bên, che mất nửa cái trán, Khải vẫn hấp dẫn với hai lông mày rậm như sâu róm. Cái mũi cao, thon. Cặp mắt lớn, tinh anh, thông minh. Nhất là cặp môi rất sexy, lúc nào cũng ướt, đỏ. Khải cao lắm. Mười sáu tuổi mà muốn cao hơn cả Loan. Loan nhớ hết hình ảnh hấp dẫn khi Khải đang đụ Ngọc, mà chàng ngoáy cổ lại nhìn ở ngạch cửa, nơi, bên ngoài, có loan đang cho tay vào lồn, mà mắt nhìn Khải không dứt. "Khải sướng quá cô Loan ời. Đưa lồn đây cho em bú ! " Lúc bấy giờ Khải cố ónh nói thật lớn cho Loan nghe. Nó như thông điệp Khải gửi thẳng cho Loan và hẹn những lần "mưa gió" khác.

- Ủa, sao tìm gặp cô, rồi Khải không nói gì hết vậy?

- Dạ, hay là thôi, để lần khác vậy. Tự nhiên em quên hết.

Rồi Khải bỏ chạy. Loan nhìn theo. Lòng nàng lại dấy lên cái hạnh phúc lãng mạn. Nó không rõ rệt. Nhưng Loan hy vọng tràn trề. Không sớm thì muộn, cậu bé đẹp trai, cao ráo đó sẽ...trần truồng...nằm với Loan.

Đầu giờ Pháp văn. Loan bước vào lớp Đệ tứ C. Lòng khấp khởi, lâng lâng. Người đầu tiên nàng nhìn là cậu bé Khải, dĩ nhiên.

- Các em ngồi xuống.

Khi Loan kéo ghế trên bục định ngồi xuống, thì nàng chợt thấy mảnh giấy, kèm cánh hoa phượng: Em xin phép cô được gặp cô trên đường về, sau giờ học. Khải.

Loan đọc lần nữa, rồi lần nữa. Bức thư cũn cởn, ngắn ngủn, mà Loan đọc dài như cả vài trang giấy. Lòng nàng hệt hẫng pha với cái vui khó tả. Loan quăng mắt xuống chỗ Khải ngồi. Anh chàng, vừa thấy cô giáo nhìn, đã vội cúi xuống, chúi chúi môi, như lúc nào sầm. Loalí tức anh ách. Loan kêu một vài trò lên trả bài lấy lệ. Nàng có cảm tưởng như cả lớp đang biết hết mối tình kín của nàng. Loan ra bài tập. Đó là lúc nàng nhìn như xoáy vào Khải mà chẳng ai biết.

Bỗng nàng có hơi ghen với Ngọc. Có kỳ lạ không. Nàng muốn Khải là của riêng! Sinh lý Loan bốc lên ngùn ngụt. Lồn nàng ngứa ngáy khó chịu. Nhờ cái bàn kín, Loan cho cầ hai tay bóp êm ả lồn mình ngoài quần trong khi mắt dính sát cậu bé. Loan cũng không hiểu sao nàng thay Đổi trăm phần trăm. Hiện nàng như con quỷ dữ, muốn ăn tươi nuốt sống Khải. Nàng muốn bỏ lớp, về nhà, cởi hết áo quần,

vào phòng tắm, xả nước, hai tay mân mê kỳ cọ đôi vú, háng, rồi cho mấy ngón vào lồn, hoặc có Khải, nàng sẽ bắt cậu bé bú hết cả buổi chiều.

Cơn nứng đang hành hạ Loan. Nàng bỗng lấy giấy viết vội: "Khải ơi, anh làm em lụy tình muốn chết. Em tưởng bữa nay gặp em ngoài sân, anh đã mạnh dạn nói rất nhiều với em. Nhớ nhé. Trên đường về. Em sẽ t~ ra chỗ bờ sông vắng, trước khi qua cầu bà Năm. Đợi anh. Loan".

Nàng xếp lại nhỏ miếng giấy, bước xuống, vờ đi chậm chậm kiểm soát các em đang làm bài. Khi ngang qua chỗ Khải ngồi, Loan kín đáo đặt lên cuốn tập của Khải.

Cậu bé nhận vội, đọc vội, rồi bỏ vội vào túi, xong nhìn lên Loan, gật đầu. Sau giờ tan trường, Loan đến bờ sông. Mười phút sau, Khải

đến. Dừng xe xong, hấn chạy lại bên cô Loan, lúng túng mừng và nói lấp bắp:

- Chỗ này đẹp quá (nà vắng nữa. Hồi nào đến giờ Khải không biết. Cô đợi Khải có lâu không?

Loan chụp ngay bàn tay Khải, nắm cứng. Nàng không muốn Khải vượt mất nữa. Loan muốn, Loan muốn.,.muốn đủ thứ....Sao cho cơn thèm trong nàng dịu xuống. Nên nàng kéo hấn Khải sát vào, và điên cuồng xáp vào cặp môi Khải, nồng nàn, chan chứa.....Những cây dừa mọc sà ra bờ nước với những tàu lá khua xào xạc trong gió. Chung quanh im lìm. Bờ sông này, năm nàng 13 tuổi, cũng là nơi hò hẹn

với Trường lần đầu. Bây giờ, với Khải, Loan không còn cái ước mơ thơ ngây như ngày đó. Mà Loan muốn vật Khải nằm ra trên bờ cỏ. Cũng gát chân qua người

Khải, và với Khải, say túy lúy trong môi Khải cho hết ngày, hết đêm. Cơn thèm bây giờ là xác thịt trong nhau.

- Tối thứ Bảy, cô có nghe Khải nói gì không?

- Rất rõ. Câu nói đó làm em mê Khải quá mất thôi. Anh có biết em ngồi ngoài cửa nhìn vào? Thấy từng ly từng tý.

- Có, cô Ngọc nói. Từ phút đó, Khải thầm mơ sẽ được gặp riêng cô. Mình ngồi xuống đây, nói chuyện, có tiện không cô?

Loan ngồi trước. Vừa lúc Khải ngồi xuống, nàng nằm bật lẳng ra. Khải nằm theo, chống một tay, nghiêng người qua nhìn âu yếm vào mắt Loan. Cô giáo hồng lên da thịt. Mắt cô cũng đỏ màu tình dục. Cô lại hé môi chờ. Khải gát chân qua người Loan, cố tình cho đầu gối đè hấn lên mu lồn, rồi bưng mặt Loan hôn bằng mũi. Chân Khải cà cà mạnh mu lồn. Loan hẩy dít lên. Hai tay nàng vòng qua cổ Khải siết mạnh:

- Anh ơi ! Em thèm quá, thèm quá ! ! !Cởi áo em ra đi.

Khải bật một nút, hai nút rồi ba nút. Ngực Loan trắng mịn phơi ra. Môi Khải đáp xuống, hôn mạnh ngoài xú chiêng. Hơi thở Loan dồn dập.

Nàng tự động nhồm lưng, lằn tay tháo khuy áo lót. Khải kéo xuống. Hai quả vú Loan phơi dưới nắng dịu mát của cây bàng. Hấn ngấm, mà mát mướt, gần như chẳng còn thấy gì nữa...nên hạ môi xuống, ngậm một đầu vú, nút ngấu nghiến....

Đầu gối của Khải vẫn cạ mạnh mu lồn Loan. Nàng ưỡn người lên, tay cẩu vào lưng Khải, gào nhè nhẹ:

- Như thế này mà IO năm rồi em ngu không biết hưởng. Cặc anh đâu, cho em sờ một tý, Khải ơi ! Thèm quá !

Khải kéo zipper xuống, cầm tay Loan cho vào. Nàng kéo khúc gân cứng ngắt Khải ra khỏi quần, nắm mạnh, rồi chồm lên, vật Khải ngửa ra, ngậm vào bú

ngắt ngư. Cái này đây làm Loan mất ngủ hai đêm liền. Nàng nhắm mắt là hình ảnh cặc Khải hiện ra.

Sáng nay trong lớp học, ở ngoài sân. Hể nhìn Khải là Loan thấy ngay cục gân trắng hồng bụ bẫm này. Loan mê mẩn "ăn" khúc dồi của Khải. Cậu bé vừa sướng, vừa nhìn gương mặt đẹp, cặp môi Loan đang bám sát cặc chàng mà nút. Khải không tưởng tượng nổi. Làm sao chiều nay, nơi thanh vắng nên thơ của giong sông này, Khải đang được hạnh phúc tràn trề với cô giáo nổi tiếng nghiêm nghị nhất trường.

- Cô cởi quần ra luôn, đưa lồn đây cho Khải bú. Mình lộn đầu bú sướng lắm cô Loan.

Loan đứng thẳng lên, tuột cái áo dài và xú chiêng ra trước, xong tuột quần và xì líp ra sau, người ngang qua mặt Khải, kê miệng lồn đúng vào môi Khải, rồi nàng tiếp tục quay xuống, cầm cặc cho vào miệng "ăn" tiếp. Không nghe ai la lối gì nữa, vì miệng ai cũng ngòm ngoàm một đồng. Những ruộng dâu cao quá đầu người, những bụi cây rậm rạp, che khuất cặp nhân tình trần trướng đang nằm trên những lá khô mà lẩn lộn. Gió sông thổi qua, lướt nhẹ trên lưng Loan làm nàng mát rượi. Tất cả yên tĩnh. Chỉ còn tiếng chim lao xao trên cao những lùm cây, những cây dừa.

Có chú chim nào lén nhìn thân hình ngọc ngà của Loan đang nhấp

mông đít lên mặt bé Khải không? Cái lưng dài thườn thượt. Cặp đít nở vừa phải, trắng phau. Mớ tóc thề đen láy xỏa hai bên vai....Những đốm nắng nho nhỏ từ cây bàng rơi xuống, nhảy tung tăng trên da thịt Loan mỗi lần có gió ngang qua. Bé Khải bú hay quá đến độ cô giáo Loan thờ người, nhả cặc ra một lúc, nằm úp má vào chòm lông dái của Khải mà rên:

- Anh phải lấy em luôn nghe Khải. Anh là của riêng em! Sướng lạ lùng lắm Khải ơi. Không phải là em không có thể có người tình để làm tình. Mà em mê cái trẻ trung của Khải, cái đẹp trai của Khải. Cô giáo mà bú cặc học trò....Đó, đó là lý do em phải gặp Khải chiều nay ở bờ sông vắng này đây ! Lát nữa Khải phải nằm trên em, đụ em như đã đụ cô giáo Ngọc tối thứ Bảy. ời, anh nút cái hột đó làm bụng em....thất cứng lại, người ơi ! Chết, chết em, từ từ thôi Khải ơi ! Ôi, anh cắn miệng lồn em hả???

Cặp mông Loan lại lắc lư, động xuống lười Khải. Miệng Loan lại ngậm củ chùy Khải bú tiếp. Không ai ngờ, cách đó 15 thước, trong một bụi đước, có Đạt đang ngồi thấp xuống, trở mắt nhìn chăm chú cặp nhân tình đang lộn đầu bú nhau thê thiết. Số là, sau giờ học, Khải bàn với Đạt sẽ giới thiệu Đạt cho cô Loan. Khải không bao giờ dám nghĩ là chàng sẽ được Loan ban cho mối tình lạ lùng như hôm nay. Ngay đêm thứ Bảy, khi đụ Ngọc, Khải cũng nói lớn: "Khải sẽ tìm hai thằng bạn, giới thiệu cho cô Loan và Sương. Người nào cũng có bồ để đụ, huề cả làng. " Vì vậy, Khải chở Đạt tới đây. Nhưng Khải để Đạt đứng đằng xa, vào trước nói qua với Loan. Không ngờ...Loan chụp tay chàng, tiến công như vũ bão...

Đợi lâu quá Đạt bò vào. Cu cậu đã chứng kiến hết cánh làm tình quá hấp dẫn từ đầi~. Đạt cũng là loại con trai dậy thì quá sớm. Mồ côi, năm 15 tuổi, Đạt được cậu mợ cho về ở gần Quận, gần trường để đi học. Dầu dậy thì quá sớm, Đạt cũng không đến nỗi biết nhiều về đàn bà, nếu không sống chung với bà mợ trẻ mới 26 tuổi. Hai vợ chồng cậu mợ Thông không có con, nên xem Đạt như con ruột. Cậu Thông làm công chức ngoài quận. Sáng đi, chiều năm sáu giờ mới về tới. Một buổi sáng mùa hè, đang nằm ngủ, Đạt bỗng nghe phòng bên cạnh có tiếng đàn ông lạ:

- Khi không em mang nó về nuôi làm chi cho tụi mình kẹt. Đụ sướng mà hông được la to, mất hết thú vị

- Anh thông cảm. Ba tháng hè thì nó ở nhà. Mấy tháng khác, giờ này nó đã ở trường rồi, đâu có sao. Mẹ nó nói. Mà anh có la lớn chút, nó cũng hồng nghe

đâu đừng lo. Con trai, nó ngủ như trâu bò. Có nghe, nó cũng không biết tội mình làm gì trong này đâu. Cứ yên tâm đưa em bú tiếp cho.

- Thôi em à. Thằng con của anh, mới 14 mà nó đụ rần trời. Lâu lâu có một con nhỏ tới mắng vốn, khóc tùm lum, tè lê, rằng "anh Bằng ảnh bỏ con, ảnh ngủ

với con cả năm, rồi bây giờ lấy con Mùi, con Xuyên"... Tội nhỏ bây giờ ma quỷ sớm lắm. Mình hồi đó, tuổi đó còn ở trường tắm mưa, không biết mắc cỡ. Hừm,

thời đại đổi đời... Bữa nay tội mình đụ tới trưa nhen Trinh. Mấy chai cao hổ cốt em mua ở đâu mà nó hiệu nghiệm quá trời luôn. Mới đụ với em hai cái hồi hôm

qua, mà hồi hôm, cặc anh chỉ thiên suốt đêm, thèm quá sức thèm. Mong cho mau sáng chạy qua tìm em.

Đạt tung chăn. Rón rén ở cửa phòng. Nó đi bọc ra phía trước, rồi bò dọc theo chái hè, đến cửa phòng mẹ Trinh, áp tai nghe tiếp đối thoại của người đàn ông

với mẹ:

- Lồn gái không con nó vẫn thơm, và hấp dẫn hơn đàn bà ba bốn con như vợ anh. Nhứt là hai cái mép với lỗ lồn. Bả cũng chịu khó hơ háp kỹ lắm chứ, mà sao mỗi lần dứt cặc vô, nó lỏng le à. Bả phải kẹp chân lại. Mà rồi, mình cũng không cảm giác. Cho nên, nói thiệt, ở nhà mà đụ bả, là như anh trả nợ quỷ thần. Nếu không bả nghi, theo dõi là tội mình bẻ bạc đạn.

- Anh nói đụ bả anh không có cảm giác. Vậy anh có ra không?

- À ừm, cái đó năm khi, mười họa. Không ra sợ bả nghi.

Đạt kê mắt vào cửa sổ. Lần đầu tiên hắn thấy mẹ Trinh cởi truồng. Sinh lý quá sớm của một Đứa bé, đôi khi khiến Đạt tưởng tượng vài thân hình lỏa lồ của những con bạn. Hình ảnh tưởng tượng đó mẹ hồ. Nhưng, bây giờ, mắt Đạt đang gắn vào tấm thân trắng ngần, với vú tròn hấp dẫn của mẹ nó. Trời ơi, vú đẹp như thế sao? Vú căng no, nhọn hoắt sừng trâu. Nuốt nhỏ màu hồng hạt lựu. Cái eo thon, bóp lại chỗ ngang bụng. Lỗ rún sâu hoắm, có tý lông chạy xuống tuốt chòm lông tròn đen thui, rậm rạp...Mẹ đang nằm ngửa ra cho người đàn ông da mùng quăn, to con lực lưỡng, hôn bắt chân.

Mẹ nhắm mắt, hai tay vân vê hai đầu vú, miệng rên nho nhỏ. Thằng Đạt nuốt nước miếng. Nó không hiểu sao người đàn ông phải liếm hai ống chân mẹ nó

lâu đến thế. ~rrinh dang hai bắp đùi ra. Đạt thấy rõ cái miệng tròn đỏ au, đầy nước lóng lánh. Phần dưới bụng mẹ cứ ểnh lên nhè nhẹ:

- Anh Tiến ơi t Anh càng liếm chậm hai bắp chân, em càng thêm đụ kinh khủng. Phải chi có ai, cho nó lên đụ em một cái, trong khi anh vẫn hôn đùi, hôn vú em...

Chương 5

Mợ Trinh nói câu đó, bởi vì...mợ vừa thoáng thấy Đạt nhìn lên từ cửa sổ. Từ ngày đầu, khi Đạt về ở trọ, mợ Trinh đã manh nha có gian ý, là có ngày, mợ sẽ ngủ luôn với thằng bé. Nhưng không biết ngày nào. Mợ đã trèo cả lên cao, nhìn Đạt tằm cả mấy chục lần. Nhìn để xem cặc Đạt đã đủ lớn để làm tình chưa. Và, có mấy lần, Đạt đang ngủ, mợ đã bạo gan mở cửa, đứng nhìn Đạt mà thèm chảy nước miếng. Mợ định hôm nào sẽ dàn cái mưu, rủ Đạt vào phòng mợ, để

cho nó....Ngày đó chưa đến thì hôm nay, cơ hội vàng đã xảy ra.

Biết Đạt đang nhìn, mợ Trinh đã trỏ hết mọi ngón nghề tuyệt hảo ra để biểu diễn và còn nói:

- Anh Tiến có biết em thèm đụ đàn ông con trai ở tuổi nào không ! Tuổi 14 hay 15. Tại em...em bị thằng con trai phá trinh năm em mới 13. Hấn tiếp tục đụ cm

vài năm, rồi bị bắt lính, thôi luôn. Đụ con trai 15 tuổi, nó thơ ngây, chưa biết gì. Sướng là chỗ đó...

Nghe xong, Đạt sượng tràn cơ thể. Hấn thò tay nắm cặc bóp mạnh, chứ chưa biết xụt, hay làm sao cho sướng. Trong kia, mợ Trinh lấy hai ngón tay banh lồn

ra. Một ngón bàn tay kia chà nhẹ hột le. Mắt mợ vờ nhắm, nhưng nhìn Đạt để đo mức "thưởng thức" của cậu bé. Tiến hôn xuống dần. Anh ta đưa đầu lưỡi

quét êm trên mu bàn chân, các kẽ ngón chân. Trên kia, ngón tay mợ Trinh rà mạnh khe lồn, rồi đưa ngón tay lên mút sạch. Đạt le lưỡi liếm, thèm chí tử. Đạt

chưa từng nghĩ tới việc bú lồn. Nhưng hình ảnh mợ Trinh đang làm, là mợ đang dạy cho Đạt bài học đầu tiên. Đó là món mà mợ thèm hơn cả đụ nữa.

Tiến lại ngậm từng ngón sơn đỏ của Trinh mà mút. Đạt vẫn chưa

hiếu tại sao làm tình mà phải mút ngón chân. Mút một cách ân cần tha thiết. Mẹ nó rên:

- Đó trước khi lên đụ, anh phải hôn cho thật lâu mấy ngón chân em. Ngậm hết năm ngón....đó...đó Tiến ơi. Ngậm hết năm ngón vô mà ăn, mà ngoạm, đã lắm Tiến ơi !

Mẹ trình nhắn khéo cho Đạt biết, sau này đỡ tốn công dạy. Bàn chân thứ hai của mẹ duỗi thẳng ra, trông thật dâm dật. Mẹ dùng bàn chân xới tóc Tiến, vãi vào mặt Tiến, cào lưng Tiến...trong lúc miệng la chỉ choé:

- Liếm như vậy còn sướng hơn bú lồn nữa anh ơi. Phải có con cặc của ai hườn cho em ngậm vô em "ăn" cho đã cái miệng chút. Thèm lắm, thèm lắm ai ơi!!!

Đạt muốn phá cửa, nhảy đại vô, cởi quần, chĩa cặc ngay vào mồm mẹ nó cho bà ăn, bà tấp....Nhưng tuổi 15, Đạt chưa từng yêu, chưa từng va chạm với xác thịt.

Nhất là với bà mẹ, tuy không là ruột thịt, Đạt không dám. Nên có thèm, Đạt chỉ bóp cặc mà chịu....

Trong kia, anh chàng Tiến đỡ hẳn cái chân của mẹ đưa lên cao, rồi anh liếm từ móng dít lên dần trên đỉnh. Động tác thật chậm chạp, mà đầu lưỡi tời đâu, là như cơn cháy rừng tới đó. Nửa người của mẹ Trinh như con lươn bị xát trấu. Mẹ ngúc ngoắc, uốn éo, co lượn. Mẹ tự bóp nhuyễn như hai trái vú no chắt. Đôi môi chu lên hú liên tục. Chân kia mẹ cho xuống kẹp con cặc của Tiến, xụt:

- Dọn qua ở luôn đây với em đi Tiến ơi ? Chồng em nó không biết mấy món này anh ơi. Anh làm em ghiền như ghiền ăn sa rồi. Sáng nào không ngoại tình như vậy, em muốn bệnh thật đó Tiến ơi. Đã quá, đó chỗ da non dưới bắp vế. Ôi ? Anh qua tới chỗ dưới đầu gối? Mẹ cha ơi, chết con rồi còn gì. Liếm thôi anh, đừng, đừng? Trời ơi, chả dùng răng chả nhằn nhằn kiểu đó chịu sao thấu hử Trời?

Thình lình, Trinh cho hai ngón tay vào lồn, đút sâu vô rồi lấy ra, rồi lại đút sâu vô. Động tác chỉ có thế. Hai ngón tay ướt nhèm chất nước như hồ lỏng. Đạt nghiêng răng treo treo. Mắt mờ. Cảnh vật mờ. Gió

buổi sáng ngoài hè lạnh lạnh, mà mồ hôi Đạt cứ toát ra. Chàng nóng như ngồi trên đồng lửa. Có việc đàn

bà đút tay vào lồn tự thủ dâm như vậy sao? Chưa bao giờ Đạt thấy. Hai ngón chân Trinh kẹp cứng cặc Tiến mà thụt mạnh?

Đạt nứng muốn rách quần. Cặc nó như thỏi sắt, chống thẳng ra, làm quần đùi hấn vun lên một đống. Bất giác, Đạt cho tay vào bên trong cầm lấy cặc, và thụt như mợ nó thụt cho Tiến. Đạt sướng. Lần đầu tiên trong đời, Đạt mang cảm giác tuyệt vời. Vừa sướng, vừa đã ngứa, vừa gì gì đó, mà Đạt không chữ nghĩa để diễn tả.

Lưỡi anh chàng Tiến lại quẹo xuống phía mông đít Đạt thấy luôn cái lỗ đít của m.ợ Trinh nữa vì lưỡi Tiến vừa quét ở đó làm người mợ giật đánh tung lên một cái. Trời ơi ? Đạt lạ lùng như rơi vào một thế giới tình dục khác lạ. Những điều Đạt thấy này giờ hẳn có điều gì nằm trong óc tưởng tượng của Đạt. Em chỉ

nghĩ ớnh yêu và xác thịt cũng gần gần giống nhau. Nó phải đi thanh bai, lịch sự, chớ sao lại xụt cặc bằng chân, liếm lỗ đít, đụ lồn bằng ngón tay. Trong kia,

Trinh đang la ngất trời khi lưỡi chàng Tiến cho vào hậu môn Trinh mà ngoáy. Rồi Tiến liếm dần lên cửa mình, mép lồn. Cuối cùng, Tiến ngậm cái hột le và mỏng đốc bú, cạp chát chúa. ..

Hai tay mợ trinh bứt tóc Tiến, vãi bép bép mặt Tiến:

- Đồ khốn nạn ! Anh không thương em. Anh muốn làm cho em chết bữa nay phải không? Ôi ? Có ai họ hàng tới cứu tôi với ! " Quả tình Đạt muốn lắm, thêm thực hiện lời kêu cứu của bà mợ lắm, mà không dám. Đạt xây cho mình một giấc mơ tuyệt đẹp: sẽ có buổi sáng nào đó, buổi tối, hay buổi chiều nào đó, Đạt sẽ tỏ tình, hay tỏ cái ước mơ thầm kín của mình cho mợ biết và thú tội: là đã rình xem mợ ngoại tình với người đàn ông tên Tiến.

Trong kia, mợ Trinh và Tiến ngồi đụ. Một kiểu làm tình hoàn toàn mới lạ, vô cùng hấp dẫn! Cả hai ~ồi bịch trên mặt giường. Tiến kéo Trinh lên đùi chàng, cắm cặc vào đụ chí choát. Tiến xây lưng lại hướng cửa. Trinh quay mặt về hướng đó. Nàng ôm cứng vai Tiến nắc, đụ

nồng nàn. Nàng nhìn Đạt ngoài cửa sổ và lén đưa mấy ngón tay vẫy vẫy rất tình với Đạt. Cậu bé nhăn mặt như đau đớn, vì cơn sương ào tới khi hắt mợ Trinh "mở cửa" mời. Đạt xụi cặc ầm ầm hắt đứng cao lên cho mợ Trinh thấy bàn tay hắt đang cầm cặc mà xụi. Mợ cắn môi dưới, rồi

nói cái gì nhỏ quá Đạt không nghe thấy. Đạt hôn bàn tay rồi thối vào tặng mợ. Đang đụ với Tiến mà lòng mợ rộn lên một hạnh phúc khác với thằng cháu 15

tuổi! Tiến hoàn toàn không biết. Anh chàng cứ ôm chặt người yêu đụ xé trời, bể núi. Trinh cứ nhìn chăm chăm cậu bé để tưởng tượng mình đang đụ nó, bú nó...

Một lúc lâu, khi Tnhh và Tiến đang ra trong nhau, Đạt cũng xụi hằng loạt khí đực ngẫu trên tường vôi. Xong Đạt chạy về phòng tắm vắn nước tắm sạch những chứng cứ thủ dâm. Lúc trở ra, Đạt không nghe tiếng hai người trong phòng mợ Tnhh nữa. Đồng hồ gõ 10 giờ. Đạt ghé mắt qua lỗ khóa phòng mợ, chẳng thấy ai. Thẳng xuống nhà bếp, Đạt điạh lục cơm nguội ăn vài chén thì hắt bỗng thấy mợ Trinh từ ngoài cổng bước về, dáng hơi ngượng.

Đối với Đạt, chuyện sáng nay là cả một biến cố quan trọng. Mợ Trinh đã ngoại tình ! Và mợ Trinh bật đèn xanh mời Đạt. Thấy mợ đứng lại ở bậc thềm, Đạt thừ người, cầm cái chén, ngấm mợ, im lặng.

- Đạt đói bụng hả? '

- Dạ.

- Đi ra chợ ăn hủ tiếu với mợ nhen? Đem Honda ra đi !

Trinh muốn hỏi lộ cho Đạt đừng mét chuyện này với chồng nàng, và cũng kiếm cách "làm quen" với kếp nhí !

- Dạ thôi, đi làm chi mất thì giờ. Ăn tạm cơm nguội cũng được. Trưa ăn cơm nóng. Mợ đi đâu mới về vậy?

Trinh không trả lời, miệng nàng cười chúm chím. Nàng cười vì cậu bé lém miệng, Mới mười mấy phút trước đây, nàng thấy Đạt đứng ở

cửa sổ nhìn nàng đụ mà thủ dâm. Bây giờ đã vờ hỏi một câu làm như người mới thức dậy.. Trinh đi vào bếp, cố tình đi gần sát bên Đạt, lấy tay bêu cái má Đạt một cái và nói trong tiếng cười:

- Thôi mà, cho tôi xin. Thấy hết rồi, còn làm bộ..

Đạt ngượng quá. Chàng tính đùa một câu cho vui, mà mợ chặn mất lại. Bàn tay mợ bêu má chưa kịp bỏ xuống, Đạt đã đưa tay lên chụp lại. Im lặng. Nhìn nhau. Thật gần. Gương mặt Trinh bỗng hết cười, trang nghiêm hẳn lại và hồng lên như trái gấc. Đạt bóp mạnh bàn tay mợ, hít vào một hơi thở đầy ngực, vẫn run như cây sậy:

- Anh Tiến đã về hả?

Trinh gật đầu, mắt nhìn không rời Đạt:

- Ừ Tiến về rồi. Từ nay Tiến sẽ không đến đây đều đều mỗi sáng nữa. Mợ đã dặn Tiến như thế.

- Tại sao? Mợ sợ Đạt mét cậu phải không?

- Không, vì mợ vừa tìm được người tình trẻ tuổi hơn, dễ thương hơn, đẹp trai và...ở cạnh mợ hơn....

Nói xong, mợ nhích gần đến Đạt hơn, ngược lên...nhìn. Con cặc Đạt tự động chìa ra, phô trương lực lượng, trôi lên, làm cái quần đùi hẳn nhon hoắt ở khúc dưới. Trinh hỏi nhỏ:

- Từ bé giờ Đạt có mối tình nào với ai chưa?

- Dạ chưa.

Trinh sát hơn nữa vào ngực Đạt để đôi vú cạ thật sát Nàng ngả đầu vào Đạt,tay bóp mạnh bàn tay Đạt:

- Đừng dối, nói thật cho Trinh nghe đi.

- Dạ thật đó mà. Mơ mộng thì có. Nhưng chưa dám tỏ tình với ai. Đạt còn nhỏ quá mà, ai thêm yêu.

Tnhh vẫn áp mắt sát vào ngực Đạt, thì thào:

- Đạt không nhỏ đâu. Trinh thầy hết rồi. Không phải chỉ bữa nay, mà đã nhiều lần, khi Đạt tắm. Trinh muốn và thêm có người ớn nhỏ tuổi như Đạt, được

không?

Đạt bỗng run lên dữ dội. Hấn biết đến bốn năm giờ chiều cậu hấn mới đi làm về, mà hấn vẫn sợ. Sợ cậu bắt tại trận chuyện thông gian này, Đạt sẽ không còn nơi nương tựa. Đạt cúi xuống nhìn mợ Trinh đang ngưỡng mặt thêm ngất ngây một nụ hôn, một cái gì đó cấp thiết lắm.

- Sao Đạt run quá vậy? Sợ gì?

- Dạ sợ đủ thứ. Không phải chỉ sợ mà run. Có lẽ mừng quá, cảm động quá mà run, cũng có.

Trinh đưa hai tay lên, nắn khuôn mặt Đạt xuống. Chuyển lưỡi qua môi Đạt. Cậu bé nhắm mắt hui riu. Rồi lại mở hé hé nhìn thật gần nhan sắc đàn bà ở nhà quê Mặt Trinh hồng lên cơn thêm tình dục. Cặp chân mày rậm rì trên cặp mắt sáng như sao. Môi mợ ngon lành trong những lần nắn lưỡi. Tóc.bối, khi thả ra dài quá gối.

- Để em đồ chả trứng, hâm tý cơm và canh còn lại đem qua cho anh ăn. Xong, chúng mình lên phòng. Em muốn anh hôn em như Tiến đã làm sáng hôm nay.

Đạt ăn ngấu nghiến hai chén cơm lấy sức, và vội vã theo Trinh lên phòng. Khóa cửa, Trinh ôm chặt Đạt ngây ngất với cái hôn nồng cả 10 phút, rồi bảo:

- Em muốn anh cõi đồ cho em, làm giống như Tiến....

Quả tình, sáng nay lúc Tiến cõi đồ cho Trinh thì Đạt hấn còn ngủ. Chàng chỉ giật mình khi nghe tiếng Trinh la lớn bên phòng. Mợ Trinh nằm ngửa ra, thòng hai cẳng xuống giường:

- Cõi cho em đi mình. Em đang nứng dữ dội lắm mình ơi !

Đạt cúi xuống. Thay vì cúi đầu cho Trinh, hắn nằm sấp trên người nàng, hôn nàng mê miết, cào cào vào mu lồn, làm Trinh hưng tỉnh, thò tay kéo cặc Đạt ra nắn và nhìn.

- Em sắp phá trinh mình rồi, biết không? Đạt. Của anh dễ thương quá hà. Nằm ngửa ra cho em xem nó một chút.

Đạt nằm ngửa ra. Đạt thêm được đụ ngay một cái rồi muốn gì cũng được. Trinh đứng dậy, cúi từng mảnh, cố tình làm cho Đạt thêm chảy nước miếng.

Nàng trần truồng, xoa tóc. Vú lồn bều bệu ra. Trinh cúi luôn quần đùi của Đạt, rồi quỳ xuống nâng niu, hôn mũi và đưa vào mồm nướ.

Bé Đạt nói không thành tiếng. Hắn ứ ứ, trợn trắng đôi mắt. Hai cái môi bặm cứng lại. Hai tay quờ quào trên không trung. Vừa bú, Trinh vừa liếc thẳng bé.

Nàng sung sướng, thú vị đang hạ thịt con mồi còn non choẹt. Nàng đưa lưỡi đánh lẩn tẩn hai hòn dái. Thỉnh thoảng ngậm vào đầu cặc Đạt mút một cái, rồi nhả ra.

Đạt cong người chồm dậy nhìn bà mợ, rồi lại nằm. xuống cái bịch:

- Trời đất quỷ thần ơi ! Trinh ơi, cho Đạt thở chút đi Làm tán quá, Đạt chết đây cho coi. Ngộp thở quá Trinh ơi.

Hắn vừa dứt câu nói, Trinh lại ngậm trâm vào, ấn cái mặt xuống cho đầu cặc Đạt đụng cuống họng. Thằng bé lại hú lên một tiếng man dại. Và nàng lại chuốt viết chì cách khoan thai, nghề nghiệp. Làm sao Đạt chịu nổi với kinh nghiệm của người đàn bà đã có chồng trên tám năm. Ngày nào Trinh cũng đụ. Không với chồng thì với Tiến, trên giường này. Mặt Trinh luôn luôn hồng, chứng tỏ nước lồn nàng lai láng và lúc nào cũng thêm thú vui xác thịt.

Cứ thế, Trinh bú cặc Đạt gần cả tiếng, rồi nằm sấp lên cậu bé, lừa lừa cho lỗ lồn đã ngay với cặc Đạt, Trinh nhún xuống, nằm nắn rất nhẹ nhàng. Vì nàng biết, một động tác cuồng bạo lúc này, sẽ làm thằng bé "thất trận" dễ dàng. Đó là điều nàng không muốn. Làm tình

mỗi trận phải được kéo dài một tiếng hay hai, Trinh mới chịu:

- Có ngay trong nhà một kho vàng quý hiếm vậy mà Trinh không biết hưởng. Chạy đi kiếm người ở đâu đâu Hai đưa mình yên lặng, âm thầm dụ. Đừng để cậu Tám biết, không phải chết mợ không thôi, mà cả Đạt cũng bị lây.

Trinh dần trước một câu để Đạt phải kín miệng. Nàng thích ngoại tình. Dụ lén lút cho Trinh hằng triệu cảm giác sướng. Gà mua ngoài chợ về làm thịt ăn không ngon bằng bắt trộm gà hàng xóm. Thói đời vẫn thế. Nhất là ngoại tình với Đạt, cậu bé vừa mới lớn, cháu của chồng...

- Nhỏ tới giờ anh chưa "ngủ " với ai hả?

- Đạt đã nói đây là lần đầu tiên. Tuổi này, Đạt thèm được yêu, được nhìn đàn bà tắm, được sờ vú, bú lồn, đủ thứ. Sáng nay Trinh đã cho Đạt thấy hết. Dầu không được, Đạt đã tự tay xứt lấy cặc mình. Làm thằng nhỏ bắn ra hết một loạt dính vào bức tường. Đó chỉ có vậy. Còn ngủ với đàn bà Chưa ? Làm sao Đạt nhìn cặp vú:

- Thèm thì anh bóp đi, bú đi. Cứ bóp mạnh, em không đau đâu. Đó mình ơi. Xe hai đầu vú cho em. Sướng lắm mình ơi ! Em bỏ cậu Tám, dẫn anh về bên kia sông ở nhà em. Em nuôi anh ăn học. Vài năm nữa tội mình làm đám cưới. Anh chịu không? Chịu làm chồng em không?

Đạt thơ ngây gật đầu. Vì nó đang được tận hưởng đủ thứ của những ước mơ tuổi dậy thì quá sớm:

- Đạt đã rình xem Trinh tắm mấy lần. Đạt nói.

- Em biết chứ. Cho nên mỗi lần tắm, em hát lớn, dội nước ào ào, gây tiếng động, luôn luôn xây mình ra hướng cửa để kỳ cọ. Như sáng nay, đang dụ với Tiến, em cũng quay mình ra cửa sổ cho anh nhìn đã mắt. Nhớ không? Những lần em tắm, em cố tình thoa vú, sờ lồn, kêu gọi anh, mời mọc anh. Mà rồi chẳng thấy anh nói năng gì, nên em đành phải vui với anh chàng Tiến thợ may. Tiến dụ thì không sướng, vì hấn xuất tinh rất nhanh. Nhưng món bú liếm của hấn thì trên đời này chỉ có một. Anh cho phép em mỗi tháng dụ hấn vài lần.

Em nghiền món bú liếm của hắn. Với lại đứt ngang xương, hắn sẽ tìm cách trả thù, mét với chồng em. Hai đứa mình kệt !

Không sao. Trinh muốn đụ với ai thì đụ. Miễn đừng quên Đạt là được. Bây giờ, cho Đạt được bú liếm Trinh thử xem Trinh có thích không. Đạt đã học được vài chiêu của anh Tiến sáng nay. Muốn áp dụng thử xem sao.

- Khoan đã, để em nằm áp anh thật lâu. Cho em ngấm anh, cho em hãm anh. Cho em ra vài lần trên người anh. Em chưa muốn bắt anh làm nô lệ. Em đang sướng ngập lồn đây mình ơi t Em hãm anh, chớ không phải đụ anh....

Đạt nghe sướng cái lỗ tai quá. Quả tnh Trinh muốn kéo dài cuộc chơi, nên nàng nắc lai rai, khoan thai, dịu dặt. Đạt như đang bay trên mây xanh, hồn phiêu bạt lâng lâng như người phê ma túy. Tay nó bóp đôi vú Trinh tha hồ, rồi lại cho lên thoa cặp mông dít nở nang của Trinh. Hắn cầm bàn tay Trinh, cho vô mồm nút từng ngón.

- Khoan đã mình ơi t Để em đụ mình thật lâu cho sướng cái đã. Em đang phá trinh mình đây này, con trai ơi !

Bé Đạt thắm giật mình, thẳng thốt. Sao mợ Trinh lại gọi Đạt là "con trai ơi". Giọng Trinh thì thảo, dâm không chịu được. Nàng 'nói như để chính nàng nghe,

thì đúng hơn ! Nàng đang xem như Đạt là thằng con nuôi. Chuyện bà Sáu Vân năm chục tuổi ở xóm Ông Tuất đã ngủ với thằng con nuôi 16 tuổi,. làm cả quận

Phụng Hiệp huyền náo. Người ta xúm lại chửi cũng có, mà khoái cũng có. Ai cũng tò mò đến tận nhà coi mặt bà Sáu Vân, coi luôn mặt thằng con nuôi. Trong đám người tò mò, có Trinh. Sao Trinh khoái nghe, khoái nhìn chuyện "xấu xa", dâm loạn đó, từ hồi còn bé lặn.

Lúc còn bé lắm, khoảng 11,12 tuổi, Trinh thường giả thơ ngây cõn trường tắm mưa ngoài sân. Vú đã hơi tượng hình, mà Trinh cứ tênh hênh chạy nô đùa với đám trẻ con. Nàng muốn phơi hàng ra, mời mọc, khiêu dâm, để anh, bác, chú nào trong xóm, có không cản nổi con dê lòng, thì rình rình bắt Trinh đưa vào bụi tre, bụi đước, ngoài

đồng vắng...để hãm. Tự nhiên Trinh muốn mình là món đồ chơi của người lớn.

Ở nhà quê không phải không có "dê ". Nhưng phong tục và thị phi ở đây cay nghiệt lắm. Đã bị đưa ra làng xử, thì chỉ có nước bỏ xứ, đi làm ăn nơi khác. Buổi trưa, Trinh hay lẩn thẩn một mình ngoài sân đình, lượm mù u. Hay tan học, ai cũng về hết. Một mình Trinh leo lên cây ổi, hái ổi, ngồi ăn, vừa hát một mình, xem có đàn ông con trai nào chịu không được, nhào đến bắt Trinh mang vào lớp, cởi quần, bú lồn, đụ. Hoặc thấy có anh nông phu nào đó, ngồi ăn cơm trưa một mình, dưới bóng cây gần ruộng lúa đang chín, Trinh tung tăng, chạy bắt chuồn chuồn. Nhưng ước mơ đó của Trinh, chẳng bao giờ thành sự thật. Nàng nhịn thèm cho đến năm 13, cặp bồ với một thanh niên. Đụ được hai năm thì chàng ta đi lính.

Chương 6

Chuyện bà Sáu Vân xóm ông Tuất cứ mãi theo ám ảnh Trinh. Cho nên ngày đầu tiên, khi chồng nàng chở Đạt về đây cho ở trọ đi học, nàng đã manh nha một gian ý. Từ lâu lắm, nàng định khuyên chồng nên xin một con nuôi. Bây giờ Đạt đang ở trong nhà. Cách phòng nàng một tấm vách....Và cũng bây giờ, nàng đang thêm ngập khoái lạc trên trọn thân hình của Đạt. Đó là lý do Trinh gọi Đạt "con trai ời".

- Anh biết yêu và thêm đàn bà năm mấy tuổi? Trinh hỏi.

- Hình như sớm lắm thì phải. Sớm ở cái tuổi không ai ngờ được. Vì vậy mà Đạt được các chị hàng xóm cho ngủ chung, chơi chung, tắm chung, ăn chung..

- Sớm lắm? 13 không? '

Đạt lắc đầu

- Vậy thì 12, 11, 10?

- Ừ mười. Có lẽ sớm hơn nữa cũng nên. Mặc cỡ quá à Hai vòng tay Trinh siết mạnh thân người Đạt và nói:

- Sao anh giống em quá vậy? Mười tuổi mà em thêm được ai dứt cặc vô lồn mình đụ như người lớn. Mười tuổi mà em đã yêu một ông Cha. Mười tuổi mà em biết nằm đắp chăn nghe mưa, cởi quần, lấy nhón tay chà lồn. Em biết lấy cục bông gòn, nhúng nước, vắt cho khô, đút vào lồn, nằm sấp, nấc. Nấc cho đã, cứ để nó nằm thế trong lồn, em ngủ luôn tới sáng. Cậu Tám của anh hình như ngất ngư, mệt lã với em rồi. Ít khi anh ấy hỏi chuyện gối chăn. Có đệm và giường là anh ấy vờ ngáy, ngủ luôn. Chàng sợ em bắt chàng bú, đụ. Trong khi em vẫn thao thức, nhìn bóng đêm, thêm một đàn ông, thêm một trẻ con. Nghe chàng ngủ đã ngon, em len lén chạy qua phòng anh, nhìn anh ngồi học bài....Em muốn táo bạo cởi truồng, xông vào phòng anh, len lén nằm trên giường anh, đợi anh học bài xong, khi vào giường em sẽ rủ, sẽ dụ khi. Để hai đứa....

Đạt đang nằm dưới, đang được mợ Trinh nhấp lồn bưng bực lên cặc chàng. Nàng tận hưởng theo dâm ý của riêng nàng. Không muốn Đạt

phải bị ra. Nên được nửa tiếng, Trinh nghiên rằng, trên mình, siết chặt Đát nàng ra một cái đã không thể tưởng tượng được:

- Em ra đây nè mình ơi ! Để một mình em sướng với nỗi ước mơ riêng của em. Cho em ra trước một cái rồi anh lật ngửa em ra mà làm thịt, làm cá gì cũng

được Đó nó bắn ra đó, đó mình, anh có nghe không? Có nghe không?

Đạt nghe cái lồn bà mợ như cặp môi người. Nó mút, nó nhíp mạnh. Đạt muốn ra theo với mợ cho sướng. Nhưng Trinh giữ chàng lại Vì nàng biết, Đạt ra xong, là hết chuyện.

- Anh biết không, hồi 10 tuổi, mỗi khi thấy bò đụ, gà đập mái, nhút là chó leo. Lồn em nóng như lửa. Thèm hung bạo lắm. Em cắn răng, bùm lồn mà chịu. Hình ảnh đó làm em bần thần, rối loạn cả tuần lễ. Khổ nỗi không ai dám động tới em. Phần em còn quá bé. Phần khác em là con của ông Tổng, ruộng cò bay thẳng cánh. Ai em cũng thèm được. Già, trẻ, bé, lớn không cần. Sao cho em cơ hội cõn truồng nằm chung, được sờ cặc bú cặc, được cho đụ tươi bời như người lớn. Hồi đó, em tưởng em bệnh hoạn. Nhưng lớn lên, lấy chồng, gặp những con bạn bằng tuổi, lúc trà dư tửu hậu, chúng nó kể cho em nghe những chuyện còn kinh thiên động địa hơn chuyện của em gấp triệu lần.

- Trinh nằm ngửa ra cho Đạt liếm nước lồn chút đi.

Được đụ đã sướng. Nghe thêm Trinh kể những chuyện dâm thời thơ ấu, Đạt càng khoái lạc hơn lên. Chàng muốn tận mắt, thật gần, nhìn cái lồn của mợ Trinh. Một chân mợ gác lên tường, chân kia nàng chàng hăng rộng ra. Trời đất quỷ thần ơi ! Mặt Đạt đỏ đom đóm. Lông lồn của mợ mọc lan ra hai bắp vế, ướt chèn nhẹt như mới tắm xong. Từ lồn mợ bốc lên mùi thơm ngai ngái, dễ thương:

- Liếm sạch nước cho em đi mình. Đừng chừa giọt nào ! ! Đó, liếm cho lâu nhen con trai. Ôi, má lại thèm đụ nữa rồi....Đưa con cặc của mình đây cho em ăn một miếng đi.

Trinh tự động kéo nửa người cậu bé lại sát miệng nàng, cầm con cặc

hôn mũi tha' thiết. Trinh vẫn gọi Đạt bằng "con trai". Nàng ngoạm vào và tưởng tượng mình là bà Sáu Vân, Đạt là con trai nuôi 16. Dưới kia, hai ngón tay Đạt banh lòn mợ ra nhìn cho đã con mắt. Đã được liếm rồi, mà miệng lòn mợ vẫn ướt đầm dề. Nó thấy một cái lỗ sâu hoắm, nhỏ xíu, đen hun hút. Mợ còn chơi ác, gồng các só thịt ở lòn, làm cái cửa mình nhim nhíp. Đạt nhin không nổi, đâm thẳng cái lưỡi vô ngoáy, và cầm Đạt thì chà trên hai mép.

Trinh nhả con cặc ra, hai bàn tay bầu mạnh bấp về Đạt:

- Ê tổ cha anh. Chơi vậy chơi với ai? Cái cầm anh có chút râu lún phún, làm vậy đã ngứa quá mình ơi ! Râu con nít cà lòn bà già. Em là Sáu Vân đây. Em đang dụ thằng con nuôi 16 tuổi đây! Trời đất thiên địa ơi t Sướng hơn thằng Tiến thợ may nữa, chồng ơi! Vầy mà anh nói dối với em là anh chưa từng ngủ với đàn bà, anh chưa biết bú, chưa biết dụ. Bú lòn cho bạo vào, mẹ đang sướng đây.

Rồi Trinh lại ngậm cặc thằng bé mà nút. Tay nàng nhấn cái đầu Đạt sát vào lòn nàng. Hai bấp về kẹp chặt. Đạt có nói dối với bà mợ không? Hình như có thì phải. Đầu tiên Đạt dối tuổi mình từ 16 tụt xuống 15. Đạt là thần tượng của các bà chị 18, 19 của cả xóm. Đạt có chiếc Honda, Đó là phương tiện làm cho các bà chị mê chết được. Mỗi lần được Đạt chở một vòng ra chợ quận ăn quà, hay sắm đồ, là các bà chị sướng như tiên, hãnh diện với đám dân nghèo lam lũ chung quanh. Đạt muốn gì, được nấy. Từ áo quần, đồng hồ, viết máy, cho tới....nằm ngủ chung sau những đêm chơi u mọi mệt ngoài sân vận động. Tên các chị nằm dưới bụng Đạt, đếm không hết.

Nhưng cái số của Đạt, hình như chỉ được dụ người lớn tuổi. Đạt cố ý để chút râu dưới, sẵn sàng xáp trận bất cứ lúc nào. Không ngờ hôm nay được xáp với bà

mợ, chúa dâm. Râu mà để dài thì nó mềm cọng. Còn lỏm chỏm như ruộng mới gặt, như bàn chải, là vũ khí làm lòn đàn bà mau phọt nước, mau ứa máu. Lưỡi

Đạt thì quậy phá âm đạo. Cầm Đạt thì bừa nát hai mép lòn. Cộng thêm hai ngón tay cậu bé xe mạnh hột le. Mợ Trinh không còn mồm miệng đâu mà ngậm

chiếc cặc trắng nõn dễ thương của thằng cháu, mà mợ gọi là "con trai". Mợ đập đập hai cái chân lên chiếc giường nệm, làm lò xo trồi lên, sụt xuống. Hai ngón

tay mợ ngắt bấm móng đít thằng bé, mồm la như nhà cháy:

- Kiểu bú này anh học ở đâu vậy hả Đạt? Trời ơi, dở nhà tôi ra, cày nền này ra tôi cũng không buồn. Chết con cha mẹ ời. Chồng con mà nó làm được một nửa vậy, con cũng đâu có thèm ngoại tình. Cháu làm mợ ra hết nước rồi, lát nữa lấy gì mà đụ hả con? Sướng...qu...quá mi...mình ơ ....ơi !

Giọng Trinh khàn hẳn, đứt quãng. Mặt nàng ướm đẫm mồ hôi. Hai mắt long lanh tí lệ. Trinh đâu dám ngờ thằng cháu 15 tuổi mà bản lĩnh, tài nghệ dễ sợ quá vậy. Môi dưới của nàng sém rướm máu bởi hàm răng trên đã cắn mạnh xuống, khi những chiếc râu Đạt dĩa thăm thiết miệng lòn. Nàng ngậm một hòn dái vào miệng cho bớt gào thét, cho đỡ mệt. Mà không được Cậu bé thiên tài đang miệt mài, chăm bấm, bấm sát miệng lòn mà bú.

Có ai hỏi Trinh tên gì, chắc nàng cũng không nhớ! Ai có bảo chồng nàng đang dựng xe ngoài sân, nàng cũng mặc kệ. Tất cả khoái lạc của xác thịt đã chiếm .

hết tâm hồn'thể xác Trinh. Nàng quên luôn cả gã thợ may tên Tiến, khi Đạt đút một ngón tay vào lỗ đít của bà mợ, rồi ngoáy sâu, rồi rút ra, cho vào miệng nút. .

Trinh thẳng thốt:

- Trời, anh thương em đến như vậy sao hả Đạt? Chưa ai, kể cả chồng em, dám làm điều bẩn thỉu, hạ tiện đó. Anh đã không kể dơ dáy mà ăn của em, em cũng phải ăn của anh.

Trinh banh lỗ đít của Đạt ra, đút ngay cái lưỡi vào, vào sâu rồi rút ra, nuốt ực. Rồi lại đâm vào...

Cơn đam mê thống thiết đã đến tuyệt đỉnh. Cả hai nư những tín đồ cuồng dại, tôn sùng ngu si độc một thần dục vọng. Không còn biết gì nữa. Trinh cắn móng đít Đạt:

- Anh không được hôn ai kiểu này nghe Đạt. Em sẽ công khai nói với chồng em, cho anh qua ngủ chung phòng với tụi em. Đừng ngủ riêng mình ời. Em sợ mình ...lén đi với con khác lúc nửa đêm....Hay bọn nó nhảy vào phòng anh....

Đạt cứ âm thầm, im lặng. Hắn tận tình khai thác hết "mỏ dầu" dưới "Cà Mau". Đạt làm cho mợ phải nói để Đạt nghe, sượng hơn. Nội nhìn mười đầu ngón chân trắng ngần của bà mợ quít lại, triển ra, rồi đập xuống bịch bịch, Đạt đủ khoái tận mây xanh rồi. Mợ Trinh la hực hơi. La liên miên, bắt tận. Đồng hồ gõ 12 giờ. Nghĩa là Đạt đã bú lòn mợ Trinh trên một tiếng. Mặt Đạt dính bê bết nước lòn. Bỗng Đạt ngừng lại giây lát, hỏi:

- Sao lòn Trinh có máu?

- Bữa nay em có kinh. Em xin lỗi nghe. Ngừng bú đi.

Tưởng Đạt ngừng hẳn. Cậu bé lại dục đầu vào, bú sâu hơn, nghệ thuật hơn, nuốt nước lòn pha lẫn máu tháng. Mợ Trinh nằm ngẩn người, hết biết. Như vậy là Đạt đã yêu mợ quá lắm rồi còn gì. Mấy "bà chị" của Đạt đã dạy: "ăn máu tháng đàn bà, làm cho họ mê em hơn, có thể chết được" khác với truyền thuyết xưa nay bảo: "đàn ông ăn phải máu tháng đàn bà là mê mệt đàn bà. " Bây giờ nếu Đạt bảo Trinh:

"Hãy bỏ chồng, đem anh về bên kia sông". Trinh sẽ làm ngay, không suy nghĩ. Cũng không cần đợi Đạt lớn lên mới làm đám cưới. Nàng sẽ đích thân dẫn Đạt

ra quận làm giá thú, công khai nói với mọi người: đây là chồng tôi. Thị phi cười hả?-" Mặc. Tại các người chưa đụ trẻ con như tôi, như bà Sáu Vân, và còn nữa,

nên các người bụm miệng thôi mà cười. Hãy thử ăn một con gà chơi. Hãy thử ăn cọng rau non. Chắc cá người sẽ ngậm miệng mà nghe, gật đầu đồng ý: "đụ con nít sượng nhất ? "

Tới mức ăn thua rồi: Mợ Trinh kẹp hai bắp về lại Cái đầu của Đạt kẹp ở giữa. Mợ ra lai láng cái thứ nhì, sượng điên cuồng, khờ dại. Mợ

xuôi căng, xuôi tay, nhắm mắt, thở hỗn hển, miệng lắp bắp điều gì nhỏ quá, không nghe rõ. Đạt qua đầu lên nhìn. Mặt chàng be bét máu...

... Cho đến xế chiều hôm nay, ngoài bờ sông này, ngồi trong bụi được, nhìn Khải đang đụ cô giáo Loan, Đạt lại thèm. Không phải thèm một đàn bà. Mà thèm một cô giáo có dáng dấp kiều kỳ, ngạo mạn. Một vẻ đẹp đài các có học, thông minh.

Cô Loan đứng chàng hăng ra, cạnh bụi hoa sói có những chùm hoa bím bíp màu tím nhạt. Khải quỳ trên lá khô, áp mặt vào bú lồn cô Loan. Cô ngẩng đầu nhìn lên cao. Những chòm lá bàng, lá sồi, đan nhau khít khao. Nắng chỉ lọt qua những khoảng nhỏ, đổ xuống lưng, tóc, mặt Loan những hạt li ti lao chao. Gió sông thổi mát rười rượi. Cô Loan cắn răng lại chịu cơn sướng đang hoành hành cả thân người cô. Bé Khải dùng môi, chăm bẵm bú hột le. Từ bụi được, Đạt mê mải theo dõi phản ứng của cô giáo. Bụng cô trời lên, sụt xuống, hai tay bấu tóc Khải.

Khải vừa sướng, vừa hãnh diện vì đã bú được lồn cô giáo đẹp nhất trường. Mỗi lần Loan đi qua một đám đông, người ta im lặng hết để ngắm nhìn, như chiêm ngưỡng một hoa khôi. Các thầy trong trường chả ai dám hó hé. Một triệu lần, chưa bao giờ Khải dám có ý nghĩ là sẽ được cô Loan yêu thương đến như thế. Không ngờ đêm thứ Bảy đụ cô Ngọc cạnh phòng của cô Loan; không nhờ Khải thực sự đẹp trai, dáng dấp khỏe mạnh; không ngờ Khải bạo miệng đề nghị

giới thiệu cho Loan, Sướng, mỗi người một anh bồ, làm gì có buổi chiều hoàng đạo đẹp chất ngất bên bờ sông vắng như chiều nay.

Khải nằm ngửa ra trên lá khô. Cô giáo Loan ngồi choàng qua miệng Khải. Cô chống tay phía trước, hẩy cái mông dít, nấc lồn lên môi, lười Khải. Nước lồn ra

ướt đầm mặt cậu bé. Quái lạ, đàn bà, ai cũng thích được bú lồn. Cho nên Khải tận tình, mang hết kinh nghiệm ra phục vụ tối đa cô giáo Loan. Một lúc sau,

nàng tụt xuống, để miệng lồn hở ra, canh thật đúng. Loan ngồi lên. Cặc Khải đâm vào ngọt xót. Loan nấc nhẹ nhẹ. Khải nhắm mắt để

không nhìn thấy vú, thấy lồn. Nhất là gương mặt mê man, ngây ngất của cô giáo.

Khải ráng kèm, không cho bị "hộc máu". Nãy giờ, bú lồn, Khải đã làm cô Loan ra hết một lần. Khải cố giữ làm sao cho Loan ra thêm một cái nữa để Loan phải thần phục chàng. Đúng như Khải mong ước Loan đã lại ra một lần nữa, rủ Khải:

- Anh ra với em không? Hết chịu nổi rồi. Sướng quá anh Khải ơi. Em ra đó. Giữ kín cho em, đừng nói với ai nhen. Em ra nữa, còn nữa....chết, chết!!!

Loan nằm phụng hấn trên người Khải mà thờ. Hấn ôm mặt cô giáo hôn bằng mũi, thưởng thức cho hết cái đẹp thần sầu của giáo Loan. Khải hà tiện được "đạn" sau khi đã hành quân. Cậu bé khôn lắm. Mười lần đụ nhiều lắm Khải chỉ ra vài lần. Loan thì không cần biết Khải có ra hay không. Nàng cần sự khoái lạc cho riêng mình trước đã. Cho nên sau hai lần ra xong, Loan đã thấm mệt. Nàng mặc áo quần, chia tay Khải, không quên hẹn tối mai tại nhà nàng, lúc chín giờ.

Sáng hôm sau, vào lớp, Loan tươi hơn đóa hoa mới nở. Môi cô luôn luôn có nụ cười. Cô giảng bài hay hơn, cho biết lý do sự thay đổi đột biến đó, ngoại trừ Khải và Đạt. Nàng luôn liếc mắt về hướng Khải, bí mật cười, mong sao cho mau tối, để được trần truồng với Khải như chiều qua, ở bờ sông. Loan hoàn toàn không ngờ là mọi chuyện ở bờ sông, đã được cô giáo Ngọc biết hết. Biết không sót một chi tiết. Cho nên, tối hôm đó, cơm nước xong, Loan đi tắm, xúc nước hoa thật thơm, nằm chờ Khải.

Quá chín giờ, Khải vẫn chưa đến. Khoảng chín giờ 40, Loan bỗng nghe bên phòng Ngọc, tiếng của Ngọc khóc:

- Anh dối em ! Anh phản bội em ! Em biết sẽ có ngày chịu cảnh đau đớn này. Nhưng không tin nó đến quá sớm như thế. Anh nói anh sẽ giới thiệu bạn anh,

chứ không phải anh, cho Loan và cho Sương. Ai ngờ đích thân anh tìm đến yêu Loan, cho Loan không sót một món gì, ở bờ sông.

Loan giật thót người. Làm sao Ngọc biết được? Chuyện kín như bưng, ở một nơi thanh vắng. Vắng đến độ cỏ mọc quá đầu người, không có một lối mòn. Bên kia, giọng Khải"

- Nhưng làm sao em biết được?

- Hừm, làm sao hả? Uống rượu, đánh bạc, làm đĩ, ăn cắp, ngoại tình, là những món không bao giờ che được dưới ánh mặt trời. Anh nghe chưa?

Ngọc biết cặn kẽ đến cái xi líp của Loan màu hồng nhạt. Chỗ mắc cá chân Loan có sợi giây chuyền vàng tây. Bụng. Loan có cái bốt gần rún ! Loan sừng sờ. Không thể có người thứ ba nào lọt vào đó khi Loan đụ ngây ngất)với trò Khải.

Bỗng bên phòng Ngọc vang lên tiếng cười của Khải:

- Em tài tình thật. Anh chịu thua. Thôi tha tội cho anh. Có gì mà em ghen dữ dội quá vậy. Cô Loan cũng là bạn em mà.

- Bạn là bạn. Tình là tình. Của ai người này hưởng.

- Vậy tại sao hôm tối thứ Bảy, em đồng ý, sau khi anh giới thiệu cô Loan và Sương cho hai thằng bạn của anh, thì tụi mình trao đổi bồ với họ, hoặc chơi tay ba? Chơi đôi món?

- Chừng đó sẽ hay. Bây giờ chưa có tay ba, em vẫn phải giữ anh cho riêng em. Bánh ít đi mới có bánh quy lại.

- Thôi đừng có dữ quá vậy, mất đẹp. Cởi đồ ra cho anh bú.

Loan buồn hần xuống. Buồn vì Khải lỗi hẹn. Buồn tại sao Khải có thể cười vui như không có gì xảy ra. Bên phòng Ngọc lại vang tiếng rên xiết của cô nàng:

- Anh có bú như thế này với Loan không? Em ghen quá Khải ơi. Một mình em không đủ cho anh sao? Loan có hơn gì em đâu?

Có chứ. Mà Ngọc không biết. Không đàn bà nào giống nhau. Dù là mẹ con, chị em ruột. Mỗi người có một phong thái, dáng dấp, nhan

sắc. Nhất là cái duyên, và tác phong sang trọng, kiêu kỳ của Ngọc thì không thể bì với Loan được.

Nghe cô giáo Ngọc hỏi thế, Khải ngậm thính, tiếp tục bú lồn. Khải hiểu Ngọc tự hãnh diện với cái nhan sắc đợt sống mới, chịu chơi, bắt mắt. Nhưng Ngọc thiếu cái nồng thắm, tình tự mà đàn ông con trai biết chơi, ai cũng thèm.

Loan lấy gối che bốt lỗ tai, nằm nghiêng cho âm thanh bên kia đừng vang qua làm buồn nàng nữa. Mà không được. Nàng vẫn nhớ khuôn mặt đẹp trai Khải, con cặc Khải, nhất là hình ảnh tối thứ Bảy lại hiện về giết chết hồn Loan.

Bỗng cửa phòng nàng có tiếng gõ. Cửa ai? Khải thì đang say nồng với Ngọc bên kia. Loan đâu có hẹn với ai giờ này? Cửa được gõ tiếp. Loan đến, hé mở, nhìn ra. Nàng vội kéo hai vạt áo ngủ lại che ngực...vì người gõ cửa là Đạt!!!

Cậu bé cúi chào lễ phép:

- Đạt xin lỗi đến làm phiền cô giờ này.

- Không sao. Có gì không Đạt? Có gì tìm cô giờ này?

Cô cho phép Đạt vào trong được không?

Suy nghĩ một giây, Loan mở hần cánh cửa, mời Đạt:

- Cứ vào đâu có sao.

Đạt bước vào, trao cho Loan gói bánh in, rồi nói:

- Đạt đến đây hơi bất ngờ....Vì biết cô đang buồn da diết. Buồn đến có thể khóc được. Chờ một người mà họ không đến. Nhất người đó lại là tình nhân, trẻ

bằng Đạt, đẹp trai.

Loan cười. Làm sao Đạt biết rõ từng chi tiết đang xảy ra trong lòng nàng như thế. Đạt bồi tiếp để tấn công:

- Khổ hơn nữa, cô phải nằm đây nghe từng tiếng rên, câu nói của ông nhân tr(~ đó đang cho người đàn bà khác ái ân...

Làm sao Đạt biết rõ như vậy? Cô giáo Loan hỏi.

- Dạ tại vì Đạt..Đạt cũng đang theo dõi, và yêu một cô giáo.

Nhưng tuổi Đạt nhỏ quá....Nhỏ như Đạt thì.... Dạ Khải không lớn hơn Đạt đâu ! Nhỏ thua hai tháng là khác.

Cô Loan buông gói bánh xuống thăm, nhìn bé Đạt tròn tròn. Nàng không thể ngờ Đạt có lối nói chuyện của người lớn.

- Đạt biết rõ đến như thế à? Đạt ...biết cô yêu....

- Dạ Đạt còn biết nhiều hơn thế nữa. Như mảnh giấy cô thả cho Khải. Như bờ sông vắng một buổi chiều...

- Hả? Đạt có mặt ở đó, hôm đó?

- Dạ Đạt biết hôm đó cô mặc quần lót màu hồng nhạt. Sợi dây chuyền ở cổ chân bằng vàng tây. Trên bụng cô có cái bớt nhỏ màu tím tím gần lỗ rốn...

Loan đứng hần lên, đến khóa cửa phòng, rồi trở lại:

- Xin Đạt nói nhỏ. Cô không muốn chuyện này có người khác biết. Tối nay, Đạt đến đây để làm gì?

Đạt cũng đứng lên, phong cách nhã nhặn, lễ độ:

- Đạt đã nói rồi. Đạt đang thầm yêu một cô giáo...và muốn người đó đừng buồn, đừng khổ nữa. Nếu người đó không chê Đạt đẹp trai thua Khải, xin cho Đạt ở lại, hầu hạ, săn sóc. Dù cực khổ như tên nô lệ cũng không sao...

Bây giờ thì Loan hiểu hết. Nàng lúng túng, mắc cỡ như gái tuổi dậy thì, như đang cỗi truồng tắm trước mặt kẻ lạ. Loan biết chắc chắn hôm đó đã có mặt của Đạt Đạt thấy hết hai trận làm tình cuồng bạo

của nàng với Khải. Đạt không đẹp trai bằng Khải thật, nhưng cao, to hơn Khải. Nhất là cách nói chuyện có vẻ lịch lãm, hiểu đời hơn...

- Đạt uống tí cà phê nhen, cô đi pha?

Loan hỏi một câu để đánh tan cái không khí yên tĩnh đang bao quanh: Và cũng để nàng có việc gì làm cho đỡ thừa tay thừa chân. ' Bên kia phòng Ngọc lại vang lên giọng nàng:

- Em cấm anh bú lồn hay đụ Loan một lần nữa. Anh là của riêng em, nghe chưa? Đừng để em ghen, khổ lắm Khải ơi ! (Ngọc khóc nức nở, khóc như cha chết).

Giá không có Đạt đang hiện diện trong phòng nàng, Loan đã nằm vật ra, cũng khóc như Ngọc. Bây giờ, Loan mím mím cười. Cười vì nàng không cô đơn nữa. Đang~ có kẻ tình si, tình nguyện làm nô lệ cho nàng suốt đêm nay. Chắc bên kia cậu học trò Khải đã diễn một pha nào đó hấp dẫn quá, làm cho Ngọc bật ghen, rồi khóc !

- Cả vấn đề này,' Khải cũng chưa đi đến đâu, so với Đạt. Loan nhìn Đạt với cặp mắt nghi ngờ. Các trò tuổi 16, ngựa non háu đá. Làm gì có đủ bản lĩnh mà tự khoe?

- Vấn đề gì hả Đạt? Giào Loan vờ thờ ngây hời.

- Dạ vấn đề đưa đàn bà lên Thiên Thai, sướng quá bật khóc.

Lần này. Loan nhìn Đạt với cặp mắt kẻ thán phục, tò mò:

- Đạt Đạt làm cô bối rối quá. Có phải thấy cô đang ghen, đang khổ, rồi Đạt tung một chương để để ...

- Để được hầu hạ cô, làm nô lệ cho cô...

Lòng Loan trùng xuống. Trước sau, bé Đạt vẫn chỉ xin tình nguyện làm kẻ nô lệ cho nàng, chứ không phải muốn chiếm đoạt. Và Loan hiểu đó cũng là cách nói thế này, người nghe phải hiểu thế khác. Loan lại hỏi Đạt:

- Quên nữa. Đạt uống gì nhé. Có thích cà phê không

- Dạ thôi, khỏi. Mới ăn uống no ngoài tiệm, để lấy sức

Để lấy sức? Loan lại mim mím cười, cúi cuống nhặt gói bánh in, mở ra, lấy một chiếc, cho vào mồm, cắn nhẹ, mà mắt chăm chăm nhìn Đạt. Cái nhìn như đã thỏa thuận, đã đèn xanh, đã máy lạnh, đã lên giường. Đạt sướng run người, cũng vói tay, cầm chiếc bánh khác bắt chước y hệt cô giáo Loan. Nàng rót hai cốc trà Một cho Đạt, một cho nàng. Nàng vừa hớp một ngụm, để xuống, thì Đạt cầm cốc trà đó uống tiếp, vẫn nhìn Loan. Cách tán công này của cậu bé được xem là hiền, nhưng táo bạo. Bên kia, Ngọc lại gào lên thê thiết; nghe dâm không chịu được:

- Trời ơi là Trời! Có ai banh hột le của tôi ra, rồi lấy mắt nháy lông nheo vào đó. Chết con Trời cao ơi ! Anh coi chừng em bực đáí ra cho coi. Sướng quá người yêu Khải ơi !

Loan lại nhìn Đạt. Lần này mặt nàng đỏ hồng lên. Đạt hớp một ngụm trà, đưa qua miệng Loan, mời. Tay Loan bắt ngờ phủ ngoài tay Đạt. Hai làn sóng xẹt

lửa. Miếng bánh đang cắn dở, Loan đưa qua miệng Đạt Chàng lúm hết, nhai ngấu nghiến và mắt nhìn trực chỉ vào lồn Loan.

Anh ghê lắm, Đạt: Anh tinh hơn Khải nhiều....

- Đạt không chối, còn tự hào là khác. Đạt đã nói: "vấn đề này, so với Đạt, Khải cũng chưa đi đến đâu!"

- Nghĩa là Đạt..

Đạt dờì qua ngòì sát cạnh người Loan: .

- Cô có đồng ý (/ho Đạt làm nô lệ đêm nay không?

Loan không trả lời. Nàng quay lại, hai tay cầm tay Đạt, đưa jên mũi, hôn nhẹ một cái, chưa kịp để xuống. Thì Đạt dùng bàn tay đó, quay mắt Loan lại, nhìn chét trân gần một phút, và đập vào, hôn Loan như mưa bão mùa đông. Hai tay Loan kéo sát Đạt vào và bất giác nàng bật ngửa ra trên sofa, kéo Đạt dính theo. Chút ngọt của bánh in hầy

còn trên môi, lưỡi hai người, làm nụ hôn thêm ngọt ngào, nồng nàn. Vừa hôn Đạt vừa vuốt tóc Loan, ngắm Loan mê say.

- Vốn anh có một cái bánh in, mà lời cả một mối tình.

Loan thì thảo như hơi gió vào tai Đạt. Cậu bé hên quá Thuận buồm xuôi gió đủ thứ. Nếu không được cái may chứng kiến cảnh đụ ngoài bờ sông, làm sao Đạt thấy hết ngọn nguồn. Chính Đạt mệt cho Ngọc biết, để Ngọc giữ Khái lại, và cũng để đêm nay Đạt mới tự tung tự tác, một mình, một chợ. Nhìn gần, Đạt phải công nhận cô Loan đẹp thật. Không tí phần son, gái Cửu Loan đẹp như hoa nở, hồn nhiên, thiên nhiên, đầy tình tự. Đạt nói:

- Cho phép Đạt nhìn cái bót màu tím nhạt trên bụng cô !

Đẩy lại một cách nói khéo, để Loan hiểu là Đạt muốn cởi chiếc áo ngủ xa teng màu xanh đậm của Loan. Loan chăm rãi gật đầu. Người Loan không một áo lót Vì nàng đã trót chuẩn bị đêm nay giao chiến với Khái....Hai tà áo được ban ra. Tòa thiên nhiên cực kỳ hấp dẫn của Loan phơi dưới ánh sáng cây đèn ở nhà khách. Đạt thần thờ. Đã nhìn thấy hết ở bờ sông, giờ nhìn lại, Đạt vẫn không hết say mê, chiêm ngưỡng. Đạt nhìn từ cổ xuống đôi vú, xuống cái bót, rồi xuống bộ lông lồn của cô giáo, Hấn nuốt nước miếng, im lặng, mê mết nhìn như hồn bị thôi miên.

- Sao anh nhìn em lâu quá vậy hả Đạt?

- Dạ, thân hình này không phải được sinh ra để làm tình.

Nó phải để làm hoàng hậu, một nữ vương cho ké hèn như Đạt làm tôi mọi. Tôi mọi chứ không phải nô lệ.

Loan nhắm mắt, hít một hơi thở đầy ngực. Cậu nói Đạt làm sự kiêu hãnh cố hữu của Loan nở ra, vun lên. Chưa có ai chê bai nàng, ngoại trừ chàng sở khanh tên Trường. Nàng bỗng tiếc tuổi 13, yêu vội vàng, thêm vội vàng trao cho một người không biết hưởng. Đạt đang ân cần, lần tay cởi nhẹ chiếc áo khỏi tòa thiên nhiên Loan, rồi đứng như Trời trồng, lấy mắt nhai tươi nuốt sống Loan.

- Đạt ẵm Loan vô phòng đi. Nằm đây lạnh quá à.

Đạt cúi xuống định ẵm Loan, bên kia Ngọc la lớn:

- Hôn vú em đi Khải. Bú cho thiệt lâu. Lâu đến nửa khuya em cũng chịu. Bú đi anh. Tay kia bóp, đó.

Tiếng Ngọc vừa dứt, Đạt bên này cũng sà xuống ngậm vú Loan, ân cần làm giống hệt lời Ngọc. Bên kia Ngọc rên giùm. Loan bên này, tay sờ lồn, miệng phì phào thở, và mắt nhắm nhìn thẳng học trò 16 đang tận tình phục vụ. Nhìn xuống dưới, thấy tay cô giáo Loan thọt vào lồn kêu chanh chách, Đạt chịu không nổi. Hắn gỡ hai ngón Loan ra khỏi miệng lớn, mút, rồi ấn mồm vào bắt đầu trện thư hùng. Bây giờ Loan mới hiểu tại sao Đạt lại để tý râu lồm chồm dưới cằm. Nếu chỉ bú, chỉ nút bằng môi và lưỡi thì chuyện tầm thường. Loan có thể chịu được. Đằng này cái bàn chải ở cằm dưới Đạt, rất nhẹ nhàng, êm thấm, cần quét không phải chỉ miệng lồn, mà khắp nơi trên vùng cấm địa. Nhất là hai cái mép đỏ au tằm đầy nước.

Tính không la mà mồm Loan phải bật ra thật lớn.

- Nô lệ ời ! Đừng làm quá, ta chết ở đây mất đêm nay. Sao giống như vạ con kiến bò vào cắn lồn ta? Chết thôi, Trường ời, Khải ời, các anh mờ nhạt hết rồi. Không ai bì được với tên nô lệ tự dẫn xác đến hầu hạ ta đây...

Cầm Đạt bừa, cày, nát hai mép lồn. Hai ngón tay chàng banh đầu hột le Loan ra. Một ngón khác cho vào đánh lăng tăng. Hai đầu gối và bụng Loan như bão dữ. Hai tay Loan bấu vào tóc Đạt, bứt. Hai chân nàng hết đưa lên không, run bần bật, lại cho xuống, dùng gót đánh bình bịch lưng Đạt. "Nô lệ " Đạt khoái quá Hắn quyết làm cho Loan không còn thấy ai hơn Đạt để hắn chiếm giải vô địch của người tình duy nhất.

Đễ sợ quá. Những cọng râu li ti mà có thể làm cho toàn bộ thân thể Loan như thuyền con gặp bão lớn. Loan suýt rơi xuống khỏi sofa hết mấy lần. Khoảng hai chục phút, Loan ểnh cái mông lên không trung, nghiêng rặng, nhắm mắt, cho nước lồn tuôn ra... Mặt nhăn như khóc, rồi im lặng. Tĩnh mịch. Tiếng côn trùng ngoài vườn rả rả kêu. Đạt ngừng hành quân, nhìn "hoàng hậu" thấm mệt, nghèo đói, tằm ướt mồ, hôi...hồn phi phách tán.

Đạt lấy mouchoir trong túi thấm khô hết mồ hôi trên mặt cô giáo, ngực cô giáo. Lau khô đến đâu, Đạt hôn tới đó. Loan mê man. Hồn na khối xác, bay vút tận mây xanh. Nàng thấy Đạt đó, nhưng mờ mờ như ảo ảnh. Đạt dúi mũi vào chùm lông nách Loan mà hít hết cái mùi ngai ngái của đàn bà tuổi lửa đốt. Tuổi của Loan, vật trâu cũng ngã. Đàn bà tuổi này có thể đụ chết dăm thằng đàn ông là chuyện quá thường.

Thế mà những cọng cỏ non ở cằm bé Đạt đã hạ đo ván cô giáo Loan dễ như dấp chết một con dế. Bên phòng Ngọc không nghe thấy la, rên gì nữa !

Tại vì, khi chợt nghe Loan lần đầu tiên từ phòng này, gào lên những lời thống thiết, ngợi khen thiên tài Đạt, thì họ ngừng đụ. Bò qua phòng Loan, cả hai, nhìn vào lỗ khóa, im lặng xem lén Đạt đang "hầu hạ " cô giáo Loan. Cả Ngọc lẫn Khải đều không ngờ. Riêng bé Khải, cậu ta nhìn thân hình Loan đang sóng sượt trên

sofa mà tiếc rẻ.

Trong này, Đạt vác một đùi Loan lên, chia thẳng không trung, rồi bắt chước Tiến, dùng lưỡi liếm thật êm đềm từ mông dít, qua bắp vế, qua đầu gối, đến bàn chân. Loan hồi tỉnh. Đạt lại liếm ngược xuống, cũng chậm chậm êm đềm như lúc nãy. Loan mở hé mắt nhìn. Hệ thần kinh nàng lại sống dậy. Nàng bàng hoàng, không biết Đạt học ngón thần tình này ở đâu Đạt biết đụ từ bao giờ, mà có trên vai cả một hành trang kinh nghiệm như một đại tướng?

Đạt dùng răng cạp thật nhẹ đầu gối Loan, nhàn nhàn thỉ ở bắp vế Loan. Trợn chiếc lưỡi Đạt đè mạnh trên da non bắp đùi. Cứ thế Đạt kéo lên, kéo xuống.

,Nước miếng nóng của chàng dính be bét từ hai bên bẹn lên tới lỗ rốn Loan, làm "con lươn" Loan lại bắt đầu quần quai:

- Đạt ơi ! Em thèm anh nằm trên em, bỏ cặc vô đụ cho em ra vài cái, xong anh lại bắt đầu liếm em nữa. Em tình nguyện thức sáng đêm nay với anh cho anh.

Đạt vực Loan đứng dậy. Hắn cầm cặc chĩa thẳng vào lồn Loan. Nàng dang hai chân ra đón. Củ chùy của Đạt tiến vào, tiến vào, lút khấc. Đạt bẻ thốc Loan

lên. Hai chòm lông lồn, lông dái khít rịt. Đạt ghệt hai mông đít Loan sát thêm vào, nắc mạnh.

Lại một kiểu đụ lạ lùng mà từ bé giờ Loan chưa hưởng. Cặc của Đạt lại to và dài hơn của Khải. Đáy lồn Loan dậy lên ' hàng ngàn cảm giác khoái lạc. Nàng cắn vai Đạt, cào cấu lưng Đạt, hai chân tréo chặt qua mông Đạt mà la:

- Vầy là cái gì chớ đâu phải đụ hả anh. Em mới ra chưa được mười phút, anh lại muốn em ra nữa hả?

Ngoài kia, hứng tình quá, Ngọc gào lên:

- Đẹp quá chị Loan ơi t Chị xong cái này, mở cửa cho hai đứa em với Khải nhào vô đụ chung với, được không? Tụi mình đổi bồ đụ đi chị.....Em mê Đạt quá hà !

Loan nghe mà không thềm trả lời. Nàng nói nhỏ với Đạt:

- Họ nói gì mặc họ. Anh không cần nghe. Phải đụ cho em ra ít nhất bốn cái đêm nay rồi hãy tính.

Bé Đạt khoái quá. Những chưởng lực chàng tung ra tự nãy giờ không những đã làm Loan nể phục, mà cả cô giáo Ngọc cũng mê chàng. Kiểu đụ đứng này Mợ Trinh ở nhà cũng mê lắm. Sáng nào mợ cũng chạy qua phòng Đạt mò chàng, bắt chàng dậy ôm mợ đụ cả vài tiếng.

Không nghe Loan trả lời, ngoài này Ngọc bắt Khải cũng cầm cặc vào, bẻ nàng lên, giống hệt Đạt bẻ Loan. Hai cặp thi nhau đụ mãi miết cho đến gần bốn giờ, thì buông ra...Vì chả ai còn sức. Họ nằm lăn kềnh trên sàn xi măng, trên thảm , ôm nhau, ngủ vùi lúc nào không biết. Căn nhà từ lúc đó mới được yên lặng cho đến xế trưa hôm sau.

Chương 7

Hôm sau, khoảng gần 2 giờ, Đạt thức dậy, không thấy có Loan nằm bên cạnh. Trên gối Loan có mảnh giấy "Em đi mua ít thức ăn để anh tắm bồ, sẽ về ngay. " Đạt hôn mảnh giấy với giòng chữ thân quen, rồi kéo chăn, múm mím cười hạnh phúc. Cho tới bây giờ, đã nằm đụ với cô Loan cả bốn năm lần, Đạt vẫn không tin

trời cho mình một hạnh phúc quá lớn lao. Làm sao. Đạt chinh phục được người đẹp nhất trường mà ai cũng ngưỡng vọng. Loan không những nổi bật về nhan sắc, mà cả tư cách, phong thái sang trọng. Nhất là thân hình tuyệt vời bên trong.

Đáng ra, nếu Loan không đòi đụ, Đạt vẫn cứ dùng cặp môi, cái lưỡi, và hàm râu lừa thừa dưới cám để làm "nô lệ " như chàng đã hứa. Lúc Đạt banh hột le của Loan ra mà dùng cái bàn chải trời cho đó của mình để dũa, là lúc Loan suýt ngất đi mấy lần. Mồm Loan phải bật lên lời xin: "Em muốn anh lên đụ em ngay tức khắc". Cứ thử lấy mu bàn tay rà rà dưới chòm râu non nớt đó chừng hai giây thôi, sẽ hiểu tại sao cô Loan muốn ngất đi mấy lần.

Hột le là thngg tâm truyền đi mọi mệnh lệnh cho toàn âm hộ. Chỉ một ngón tay sờ vào nó rất nhẹ nhàng, tác khác nước lồn túa ào ra, chờ sẵn, đón tình quân. Chỉ một cái lưỡi rà nhẹ chóm hột, toàn bộ cửa mình nở ra như đóa tường vi buổi sáng chờ cánh bướm hút nhụy. Thế mà những cọng râu, dù là râu cậu bé, nghĩa là những cọng cải non, đến' lướt nhẹ, đâm nhẹ, kéo nhẹ 'thì làm sao Loan chịu nổi ' Hình như đêm qua, vào giường xong, Loan vẫn để đèn. Nàng ôm cậu bé, nhìn cậu bé, lòng tràn ngập yêu đương. Nàng cũng chẳng hiểu sao Trời lại ban cho nàng một cậu bé thiên tài xuất sắc đến thế.

Loan ra phố quận định vào nhà hàng Tàu mua gà ác tiềm thuốc Bắc, đã biển xào nắm Đông cô, thận nấu với đậu v,v... Loan nghĩ chừng đó chưa thấm gì với cái tình to tát, cái hầu hạ công phu vĩ đại của Đạt đã cho nàng suốt đêm qua. Loan chưa quyết định, nhưng trong trí nàng xây một mộng đẹp: lấy luôn Đạt làm chồng ? Quái lạ, chị đàn bà nào khi yêu nhân tình quá cũng nảy ra cái ý chiếm hữu riêng cho mình người tình đó, không cho ai sờ tới~ Loan ghé tiệm thuốc Bắc mua những thuốc gì bổ thận, cường dương về riêng tặng Đạt~ ở tiệm thuốc Bắc ra, Loan được cô giáo Ngọc chạy lại ôm choàng, cười toe

toét:

- Em với Khải mới thức, chở nhau ra đây kiểm gì bỏ bụng. Đêm hôm qua chị với Đạt đến mấy giờ? Em với Khải chỉ tới 1 giờ.

- Chị với Đạt? Thôi đừng nói tới nữa ! Cậu bé đó là người tình lý tưởng. Chưa từng thấy ! Đúng là anh hùng phiêu bạt. Bốn giờ sáng. Em có thể tưởng tượng nổi không?

- Suốt đêm hùng hục vậy, mà bây giờ gương mặt chị trông tỉnh táo như không. Em mà vậy là phải ngủ tới chiều tối....

- Tại mười năm rồi em ! Thèm quá sức, lại được Đạt tận tình nên chị cũng phải tận tình lại. Có bốn cái chớ bao nhiêu. Mà hay thật. Đạt không ra cái nào. Đó là điều chị phục nhất. Còn Khải của Ngọc thì sao? Có tài tình như vậy không?

- Chị đã dùng quạ ở bờ sông rồi, còn hỏi. Khải, trả lời đi.

Khải lại đỏ mặt. Hắn nhớ hết lại buổi chiều hai hôm trước đã dụ Loan hai cái ở bờ sông, rồi đứng thư người ra mà nhìn Loan, như tiếc rẻ, như vương vấn điều gì:

- Hai cô biết không, không phải chỉ mình cô Loan, khen Đạt là thiên tài, mà mợ của y, và hai cô bé lớp mình là ái Linh, và Thục My cũng si Đạt như điên đảo .

Loan há hốc mồm, ngạc nhiên hỏi Khải:

- Cái gì ? ái Linh và Thục My lớp mình? Cũng là tình nhân của Đạt? Từ bao giờ, ở đâu?

Dạ từ năm Đệ Ngũ lận cô Loan. Máy cô này cũng con nhà giàu và đã biết gần gụi đàn ông vào năm 13, 14 tuổi rồi.

Loan nhớ mình cũng thêm dụ năm 13 tuổi với Trường, nhưng làm bộ chính chuyên, "ngạc nhiên":

- Trời 13, 14 tuổi mà các cô này đã biết thêm sinh lý? Ngọc ơi ! Vậy thì tội mình là loại gái cổ lỗ sĩ rồi....

Ngọc ôm bụng cười ngất vì tưởng Loan nói thật:

- Chị cổ lỗ sĩ chớ đâu phải em. Em dậy thì ở cái tuổi sớm lắm. Mười hai tuổi là em...em...em đã làm tình rồi.

Lần này thì Loan ngạc nhiên thật, vì điều Ngọc nói ngoài sức tưởng tượng của Loan. Nàng hỏi nhỏ Ngọc:

- Em, em bắt đầu làm ớnh năm mười hai tuổi?

- Chớ sao ! Bộ chị ngạc nhiên à? Xưa như quả đất ? Mười hai tuổi em chơi không phải một thằng bồ. Mà có đến ba thằng lận chị Loan à. Tuổi đó em chưa có kinh, mà sao nó bắt em núng tòn bạo. Suốt ngày em cứ tìm dịp gặp mấy thằng bồ nhí như thế, bắt nó bú lòn, rồi đụ. Đụ mà đụ thật lâu có khi cả ,tiếng, em mới ngưng....

Loan khoái lỗ tai quá. Làm như nàng vừa được nghe đoạn mở đầu của một chuyện trinh thám hấp dẫn. Nàng tìm một quán nước ở đoạn đường vắng,

mời Khải và Ngọc vào uống cà phê, ăn bánh Pathé Chaud. Ngọc tiếp:

- Em nghĩ, có lẽ em là đứa con gái ngoại hạng. Nói cho thật đúng thì em biết núng lòn vào cái tuổi số 12. Không biết hai người có tin hay không. Nhưng đó là sự thật Mười hai tuổi mà em biết rình coi ông Tú cạnh nhà, mỗi buổi sáng, cầm cặc đái vào hàng rào dâm bụi, sát nhà em. Em coi lén như vậy cả mấy tháng, không ai biết (em tưởng vậy). Nhưng có một hôm, ông đái xong, vọc cho cặc núng một đống, rồi nhìn trước nhìn sau, ông cầm nó xụt thật lâu. Mặt mày ông đỏ ửng, sượng đê mê . Khoảng hơi lâu, thì từ đầu cặc xịt ra chất nước trắng nhờn, bắn vào những lá bụi.

Đợi cho ông đi vào, em với tay, quẹt một ít chất nước đó. Nó dẻo, màu đục như nước hồ. Em đưa lên mũi ngửi, nghe mùi ngai ngái giống như nước giặt đồ. Từ hôm đó, sáng nào em cũng không bỏ sót việc rình xem ông Tú đái. Có hôm em ra trước, ngồi hằn vào bên trong bụi cây dâm bụi, cốt để nhìn cho tận tường con cặc ông. Và hai người biết gì không? Ông ra đó, móc con cặc cứng ngất ra mà không đái. Ông đứng vọc nó thật lâu, rồi nói một mình:

- Có ai nhìn thấy cặc tôi rõ không? Cặc này mà đút vô lồn đụ đã ghê gớm lắm. Còn không thì ngậm vô mồm mà bú, ngon không tả được. Ai thèm đụ tôi thì qua nhà tôi, Nhà tôi chẳng có ai hết. Lên lầu hai đưa mình tha hồ bú, đụ cho tới chiều cũng không sao. Qua liền sáng nay nhent Qua đi, qua liền đi tôi bó lồn cho. Nhanh lên.

Nói xong, ông Tú cho cặc lại vô quần, đi thẳng một mạch lên cầu thang. Tới nửa cầu thang, ông lại nhìn xuống bụi dâm bụt, chỗ em ngồi, lấy tay vấy vấy miệng cười cười.

Em thèm quá. Tận mắt, rất gần, em đã thấy hết khúc gân dài ngổ ngáo của ông Tú. Ông ấy khoảng 40 tuổi, làm nghề thợ bạc. Vợ chết, có một con trai 17. Những câu ông nói, em chỉ còn nhớ có một điều: "Qua liền đi, tôi bú lồn cho. " Như vậy là ông biết em đã ngồi trong bụi dâm bụt này nên mới dám liều nói những câu khiêu dâm mời mọc như thế. Bú lồn? Là sao? Nhưng động từ đó do ông nói khiến em tò mò, muốn biết. Nhất là nó làm lồn em nóng hổi lên. Em nứng không thể nào chịu nổi. Vẫn thu hình trong bụi cây, em nhìn lên. Ông Tú vẫn . đứng ở lan can lầu

nhìn xuống.

Không biết cái gì làm cho em can đảm. Em liều mình chui ra khỏi bụi cây, bò lom khom lên cầu thang. Lên nữa, lên nữa. Tới sân lầu, lót bằng đá hoa màu huyết dụ, em đã thấy ông đứng ngay cửa, chờ, và vấy tay, bảo em vội lên. Em như con thiêu thân, thấy lửa là nhào vào. ~m thanh "bú lồn, bú lồn" cứ dội mãi bên tai em. Trống ngực em đánh thùm thụp. Em không biết mình sợ cái gì. Hay hồi hộp sắp được ông Tú tặng cho những cảm giác lạ, mà lâu nay em hằng mơ tưởng trong giấc ngủ, trong giờ suy nghĩ một mình giữa đêm ! Rõ ràng là không ai dạy. Rõ ràng em không thấy qua một sách báo nào khiêu dâm. Tất cả do bản năng sinh lý của tạo hóa ban cho, mà em đã phải tự tìm, tự hiểu. Cho đến ngày em bắt chợt nhìn ông Tú đái. Cho đến hôm ông xụt cặc Và cho đến sáng chủ nhật hôm nay.

Em bò nhanh lại cửa, lách mình thật nhanh vào căn lầu rộng ' thênh thang của ông. Cánh cửa được đóng lại, khóa. ông Tú đứng đó, với cái quần lụa bị con cặc chổng thẳng ra, làm cái quần chòi lên hình nón. Ông giang hai cánh tay. Em nhào tới, lòng rung động cả triệu

cảm giác. Hình ảnh con cặc căng cứng, dài thòn của ông hiện lên. Giọng nói trầm thì của ông vang lên: "Lên lâu, hai đứa mình tha hồ bú, đụ. Cả bú lẫn đụ, em chưa bao giờ được hưởng. Nó ra làm sao? Em chỉ mượn tượng hiểu cách mơ hồ về hình ảnh. Nhưng biết chắc là sẽ sướng lắm, sướng hơn gấp triệu lần nằm nắc gối, hay nằm trong hồ tắm dùng tay sờ mó....hàng giờ.

Ông Tú cúi xuống, bế em lên, ngắm nhìn sững như ngắm một bông hoa. ông hôn lên má em, lên tóc em, rồi để em thấp xuống, canh cho con cặc ông chĩa thẳng mu lồn em, và siết:

- Anh biết em rình anh đái cả vài tháng rồi. Sáng nay thấy em chui vô bụi hoa ngồi rình, anh mới mạnh dạn mời em lên đây. Nhà anh có hai cha con. Nó đi qua sông về bên cậu nó chơi, mất mới về. Tụi mình tha hồ, tự do.

Ông nói cái gì đó nữa mà em không thềm chú ý vì con cặc của ông đang cắm mạnh vào mu lồn em, làm em ngây ngất. Cái sướng đầu tiên tiếp giáp với đàn ông nó lạ lắm. Tâm trạng một trẻ con, đang được bế thốc lên, được hôn, được nghe những lời gon ngọt của một người lớn mà bé giờ mình chưa từng được hưởng.... Mặt em nóng, lồn em nóng. Tất cả nóng, đang bồn chồn chờ xem những điều lạ nào sắp xảy ra.

Ông Tú bế em vào phòng, đặt em nằm ngửa lên giường, rồi vói tay lên tủ lấy hũ bánh Tây, mời em:

- Em ăn bánh với anh nhen?

Em chưa có phản ứng gì, thì Tú đã đặt một miếng vào mồm em. Điều em chờ đợi, không phải là ăn bánh ? Mà em không làm sao có can đảm nói ra cho Tú biết. Em muốn nói Tú hãy thực hiện những gì đã hứa với em dưới kia, chỗ bụi hoa dâm bụt. Chàng vẫn ngắm em say sưa. Hình như chàng có tâm trạng của một người không ngờ mình được cái điểm phúc ngàn vàng, đang có trong tay con bé 12 tuổi.

Em không cần biết 12 tuổi mà đã biết thềm đàn ông, thềm xem Tú đứng đái là điều hiếm hoi, cấm kỵ! Em muốn Tú giữ lời hứa, làm ngay, cho em thoả hết tò mò của đứa con gái ngoại hạng có tuổi dậy thì quá sớm ! Nhưng Tú không làm. Tú vờn, nô đùa với em như con

mèo vờn xác chuột:

- Tại sao em thích rình xem anh đái? Mỗi buổi sáng?
- Em không biết nữa. Nhưng sáng nào em không thấy được anh đái ở bụi hoa đó, là em nhớ...em em...
- Em nhớ anh, hay nhớ "con chim" của anh?
- Con chim, cón chim là cái gì? Em đâu biết.

Tú cầm tay em, để ngay vào con cặc cứng ngắt của chàng...

Chim là nó đây này! Sáng nào nó cũng đá cho em xem đó.

- Sao cái này mà anh gọi là con chim?
- Vậy chứ em gọi nó là cái gì? Nói cho anh nghe thử xem?
- Hình như em nghe người ta nói nó là con cặc? Nó đâu có cánh mà anh gọi là chim.

Tú cười nhẹ nhẹ, nằm bật ngửa ra. Tay em vẫn nắm cứng ngắt cặc chàng. Em thấy Tú đổ rần cái mặt, lướn mình lên như đón cơn sướt nào đó vừa mới ào đến trên thân người chàng. Tay em nghe cặc chàng giật giật:

- Em muốn thấy nó nữa không? Tú hỏi em.
- Dạ....muốn. Nhưng nó có đái như ở bụi dâm bụi không?

Chàng không trả lời, cầm tay em, thọt ngay vào bên trong quần chàng. Trời đất ơi, em nắm cứng khúc gân nóng hổi, mát riu lại, người bùng bùng lên hằng triệu sợi kích dâm....

Tú quay mặt qua hôn em bằng mũi. Chàng bảo em hôn chàng. Và tay chàng phiêu lưu phần hạ bộ của em.....

- Em không mặc xì líp hả?

Em lắc đầu cách thờ ngậy. Chàng cho tay vào trong quần em. Lúc tay chàng sờ nhẹ lên mu lồn, làm như nửa thân em tê điếng, mất cảm giác. Tay em siết mạnh cặc chàng thêm ! Chỉ mới có thể, mà hơi thở em bắt đầu lúc chậm, híc nhanh. Chòm lông dái của chàng đung vào tay em nữa. Mà ...em thì chẳng có lầy một sợi. Em sợ vớ vẩn, chàng có chê em không? Chàng có đuổi em về không? Chàng có sẽ không giữ lời bú và đụ em như đã hứa? Tự nhiên, em bật thú thật với chàng:

- Em không có sợi lông nào hết, anh Tú ? Chỉ mới lú lú thôi.

Em không nhớ là đã bỏ chữ chú Tú để gọi chàng bằng anh Tú từ lúc nào không biết Tú im lặng, xoa xoa nắn nắn lồn em, nhìn như ác thú nhìn con mồi và hỏi:

- Chắc em chưa biết hôn môi ? Phải không?

- Hôn môi là cái gì?

Chàng bảo em đưa lưỡi qua. Chàng nút êm dằm, mê man. Cái gì em cũng mơ. Duy chỉ chuyện nút lưỡi là em hoàn toàn không, hay chưa biết tò mò. Thế mà khi Tú nút lưỡi, em nghe có cái gì chạy rần rần trong da thịt, nhất là ở cửa mình. Nó khó chịu một cách kỳ cục, sướng kỳ cục, khoái iạc kỳ cục ! Ngón tay Tú nhẹ nhàng chà chỗ khe lồn. Không biết cái gì khiến em dang hai bắp đùi ra. Hình như thượng đế dạy cho em làm thế ! Và em nghe chất nước nhờn, nhờn giống như nước của Tú phun dính trên các lá dâm bụt ! Em nói nhỏ nhỏ với Tú:

- Anh rờ ở đó, em khó chịu quá Tú ơi!

Mắt em mở không lên nữa. Tú nằm rất gần, hôn môi em rất nồng, mà em thấy như chàng xa xôi lắm, với không tới. Bóp mạnh con cặc Tú, em thì thảo xin:

- Cho em nhìn "con chim" của anh chút được không Tú?

Chàng gạt đầu. Em ngồi dậy, kéo cái quần lụa chàng mặc xuống một tý. Thánh thần thiên địa ơi ! Cặc chàng thù lù một đống, đứng chĩa thẳng lên. Cái đầu lẳng cón. Em đã nhìn thấy nó nhiều lần ở bụi hoa !

Không cần xin phép, em cúi đại xuống, dùng mũi hôn nó một cái thật lâu, rồi áp mặt luôn ở đó, nhìn cho đã con mắt...

Tú cũng lần tay tuột cái quần của em mặc, ngồi dậy, đặt em nằm ngửa ra nhìn sừng lồn em. Chàng cúi luôn áo em:

- Em được mười bốn tuổi chưa, Ngọc? Tú hỏi em.

- Dạ chưa. Mới có mười hai tuổi mấy tháng à, gần 13.

Mặt Tú thất vọng nảo nề. Chàng lại ân cần hỏi thêm:

- Em có kinh chưa?

- Kinh là cái gì?

- Vậy thì em còn nhỏ quá. Nhỏ vậy mà sao....

Em sợ Tú bắt em mặc đồ vào, rồi đuổi em về. Dĩ nhiên em đã tự biết mình dậy thì quá sớm. Em tự nhận mình là con bé ngoại hạng. Em đã có những ước mơ và hành động của một người lớn, nếu không thì cũng phải tuổi 16, 17. Chôm vội tới ôm mặt của Tú, em hôn lấy hôn để môi chàng, rồi đẩy chàng nằm bật ngửa ra. Em trèo lên mình chàng, nằm úp lên. Mu lồn em đã chà sát cặc chàng. Cứ thế em tự tìm riêng cho mình khoái lạc, hạnh phúc.

Lúc đầu l'ú hăng bao nhiêu, thì bây giờ chạng xiu bấy nhiêu. Chàng chẳng còn tin gì vào cuộc chơi đầy thú vị mà chàng đã khổ công đưa em vào tận phòng chàng:

- Sao anh nói hai đứa mình sẽ đụ. Rồi bây giờ nằm thừ một đồng vậy? Vậy, cỗi truồng em ra làm chi? Em hỏi.

- Vậy để anh mặc lại cho em . Xin lỗi em nhen.

Chàng vừa định ngồi dậy, em đè chàng nằm xuống lại và nói:

- Anh chưa thử, sao biết em còn quá nhỏ. Anh hãy bú, hãy đụ em đi, nhen Tú . Em thèm lắm mà anh!!!

- Anh có thể bú em, điều đó dễ thôi. Nhưng đụ
- Thì cứ thử đi, biết đâu anh sẽ mê em chết thì sao.

Em liền lĩnh nói đại như thế vì thèm cảm giác lạ thèm giấc mơ em thành sự thật. Giấc mơ? Những điều tưởng tượng? Em ....đã "thực hành" rồi. Em đã ngồi hàng giờ, dựa lưng trong bồn tắm, tay em đã táy máy, đưa xuống sờ lồn. Đã từng một ngón, rồi hai ngón, vào trong xa....Rồi những đêm, những buổi chiều, buổi trưa cuối tuần. Đắp chăn, trần truồng, cửa khóa, một mình, tự thêu dệt những ước mơ, những thèm khát xác thịt, cùng khoái lạc....Em không nhớ là mình bắt đầu làm như thế tự bao giờ. Nhưng em có cảm giác là mình sẽ chịu được sự va chạm với người khác giống. Rõ ràng em chưa từng bị người lớn kể cho nghe những chuyện hoa tình, dâm dật. Cũng chưa hề được xem sách báo khiêu dâm. Mà sao tự nhiên trong em, cái mầm thèm tình dục tự đâm chồi, tự trở lá, nở hoa và thèm được làm tình cách điên cuồng, ngông dại. Cho đến khi tình cờ thấy Tú đứng đái.

Chương 8

Tú nằm dưới nhìn sững em. Cái nhìn của chàng bây giờ không còn vẻ đam mê thèm muốn nữa. Mà là cái nhìn đầy ngạc nhiên sững sốt. Ngạc nhiên tạo sao con bé chưa đầy 13 tuổi đã biết nằm trên cà mu lồn lên cặc cứng của chàng. Sao con bé biết vừa nút lưỡi vừa rên âm ư. Sao con bé hiện rõ sự dâm dục trên nét mặt v. v. Tú hỏi lại lần nữa:

- Em chưa được mười bốn? Anh không tin. Mà không, anh tin. Bởi lồn em còn trắng tươi, chỉ mới lu lú chưa có một sợi lông. Và thế thì làm sao mình....làm sao mình....

- Làm sao mình dụ phải không? Em hỏi ngay.

Tú im lặng lần nữa. Bởi trọn thân thể em chưa có phần nào phát triển, nở nang đủ cho chàng tự tin, dấn thân vào cuộc chơi. Thấy mắt em buồn với vẻ năn nỉ, Tú không đành lòng. Chàng lật ngửa em ra, nằm chống một khuỷu tay, nhìn em từ đầu xuống tới chân, rồi trở lên đôi ngực. Chàng trở lại đó, bởi vì quả tình, ngực em có tượng hình, nhú lên hai nuốm cau và tí trái trâm. Mặt Tú bỗng hồng trở lại. Chàng cúi xuống, dùng hai môi, mút thật nhẹ một bên ngực em. Và chàng thấy hàng vạn ốc trâu bỗng hiện trên da thịt non nớt của em. Cảm giác sưng lằng lằng bắt đầu Chàng gác một chân qua mu lồn của em cà nhẹ nhẹ. Cặc chàng ép sát cạnh hông em. Em mừng, vì ít ra Tú đang bắt đầu. Môi chàng mút vú em mạnh hơn...

- Em nghĩ là hai đứa mình dụ nhau được không? Chàng hỏi.

Em liếc nhìn gật đầu. Gật đầu không suy nghĩ, bởi vì em thèm quá, thèm quá, chưa biết sẽ được hưởng như thế nào.:

- Tú đỡ đầu gối lên, dùng tay sờ vào lồn. Một ngón chàng cho vào giữa hai mép, kéo rất nhẹ, và chàng nghe có nước ướt. Tú mừng ra mặt, rồi cúi xuống tìm môi em, cho lưỡi qua. Em ngất ngây, say sưa...cho đến khi ngón tay đó thập thò ở cửa mình. Một lần nữa, em tự động dang hai chân ra. Em im lặng, nhắm mắt chờ.... Trên mái hiên nhà có bày chim sẻ đang "kháu " nhau chuyện gì mà hót inh ỏi. Ngoài cửa sổ, những tàng lá xoài xanh um đang lao xao vì gió....

Em chìm xuống vực sâu, nín thở, và chị Loan ới Ngón tay Tli lần vào từng bước, từng bước. Em nút lưởi chàng mạnh hơn. Mông đít hơi lác lác. Hai chân em không nằm yên được. Khoái lạc là đây, sung sướng là đây ! Ngón tay chàng vào hai phần ba, rồi...lút hết. Mất chàng đổ hồng lên, hơi thở hơi mạnh dần. Lưởi chàng đang đầy ở mồm em, thì em còn nói gì nữa được. Đáng lẽ em phải la gào lên sự thống khoái vô ngàn này...để nhớ cho quãng đời con gái. Ngón tay rrtí bắt đầu di động. Cắm vào rồi lại rút ra. Rồi cắm vào. Cứ thế, giản dị chỉ có thế. Giống hệt em đã tự làm trong bồn tắm. Nhưng thưa chị Loan, không có bút mực nào tả hết cái sướng lúc bấy giờ hai mí mắt em trùng xuống, mở hết lên. Hơi thở dồn dập. Trí óc mông lung, không biết mình đang ở đâu. Em nghĩ, ngón tay mà đã sướng như thế,

thì cặc chàng vào, em sẽ lên luôn chín từng mây xanh! Em ôm Tú thật chặt. Hai tay bầu vào vai chàng. Em chả còn thấy Tú già 40 tuổi nữa, mà như là một thanh niên chỉ lớn hơn em vài tuổi.....

Em đưa tay xuống nắm cặc chàng lần' nữa, hơi nhóm đầu lên nhìn cho rõ thằng bé:

- Em muốn bú con chim anh.

- Không, em cho anh bú em trước. Anh thêm lên tận óc rồi.

Em nằm bật ngửa ra. Tú lấy một gối kê đít em lên, kéo hai chân em bỏ xuống đất. Chàng quỳ trên thảm hoa chúm mặt vào lồn em, đi đường lưởi thê thiết

ở hai bắp vế rồi tiến dần vào nội cung. Bây giờ thì em gào la thoải mái. Hể thống khoái tràn đến, là mắt em lại mở không lên. Lưởi chàng đang quét ở cửa mình ! Chị Loan ới, em sướng đến muốn khóc oà lên cho đã mà sợ l'ú hiểu lầm là em đau. Nên lệ cứ tràn ứa ra, là em để cho nó tự động chảy xuống hai thái dương.

Để sợ nhất là khi môi chàng ngoạm vào hột le, cùng với lưởi đánh phá. Em núng lên muốn bể lồn. Em muốn, em muốn...Muốn đụ lắm, mà không dám nói. Em muốn Tú điên cuồng nhấn đại cặc chàng vào cửa mình em, xem em có chịu đựng được khúc gân gồ ghề dài thòn của chàng không ! Hai bàn chân em tò mò, xông tới, kẹp con cặc

chàng, vì thừa chị, em thềm đụ quá mất thôi. Em vờ hỏi ngây thơ:

- Anh đang đụ em đó hả Tú? Sướng quá anh ơi!

Tú đưa nguyên cái lười vào lỗ lồn, nhấn xuống. Chết cho rồi chớ sống làm chi nữa hả chị Loan? Cả cái lười chàng vào hết trong em, ngúc ngoắc, cử động, ngoáy... Lúc cặc Tú vào có sướng như thế hay không? Em ềnh đít lên một cách tự động một phản ứng rất người, chưa từng học của ai. Cái lười ngang tàng, cứng đầu, tha hồ quậy phá lồn em....

Bây giờ kể lại cho chị với Khải nghe, mà em vẫn còn rùng người, nổi ốc. Sướng vô cùng sướng ! Tú thích chí quá. Hình như chàng tràn trề hy vọng hơn, bởi chính chàng khai phá địa đạo Củ chi. Chàng hiểu là khẩu cà nông của chàng rất có thể vào đó để chiến đấu cách thoải mái.

Đã gần hai năm, hai ngón tay em đã nông rộng nó ra. Có một lần, em thử cho thêm một ngón nữa. Và ba ngón chụm lại. Lồn em chỉ sướng hơn chứ không nghe đau đớn. Một lần khác, em ....thử đưa vào quả chuối nhỏ. Chính lần đó cho em ấn tượng đụ là thế nào, sướng là thế nào, và em, từ hôm đó, bắt đầu thềm cặc đàn ông, Tú đang gồng mạnh cái lười "đụ " lồn em.

Thỉnh thoảng kéo ra, chàng m~t hột le một đổi, rồi lại tiếp tục "đụ

- Tú ơi ! Anh thử bỏ "con chim" anh vào xem có vừa không ?

Em vói đầu nói khẩn thiết với Tú như thế.

Chàng đứng thẳng lên. Tâm trạng em lúc đó hồi hộp lạ lùng. Không biết sẽ bị đau đớn hay sung sướng.

Chàng cầm con cặc nhìn em:

- Em nghĩ là nó vào được trong em không?

- Em làm sao biết được. Anh cứ thử xem !

Tú sà thấp xuống, cầm đầu cặc ngoáy ngoáy cửa mình em. Em đang

rộng tôi đã hai bắp đùi. Em đã sẵn sàng. Mông đóc em giật bưng bưng. Tú vừa ngoáy cặc, vừa nhìn chừng em.

- Hết đau thì nói cho anh biết, ngưng lại nhe Ngọc.

Em nghe mà không thém trả lời, vì nổi thém lúc bấy giờ to lớn quá. Em cho tay xuống thế chàng, cầm đầu cặc nhấn vào, nhấn vào. Hình như nó vào chị Loan ời ! Em hơi liếc Tú. Chàng cúi xuống nhìn chăm bẵm tay em điều khiển cặc chàng.

- Anh nhấn xuống đi Tú. Đó anh ời. Em đâu có đau. Tú ời, nhấn thém vào, nữa, đó, đó, gần hết chưa anh? Em...em...

Tú nằm sấp trên người em, im lặng, hôn tới tấp lên môi em như ăn tươi nuốt sống, mà hạ bộ thì yên tĩnh.

- Anh không tin của anh đã vào hết trong em, Ngọc .ời ! Gia tài này là của em đây Ngọc. Anh tới ba căn nhà lận em ời ? Một tiệm vàng nữa. Anh phải đền ơn em cho anh muôn ngàn khoái lạc. Sướng lắm. Cho anh nằm yên một đời. Anh cử động là .. là anh sẽ bán ra, mất vui, Để anh hưởng chút đã.

Tú nói huyền thuyên nhiều lắm. em không nhớ hết. Tất cả mọi giác quan đều tập trung hết vào lồn em, cặc Tú. Tú thì nằm yên. Nhưng hai mông đít của em thì cuồn cuộn. Nó rục rịch, uyển chuyển, rồi lắc lư, nấc dần lên. Tú la:

- Lạy em, đừng ! Đừng nấc vội. Khoan. Cho anh hưởng chút đã. Anh sướng vô cùng. vô tận. Đụ một em bé mười hai tuổi !

Em muốn ngừng mà hai mông đít không chịu. Em không kiểm soát được gì thuộc về em. Cơ sướng trong em chỉ huy hết. Và tay em ôm quàng qua người Tú . Mông em nấc mạnh lên. Cái giường kêu kéo kẹt. Cái mền rơi xuống đất. Một cơn gió, ào qua cửa sổ lướt nhẹ vào phòng. Mát rượi. Em hết biết mình là ai, đã ôm ai để đụ. Cha, mẹ, họ hàng, anh, em, em quên tuốt. Chỉ còn thấy rõ trong trí hình ảnh con cặc Tú nằm sấp trong lồn em...ngất ngư.

Ngoài kia, mùa thu đang đi qua. Trời mù mù. Hơi lạnh toả khắp không gian. Cơ sướng trong em làm em thấy Trời đất đẹp, quyến

rũ. Vì, Tú đang nắc, đang đụ, đang làm em nghiêng chặt hai hàm răng lại mà chịu. Nửa phần dưới kia đang tan hoang, đang bị đánh phá tới bời. Mồ hôi em vẫn toát ra dù Trời không nóng bức.

- Em có đau không Ngọc? Tú thân thương hỏi em.

Một câu hỏi hình như thừa thãi, vô duyên, không hợp tình, hợp cảnh. Như mặc áo mùa hè, mà trên đầu đội nón lông, cổ quàng khăn dạ. Cả hai, chàng và em, ôm đụ như hai vợ chồng, rập ràng, ăn khóp, nhịp nhàng như cả hai đã từng ăn nằm với nhau cả trăm năm...

Tú vói tay lên chiếc bàn con để cạnh giường, mở hộc, lấy chiếc nhẫn kim cương của chính chàng, đeo vào ngón tay em:

- Em cứ giữ tạm nó đi, để tin rằng những gì anh hứa là có thật. Em đáng giá triệu lần chiếc nhẫn xoàn này.

Chàng đeo vào cho em. Mà ngón tay em quá nhỏ. Nó lỏng lẻo. Em cầm chiếc nhẫn, lòng cảm động vô ngần, ôm Tú, em hôn ngào ngạt để cảm ơn. Chiếc

nhẫn đó em vẫn đeo đây. Ngọc sè bàn tay cho Loan xem. Nhẫn xoàn 8 ly ! Kỷ niệm cái đụ đầu đời. Tú nắc đâu được có 20 phút, em ôm chàng:

- Chịu không nổi Tú ơi ! Em ra đó....

Tú nắc bạo hơn, cố làm cho em tuyệt sướng. Em như người say, mệt lã, nằm mềm hết tứ chi. Tú không gỡ ra. Chàng dính sát vào lồn em, tha thiết, tận hưởng. Chỉ có mười phút sau, em lại phùng phùng lửa dâm đãng, lại ôm chàng đánh đấm rập

ràng nllư ban đầu. Hai tay Tú bợ dít em lên cho sát hơn. Chàng quỳ hẳn lên, đụ tàn khốc:

- Anh phải làm cho em ra ba bốn lần buổi sáng , nay mới được. Mê quá. Từ hôm nay, mỗi lần thêm đụ em cứ lên lầu này. Anh hết mình phục vụ, để xứng đáng với cái đẹp, cái ơn em đã cho anh hưởng cảnh thiên đàng.

Bây giờ thì cặc Tú ra vào nhẹ nhàng, trơn tru ở lồn em. Mặt chàng phấn khởi, đỏ rần. Mặc kệ mồ hôi đóng hột quanh trán, chàng đổ hết sức lực, kỹ thuật của người lớn để đụ ngất ngư con bé chưa nay 13 tuổi. Chàng thì thảo hỏi:

- Trước đây em có đụ ai chưa?

- Chưa, tại sao?

- Tại của em nhỏ sao có thể tiếp nhận cặc anh cách dễ dàng quá vậy.

- Tại em tự biết đụ em, lâu rồi. Hôm nay là lần đầu có một đàn ôn~, cho cặc vào lồn em. Tin không?

- Từ lúc em ra, anh chưa rút cặc khỏi lồn để xem . Cho phép anh.

Em gật đầu. Tú rút ra, quỳ xuống đất. Bất giác chàng banh rộng miệng lồn em ra mà nút, mà liếm sạch sành sanh. Lúc chàng trôi lên trở lại, mặt chàng be bét cả máu trinh.

- Bây giờ thì anh tin.

Rồi Tú ôm hôn em tha thiết. Em nghĩ, nếu em không ham đụ, thì chưa chắc cục gân đồ sộ của T'ú đã vào ngọt. Hình như em đã ứa ra nhiều nước. Đã banh rộng háng.

Em xô Tú nằm ngửa, nằm choàng qua người chàng:

- Anh tin rồi phải không? ừ, nhưng xin anh một điều: phải hết sức giữ kín việc này. Tới tai bất cứ ai, thì không phải em bị rắc rối. Mà là anh. Anh vào tù, ai săn sóc, lo cho em mỗi lần em thèm hả Tú?

- Anh định nói với em điều đó. Đừng để anh ngồi tù nhen.

Em gật đầu, nhìn xuống cặc chàng còn ướt đẫm nước lồn và máu trinh của em. Bỗng em không cần hỏi, quay đầu xuống, ngọam vào cặc chàng, đầy ứ hự

một miệng, em bắt đầu bú ngon lành như ăn một loin chả. Tú quận người rên thê thảm. Không biết từ ai, bao giờ, đã dạy cho em biết

hết. Rành rõ đến độ Tú

phải hỏi: "Em đã.. bú at như vậy chưa?" Quả thật, em là con bé ngoại hạng. Nếu có những thiên tài mới 6 tuổi đã biết đánh đàn dương cầm để biểu diễn, thì em

12 tuổi. đã biết nhào vào giường ngủ, bú không khác người đàn bà đã có con. Vậy thì em cũng là thần đồng ! Không khác ! 'rại sao em đã biết thềm xác thịt ở tuổi rất nhỏ. Hình như năm 8 tuổi thì phải. Em đã biết lót cái gối, nằm lên nắc một mình, tìm cảm giác khoái lạc. Cứ vài đêm, lại nằm mộng, được cỡi truồng tắm chung với lũ bạn trai ở dưới sông, hay trong suối, rồi bị chúng đè ra hãm hiếp? Có một hạch nào đó ở tuyến tiết nước đã bị phát triển trước tuổi chằng? Nếu không, còn nhỏ, mà mỗi lần nhìn một ông giáo đẹp trai, một thằng bạn dễ ngó, là lồn em

ướt Và núng thê thảm, cuồng bạo.

Đó như anh Tú đứng đái nhiều lần ở. bụi dâm bụi. Là một đứa con gái bình thường, làm gì em phải để ý phải rình xem. Cuối cùng em ngồi hẳn luôn trong bụi, và...lên lầu, vào phòng Tú, cỡi truồng, cho chàng hết.... Em bú cặc Tú lúc nhanh, lúc chậm. Lúc cuồng nộ, lúc khoan thai để đo lường phản ứng của Tú. Có khi em táp vào đầu cặc, định sẽ nút mạnh cho chàng há mồm mà hét, thì em nằm bất động. Tú hực hắng, đang chờ em xô chiêu khác. Cứ thế, mồ hôi Tú

vã ra như tắm, và, lòi em lên thì thảo tội nghiệp : "Đụ

anh đi mình !"

Em dám ngồi luôn lên, cắm cặc vào lồn, lải phi thuyền. Hai tay Tú đặt lên hai núm cau em mà bóp, dù là hai núm cau mới tượng hình." Chàng và em cứ hết đụ lại bú. Xế chiều lúc nào'không hay. Chàng đi mua thức ăn. Hai đứa ăn xong lại nằm vào đụ . Em chẳng nhớ mình đã ra mấy lần. Chỉ biết trọn ngày hôm đó., em ngập chìm trong giao hoan, trong khoái lạc đầy hạnh phúc. Rồi những ngày kế đó, những tuần kế đó, suốt ba 'tháng hè.: Nhanh như tia chớp. Em lại cấp sách đến trường. Nếu có ai để ý sẽ thấy hai mông đít em đã nở hẳn ra. Hai vú em' đã trồi hẳn lên. Và lồn em, đã bắt đầu sưng sưng những lông măng gòn gợn, tuổi dậy thì quá sớm !

Có một cuối tuần. Chàng không hẹn em vì chàng phải đi Saigon mua hàng. Vậy mà sáng tám giờ, em vẫn mò qua nhà chàng. Em có một manh tâm từ rất lâu, là muốn đu tòn với thằng Khuê, con của Tú. Đang ngồi ở chái hiên sửa lại bộ cần câu, chợt thấy em, Khuê nói ngay:

Ba anh đi Saigon lỗi, mai mới về.

- Ông đi kệ ông chứ. Ăn thua gì tới em...mà anh nói.

- Ủa chứ không phải em muốn qua gặp ông để...

- Để làm gì? Ê, đừng nói tầm bậy nhen bồ ?

Cái đó à tại em nhột rồi nghĩ oan cho anh. Anh có nói gì tầm bậy đâu. Anh định nói em gặp ông, để ông (Khuê nhỏ giọng hơn) để ông đưa vô phòng chơ ăn bánh ...

Lòng em run thật sự. Hay là Khuê đã nhìn thấy hết rồi Lăn nào em qua, Tú cũng đưa em vô phòng ăn bánh, và sau đó là cỏi truồng, hai đứa bú nhau, đu nhau..... Chắc Khuê đã vài lần mục kích?

Em hỏi nhỏ:

- Bác Tú đưa em vô phòng ăn bánh, rồi có làm gì nữa không?

Mặt Khuê bỗng đỏ hừng lên, nhất là hai vành tai:

- Thì hai người ăn bánh xong, ôi ! Cái đó em với ông biết, chứ anh đâu có thêm để ý....chuyện của người lớn!!!

- Không ! Anh Khuê có biết, có thấy mà dẫu em. Nói cho em nghe đi anh Khuê. Anh còn thấy gì nữa?

- Thôi, thôi Đlmg ép anh nói, tới tai ông, ông "đăng " cho chết luôn.

Anh nói, em nghe thôi. Có ai nghe mà tới được tai ông.

- Thì nói cho em nghe, anh mới ngán.

Em ngồi sát vào Khuê, cà cà cái ngực mới lú lên vào vai Khuê.

- Năn nỉ đó. Nói cho em nghe rồi em cho anh coi cái này, đẹp lắm.

Khuê càng đỏ mặt hơn lên. Chàng có vẻ run run không biết vì sợ, hay vì cảm xúc một ước mơ nào đó Khuê thêu thào:

- Lạ em ngồi xa xa, đừng ...sát quá, lỡ có ai. ...thấy.....

- Bức tường cao như vậy ai mà thấy. Nói đi, cho em nghe.

Khuê buông cái cần câu, và cuộn giây nhợ xuống, ngồi thtt mặt, nhìn xuống đất, giọng rất nhỏ:

- Anh thấy nhiều lần chớ không phải một (giọng Khuê nhỏ hơn) Anh ....đâu ngờ người nằm trần truồng dưới bụng ba anh lại là em. Đâu ngờ người bú ba anh lại là em? Hình ảnh lạ lẫm đó làm anh mất ngủ biết bao nhiêu đêm, Ngọc biết không?

Anh cứ nhắm mắt là thấy em đụ ba anh. Hơi thở của Khuê bỗng hơi dồn dập. Mắt

Khuê bỗng đại khờ. Chàng quay lại nhìn em, quan sát em. Rồi lại nhìn xuống đất, nói vu vơ như một trẻ nhỏ:

- Anh đã 17 tuổi, vẫn chưa có một cô bồ, vì nghĩ là mình còn nhỏ quá. Bây giờ, sau ba tháng hè, anh bỗng trở thành thằng con trai suốt ngày mộng mơ, ao ước, thèm khát.....

- Tại sao anh thay đổi nhanh vậy? Em hỏi Khuê.

- Trời ơi, ngày nào cũng đứng kẹt tử nhìn tận mắt, nghe tận tai cả hai ba tiếng đồng hồ, hai người ôm nhau quần quật...Nhiều khi, quần anh bị ướt thê thảm mà không làm sao nhúc nhích cục cựa được. Nhất là ban đêm, nằm xuống....

Khuê nuốt nước miếng như vừa thấy ly chanh đường. Em cạ sát đôi ngực hơn nữa vào :

- Quần anh ướt? (em giả vờ hỏi) Tại sao quần anh ướt?

Khuê úp mặt vào hai bàn tay mà vuốt, mà thở ra:

- Nói vậy mà cũng không hiểu hải Làm sao, em mới hiểu?

- Thấy, em mới hiểu. Còn nói khơi khơi...Em còn con nít mà

Khuê quay ngay lại, chấp tay lạy em:

- Thôi, cho anh xin cái con nít của em đi ! Con nít mà đã làm cho ba anh tặng luôn bốn nhẫn kim cương trong vòng có ba tháng. Con nít mà lần nào tan cuộc, ba anh cũng nằm lẫn người ra mà ngáy. Còn em tự mặc áo quần, xuống lầu, một mình...Con nít?

- Anh mơ được loại "Con nít" đó lắm, Ngọc biết không?

- A ? Em đã đánh trúng huyết của Khuê rồi, chỉ còn chờ chàng ngã xuống, đo ván, là xong. Em bạo dạn cầm tay Khuê:

- Có thật anh mơ được loại con nít đó không?

Chàng quay lại nhìn em, và lạt nuốt nước miếng. Em tiếp:

- Ba anh đi Saigon, đến mai mới về mà...Em muốn cho anh coi cái này ngộ lắm. Cho anh nhìn thật gần, thấy thật rõ, rồi tùy anh. Anh muốn làm gì cũng được

- Thôi Ngọc ơi ! Em là cục vàng y của ba anh. Rủi tới tai ông, chết anh. Anh đã bị đuổi khỏi nhà một lần rồi.

- Làm sao ông biết được? Chẳng lẽ anh hay em đem chuyện này khoe với ông à? - Bộ em điên, hay anh khủng sao?

Em nắm tay Khuê, kéo chàng, dục dã:

- Đi phòng anh đâu. Mau, em cho xem cái này ngộ lắm !

Khuê đứng dậy, đi khùng khụng như người máy. Lòng ham lắm mà Khuê sợ. Em nghe tay Khuê run thật. Chàng dẫn em vào phòng

chàng, dưới lầu, trang hoàng đơn sơ, có bàn học, tủ đựng sách, giường chiếc, và máy lạnh. Khuê và em vào hẳn trong phòng rồi, mà chàng không dám đóng cửa. Khuê đứng như anh ngáo. Mặt vẫn đỏ kè, vì cái quần đùi chàng đang tố cáo dâm tính chàng đang "vươn lên".

Chương 9

Tội nghiệp! Hôm đầu gặp Tú, quần chàng cũng vun lên một đống. Giờ đến Khuê. Em đóng cửa, khoá lại. Em sành sỏi như cô gái 18. Đã bảo em là thần đồng mà lị ! Em lại phải dẫn Khuê lại giường, đặt chàng ngồi xuống, tay' em ~sờ ngay cái chòm nhọn của quần chàng. Em hỏi Khuê:

- Anh bảo, anh ước mơ một con nít như em, sao bây giờ ngồi như pho tượng vậy~. Làm cái gì cho vui chứ !

Khuê choáng váng, sững sờ nhìn em. Chàng, ngạc nhiên sao em gọn gàng, sành sỏi mọi thứ? Chàng quên em đã hằng ngày bò qua đây ngất ngậy trên giường. Tới cha chàng suốt ba tháng hè. Như chàng đã từng thấy, từng nghe. Em lật Khuê nằm ngửa ra, xọc tay hằn vào quần đùi, nắm khúc gân cương cứng như khúc củi, và sà mặt lên mặt chàng tìm môi. Khuê vùng dai hôn giống hệt như em ngày đầu gặp Tú. Nhưng qua ít phút~ chàng đã biết hai tay ôm tóc em, cuống cuồng say nồng với môi em....

- Anh muốn xem của em không? Em hỏi Khuê.

Khuê gật đầu. Gật như cái máy được lên giây thiêu.

- Thì cởi áo quần cho e'm đi. Cởi xong, anh sẽ thấy.

Rất chậm rãi, Khuê lần từng cúc áo, rồi giãy lượm quần. Cử chỉ chàng vùng dai, e dè , thấy mà tội nghiệp. Quần em vừa được tuột xuống khỏi hai chân, Khuê trố mắt, nhìn sững lồn em. Chàng vuốt ve mấy ngón tay trên mu, nơi những sợi lông lồn vừa lú mọc lên rất ngắn, rất tơ. Rồi Khuê dùng mũi hôn ngất ngậy ở đó thật lâu:

- Đẹp quá Ngọc ơi ? Lần đầu tiên anh thấy lông cila em mới mọc. Đẹp kỳ lạ. Những lần em đụ vớt ba anh, anh không thấy rõ. Chừng ít tháng nữa, có lẽ nó sẽ mọc sum sê, rậm rạp, che hết mư lồn em? Đẹp quá, đẹp quá Cho phép anh hôn nó lâu lâu một tý ? Nó khác hẳn lồn những chị lớn !

- Sao hồi nãy anh bảo chưa có nhân tình ?

Nhân tình, với người để mình đụ, khác nhau chứ ? Như em, có thể là nhân tình của anh. Bởi trần trường với em này giờ khá lâu, trong óc, anh chưa nghĩ đến chữ làm tình. Anh muốn em nằm yên lặng như thế, cho anh chiêm ngưỡng từng phần da thịt mới mẻ, thơm tho của em.

- Vậy mà này giờ, thấy anh khù khờ, vụng về, em cứ tưởng...

- Anh bảo đảm, chàng nào sành sỏi bao nhiêu, đứng trút xác thân hình hấp dẫn tuổi 12 này rồi cũng thành anh khờ. Ba anh đã bốn mươi. Mỗi lần ông ta lên giường với em, em thấy cử chỉ, lời nói, cách cư xử của ông như thế nào? Ông chưa bao giờ cho anh lấy một chỉ vàng. Mà với em, những chiếc nhẫn xoàn 6 ly 8 ly, được tặng em như những viên kẹo, không thương, không tiếc, không suy nghĩ. Anh không giàu như ba anh, chứ nếu có, anh sẵn sàng dâng (chớ không phải tặng) cho em những gì quý nhất.

Em đang hai bắp đùi ra cho Khuê thấy thêm cái đẹp ở miệng lồn. Chàng há hốc mồm ra, trố mắt say đắm....

- Từ nay, có lẽ sẽ chẳng bao giờ anh dám nhìn lên cảnh ba anh ân ái với em trên lầu nữa.

- Sao vậy, Khuê? Em muốn anh học ở Tú cách làm tình...

- Có gì lạ mà em bắt anh phải học? Anh không dám nhìn nữa, bởi anh sợ...anh sợ anh sẽ ghen với ba anh ! Mà hình như anh đã ghen rồi thì phải. Như anh đã nói: Có nhiều đêm, anh mất ngủ. Anh vớ vẩn, khùng điên, cứ nghĩ em là của anh từ rất lâu. Từ những năm xa xưa, khi anh còn hân hạnh nhìn em tắm mưa bên đó, cách nhà anh một hăng rào dâm bụi!

Khuê cúi hẩn mặt vô đó. Hai uốn tay chàng banh hai mép lồn ra, quan sát, ngất ngư, say đắm:

- Trời ơi ! Người yêu ơi ! Có thể nào em dứt hẳn với ba anh không? Đau lắm Ngọc ơi Đừng ngủ với ông nữa !

Bỗng Khuê nhào lên hôn môi em như sự tự đối vồ môi. Tại sao có chuyện làm bất ngờ này? Khuê yêu em? Điều khó tin quá ? Yêu em,

sao gặp em hằng ngày ở trường, chàng chẳng nói gì với em dù một câu ?

Hôn xong, Khuê mở .học, lấy cuốn nhật ký thả lên trên giường, bảo em:

- Chắc em không tin Khuê yêu em ? Xem đi, xem cuốn nhật ký đó của anh, cả nghìn trang. Trang nào cũng dày đặc tên em. Đây là cuốn số ba. Hai cuốn kia còn nằm trong tủ. Xem để biết tại sao anh ngu khờ với em !

Em lật nhanh. Loáng thoáng, trang nào cũng có tên Ngọc ! Lật nhanh đến mấy trang cuối cùng, có những câu: "Trời ơi, Ngọc của tôi lại trần truồng với bố trên giường ! Sao em không dành thân hình đó lớn lên cho anh qua xin hỏi làm vợ. Mà hết người hay sao? Em lại chọn bố của anh".

Em xếp cuốn nhật ký, buông rớt trên giường, hai tay ôm mặt Khôi. Tất cả sự dâm đãng đang ngùn ngụt trong em biến đi, dành cho một cảm xúc lạ. Lạ, là vì em chưa hề biết yêu ai. Đụ với Tú là do thèm khát tình dục, ưa chuộng xác thịt. Ngay cả sáng nay mò qua gặp Khuê, cũng chỉ vì có thể. Rồi tự nhiên....

Mặt Khuê xúc động, đỏ hỏn. Chàng nhìn em không chớp mắt. Hai tay lực lự(~ng chàng quán chặt em như con bạch tuộc, thiếu đường em hơi nghẹt thở. Chàng nằm hẳn lên em. Dưới kia cặc chàng cạ nhè ở mu lồn. Nỗi sướng này hoàn toàn khác với khi em nằm dưới người của Tú.

Khuê nhìn sửng em, dưới kia, chàng tự canh cho ngay cửa mình, nhấn cặc vào, và đụ em như mưa gió trời bão.

- Em phải là của riêng anh, Ngọc ơi ! Đừng cho anh thấy em nằm dưới bụng ba anh nữa: Đau lắm mình ơi ! Mà làm sao được . Anh là kẻ đến sau mà. Hình như ba anh yêu em còn cuồng nhiệt hơn anh !

- Hay em cứ là nhân tình của anh lẫn của bố anh?

Khuê không nói gì nữa. Cứ chăm bẵm đụ em lâu cả hơn một tiếng, rồi chàng rút cặc ra, quay đầu xuống bú em. Chàng đồ hết cơn ghen

vào trần búi, làm hôm đó em ra' hết hai lần trong môi chàng. Hình như em cũng cảm thấy yêu chàng. Nhưng bảo bỏ Tú thì không. Trong em vẫn chưa nguôi những cơn dâm, những cơn thèm xác thịt mà em tưởng tượng, cả Tú lẫn Khuê cũng không thể nào làm em thoả mãn. Công nhận Khuê đụ lâu hơn Tú, Khuê bu lồn nhiệt tình hơn Tú. Em an ủi Khuê:

- Em còn nhớ để làm người tình, người vợ. Nhưng lại "lớn" quá dễ làm nhân tình xác thịt. Khuê chưa, hoặc không hiểu trong em, sự đòi hỏi thường trực phải có một đàn ông trần truồng, luôn túc trực một bên. Để, hể em đòi, là sẵn sàng, nhảy lên cung ứng. Anh có làm nổi điều đó không? Chắc là không ! Mình cứ gặp nhau là vui với xác thịt cho đã, cho sướng. Biết đâu khi lớn lên, em sẽ đổi. Biết đâu những ước mơ của anh trong nhật ký chẳng thành điều thật!

- Em nói một hơi, thành thật, hồn nhiên, không rào trước đón sau. Khuê có vẻ thắm. Chàng ngậm hột le của em trong mồm, nằm bất động. Chàng nhìn mớ lông măng đang mọc xám xám ở mu lồn. Bất giác chàng trồi lên, nhìn "bộ ngực" của em. Sau ba tháng ăn nằm với Tú, hai trái vú đã trồi lên, lớn hơn quả chanh. Khuê ngoạm vào, nút. Tay thì bóp. Chàng yêu tất cả ở em, dù tất cả chỉ mới đâm chồi,

nở nhụy. Chỉ có lỗ lồn em là đì to, để chứa khúc gân lớn và dài của Khuê. Mắt chàng long lanh nhời sáng vì được thoả thuê hạnh phúc. Nhưng đờm về bi quan vì thế lực đồng tiền của Tú, cha chàng, vai vế của T'ú lớn quá.

- Ủ, anh chấp nhận làm nhân tình thứ hai của em , sau ba anh, cho đến khi nào chịu hết nổi, anh sẽ âm thầm bỏ đi. Sẽ không một ai thấy anh trên cõi đời này nữa.

Rồi Khuê đụ tiếp. Chàng đụ em sướng gấp trăm lần Tú. Nhưng bỏ Tú thì em không. Và mới được có một tháng, cuộc tình tay ba đó vỡ: Khuê bỏ nhà đi thật, để lại ba cuốn nhật ký trên bàn Tú. Trang cuối cùng viết: "Thưa ba. Con trót dại yêu Ngọc của ba. Con đã hứa với Ngọc: làm người tình thứ hai, sau ba. Con tưởng như thế, cho xong. Mà quả tim con lại có cách suy nghĩ khác. Cả tháng nay, con vẫn đứng trong tủ áo, xem ba đụ Ngọc. Ngọc bú ba. Mặc dù con tự nhủ: đừng thèm xem những cảnh đó nữa ! Càng tự nhủ, con càng bước lên cầu thang, vào phòng ba, rón rén mở cửa, vào tủ áo, chứng kiến.

Hồi trước , khi đứng xem như thế, con bị kích dâm, có lần bắn ướt cả quần. Nhưng trong tháng này thì trái lại Nước m ắt con dầm dề, lòng đau như cắt. Con đi. Để ba hưởng. Vì quả tim con không biết nghe lời của lý trí con."

Tú bỏ công, bỏ của, cho người tìm Khuê khắp nước. Thất vọng, vì Khuê biệt vô âm tín. Tú cạo đầu đi tu, làm giấy tờ chuyển tên em vào ngôi bất động sản hai tầng đó....

Loan với Khải ngồi nghe mê mết câu chuyện hấp dẫn như xem cuốn phim tình. Rồi cả ba lên xe, về nhà. Loan lo: Đạt ngủ dậy đói bụng. Nàng tắt tả vào phòng, định bày thức ăn lên bàn, rồi gọi Đạt dậy dùng trưa, thì Loan bỗng ngừng lại, vì ở ghế salon có cậu học trò của nàng, tên Lâm, bạn Đạt ngồi đó. Lâm đứng dậy lễ phép chào:

- Xin cô bỏ lỗi cho, vì Lâm đã đường đột vào đây mà không xin phép trước. Không phải tự nhiên Lâm dám tự tiện vào. Mà do Đạt bảo Lâm ngồi, chờ cô về

Lâm cũng là học trò của nàng, cùng tuổi với Khải và Khuê, cũng từng đứng ở sân trường chiêm ngưỡng nàng cách đây vài hôm, Nhưng còn Đạt ở đâu mà bảo Lâm ngồi một mình ở phòng khách này:

- Vậy còn Đạt....

- Dạ, Đạt đang....đang....với cô Sương ở phòng bên cạnh.

Sao Lâm biết nhà cô mà đến?

- Dạ....tại vì....mấy đêm liền, Lâm "nằm" với cô Sương bên kia. Hình như cô Sương muốn "trao đổi" với cô mà chưa có dịp trình bày. Nhưng nếu cô không thích, Lâm xin rời khỏi phòng này ngay, để cô khỏi bận lòng.

Loan đứng im phăng phắc nhìn Lâm. Lâm cũng cao to như Đạt, nhưng đẹp trai hơn một tý. Đã mấy đêm hên, Lâm ngli với cô giáo Sương phòng bên cạnh ! Hên chi cách đây vài hôm, Sương đã nhờ Loan dạy thế, để nàng về tiếp cuộc vui với kếp. Nàng rót nước mời Lâm:

- Em cứ ngồi chơi t Uống tý trà cho ấm bụng, rồi cô dọn thức ăn. Hai thầy trò mình ăn trưa.

Trong bữa ăn, Loan tuyệt nhiên không đề cập gì đến Đạt. Nàng làm như Đạt không có mặt ở phòng nàng từ hôm qua đến sáng nay. Loan chỉ hỏi về Sương:

Lâm thấy cô Sương "khỏe " không?

- Dạ cô ấy vẫn khóc.

- Không, cô muốn hỏi...trong "gối chăn", cô ấy thế nào?

- Dạ cũng thường thường như những đàn bà khác thôi.

- Như những đàn bà khác? Lâm năm nay chắc cũng chỉ 17. . Làm gì Lâm đã....có đến những người đàn bà khác?

- Ở nhà quê mà cô ! Con trai, con gái "hư" sớm lắm t Vì cái thứ nhất không ai sẵn sóc, để ý. Điều thứ hai, không ai tương tượng nổi bọn em biết quá sớm ! Điều thứ ba, bụi bờ, nơi hoang vắng không thiếu Cho nên....

Vừa nhai cơm, Loan vừa cười đỏ mặt:

- Lâm nói đúng đó. Thuở bé, 13 tuổi, cô cũng đã vậy vậy với người yêu rồi. Nhưng không phải ở bụi bờ, mà là phòng ngủ sang trọng tại một bờ biển... Lâm chưa hân hạnh đưa một nllười đàn bà nào vào phòng ngủ!

- Tại sao! Phòng ngủ kín đáo, tiện nghi hơn chứ.

- Dạ học sinh nghèo, làm gì có tiền ? Nhưng ngoài bụi bờ, nó cũng có cái thú đặc biệt, nên thơ đặc biệt chứ cô?

Loan nhớ tới cảnh nàng đụ Khải ở bờ sông. Phong cảnh hữu ớnh chung quanh, khí hậu quê mùa bao bọc, làm nàng với Khải ngất ngư hết một buổi chiều. Lâm hỏi:

- Sao cô không ăn đi, mà ngồi sững ra vậy?

- À ăn, ăn chứ. Tại Lâm nói đến bụi bờ ở nhà quê làm cô ...nhớ...cô thèm....ừ, bụi bờ nên thơ, tình tứ hơn ... Lâm đã trải qua nhiều đàn bà, chắc cũng là một tay anh hùng cự phách? Phải xịch mi lão tổ lắm?

- Dạ, cô hỏi cô Sương thì biết. Cô ấy đã từng bò bằng đầu gối, mà năn nỉ Lâm ngừng lại !

Loan lại ngừng ăn, bặm môi, tưởng tượng những lần bên kia, Sương gào la thê thiết, có khi đến hai ba giờ sáng...

Lâm gấp thức ăn, bó vào chén cho Loan:

- Mời cô. Cô ăn cơm đi chứ, nguội hết ! Hình như cô đang nhớ tới ai?

Mắt Loan đang vát vường ngoài sân, trên những đọt cây mần cầu, hoa trang, hoa sói, nàng bỗng sực tỉnh, và miếng cơm, nhìn Lâm:

- Mấy hôm nay chỉ nghe cô Sương gào thê thảm, mà cô đâu biết Lâm có mặt bên đó.

Rồi làm như đang bị kích thích bởi cái gì đó, Loan đứng dậy, lấy nước sôi đổ vào ly, pha tý thuốc bổ dương hiệu "Bà tiên cầm đuốc", để sẵn trên bàn:

- Ăn cơm xong, Lâm uống ly này, khoé lắm !

Đó là chai thuốc... Loan mua sáng nay ở tiệm thuốc Bắc, về để cho Đạt uống cho lại sức. Nhưng nàng đã mời Lâm, vì nàng biết sẽ có cái gì đó, ngoạn mục lắm với Lâm, sau bữa cơm !

Đói bụng quá, Lâm làm lảng hết mâm cơm, rồi uống ly thuốc bổ dương. Dọn dẹp xong, Loan đi tắm. Lúc trở ra, nàng mặc rất hở hang, cốt phơi hàng cho Lâm thấy. Nguyên cái áo ngủ bằng xoa mỏng màu hồng nhạt, phủ từ cổ Loan xuống tới chân. Hai sợi dây nhỏ cột hững hờ ở cổ. Còn tất cả như sương khó mờ ảo, bọc thân hình đỏ lửa của Loan. Nàng cố tình cử động thật nhiều chung quanh phòng khách.

Như mở tú kiếng lấy hai cái ly nhỏ, rồi với tay lên đầu tủ cầm chai sâm nhung, mở hộp bánh tây, mời Lâm. Cậu bé choáng váng, ngẩn ngơ.

Cô giáo Loan đây sao? Trước mặt Lâm, cô Loan như đã trần truồng không mặc gì hết. Hấn dán mắt ở cặp vú cứng cứng của Loan, rồi nhìn sừng cái mu lồn bao đen cả lông lá. Cái eo thon, cái rốn sâu. Trời ơi ! Chỉ bao nhiêu đó, đã làm bé Lâm chết sững rồi. Chưa có ai, kể cả cô giáo Sương, cũng không khêu gợi, đa tình bằng.

Kìa Lâm, ăn tý bánh, uống chút rượu sâm. Bỏ lắm ? Cứ mỗi ngày em uống chừng hai ly bé như vậy mười cô Sương cũng bò bằng đầu gối.

- Vậy chắc cô đã cho Đạt và Khải bò lòi?

- Không, đàn bà thì khác, phải được đàn ông cho "bò ". Với lại hai cậu bé đó chỉ mới giao hữu vài trận, đã co giò chạy mất, thành thử chưa biết ai thắng ai. Cũng nói cho Lâm biết, cô có cái máu thích ngủ với trẻ con. Hồi trước thì không, từ hôm xem được trận thư hùng của Khải với cô Ngọc, cô đã trở thành một Võ Tắc Thiên!

Rượu vào, làm Loan mạnh miệng hơn, mặt của Lâm hừng đỏ hơn. Gần như Loan chẳng giữ gìn ý tứ nữa. Nàng ngồi bật ngửa ra trên salon, "phơi hàng" nói cười lả lơi.....Nàng bành hai bắp đùi ra như mời mọc. Lâm cứng người.

Hấn hiểu là bên địch đang đánh những trận thăm dò. Loan đi lại khóa cửa phòng. Lúc trở lại, bằng giọng ngà ngà say, Loan ồm ồm:

- Trời nóng quá há Lâm. Hay mình vào phòng cô có máy lạnh, ngồi nói chuyện thú vị hơn !

Trời đâu có nóng. Đang chuyển sang mùa Đông mà ! Nhưng Lâm hiểu câu Loan mời. Chàng đứng dậy, cầm theo ly rượu sâm, nhìn Loan. Chàng hơi choáng váng thật vì độ nồng của rượu: Lâm thích được nhìn cô trong chiếc áo ngủ màu hồng đỏ !

Loan dang hai cánh tay ra, quay người hai vòng. Miệng hát một bài luân vũ, rồi nhón chân, múa một mình trong phòng khách rộng. Cái áo mỏng bọc gió, gần như tan hết, chẳng còn che phần da thịt nào

của Loan. Nàng cố tình nhảy lại gần bên Lâm, vờ suýt ngã, để Lâm đỡ nàng. Lâm vội đưa hai tay định cầm vai Loan, nhưng không biết sao, chàng đụng vào đôi vú. Một chút rượu còn lại trong ly sánh ra, đổ vào ngực Loan, chỗ chòm nhon của chiếc vú.

Phần áo mỏng tanh ở ngực dính sát vào da thịt Loan, phơi hết. Nàng ngừng hát, ngừng nhảy, nhìn xuống cái vú ướt rượu, rồi nhìn Lâm thật sát, không nói. Lâm vội vã:

- Cho Lâm xin lỗi. Vô tsmh! Không cố ý, nhưng sao rượu không sánh ra chỗ khắc, mà lại ngay đỉnh đồi tình yêu như thế?

- Không biết, anh làm sao khô cho Loan thì thôi.

Nói xong, nàng cúi xuống cầm chai rượu rót thêm vào ly Lâm, rồi ly của nàng. Lâm đứng lặng người. "Làm sao cho khô"? Chàng đang suy nghĩ, thì Loan nhồi tiếp, đưa cốc rượu cho Lâm:

- Cho em uống rượu từ miệng anh, được không?

Lâm hớp một ngụm, nghiêng đầu, nhìn môi cô giáo. Cặp môi hé ra. Lâm đáp vào. Rượu cháy qua. Loan nuốt ực. Chiếc lưỡi Lâm còn kẹt lại. Môi Loan chụm lấy. Đã đời, ngây ngất! Lâm mê quá, vòng tay ôm tóc Loan, quên rằng tay mình hãy còn cầm ly rượu. Và chất nước màu hâu vàng óng ánh từ ly của Lâm, một lần nữa đổ tràn xuống ngực áo Loan, ướt đẫm, lóa lờ. Họ mặc kệ cứ ôm nhau, say trong môi nhau. Hơi thở cả hai nồng nặc tình yêu, tuyệt đỉnh. Rượu sâm đã làm cho cả hai lẫn mạn, tự nhiên hơn.

Họ nói, làm, bất cứ những gì họ muốn; không ngượng ngập, thăm dò như lúc nãy:

- Lâm cởi áo cho Loan là khô ngay, nhé!

- Em không biết. Anh cố tình làm ngực em ướt, bắt đền....

Lâm cho tay tháo hai sợi giây cột ở cổ. Chàng kéo hết vạt phía sau của lưng Loan, quàng qua tóc, ra trước ngực, và xuống luôn phía dưới. Cô giáo Loan trần truồng, mình thơm ngát mùi xà bông đắt tiền vì cô vừa tắm. Lâm áp cái mặt vào đôi vú đẹp như thiên thần, hôn,

thở, hít. Cuối cùng, chàng mạnh dạn ngậm vào một núm vú, bú ngất ngây, như bé con khát sữa ngậm vào ngực mẹ.

- Anh làm thế thì nó ướt thêm chớ đâu có khô. Loan nói.

Loan nói để có gì mà nói. Đối thoại lúc bấy giờ đâu còn cần thiết nữa. Thuyền đã ra khơi. Buồm đang bọc gió. Cả hai chỉ còn biết ré sóng mà đi. Lâm mừng khi nghe hai bàn tay Loan nắm đầu tóc chàng xuống dần, phía dưới. Đối diện chàng bây giờ là cội rừng U-Minh, ngập đầy "cỏ dại". Loan dang hai đùi ra. Cái đầu Lâm bị ấn vào. Chàng làm gì không biết, trên kia, Loan cắn môi mà tiếng rên vang khắp căn phòng.

Tay Loan ấn đầu Lâm vào. Mông nàng thì hẩy tới phía trước. Âm thanh lách cách thoát ra từ chàng ba Khe Sanh đó làm cả hai hạnh phúc. Tay nàng vẫn

còn cầm ly rượu, đưa lên môi, cạn hết, rồi cười như điên cho đã thèm một cuộc chơi mới. Cũng kếp nhí, cũng mộng mơ.

Ba hôm, ba thằng học trò, thay phiên nhau đến hầu hạ, phục vụ cô giáo đa tình đẹp như tiên. "

- Em say quá anh Lâm ơi! Chừng nào thấy em ngã nghiêng nhớ đỡ em. Đừng để em ngã nhen. Vừa say, vừa được bú. Em đang bay trong mây đây ! Đó, anh ơi, nút cái hột đó cho thật lậu. Mạnh hơn lên.

Em không đau đâu ! Ôi! Một đời ta hưởng dâm tình. Ta yêu những bé con. Lâm, chàng thua em đến bảy tuổi có biết không? Em đang bú chị đó. Chị sướng quá Lâm ơi t Đừng bỏ chị mà đi như Khải với Đạt nhen cưng. ở đây với chị suốt đời nhen !

Lâm quỳ gối ôm lồn cô giáo bú mê man. Men nồng của rượu sâm làm Lâm hăng và điên lên, cộng thêm mùi lồn thơm ngát. Cậu bé không biết mình đang lạc về đâu mà tràn trề hạnh phúc. án đồ bổ, uống rượu sâm, ôm cô giáo đa tình, đẹp, cảm dỗ, nồng nàn....Lâm quyết làm cho Loan phải mê chàng để chàng giữ độc quyền trong tay.

Sướng quá, Loan lờ đờ, đứng hết vũng. Lâm đứng lên bế cô giáo, thẳng vào phòng ngủ, đặt Loan nằm ngửa tênh hênh trên chiếc

giường Hồng Kông đắt tiền. Lâm đóng cửa phòng lại với dáng dấp như là chti nhân. Xong chàng trở lại đứng im sững, ngắm mê mãi thân hình trần truồng cô giáo. Tí phu chưa chắc đã được cái điểm phúc ngàn vàng như Lâm. Cô giáo say lâng lâng, nằm sóng suột trên tấm nệm màu xanh dương. Nàng nhắm mắt, sải tay sải chân. Hai đùi dang ra một tý, phơi hết cái mu lồn đầy ắp lông đen.

Lâm cổi hết. áo quần, rồi nằm sà lên trên Loan. Hắn ôm Loan hôn bằng mũi cái gương mặt hồng hào, đẹp thần sầu của Loan. Hôn với tình yêu, với kính trọng, với tất cả tấm lòng ngưỡng mộ của một học trò trước cô giáo đã làm cả trường phải tấm tắc ngợi khen. Trần truồng như thế này đã đẹp, còn nói chi mặc chiếc áo dài tím than, quần lụa mỡ gà, chân đi guốc cao gót ! Loan đã nhôen cU'ời với ai, người đó cũng phát điên lên mà chết.

Thế mà Lâm đang đắp toàn thân mình phủ ập trên tấm da thịt ngà ngọc như hàng ngàn đóa hoa cộng lại. Lâm càng hôn nồng nàn trên khuôn mặt Loan, cô giáo càng say đừ với men tình da diết. Bởi Trường, Khải, rồi Đạt, chưa cậu nào lãng mạn tình tứ như thế. Đã đành, đến đây là Lâm tìm thú xác thịt. Loan cũng thế. Nhưng nhập đề ngay, đánh đấm ngay, phá rừng đốt củi ngay thì còn gì thú vị. Lâm đang đưa cô giao vào cõi mộng. Nàng nghe rõ ràng khúc gân dài cứng ngắt của Lâm đang ngao du trên vùng địa đàng của nàng.

Khúc gân như khách nhàn du tản bộ, lang thang, nhìn cỏ cây mọc quanh khe suối, nhìn mặt đồi mịn màng trắng bóc, rồi lại hờ hững đi xa. Lồn Loan nóng như lửa đốt. Nhưng tuyệt nhiên nàng không đòi không hỏi. Cứ để xem thằng bé bắt nàng chịu đựng tới đâu. Trên này cũng vậy. Mỗi Lâm hôn nhẹ nhẹ lên mắt, lên trán, lên tóc, lên tai nàng . Cũng hờ hững, êm đềm, lãng đãng, nhẹ như tơ hồng, như mây chiều trôi lang thang. Lâm đang cố tình chọc phá cho cô Loan thêm chết đi được.

Lâm hôn với tấm lòng ngưỡng mộ nhan sắc, để cô giáo Loan phải thấy sự khác biệt của học trò khác đã đến với nàng. Tay Lâm đưa lên vú cô giáo, cũng mơn man thoa nhẹ . Hắn cũng xe xe đầu vú, nghệ thuật đ(n độ Loan cảm như Lâm đã ngậm vào mà nút. Được khoảng nửa giờ, Loan thêm toé lửa. Thêm như muốn cắn Lâm ra mà nuốt. Nàng dang dần hai bắp đùi ra. Khúc gân ngổ ngáo Lâm lang bang gần khe suối. Chẳng ai dùng tay. Khe suối đã tự động "hút" thằng bé

của Lâm vào ngọt xót, trơn tru, lọt phũm, vào tuốt trong sâu, xa lắc. Nằm yên. Loan

chết sững.

Lâm nấc rất nhẹ. Đít Loan cũng thế. Và, bây giờ hai cặp môi mới xấp lại tìm nhau nồng nàn, ngây ngất. Lâm nhắm mắt lại. Không dám nhìn gương mặt đang bốc lửa dâm lên của cô Loan. Hấn sợ sẽ không cầm cự được lâu. Cho nên phía dưới, Loan ôm Lâm nấc để tự tìm sung sướng. Còn chàng im lặng, bất động.

- Anh không yêu em hả?

- Không yêu mà nằm như thế này sao?

- Yêu sao nằm yên vậy? Không thèm đâu.

Bé Lâm tự ái. Hấn trở mình nằm nghiêng, đỡ một chân Loan lên cao, và đụ hung tàn như hta quân đi diệt giặc. Kiểu đụ mà hồi nào giờ Loan chưa nếm qua. Loan gào:

- Từ từ Lâm ơi. Làm nạp quá em "chết sớm" bây giờ.

- Tại chị trách em không yêu chị. Nên em cho chị chết!

Nằm nghiêng như thế, cặc Lâm đâm thẳng vào thành lồn cô giáo. Nó xoáy ngay âm đạo, làm Loan muốn ra. Nàng gào thét, cố cầm cự càng lâu càng tốt. Lần đầu tiên, Lâm gọi cô giáo bằng chị, xưng bằng em. Chàng quyết tâm bữa nay làm sao cho cô giáo phải bò như cô Sương đêm hôm qua, Lâm mới chịu. Đêm hôm qua, lúc hai giờ sáng, sau khi ra cái thứ ba, cô Sương đã bò thật. Ra xong, cô mệt lã người, mà Lâm vẫn để cặc như thế đụ ầm ầm. Cô đẩy Lâm ra, lăn mình xuống đất, 'đứng không nổi, bò, và miệng la:

- Em lạy anh Lâm ơi, cho em nghỉ chừng 15 phút rồi muốn làm gì thì làm. Lồn em nó ê quá rồi!

Cô bò lại góc tử, ngồi dựa ngửa, thở, rồi ngoéo đầu gối lúc nào không biết. Sáng nay, Sương dẫn Lâm qua định giới thiệu cho Loan "dùng thử". Không ngờ gặp Đạt. Sương tự ý Đổi hàng, mang Đạt về

phòng, để Lâm ngồi chờ giáo Loan. Kiểu đụ nghiêng này ít đàn bà nào chịu nổi quá 15 phút. Vậy mà Loan, không biết có phải nhờ rượu giúp sức hay không, gần nửa tiếng mới bậm môi, nhúu mày, mặt

phùng đỏ lên, la:

- Lâm ơi, chị chưa được ai đụ kiểu lạ lùng này ! Cho chị sướng một cái rồi tới đâu thì tới Lâm ơi. Đó, em ra đó anh ơi, anh ơi, anh ơi ! Em ..còn...còn nữa, còn nữa.

Ra xong, Loan nằm ngửa ra, rút lồn khỏi cặc Lâm kêu cái "pót", nghe như at mở nút chai. Nàng nằm bất động. Lâm dí môi vào liếm hết nước lồn của cô giáo, rồi banh rộng hai mép ra xem tận trong cùng lồn Loan.

Đẹp không khác lồn con gái, vì đây là lần đụ thứ tư của đời nàng. Trường, Khải, Đạt rồi tới Lâm.

Trải qua bốn cuộc tình, mà đụ thì rất hiếm hoi. Cho nên kinh nghiệm và nghệ thuật của Loan phải nói là thua Ngọc và Sương. Nhưng Lâm thích thế. Nó yêu cái vụng về, thơ dại của cô giáo. Nên Lâm lại dí môi vào miệng lồn của Loan mà thở, mà hít. Thơm quá, ngon quá, và đẹp quá!

- Sao em yêu chị nhiều quá vậy hả Lâm?

- Dạ tại vì lúc này cô xưng CHị với em, làm em nhớ lại tất cả ngày thơ ấu. Một thời hoa mộng-với bà chị dâu, chồng chị đi lính. Em hay lân la chạy qua chơi nhà chị, và...Bỗng Lâm đứt ngang, không nói tiếp.

Loan chồm dậy, ôm cứng Lâm. Nàng thích nghe những chuyện lạ lùng đầy hấp dẫn như của Ngọc sáng nay, của Khải, và của chính nàng năm 13 tuổi. Những chuyện tình liên quan đến tuổi dậy thì quá sớm. Loan nắn nỉ quá, bé Lâm nằm xuống, ôm cô giáo vào lòng, như đã từng ôm người chị dâu tên Vân ngày xưa, và kể...

Chương 10

Lẽ ra, giờ này Lâm cũng chưa biết gì, nếu không trải qua một thời gian dài

sống lãng nhãng với bà chị đó. Chuyện đã qua rồi, đã trôi xa như chiếc lá rụng, theo giòng suối về với b~ển cả. Nhưng Lâm vẫn còn khắc khoải: Tại sao, mới 15 tuổi mà Lâm đã biết thêm chuyện ái ân? Tại sao đã có chồng, chị Vân còn cố

tình quyến rũ Lâm vào .chuyện tình dục? Tại sao Lâm không xằng bậy với một thiếu nữ hay một đàn bà khác mà lại là chị Vân? Và...Có phải lúc đó là tình đầu hay không, mà nó theo Lâm hằng giờ, hằng phút, kể cả trong giấc ngủ. Cứ nhìn ai cũng hóa thành chị Vân, chị Vân và chị Vân?

Sau chị Vân, Lâm lại lùng tìm những bà chị, lớn tuổi hơn mình như cô Ngọc, cô Sương, bà Hương hiệu trưởng và bây giờ là cô, để yêu, để làm tình !

Loan giật mình, khi nghe Lâm khai tên bà Hương hiệu trưởng cũng là nhân tình của hắn. Nên vờ bình tĩnh hỏi:

- Ủa, bà hiệu trưởng cũng.....

- Dạ. Chuyện đó cũng làm Lâm khắc khoải không ít. Nhưng để Lâm nói chuyện chị Vân trước cho chị nghe đã....Em nhớ rất rõ: chị Vân người Long Xuyên, nước da rất trắng, người cao như chị, nhưng tóc thì búi. Khi xõa ra, tóc dài chấm tới đầu gối. Năm đó Vân được 22 tuổi thì về làm dâu nhà em. Ba mẹ em cất cho hai vợ chồng chị một ngôi nhà, ngay trong khuôn rẫy trồng dừa của gia đình. Nghĩa là, nếu muốn chạy qua chơi, em chỉ nhảy khoảng hai mươi nước là tới. Tất cả duyên cớ là do sự kè can quá gần này.

Cưới xong vợ, anh em chỉ được hai tuần phép, rồi lại lên đường theo đơn vị hành quân. Đôi ba tháng anh mới về phép một lần. Được vài bữa, lại lên đường hành quân. Những khoảng trống lẽ thê buồn thảm đó khiến người vợ trẻ tên Vân nghĩ vẫn vợ, thêm vẫn vợ, mơ mộng vẫn vợ.

Lý do ông bà già cất cho vợ chồng chị Vân căn nhà ngay trong mảnh vườn đó là với hậu ý để kiểm soát con dâu, để an ủi con dâu trong khi anh Thanh hành quân xa. Nhưng ông bà hoàn toàn không để ý gì việc đi lại, giao du thân mật của thằng em chồng tên Lâm này với bà chị dâu. Thật ra, chẳng ai dám ngờ thằng bé 15 tuổi 7 tháng này lại có thể là nhân tình của chị Vân. Chẳng ai dám ngờ chị Vân lại

ngoại tình với đứa em chồng còn non choẹt.

Không ai bảo ai, nhưng em với chị Vân đồng thỏa thuận một điều: Em diễn xuất như thằng bé con chưa biết gì, chị Vân diễn xuất như người vợ chính chuyên, hiền thực. Trò chơi núp lén, kín đáo đó cho hai đứa cái thích thú: đánh lừa được người lớn ? cho nên ngoài chuyện giao du thân mật và những khoái lạc xác thịt tui em còn được thêm cái thống khoái như những điệp viên hành động bí mật.

Đi học về, là em cầm trái banh bưởi chạy qua sân gạch nhà chị, vờ đá chơi một mình. Hoặc là em leo lên cây mận, cây ổi, cây lê hái dăm quả chín cây. Rồi nhìn trước nhìn sau, thấy không ai dòm ngó, em chạy tót vào nhà chị. Trên bàn, luôn luôn chị dành cho em bát chè đậu, chè khoai, hay bánh v. v...để em ăn. Em thích nhìn chị Vân ngồi gội đầu. Chị ngồi ở cái ghế đầu, xắn quần lảnh lên quá đầu gối, đưa hai ống chân trắng bóc ra, Ngực áo chị bị nước tắm ướt, sát vào da thịt, đưa làn da hồng mát rượi của cặp vú đầy sinh lực. Mùi chàm kết bốc thơm trộn với lá dứa...

Gội xong, chị đứng dậy, chải tóc. Hình như chị cố khêu gợi em, cho nên cứ để cái áo ướt đó phơi hai trái vú cứng cứng ra. Ngắm chị như thế, là em phải ngồi xuống, vì cục gân mắt dạy của em lại chỗi ra, đội quần. Thấy em ngồi chốc mỗ nhìn chị thèm thuồng, chị nói:

- Em làm ơn vô buồng lấy giùm cho chị cái khăn lông.

Mắc cỡ quá, em không dám đứng lên. Chị chơi ác:

- Kìa Lâm, làm ơn chút đi em, nước chảy ướt hết áo chị rồi.

Bất đắc dĩ, em lom khom đi vào buồng, lấy khăn xong, em lại lom khom đi ra, đưa cho chị. Em thấy chị Vân cười mím mím với vẻ mặt hóm hỉnh.

Chị đùa:

- Chưa già mà đã đi như ông cụ vậy Lâm? Em lại ngồi, mặt ngáo như anh Mán trên rừng.

Vì càng ngấm chị, em càng núng dứa dội. Nhất là nghi chị đã biết lý do khiến em phải đi lom khom. Chị quái ác sai thêm:

- Quên nữa, nhờ em vô bàn phần chị lấy giùm cái lược.

Lần này thì em bớt xấu hổ vì hiểu là chị cố tình muốn phá mình. Nên em liền đứng thẳng người, tay che cái chòm nhọn clia quần, vào phòng lấy lược. Khi em mang ra, chị Vân chơi ác hơn, nhờ em chải tóc dài chị đã dồn hết ra phía trước. Tất nhiên em phải dùng hai tay. Và, chòm nhọn quần em phơi ra trước mặt chị. Chị cười cười. Em hỏi:

- Sao chị cười?

- Không có. Chị cười bởi nghĩ ông Trời bắt công. Đàn bà khi hứng tình, đâu có ai biết. Con trai đàn ông của em....coi đó, hí hí hí. Tội nghiệp thì thôi, đi lom khom như ông già.

Rõ ràng chị Vân biết em đang hứng tình. Em còn che dấu làm chi nữa, nên tỉnh bơ, em cứ đứng đó chải tóc cho chị. Mặc cho "thằng nhỏ" của em rung rung, động đậy sau lớp quần đùi. Em làm như phổ diễn, bày hàng ra cố tình cho chị cũng phải hứng tình.

Chị đứng nhìn chòm nhọn quần em sừng sờ, mặt bắt đầu hồng lên, im lặng.

Chị nói đúng. Trời quả bắt công ! Con trai bọn em hứng tình thì cục gân cương cứng lên. Còn đàn bà thì không. Nhưag em biết chị cũng đang hứng tình ! Em nói không sai đâu !

- Không đâu Lâm ! chị chối. Có ai làm gì đâu mà chị hứng.

- Không ai làm gì. Nhưng em chắc chắn chị đang hứng !

Chị giật vội cái lược từ tay em, hất chùm tóc ra phía sau, đứng ưỡn cặp ngực ưỡt ra, và mắt vẫn liếc liếc về phía em. Tự nhiên em thấy chị Vân đẹp hơn mọi ngày. r'ự nhlên em thấy chị Vân quả là những hình bóng đã vất vướn quanh em trong những lần em nằm một mình, mộng mị. Chị ngồi xuống cái chõng tre, lại xắn hai ống quần cao lên, cao hết lên, đưa không những cặp đùi, mà còn phơi luôn hai bắp vế trắng như bông buri.

Em chẳng thém lom khom làm chi, đặt đít ngồi gần chị, xem chị chải tóc. Hình như lộn tọc đã khô, mà chị cứ chải đi chải lại. Chị tìm cóng ngồi đó, rù quén, dụ khị em.

- Em có bồ bịch với ai chưa hả Lâm?

Bồ bịch là cái gì? Em vờ thơ ngây hỏi.

Đừng làm bộ nữa ông Trời ! Thù lù một đống ra đó mà cứ làm như ngây thơ, như con nít.

- Cái gì thù lù một đống? Em lại vờ hỏi nữa.

- Mệt lắm Lâm à, làm người ta muốn chết ra đây không biết sao? Cứ ngồi đó làm như con nít mới đẻ không bằng.

- Mà ai, cái gì làm chị chết? Chị nói gì em không hiểu?

- Thì "cái" làm cho em đi lom khom hồi nãy đó.

- Cái làm cho em đi lom khom hồi nãy, là cái gì cà?

- Đâu em đứng thẳng, chị chỉ nó cho em coi!

Em đứng thẳng liền, và thật gần bên chị. Chị Vân không chỉ bằng tay, mà lấy mắt liếc và ngó chết trân ở chõm nhọn. Mặt chị hồng ư, đánh lại, thém khát:

- Chị không tin em 15 tuổi đâu. Mười lăm tuổi gì mà chim chóc lớn quá vậy? Của em dám bằng của chồng chị lắm à.

- Em gần 16. Nhưng không lẽ em nói là 15 tuổi 7 tháng. Nghe sao

được? Chừng nào 16 hẵn hay. Mà cái gì bằng của chồng chị.

Mắt chị đưa lên nhìn mặt em, như trách móc em đừng đùa nữa. Chị đã nghiêm trang muốn nói một thềm ước, một thềm thường hình như đã manh nha từ lâu lắm, chớ không phải mới hôm nay. Từ hôm hai chị em nắm tay nhau đi lang bang, mua hàng ngoài chợ phiên bên Phú Lập. Cả hai nắm tay cho bằng quan thiên hạ thấy như hai chị em. Mà bên trong, cả chị, lẫn em, đều ngấm bốc lên một thứ khoái lạc lâng lâng, .khó tả. Từ đó, đi đâu? chị Vân cũng cố tình rú em theo. Cho đến một buổi hoàng hôn. Em chạy qua chơi. Thấy chị Vân nằm ùu đưa một mình

trên chiếc võng móc sau hè. Chị nói:

- Muốn nằm đây với chị không?

Em chưa kịp trả lời, chị nhuốm đứng lên, bảo em choàng hạt chân qua. Hai chị em ngồi xuống cùng lúc, ùu đưa. Miệng chị nói huyền thuyên vô số chuyện, nhưng bên trong là cả chị lẫn em đều nổi dậy sự thềm muốn nào đó mãnh liệt lắm, vì hai bộ phận sinh dục đã nằm sát vào nhau.

- Anh Thanh đi hành quân xa hoài, chị có nhớ không?

- Nhớ cũng ráng chịu chớ biết làm sao. Nằm với chồng quen hơi, quen mùi. Bây giờ, ban đêm, nhứt là mùa mưa, mùa lạnh. Nằm một mình...nó...khó chịu hết sức, mà...không dám nói với ai. Chị nói riêng cho em biết thôi, kín miệng nhé.

- Sao chị dám nói riêng với em, mà không dám với ai?

- Chị cũng không biết nữa. Tại em giống anh Thanh.

Bỗng chị ngừng đưa võng, chồm dậy, khom người lên em. Nghĩa là lần chị cạ sát cặc em đang cứng ngắc:

- Lâm, em.....Rồi chị bỗng nín, nhìn băng quơ ra sân, ra khu vườn đang chìm dần vào hoàng hôn. Hình như chị định nói một cái gì ghê gớm, mạnh dạn lắm, mà rồi....

- Chị Vân, nói em nghe, em đang đợi đây.... Thôi em, em còn nhỏ quá, chưa biết gì việc người lớn.

Rồi chị lại im lặng, cúi xuống lần nữa, hôn má em:

- Thôi chị cần răng nhin thềm. Chừng nào anh Thanh về hẳn hay. Khổ thiệt, ai biểu lấy chồng lính.....

- Ai nói với chị em còn nhỏ quá, chưa biết chuyện người lớn .

Hình như chị Vân nói câu đó để thăm dò xem em có phản ứng! Chợt khi khom xuống hôn em, chị đã cảm thấy cặc em sừng lên một đống, nằm thù lù ở giữa háng. Chị nhìn quanh xem có ai để ý, rồi nói rất nhỏ:

- Nếu em không là con nít, sao nằm vậy mà chẳng thấy em....em đòi, hay xin chị cái gì hết vậy? Đâu làm người lớn chị coi nà.

Em bưng mặt chị Vân, nhìn sững, và chờ. Môi em hơi hé ra. Chị đáp thật lẹ xuống, hôn rất nhanh môi em. Chỉ có một giây, rồi ngẩng lên nhìn hoàng

hôn, im lặng. Em nói:

- Chị mới là con nít à. Chớ không phải em đâu.

Mặt mày, tay chân chị lúng túng. Muốn làm cái gì đó mà không dám, trông thật tội. Em bạo gan đặt tay lên hai bắp vế chị, bấu mạnh, ngược nhìn chị lần nữa, hé môi chờ.

Chị thở ra, lòng nôn nôn một cái gì không nói. Lâu, chị lay em đừng bóp hai bắp vế chị.

- Anh Thanh không có ở nhà. Em làm vậy, như ...bắt chị lên ngồi trên giàn lửa. Người chị nóng sôi, mọi thứ đang đòi, đòi....

Em bóp mạnh hai bắp đùi chị Vân thêm, và khấn khoản:

- Lay chị đừng coi em là con nít nữa !

Chị đứng phắt dậy, đi một mạch vào phòng ngủ, đóng cửa. Nằm một mình trên võng. Em hựt hẫng, giống hệt như em đã bay lên tận Thiên đàng, bỗng bị đập xuống lại trần gian. Em bò vào gõ cửa phòng, kêu nhỏ "chị Vân, chị Vân". Nhưng không nghe đáp lại. Mà ...chỉ nghe tiếng rên rất nhỏ:

- Em thèm quá Thanh biết không? Thèm chết được một đàn ông, một con trai....Nhưng Lâm nó ...nó còn nhỏ quá, mà lại là em ruột của anh. Có được

không? Vậy hả, cho em nhen. Ừ. Đút vô đi Lâm, sâu hết vô. Đó, nắc mạnh đi: Hai chị em mình đụ hết đêm nay. Đó em, làm cho chị ra nhen. Trời ơi, sướng quá Thanh ơi, Lâm đang đụ em nè Thanh! Em gõ cửa mạnh hơn, gọi lớn hơn vì ngoài này em nứng muốn rách quần. Chị Vân không trả lời, tiếp tục rên.

Tức quá, em thò mắt qua lỗ khóa nhìn vào. Hoàng hôn chuyển dần qua đêm. Em hoàn toàn không nhìn thấy gì nữa, ngồi đó tưởng tượng hình ảnh theo tiếng rên của chị Vân. Em bụm cặp ngòai chịu đựng....Cho đến hôm nay, đứng chải tóc cho chị, trình rõ cho chị thấy khúc gân đồ sộ của em để chị biết em không còn là con nít. Em bất ngờ hồi:

- Tuần trước, chị bỏ em nằm võng một mình, chạy vào phòng đập mền làm cái gì mà la quá trời vậy?

- Sao em biết chị có đập mền?

Tại vì, em có nhìn qua lỗ khóa. Nhưng vì chị đập mền nên em chẳng thấy gì hết, phần vì trời tối.

- Em chỉ nghe rên thôi.

Chị Vân cong cái môi lên cười ranh mãnh. Cười mà mắt dò la nhìn em. Vì hình như hôm đó chị rên lớn la cố tình làm cho em mê chết, làm cho em chịu hết nổi.

- Kìa, sao em hỏi chị đập mền làm cái gì mà chị không nói.

- Ừm, chị thèm anh Thanh quá mà phải tự làm chuyện người lớn. Chị

làm lâu lắm, lúc xong, trở ra chỗ chiếc võng, em đã về mất bên nhà rồi. Phải chi em còn đó, chị sẽ...

Chỉ sẽ làm sao, nói nhanh cho em nghe với.

- Chị sẽ...mà thôi. Kỳ quá à. Nói mắc cỡ thấy bà.

Rồi chị lại chạy vội vào phòng, định đóng cửa như hôm nọ, Nhưng em đã vội chạy theo và lẹ tay chặn cửa lại, không cho chị đóng. Em đã vào trong. Hai chị em nhìn nhau không nói. Nhưng cả hai biết, ngầm hiểu là sẽ :phải làm gì cho nhau sướng. Chị Vân vội hỏi:

- Hồi nãy em qua đây có ai thấy không?

- Dạ không. Em từ nhà ông Cả Cự, vạch rào chui ngang vô đây.

- Em làm ơn ra cài cái cửa chính lại giùm chị.

Lúc em trở vào, thì đã thấy chị Vân nằm ngửa ra trên giường, xắn hai ống quần lên tận bắp vế, phơi hái cái đùi trắng nõn ra, cười lả lơi với em:

- Cài luôn cửa phòng giùm chị đi.

Cài cửa xong, tim em đập ầm ầm, vì hồi hộp đợi xem những hấp dẫn gì sẽ diễn ra. Chị vẫn nằm cười cười:

- Lấy cái tay ra cho chị xem, làm gì mà bụm hoài vậy.

Mắc cỡ lắm, nhưng thèm quá, em đánh liều bỏ tay ra. Con cặc em bung mạnh, chỏi cái quần. Chị lại bảo:

- Tuột luôn cái quần xuống cho chị xem nó bao lớn?

Em nhắm mắt đưa chân ! Liều mạng, tuột dần cái quần xuống. Khúc gân bung mạnh lên, chần dằng như con rắn lâu ngày được chui ra khỏi hang. Chị Vân uốn người, mặt đỏ:

- Đứng gần lại đây chút được không? Lâm Em bê bê đứng gần chỗ chị nằm. Chị vói tay lên cầm cặc em. Cầm thật cứng, rồi chồm lên

hôn nhẹ nhàng lên mình nó.

- Trời ơi ! Vậy thì đâu có thua gì của anh Thanh. Đẹp quá ! Cởi hết quần la đi Lâm, chị bú cho em sướng.

Em hấp tấp cởi hết, luôn cả áo, trần như nhộng, ểnh dít ra. Chị Vân ngồi hằn dầy, hai tay "kính can" cầm cặc em. Môi chị ngoạm vào, và bú êm đềm. Rất êm đềm, mà em nghe như Trời bão ngoài kia. Nước miếng chị làm cặc em trơn lu, miệng chị hâm nóng nó. Em nghiêng rãnh, chu mõ, đứng chịu đựng. Chị bú một cách ân cần, thân thương. Em phải nói bậy:

- Anh cứ lo hành quân. Khoan về đã anh Thanh. Cho em mượn chị Vân một bữa anh ơi ! Viết cộng còn nhiều lắm. Lo đánh đi anh Thanh. Ôi cha mẹ ơi, em ở đây luôn với chị nghe chị Vân.

Em càng nói bậy, cặp môi chị Vân càng mút mạnh hơn. Nhìn xuống, em thấy đầu tóc dài chị Vân xỏa tha thướt trên nệm giường. Bây giờ, một tay tay cầm cặc bú, tay kia đang lần mở cúc áo. Cặp vú trắng như bông của chị lộ ra, đẹp như hai quả đào chín tới. Rồi chị lại giật luôn sợi giây quần, tuột dần ra. Cha mẹ ông bà đất nước ơi. Sao không thấy lồn, mà thấy toàn lông với lông nằm ngay chỗ hạ bì. Chị cũng trần truồng như em rồi. Em muốn la thật lớn cho bể cái nhà ra mà không dám, sợ cha mẹ em bên kia nghe thấy, nên cứ phải cắn môi chịu đựng. Lần đầu tiên được bú cặc, Người bú cặc mình là bà chị dâu !

Có cái gì hơi loạn loạn, làm em khoái ngất luôn. Em mơ được như thế này lâu lắm rồi. Từ hôm anh Thanh dẫn chị Vân về chơi lần đầu tiên. Hình như năm đó em mới 13. Mười ba mà đầu óc em đã đen tối như đêm 30. Em mơ làm sao nhìn được chị Vân lúc ngồi dái, hay đứng tằm, hay thay đồ...Sao quái dị và lạ lùng như thế. Sao tuổi dậy thì của em. đến quá sớm như thế ? Từ đó em mộng mơ, thèm thường riêng tư...

Chương 11

Cho đến hôm nay, mộng đã thành thực. Em được diễm phúc đứng ngay trong phòng chị, trần truồng, đưa cặc cho chị bú? Em còn được nhìn trọn thân hình lỏa thể của chị nữa. Chị Vân cứ chăm chỉ bú cặc một cách say sưa mê man. Hình như chị thèm lâu quá rồi chẳng? Chị bú mà không cần biết em sướng. Chị thỏa mãn riêng chị. Lâu, lâu lắm, thì chị nhả cặc em ra liếm dần lên, dần lên. Cho đến khi

gặp môi em, chị dừng lại, hỏi em rất nhỏ:

- Chị bú, em sướng không?

Em không trả lời, ôm hôn lên môi chị. Chị đưa lưỡi qua, em chăm bám mít, m~t ngon lành như đã từng biết hôn môi trước đó. Lạ vậy? Đâu có học với ai, thử với ai, mà sao em biết không sót một điều. Hôn môi em, mà chị Vân thì đưa tay xuống nựng con cặc em, làm em muốn xin chị cho đụ cho xong. Thèm điên cuồng! Thèm chí tứ. Và, Trời ơi, không phải chị cầm cặc em mà nựng không thôi, còn quẹt quẹt ở miệng lòn ướt nhèm nhẹp của chị nữa. Lúc đó hơi thở em bắt đầu lộn xộn. Em thấy chị Vân dang rộng hai háng ra, rồi nhét mạnh đầu cặc em vào miệng lòn chị, nhấn mạnh vô. Em tự động hầy dít tới. Chị Loan ơi ! Không làm sao tả nổi hết cái sướng tuyệt trần lúc đó...

Cặc em đã xiên ngang vào hết bên trong lòn bà chị dâu rồi. Đụ đứng chị Loan ơi? Chị Vân rên thê thiết:

- Tại sao em dám vô đây đê đụ chị vậy hả Lâm? Rủi chồng chị về tình hình thì sao? Thì sao? Thì mình cứ đứng đụ tiếp chứ sao. Ai biểu bỏ chị đi xa hoài làm chi. Thèm quá chị phải đụ em chồng nè. Ối sướng quá Lâm ơi. Đụ lên vậy sướng hơn đụ với anh Thanh, chồng chị nữa. Mỗi ngày lên lên qua đây mình đụ nhen Lâm.

Rồi chị Vân ôm em nắc ầm ầm. Chị cũng đụ cho chị, cho chị đã thèm giống hết lúc chị bú cặc em. Em nhắm mắt, trần mình, ráng chịu. Vì là lần đầu tiên được giao hợp, nhưag em muốn kéo dài sự thống khoái càng lâu càng tốt. Từ hôm đó, em bỗng tự tìm biết mình có một khả năng chơi lâu, lâu đến có khi hơn một tiếng.

- Dừng ra nghe Lâm, cho chị đụ đã thèm chút.

- Chị cứ đi, còn lâu lắm em mới ra.

Đúng như thế. Được khoảng nửa tiếng, chị Vân la:

- Để một mình chị được rồi bé ơ? Ôi cả bốn tháng, bữa nay mới được ra một lần Trời ơ? Từ nay con không phải nhịn thềm nữa. Ồi, sướng, sướng quá Lâm, sướng !

Cả cặc, cả lông dái em như ai xối vào một chén nước, ướt mềm. Ra xong chị Vân ngồi bịch xuống giường, và nằm sải chân ra mà thở. Mồ hôi làm láng cả bộ ngực căng tròn trắng bóc, Mắt thì nhắm, mà mồm vẫn nói:

- Đụ với anh Thanh chị cũng không ra nhiều như thế em ơ. Có biết tại sao không cương? Tại vì: em là em chồng, Tại vì em nhỏ thua chị đến 6 tuổi. Tại vì đụ lén, đụ ngoại anh. Chị thềm đụ trẻ con lắm Lâm biết không?

Em cứ đứng thế để nhìn thân hình trác tuyệt của bà chị dâu, để nghe bả tâm tình:

- Lâm có biết hôm nọ chị rời khỏi chiếc võng vào đây đắp mền chị làm gì không?

- Dạ không. Chị nói cho em nghe với được không?

- Chị thủ dâm ? Thú dâm cũng sướng, nhưng không bằng đụ cặc thật, em ơ !

- Thủ dâm? Là sao? Em hỏi chị Vân.

Chị Vân vói tay lên đầu giường lấy cái ly. Bên trong ly có ngâm cái bọc. Hình thù bằng con cặc. Chị nói:

- Đây là cái bọc hột é. Mỗi lần thềm quá, chị chơi tạm nó, mà óc thì nghĩ là con cặc. Hôm đắp mền, chị chơi như vậy nè. Chơi thật lâu và tưởng tượng là Lâm đang đụ chị.

Chị banh lòn ra. Nhét cái bọc hột é vô, rồi bắt đầu thụt Mạt chị diễn tả

nổi khoái lạc cực kỳ dâm đãng. Tay thì thụt, mắt chị nhìn cặc em va nói:

- Em lên ngồi ngang qua mặt chị, cho chị bú nhờ chút, được không em. Chồng đi xa, ở nhà thêm quá Lâm ời.

Em ngồi qua mặt chị, đút cặc vào mồm chị. Chị táp vào và nút mạnh muốn đứt hal cặc em ra. Dưới kia chị vẫn đụ cái bọc ẩm ẩm. Bọc hột é nở dần ra và dài hơn con cặc bình thường. Em chỉ dám nhìn có một phút rồi tăng lờ nhìn đi nơi khác. Sợ bị kích thích quá sẽ bị xuất tinh, là điều em không muốn. Em chỉ muốn được ra trong lồn của chị Vân mà thôi!

Làm như thế được trên 15 .phút, chị Vân bảo:

- Bây giờ Lâm xuống đụ chị đi. Đụ cặc thiệt sướng hơn nhiều. Đó, đi~t vô đi cưng, nhún hết vô. Rồi, nấc mạnh đi. Nhớ kèm lại, khoan ra. Làm sao cho chị ra vài lần đã. Đó em chồng ời ? Em sợ hai móng đít chị lên làm chi vậy?

- Cho lồn chị nó sát thêm yàO, Đụ mới đã.

- Vậy để chị kê gối lên cho cao.

Chị lấy luôn hai cái gối, lót dưới đít. Cao quá, cao như em đang nằm xuôi theo một triền dốc. Lồn chị sát vào em. Đầu cặc em nghe có cái gì chạm sục sục Đã quá là đã' Chị bắt đầu nói bậy oang oang, làm em sợ quá phải lấy tay bịt môi chị lại, sợ bên nhà cha mẹ em nghe.

- La nhỏ nhỏ chút chị Vân. Lộ ra việc này, chết em.

- Chớ sướng quá làm sao nín được hả Lâm. Ôi, cặc em nó húc mạnh vô tử cung chị, em ời. Kiểu này lạ thiệt ! Em muốn có con với chị không? Con chị giống em thì cũng như giống anh Thanh. Có sao đâu mà lo. Bữa nay em phải làm sao cho chị tắt kinh, mang bầu nghe không Lâm ! Đó, Lâm ời, đụ như,vậy mới là đụ. Còn anh Thanh mới lên, xọt xọt có mấy cái đã ra rồi. Nhiều khi chị chưa kịp biết sướng là gì. Nhớ mỗi ngày chạy qua đây đụ chị nhen cưng!

Em cắn răng lại. Đầu óc nghĩ tản mác những chuyện khác. Nhất định

phải làm sao cho bà chị dâu mê man mới chịu. Nãy giờ em vẫn chưa có dịp bú lồn của chị, nên nói:

- Em thèm được bú lồn chị. Cho em thử một chút rồi mình đụ tiếp. Được không?

Chị lắc đầu. Bởi cơn sướng đang ủa tới chiếm ngự hết toàn bộ thân thể chị. Chị không muốn cắt đứt Chị muốn đụ lâu hơn. Bỗng dưới bếp có tiếng của mẹ em:

- Vợ thằng Thanh đâu. Bộ ngủ giờ này chưa dậy hả?

Cửa phòng bị gõ. Em với chị Vân ôm nhau ngừng nắc, lặn xuống đất, nằm ép vào trong kệ, sợ ngoài kia bà già nhìn qua vách phenh sẽ thấy. Bà già

lại gọi.

- Vân à. Dậy qua phụ với má làm cơm giỗ ông Nội ? Chắc là nó đi đâu rồi. Dặn hôm qua, mà con nhỏ chắc quên. Rồi thằng quỷ Lâm sáng nay cũng biệt dạng, không ở nhà cho tôi nhờ chạy đi mua ba thứ cần thiết ! Hồng lẽ hai chị em nó rú nhau đi chợ phiên? Mà chợ phiên đâu có nhóm sớm vậy.

Rồi tiếng đi của bà già xuống lại dưới bếp, xa dần. Em với chị Vân cứ ôm nhau đụ tiếp dưới đất. Chị bốt la, chỉ âm ư nho nhỏ. Và lại ra chan chứa một cái nữa. Lần này em đặt chị nằm lên giường, banh lồn ra, iếm, bú ngon lành, không cần phải xin phép.

Trưa hôm đó cả hai quên ăn cơm trưa. Tiếp tục đụ cho đến xế chiều mới ngưng vì đói. Thế là ngày nào em cũng tìm cách chạy qua đụ tới bời với Vân suốt gần sáu tháng.

Những lần anh Thanh về thì em thôi, không qua thăm chị. Nhưng anh em trở lại đơn vị, là em tung hoành như chỗ không người. Một hôm, đang lang thang ngoài vườn tìm bẻ nhánh ổi làm ná bắn chim, thì em gặp chị Ba. Cũng là chị dâu, vợ anh Ba, cũng đi lính. Chị đang lom khom hái rau đắp cá, thấy em, chị hạ giọng, nói đủ em nghe:

- Lâm, em sắp có con rồi, biết không?

Em giật thót người. Em sắp có con? Sao có chuyện lạ vậy. Thấy mặt em thất sắc, đứng ngơ ngác, chị nói tiếp:

- Lo hén? Có ăn, có chịu. Mắc mớ gì lo ! Chỉ lạy trời cho chú Thanh chú không biết thì thôi. Chớ nó mà biết là có chuyện lòi thôi à. Không yên đâu, em...

Em chột hiểu, và hỏi chị Ba ngay bằng giọng nói nhỏ:

- Bộ, bộ chị Ba định nói là chị Vân đang có bầu?

Ba thảng rờì ông Trời con à, Chuyện này chỉ có một mình chị biết thôi. Con Vân nó cũng không biết luôn.

- Nhưng sao chị Ba cả quyết đó là con của em?

- Chớ năm tháng rồi, chú Thanh có về phép lần nào đâu. Mà thím Vân lại mang bầu ba tháng. Cái bào thai đó không phải của em thì của ai. Hí, hỉ, hí. Ngộ quá ta. Mới chưa được mười sáu tuổi mà đã có con. Ngộ à.

- Nhưng em với chị Vân đâu có...

- Thôi, đừng chối. Biết điều, năn nỉ, chị giữ kín cho. Còn không, chị khai tùm lum ra những buổi sáng, những buổi tối, hai chị em ôm đụ, la rần trời đất thì kệt cho em lắm, Lâm ơi ! Bể hay không là do chị đây nè.

Em như tên trộm bị bắt quả tang. Lâu nay say sưa, khoái lạc với những lần hén hò tưởng như kín đáo bí mật. Nhưng đã lọt tai, lọt mắt bà chị dâu thứ ba. Em cúi đầu, lặng câm. Hèn chi gần đây, mỗi lần em đến đụ, Vân hay bắt đụ ngồi, đụ đứng. Nếu đụ nằm thì Vân ngồi trên người em. Chị muốn che chở cho cái bụng....Em hỏi chị Ba:

- Chị Ba, cái này em hỏi thiệt nhen. Bộ chị có rình thấy tụi em ăn ở với nhau hả? Nếu không, làm sao chị biết.

Nhìn trước nhìn sau, chị Ba nhó giọng:

- Chùng nào rảnh, ghé qua bên chị chơi, chị cho em nghe mười mấy cuốn băng cassette thu hết những cuộc làm tình thâm lén của hai người. Xin nói trước là không phải vì muốn phá tui em mà chị tò mò thu trộm như vậy. Chị làm, là bởi vì,...bởi vì...cũng thêm những cuộc mây mưa thâm kín như thế. Thêm lắm....ông xã, tức anh Ba của em, cũng đi xa, cũng hành quân giống như chú Thanh, chồng con Vân. Mỗi lần mở băng ra nghe, chị đỡ thêm nhiều lắm. Vì chị cũng được hưởng chung cái khoái lạc ái ân của hai em. Chị cũng tưởng tượng mình đang...đang vậy vậy với một cậu bé....như em....

Nói xong, chị Ba nhìn em với cặp mắt khác thường. Nhà cửa chị cũng ở trong miếng đất này của ba má. Chị khoảng 28 tuổi, tuổi ctia yêu đương, thêm khát. Vậy mà, có khi ba bốn tháng mới gần chồng một lần. Vài ba hôm, hay một tuần, lại chấm dứt. Con thêm bị cắt ngang. Nhưng sao hai bà chị dâu này không thêm người lớn, mà lại cứ nhè em mà tỏ tình, và thú thật là họ yêu trẻ con? Em nói:

- Chờ bữa nào làm gì. Ngay sáng nay được không. Em muốn nghe xem có hay, có hấp dẫn, có khiêu khích không...

- Trời ! Hay tuyệt trần. Hấp dẫn ở cái chỗ là hai người xưng chị, xưng em, mà đụ nhau, bú nhau như nhân ớnh. Đời chị chưa bao giờ được cái điểm phúc lạ lùng đó.

- Chị muốn hưởng không? Muốn, thì dẫn em qua nhà chị.

- Không được, để tránh những con mắt dòm ngó, chị đi về trước. Chùng nửa tiếng, em ra ngoài lộ chui qua bụi tre, lén đến nhà chị. Hai chị em mình sẽ vậy được không?

Em gật lẹ đầu. Lòng phấn chấn, rộn lên nỗi vui lạ lùng, vì sắp được hưởng một cái lòn mới ! Em tạm biệt chị Ba, chạy về nhà lục cơm ăn cho no, lấy sức. Nửa giờ sau, em gõ cửa nhà chị Ba. Chị ra mở, với một bộ đồ đẹp hơn. Tóc còn ươn ướt hình như mới tắm. Mùi nước hoa thơm ngào ngạt. Khóa chặt cánh cửa, chị mời em vô thẳng phòng chị, mở máy cassette. Giọng em với Vân vang lên:

- Lông chị nhiều quá, em không thấy hột le đâu hết !

Lâm lấy hai tay vạch ra, mới thấy. Mau đi em, chị nứng quá. Thấy nó

chưa? Rồi hả? Nút mạnh đi Lâm ! Đó, ối Trời đất ơi, tê lồn chị quá cưng ơi ! Em làm ơn cho hai ngón vô lỗ lồn chị. Đó em, thụt, đụ chị đi. ối ! Chết, chết con chúa ơi ! Chết con. Mãi nghe máy thu âm. Khi quay lại, em thấy chị Ba đã trần truồng, nằm phơi hơ hớ trên giường, chờ đợi:

- Tắt đi, đừng cho chị nghe nữa cưng. Càng nghe thêm nứng chết đi được. ở đây, mỗi lần chị nghe, là mỗi lần phải đút không những hai, mà luôn ba ngón vô tự đụ mình cho đỡ. Cởi hết áo quần lên nằm đây tha hồ muốn đụ, muốn bú, muốn thứ gì, em cứ sai bảo, chị sẽ làm nô lệ cho. Trưa nay ở đây ăn cơm với chị. Ăn xong, mình đụ tới tối: Chị cũng muốn co bầu với em như thím Vân vậy.

- Chị Ba người Mỹ Tho. Người ta bảo: "Gái Mỹ Tho lồn kho ba trách". Quả đúng như thế ! Lồn chị mập, dày múi, mà to như cái đĩa nhỏ. Chị nằm chàng hăng, hai tay còn banh thêm lồn ra cho em nhìn, và mời:

- Chị tĩa bớt lông rồi. Không có dày đặc như thím Vân đâu. Em tha hồ muốn thấy cái gi cũng được Tự tiện.

Cái lối nói chuyện gợi tình của chị Ba làm cặc em giật bưng bưng. Em bị chị Ba quyến rũ quá dễ dàng. Em nhảy lẹ lên giường, nằm lộn đầu, đút cặc vô mồm chị. Thế là cả hai bú nhau, "ăn" nhau đã đời cả nửa tiếng mới nằm thuận chiều, bắt đầu một trận đụ dài vô tiền khoáng hậu. Chị Ba ra cả ba lần. Tơi tả như cái bông sau cơn mưa giông, chỉ nằm phè cánh nhận, cho em tha hồ, muốn làm gì thì làm. Lúc đó em mới tụt xuống, banh lồn chị Ba ra xem cho mãn nhãn, và bắt đầu bú cuồng bạo.

Đang bú ngon lành, bỗng cánh cửa buồng bị tông ra. Trời ơi ? Thăng Lục con bà Hương Cự đứng chần dằn ra đó, mặt xanh lè, vì ghen. Nó không nói gì chỉ đứng nhìn chị Ba rồi ứa nước mắt khóc, trông thật tội nghiệp.

Thằng này cũng bàng tuổi em thôi, nhưag nhà nghèo, nó không đi học. Thấy nó đứng im mà ghen, chị Ba nói:

- Lục à, đây là anh Lâm, em chồng chị. Tại cả tháng nay em không tới thăm chị, chị mới "ăn vụng" chút đỉnh. Có gì đâu em ghen? Cởi đồ lên nằm luôn đây mình đụ tay ba. Con trai phải hào hùng, vui vẻ.

Đừng khóc, anh Lâm cười cho. Thằng Lục cố dằn cơn ghen, nói dứt quãng:

- Chị nói chị thương có một mình em, rồi bây giờ có thêm anh Lâm nữa. Chị coi kìa, chị chàng hăng ra cho anh bú lồn. Cái lồn đó của em, em thương nó, em yêu nó....

- Thì nó vẫn còn đây chứ có mất đi đâu mà em lo Mau đi cưng. Cởi truồng ra, lên ngồi ngang qua mặt chị, chị bú cho.

- Không, em chỉ thèm bú lồn chị thôi à. Nói anh Lâm nhường lại cho em. Lồn đó của em, của em!

Em tự động nhường lồn chị Ba cho nó. Nó lè lẹ tuột hết quần áo, quỳ xuống, banh lồn chị Ba ta, ngoạm vào bú, giống hệt thằng bé khát sữa. Em lên ngồi vắt qua mặt chị Ba. Đưa cặc cho chị bú. Vậy là chị được đến hai thằng nhóc phục vụ. Té ra lâu nay chị Ba cũng đã từng ngoại tình với Lục mà em hoàn toàn không biết. Thằng Lục ồm xanh xao. Con nhà nghèo cũng có, nhưng lý do chính vẫn là ham đụ chị Ba.

Từ phút đó em yên tâm, không sợ chị Ba xì chuyện yêu thương thâm lén của em với chị Vân nữa. Bởi em đã thấy được lá tẩy của chỉ Ba: thằng Lục!

Em quay xuống nhìn. Thằng Lục le lưỡi quét mạnh hai mép lồn bà chị dậu. Một ngón tay nó chà mạnh hột le. Nó nhắm mắt bú say sưa cho đã cơn thèm của chính nó, chứ không phải làm cho chị Ba khoái lạc Em bất ngờ hỏi nó:

- Lục, sao hồi nãy đứng khóc thấy tội quá vậy?

- Anh, con nhà giàu, muốn ai mà không được.

Còn nghèo như em, được chị Ba cưng là điều vạn phúc của em. Mất chỉ, em đâu còn ai. Không những mất chỗ vui chơi, mà còn mất người cho tiền em ăn quà hằng ngày....nên em khóc!

Tự nhiên em thấy thương nó, thương luôn cả chị Ba. Một người vì ham đụ, người kia vì nghèo. Bỗng em nhớ tới chị Vân, người đang

mang thai với em (?). Em nói với chị Ba:

- Có Lục đây, chị vui chơi với nó. Cho em chạy qua thăm chị Vân một chút. Biết đâu giờ này chỉ cũng đang mong em, chờ em. Tối nay, chị em mình gặp nhau. Còn Lục, từ nay hai anh em mình chia nhau ra mà hưởng. Em ban ngày, anh ban đêm.

Muôn sự, của chung mà. Ghen làm chi. Chắc gì một mình em đã kham nổi chị Ba!

Nói xong em mặc đồ, từ giã, chạy lẹ qua nhà chị Vân, giữa lúc chị đang ngồi gọt khoai nấu chè. Chị hỏi:

- Đi đâu mất tiêu, sáng nay không thấy em qua chơi?

- Em để ý thấy giáng dấp chị Vân có vé chặm, mệt mỏi. Hai cánh mũi có vé hơi mọng đỏ. Em hỏi rất tế nhị:

- Được mấy tháng rồi hả chị Vân? Nói thật cho em nghe.

Chị có vẻ giật mình, ngừng tay, nhìn em, bối rối:

- Cái gì mà mấy tháng hả em cưng?

- Cái bầu của chị. Xin lỗi em hỏi có hơi đường đột...

Chị thở ra, nhìn ra khu vườn bát ngát ngoài kia:

- Khoảng ba tháng rồi đờ Lâm ! Và nó là ... con của em, chứ không phải của Thanh. Chắc chắn là nó giống em rồi. Mà giống em thì tất nhiên giống cả Thanh. Có điều chị lo là không biết Thanh có để ý ngày chàng về phép cách đây những năm tháng lận. Nếu chàng không nhận...chắc chị phải mang bé về Long Xuyên để nuôi.

- Còn em? Em ngồi xuống cạnh chị, cầm tay chị hỏi thế.

Chị quay lại, ôm em, mạnh dạn hôn em một lúc rồi nói:

- Tùy thôi. Em muốn làm chồng chị thì đi theo. Nếu không con chị sẽ phải bị mồ côi, không cha, khôngg thừa nhận....

Lúc đó cả trăm cảm giác hiện lên làm em vô cùng bối rối. Tình thương lai láng với chị Vân. Trách nhiệm với bào thai. Sẽ đối phó thế nào khi anh ruột mình tìm biết chị Vân đã ngoại tình với em. Công việc học hành của em sẽ ra sao. Ba mẹ em sẽ nghiêm trị em như thế nào, vân vân và vân vân.

Quả tình em nhìn thấy cái bụng hơi lúp lúp của chị rồi. Chắc chắn đứa bé trong bụng đó là con của em. Chưa 16 tuổi, mà em đã bắt đầu làm cha ! có cái gì bắt em mạnh dạn chịu tội, không thèm chạy chối. Dù sao, lỗi vẫn do em. Rồi như một kẻ lớn, em thẳng thắn cầm tay chị Vân lần nữa, nhìn chị, thương chị xót xa, thương chị rạt rào !

- Nếu ba tháng, thì đúng là con của em thật rồi chị Vân ?

- Hay em muốn chị đi phá, chị sẽ...

Em hoảng hốt chặn lại, không cho chị nói thêm. Có cái gì thiêng liêng, lúc bấy giờ, bắt em tự gánh trách nhiệm, và nghĩ: "nếu đồng ý để Vân phá, em là thằng hèn"

- Không, chị Vân ! Cứ để mọi việc trôi đi. Nếu chẳng may anh Thanh không nhận. Em phải là cha đứa bé !

Chị Vân ngược nhìn em với đôi mắt kính phục, đầy hạnh phúc. Chị như người đang chết đuối, vớ được cái phao. Đứng lên, chị ôm em, ngả đầu vào vai em, khóc rưng rức ! Em cõng Vân vào phòng, đặt đầu chị nằm xuống, lật trường chị ra để tận mắt nhìn cái bào thai non t Không biết cái gì khiến em mạnh dạn, đầy can đảm nhận chịu hết trách nhiệm. Có lẽ, có lẽ vì ónh em yêu chị Vân có thật! Ban đầu, đến với nhau, quả thật em thơ ngây tìm thú vui xác thịt. Tự nhủ, nếu có gì đổ bể, thì chị Vân mới là người mang tội. Còn em, bé con, sợ gì.

Nhưng bây giờ, đứng nhìn chị trần truồng, với cái bụng lúp lúp, lòng em xoắn lại. Một nỗi niềm yêu thương cả Vân lẫn hài nhi trong bụng chị, làm em trở thành một người lớn lúc nào không biết. Chị Vân nói với nỗi sung sướng:

- Chắc chắn con chị sẽ giống em như hai giọt nước !

Em sung sướng, hãnh diện, sà xuống ôm hôn cái bụng chị. Hôn thật lâu, hôn như hôn con mình, tuyệt nhiên không có chlit ý tưởng dâm dật nào. Vậy mà chị Vân chịu không nổi, quặn người, hai tay bóp búp, ưỡn lồn lên, la nho nhỏ:

- Lâm ơi, có bầu ba tháng, chị thèm đụ kinh khủng lắm, em có biết không? Đêm nào không có em, là chị chơi túi hột é một mình. Thèm muốn điên lên được Lâm ơi !

Nhưng cái bụng chị như vậy, làm sao em nằm lên được?

- Thì mình đụ đứng, đụ ngồi, hay cho chị lên ngồi trên em lái trực thăng. Chớ nhịn hoài vậy, khổ lắm em ơi !!!

Nhìn gương mặt chị khi nói câu đó thật tội nghiệp. Em nhanh nhanh cởi truồng, xuống hôn cái bụng một lần nữa, rồi hai đứa ngồi đối diện nhau, cho cặc vào lồn, đụ chan chứa. Đụ như kéo cưa, đụ như vợ đụ chồng, chớ không phải chị dâu ngoại tình với em chồng. Chị đùa:

- Đứa nhỏ trong bụng, nếu là con trai, chẳng những sẽ giống em gương mặt, mà còn giống luôn cái dâm....Người gì mà đụ lâu hơn đĩa. Người ta ra hai ba cái mà mình vẫn trơ trơ ra như đá. Nói thiệt, chị mà làm vợ em, em đi đâu, chị theo đó. Đàn bà khác mà rờ tới em nó sẽ mê chết mê sống em luôn! Chị không chịu đâu đó nhen.

- Bộ chị không dâm hả. Mỗi lần đụ là ra hai ba cái Vậy mà gặp nhau là đã đòi xáp vô phòng, đóng cửa liền...

- Không phải tại chị dâm đâu. Mà có lẽ chị đã yêu em không biết chừng. Những lần anh Thanh về, có bao giờ chị đòi hỏi chuyện vợ chồng. Có lần anh hỏi: "có phải chị bị lạnh cảm không. " Nằm vào giường với Thanh, cởi áo quần ra là chị chỉ nghĩ phải làm bổn phận người vợ, hơn là cho tình yêu. Đụ với Thanh, họa hoằn lắm, chị mới được một lần tuyệt sướng. Còn thì...như cơn gió thoảng nhẹ, bay qua...Mỗi lần muốn đạt tuyệt sướng với Thanh, em có biết chị phải làm gì không? Chị phải...phải nghĩ là mình đang ôm Lâm mà đụ, Chị gọi thầm tên em, tưởng đến gương mặt em. Tự hỏi mãi tại sao chị yêu em, mà không yêu Thanh như đã yêu em? Với Thanh, chị uống thuốc ngừa. Với em, thì không. Từ lúc có bầu, chị đã ăn, đã uống không biết bao nhiêu là đồ bổ. Chị muốn đứa bé phải đẹp, phải mạnh

như em !

Đó là điều rắc rối của tình yêu ! Hồi còn con gái, chị không tin. Nhưng bây giờ, chẳng những đã tin, mà còn làm tin đồ trung thành cho thứ đạo: yêu trẻ con !

Chương 12

Trên Sài gòn, báo đăng có biết bao nhiêu bà tướng, bà tá, bộ trưởng, thương gia giàu có...mỗi bà đều có một hay hai kếp nhĩ, đôi khi tuổi chỉ bằng, hoặc thua con trai các bà. Người ta bảo đó là cái dịch, hay cái phong trào. Nói vậy, nó chỉ ảnh hưởng một thời cho một số người ở một vùng có giới hạn. Đàng này, cả thế giới, và từ mấy ngàn năm trước. Từ Hi Thái Hậu, rồi Võ Tắc Thiên bên Tàu....toàn là những nữ chúa mắc "bệnh" thềm đụ trẻ con một cách trầm kha. Và ở đây, xã Vũng Bàu này, thì có chị, mỗi mình chị yêu em....

- Không đâu ! Không phải có một mình chị là "bệnh nhân" đâu. Mà 'gia đình mình, trên miếng đất trồ~ dừa này,có đến ba người, theo em biết: chị, chị Ba, và má em nữa !!!

Ngừng nắc một lát, chị Vân hơi khản cập:

- Cái gì? Chị Ba, và cả má cũng thềm đụ trẻ con? Chị Ba thì chị có thể hiểu, vì chị có cùng hoàn cảnh như chị: chồng đánh giặc phương xa. Nhưng còn má, đã 42 tuổi rồi, Lâm à ! Mà ba luôn có mặt ở nhà. Làm gì có chuyện đó được em!

- Đã là cái bệnh thì nó không từ một ai, không kể tuổi tác. Còn má đã có ba em một bên? Vậy chứ chị không có anh Thanh một bên mỗi lần anh yề phép hay sao? Vậy mà chị phải nghĩ đến em, để tìm tuyệt sướng với anh mỗi lần gần gụi?

Chị Vân lại ôm em đụ mạnh hơn, im lặng một lát rồi nói:

- Ủ ờ em nói đúng ! Bệnh, thì không chữa một ai ! Nhưng sao em biết chị Ba cũng cùng có chung một bệnh như chị?

- Dạ, tại vì, chị Ba cũng rủ em qua nhà chị và cho đụ tời bời sáng nay ! Em phải đụ, vì bị bắt buộc?

- Bị bắt buộc? Em làm chị ghen quá ! Làm sao chị Ba bắt buộc được em . Em cứ từ chối, thì chỉ làm gì?

- Chỉ sẽ phun hết bí mật về cuộc tình hai chị em mình cho thiên hạ biết. Chỉ đã nhìn xem, đã thu thanh hết những lần hai chị em mình đụ

nhau....

- Sao em biết"

Qua bên đó, chỉ cho em nghe. Thu rất rõ.

Những cuộn băng đó là áp lực bắt em phải đụ chỉ sáng nay. Nhưng bây giờ thì em hết sợ rồi. Tại chị Ba cũng có riêng một kếp nhí: thằng Lục, con bà Hương Cự ?

- Hú hồn! Đó là chuyện cóa chị Ba. Còn Má? Má cũng vậy à.

- Chuyện của má thì lâu rồi. Ba em hình như cũng biết, mà làm ngơ. Bởi ông cũng là tay chơi khét tiếng. Những chị người làm trong nhà em, chị nào cũng được ông tặng cho cái bầu, rồi cho vài trăm ngàn, cho họ về quê đó. Giàu có mà, muốn gì không được ! Chị biết kếp của bà già hiện giờ là ai không?

- Ai vậy em?

- Thằng Khải, bạn học của em. "

- Hèn chi, chị hay thấy Khải đến nhà chơi. Chị tưởng nó đến là chơi với em. Ai mà có dè. Tuổi nó bằng em chớ bao nhiêu? Được cái đẹp trai hơn. Nhưng bà già quen với nó bằng cách nào?

- Không biết hai người quen nhau bằng cách nào. Chỉ biết một hôm, em đi coi đá banh về, ngang qua phòng bà già, thì em nghe giọng của Khải rên lớn lắm:

- Bác ngậm vô bú được rồi, đừng liếm kiểu đó khó chịu quá bác ơ! Ui, Trời Thánh ơ ? Chết con bác ơ ! Chắc là trời sắp sập rồi.

Em quỳ xuống, nhìn qua lỗ khóa. Bất chợt, cái chìa khóa nằm ở trống, không thấy được gì hết. Em mới bắc ghế, trèo lên đầu tường, vịn cây đòn vông, ngồi lom khom, nhìn xuống. Không thể tả nỗi chị Loan ơ ! Mẹ em trần truồng, trắng bóc, ngồi khom mình, tay cầm hai trướng dái của thằng Khải mà liếm, tay kia bà xứt cặc nó cách êm đềm. Nó mở mắt không nổi, uốn lượn toàn thân, tay thì bóp vú mẹ em, mồm la như heo bị thọc huyết.

- Đã quá bác Hường ơi. Lát nữa con đền ơn cho....Ui, bác tấp cặc con hả. Trời, bác động nó vô đóc hòng? Chết t Tưởng bác kêu tới cho đụ thôi, ai dè...Bác bú còn hay hơn mấy bà bạn của mẹ con từ Saigon về nữa, bác ơi! Bú tuyệt trần vậy, bác khỏi cần cho con tiền, ngày nào con cũng tới. Sướng thấy bầy ông Trời lận bác ơi ! Bây giờ bác nằm xuống, con trả ơn cho.

Mẹ em ngừng bú, nằm bật ngửa ra, phơi lồn, phơi vú chờ. Thằng Khải ịn luôn cái mặt vô lồn mẹ em mà hun, mà hít. Xong nó bắt đầu liếm từ lỗ rốn lên tới cặp vú bà già, rồi ngậm đầu vú, bú ngất ngư. Một tay của nó xuống đút ngón tay vô lồn bà, nó quậy Bà già la:

- Khải ơi, sao có một ngón vậy con? Đó, ít nhất phải hai chớ! Ui tha mẹ, thánh thần ơi ! Tê cái lồn hết rồi con ơi t Nhè nhẹ, không bácra bây giờ. Bữa nay ông đi nhậu, còn thằng Lâm đi coi đá banh. Chiều tối nó mới về lận Khải ơi ! Hai đứa mình tha hồ đụ. Sướng lắm con ơi ! Nhà không có ai, tự do, sướng thì la cho nó đã.....

Mẹ em đã trên 40, nhưng vì nhà giàu, bà ăn uống tẩm bổ rất nhiều, nên thân người còn tươi mát lắm. Đó cũng là lần đầu tiên được nhìn cảnh hoa tình, nên em bị kích thích rất dữ dội. Nhất là khi Khải banh lồn mẹ ra, đút lưởi vô. Nó dùng lưởi thế cặc, đụ bà già la oải trời. Hai chân bà đập phành phạch lên nệm:

- Đồ khốn nạn, chết bác con ơi ! Thà mày đâm cặc vô đụ chớ làm cái mừng đó bác không cầm được đâu Khải ơi Ui nó se hột le của tui nữa ông bà đất nước ! Ui, đã quá đi ! Con nít mà mày học món này của ai vậy con? Ui, nó móc cái mồng đóc, chết, chỗ đó là thiên đàng hay địa ngục vậy ông bà đất nước? Sao nó móc nghe bưng bực vậy. Cái bụng tôi nó giựt quá đi t Móc mạnh đi con. Đầu lưởi con nhám quá đi. Đụ với mày rồi, bác hết muốn ăn nằm với ai nữa. Thằng Khải dững cái lưởi, quyết ăn thua, quyết làm cho bà già tan ra như nước đá. Nó tận tâm, hết mình, hùng hục, đổ mồ hôi hột, liên tục, miệt mài, chăm bẵm khui, mài, dũa, chỉ có một địa điểm: mồng đóc.

Em đứng trên này tay chân bủn rủn. Mắt hoa đồ đom đóm. Con cặc nứng như khúc củi. Từ bé giờ em chưa đụ ai. Hai tay em ấn nó xuống, nhìn Khải tiếp tục dùng lưởi móc cái mồng đóc của mẹ em. Không biết sướng cỡ nào, mà bà già trợn trắng cặp mắt, hai môi chu

lên hú lớn. Đầu lắc lư qua lại. Hai tay xới tung đầu tóc....Bà già kéo Khải lên, ân cần bảo:

- Bao nhiêu đó đủ rồi con. Lên đây đụ bác đi. Chịu hết nổi rồi. Lên nhanh đi.

Khải làm như không thèm nghe, cứ miệt mài banh hai mép lồn bà già ra mà móc mỏng đóc, xe hột le. Bả la:

- Đồ khốn nạn. Đồ mất dạy...Đồ lỳ lợm, mày không lên đụ...thì ...tao...ra đây nè. Chết, chết. Cái này tao ra đây hòng cho mày nuốt nè, Khải ơi là Khải.

Bả nhấn mạnh cái đầu Khải vô lồn. Mông đít ểnh lên. Mặt đỏ như uống rượu. Hai háng kẹp cứng đầu Khải:

- Bác ra xong, con lên đụ giùm một cái nghe con trai ! ôi, ôi, con trai ơi, ra nè, có nghe nó bắn trong lưởi con không?

Trên này em ôm cứng cây đòn vòng. Sợ phê quá, em sẽ rớt xuống đất, bẻ chuyện: Khải tiếp tục dùng lưởi liếm. Liếm thật sạch nước lồn cĩa mẹ em, xong nó mới trèo lên, cắm cặc vô lồn bả, bắt đầu nấc. Cảnh này còn dữ tợn hơn hồi nãy. Vì nguyên thân hình Khải tha hồ đập phành phạch trên bụng mẹ em. Bả tréo hai chân qua mông đít Khải ghì chặt. Mà thằng nhỏ cứ nấc như điên khùng. Chịu không nổi, trên này em cho một tay vô quần, cầm con cặc xụt khơi khơi, theo tiếng la gào thê thảm của bà già.

Khi hai người dưới kia ra, trên này em cũng ướm hết bàn tay, và cái quần....

Nghe đến đó, chị Vân lật em ra, ngồi lên, cắm cặc vào lồn, lái phi thuyền đã đời cho đến khi chị ấy cũng ra.

Hai tháng sau, bụng chị Vân được năm tháng, thì anh Thanh, chồng chị cũng về phép. Em hỏi hộp chờ những biến động kinh hồn có thể xảy ra. Như anh Thanh có thể hỏi chị tại sao anh vắng nhà bảy tháng, mà chị lại mang bầu năm tháng. Nếu chị khai thật hết mọi chuyện về mối tình ăn vụng của chị với em, thì em sẽ ra sao?

Nhưng, "sóng gió " hoàn toàn im lặng. Về đến nhà, vì nhớ vợ quá, suốt ngày anh đóng cửa, ân ái vời, chị Vân, không hề thắc mắc về cái bầu. Bí mật tày trời đó chỉ có chị Vân và em biết, và sau này là chị Ba biết. Nhưng chị Ba đã phái cam miệng hến. Vì chính chị cũng đã ngủ với em, Đã có kếp nhl: thằng Lục con bà Hương Cự.

Ngày chị Vân đẻ, anh Thanh lại được phép về thăm và lo lắng cho vợ. Em là tác giả mà cũng chỉ được lẩn quẩn quanh giường chị một đôi khi, để nhìn đứa bé, con mình. Cũng một đôi khi, Vân nhìn lên em, nở nụ cười hài lòng, rằng em vẫn còn yêu chị, đến nhà chị, sẵn sóc chị, rót nước, lấy thức ăn, thay đồ cho thằng bé!

May quá đứa bé giống em lắm. Và như vậy anh Thanh càng yên trí nó giống anh, con anh, chứ không thể nào anh tưởng tượng nổi em trai anh (mười sáu tuổi) đã đụ chị dâu suốt gần một năm trời ! Mẹ em bỗng thằng bé, nựng:

- Mèn ơi ! Nó giống hệt thằng Thanh à ! Như hai giọt nước.

Nói xong bà liếc liếc về phía em cười kín đáo! Phút đó mới làm cho tim em đánh trống. Đã vậy, chị Ba cũng bỗng thằng nhỏ hôn hít, nựng những câu làm tim em muốn ngừng đập:

- Thím Vân mau con quá chứ. Chú ra Thanh hành quân lâu lâu mới về ít ngày, mà bây giờ đã có chút tí nhau để bỗng,...Còn tôi, chồng cũng đi lính, cũng về phép như chú Thanh mà trong nhà bây giờ như cái chùa Bà Đanh.

Chị cũng lại liếc về phía em cười bí mật....lúc đó bụng chị Ba cũng đã hai tháng mấy rồi. Nhưng con của em, hay con của thằng Lục, hay con của anh Ba, thì phải đợi khi chị sanh ra, mới biết ! Tuần lễ sau đó, em qua nhà chị Ba chơi. Chị cũng khóa cửa, cởi truồng, bắt em bú lồn. Hứng quá em đòi trèo lên đụ Chị Ba không cho. Giống hệt cảnh chị Vân không cho em nằm trên, trước đó. Chị bắt em nằm

ngửa cho chỉ leo lên lá phi thuyền. Tức quá em hỏi:

- Em nằm dưới ít sướng lắm. Sao mình không đụ như mọi ngày?

- Em thông cảm. Chị không muốn em đè con em, nó ngộp thở...

Một lần nữa, em choáng váng. Có lẽ nào chỉ trong một năm, mà em đã làm cho hai bà chị dâu mang bầu? Có lẽ nào chỉ trong một năm mà em có tới hai đứa con? Nhưng em vẫn không tin, nên hỏi:

- Làm sao chị có thể cả quyết bào thai chị đang mang là của em. Trong khi chị có thêm thằng Lục và anh Ba?

Có ai bắt buộc em phải nhận tội đâu mà lo thôi thoát? Anh Ba thì cả bốn tháng nay chưa về phép một lần! Còn thằng Lục, nó bị lên Cần Thơ để mổ ruột dư gần ba tháng. Không sao đâu Lâm ! Chị còn mong đợi con chị thật giống em. Anh Ba không nhận thì chị vẫn nuôi nó để làm kỷ niệm một mối tình lãng mạn nhất đời chị: tình của chị với em.....

Nói xong chị nằm sà xuống, đáp lên môi em, hôn nồng nàn. Dưới kia chị xàng qua cái lồn, đụ nhuyển như, đụ khốc liệt, đụ như hai người mới biết nhau lần đầu !

Đàn bà có thai, lồn núng dễ sợ lắm, Lâm biết không? Từ hôm tắt kinh, chị không dám thli dâm nữa, em ơi, sợ ảnh hưởng không tốt đến đứa con. Con của em, con của chúng ta....Chị cả quyết nó là con của em, bởi vì, từ ngày Lục đi Cần Thơ, chị chấm dứt không uống thuốc ngừa nữa. Chị nhất định muốn có con với em. Chị thích mối tình loạn này....Chị dâu đụ em chồng, đã lắm mình ơi, em làm vợ anh luôn, nhen Lâm?

Chị Ba bỗng thoát miệng gọi em bằng anh và xưng em. Rồi tự nhiên lòng em bỗng cũng khoái lối xưng dl kỳ của bà chị dâu 28 với mình. Em bị cuốn theo chiều gió ! Em vùng lên như con dã thú, ôm nút lưởi chị Ba, hẩy cặc lên cho chị đụ thật sát. Sướng tê người. Sướng hơn những lần đụ với chị Vân. Sẵn dịp, em hỏi chị Ba:

- Chị Ba, em hỏi riêng chị nhen. Em có cảm tưởng như chị thương em lâu lắm rồi thì phải. Hình như là lúc em còn bé tí teo, chị hay dẫn em ra giếng, chà xà bông, kỳ cọ cho em? Chị Ba ngừng nấc. Có cái gì lắm hồn chị lâng lâng. Chị nhớ đến cõi mơ mộng lãng mạn của bà chị dâu để ý thương thằng em chồng từ thuở nó mới lên bảy tám tuổi. Chị nói:

- Sao em còn nhớ hay quá vậy? Đúng đó em? Nếu chị dạn dĩ hơn, dám thương yêu em bạo hơn, có lẽ chị đã không phải cặp với thằng Lục. Chị cặp với Lục, dụ Lục, ân ái hai năm nay với nó, mà hồn chị luôn nghĩ đến em. Hồi đó, mỗi buổi chiều, khi em đi học về, là lòng chị rặn rật. Lòng chị xôn xao, mừng mừng vì biết là mình sẽ tắm cho thằng em chổng. Đó là bồn phận mẹ giao phó cho chị. Có hôm chị tắm cho em ngoài giếng, trời lạnh thì tắm trong phòng. Mỗi lần kỳ cọ cho em ở hạ bộ là lòng chị vui cách kỳ lạ và lòn núng kinh khllng. Cu em thuở đó chỉ bằng

ngón tay. Mà cứ khi nào chị kỳ cọ ớ đó, là em ngong cứng con cu.

Chị tha hồ dục, vì biết em đang sướng. Chị có máu thềm con nít. Chị cứ mong cho em chóng lớn, chị sẽ tìm dịp đưa em qua nhà chl chơi, dụ khi, làm cách nào bú được cặc ctĩa em một lần. Em có nhớ, tắm xong, chị lau khô cho em, là thế nào chị cũng cúi xuống hun cặc em một cái thật nhanh cho thỏa cái máu dâm tột độ, máu thềm tình dục với trẻ em....

Chị Ba nhắc tới đó, em nhớ có mấy lần, chị cúi xuống dùng môi ngậm luôn con cặc trái ớt của em mà nút. Nhưng lẹ quả, rồi chị nhả ra. Từ đó, em mê được chị Ba tắm cho. Mà phải tắm trong phòng tắm, chớ không thích ngoài giếng....Đến năm em 12 tuổi, lông măng bắt đầu dộm mọc loe hoe, thì em biết mắc cỡ, và biết tắm một mình. Thỉnh thoảng nhìn chị Ba, em không thấy chị còn vồ vập, vui cười với em như xưa. Nhưng phải thầm cảm ơn chị. Vì chính nhờ chị, tuổi dậy thì clia em đã nở quá sớm!

Chị Ba vẫn cúi sát ôm em, tự ớnh rất tội nghiệp:

- Có ai ngờ cậu bé mà chị đã hằng ngày tắm rửa, a cho suốt gần bốn năm, bây giờ sắp làm bố của con chị đang mang và đang nằm dưới để chị lên dụ đã đời như hôm nay?

- Sao hồi đó chị không chịu tỏ tình với em để hai chị em mình dụ nhau cho sướng. Như vậy, em đỡ phải dính với chị Vân. Bây giờ nó tùm lum ra, tiếc quá Vân đã có con với em.

- Thì chị đã bảo: nếu hồi đó chị mạnh miệng, đã không có thằng Lục nằm trên giường này, thế em. Nhưng cũng đâu có mất mát gì. Hiện

giờ chị cũng đã đụ em. Bụng chị cũng đang mang con em. Chị cũng đã nói, anh Ba có không nhìn, chị vẫn giữ đứa con, để kỷ niệm mỗi tình thơ mộng lãng mạn nhất đời: Tình cĩa chị với em! Không gì sướng bằng điều mình mơ ước đã thành sự thật ! Chị biết là đứa bé trong bụng sẽ giống em như hai giọt nước. Cũng may cho chị là em là em ruột của anh Ba ! Mà anh Ba với em đâu có khác gì nhau? Chị đang tiếp tục đụ em nè Lâm! Chị hạnh phúc hơn bà tiên trên thượng giới ! Đêm nay, chị không muốn cả chị lẫn em sẽ ra làm chi cho nhọc? Cứ đụ đi, chừng nào buồn ngủ, hai đứa trườn

trần ôm nhau ngủ.

Trời gần khuya, ngoài kia im lặng, ngoại trừ tiếng ếch nhái, côn trùng kêu quanh~ vườn. Em hỏi thêm chị Ba:

- Hồi chiều nay, khi ẵm thẳng nhó con chị Vân, mẹ em khen nó giống hệt anh Thanh, mà mắt bà lại liếc liếc qua phía em, cười bí mật. Cái đó là vô tình,

hay mẹ em cố ý?

- Theo chị biết thì mẹ cố ý. Vì chính mẹ là người khám phá đầu tiên mối tình vụng trộm của Vân với em. Chính mẹ sai chị thu lén những cuộc ái ân của tụi em. Chị có thu nhưng không đưa.cho bà, bởi vì chị yêu cuộc tnh lãng mạn đó. Với lại mẹ cũng lãng nhãng với bé Khải, bạn em...Chừng nào có ba ở nhà, chị vẫn cho mẹ mượn căn phòng này ái ân với Khải. Chẳng hạn, sáng mai, mẹ với Khải sẽ có mặt ở phòng này.

Em ngạc nhiên, và không tin, nên chị Ba bảo:

- Không tin thì sáng mai thức dậy, em cứ đứng trong kẹt tủ kia, chỗ chị vẫn đứng để nhìn mẹ đụ thẳng Khải. Em sẽ thấy rất tình tứ hấp dẫn. Mẹ còn dâm hơn chị nữa. Máu yêu trẻ con của mẹ còn bạo gấp ngàn lần của chị với Vân.

Thế là sáng hôm sau, thức dậy lúc 8 giờ. Em tắm một cái, ăn qua loa tô hủ tiếu, chạy vào chỗ kẹt tủ đứng sẵn. Còn chị Ba thì đi chợ. Khoảng gần chín giờ, mẹ em tới trước. Vào phòng chị Ba, mẹ cởi truồng ra, nằm đợi. Bây giờ em mới thật gần nhìn tường tận thân

hình một đàn bà nhà giàu, mà máu dâm vẫn còn hắt hực, chỉ thích đụ trẻ con. Chỗ em đứng cách chỗ mẹ nằm khoảng hơn hai thước. Bà

xức loại nước hoa gì thơm ngát cả căn phòng, và nằm quay lộn về hướng trước mặt em. Vì vậy em trông rất rõ từng chi tiết.

Bà co hai đùi lên, bấp vể hơi dặng ra. Hai bàn tay móng dài sơn đỏ, cho xuống vuốt nhẹ nhẹ chòm lông đen thui, dày rậm. Rậm đến độ em không nhìn thấy khe lông đầu cả. Bà miên man nằm thoải mái vuốt lông lồn cách êm đềm, để chờ người yêu tuổi bằng con bà, sắp đến.

Bỗng bà cho một ngón, kéo lên, kéo xuống giữa hai mép lồn. Nhờ yên lặng, em nghe rõ tiếng lách tách rất khẽ của ngón tay va chạm nước lồn óng ánh màu ướt. Cũng ngón tay đó, đôi khi đâm hẳn vào lỗ lồn, rồi lại rút ra. Rồi lại đâm vào. Miệng bà nói cái gì nhỏ quá nghe không rõ. Cặc em cứng lên lộn cách khốc liệt. Và phải chi có chị Ba ở đó, có lẽ em sẽ chẳng ngại ngừng gì mà không đề ra đụ một cái cho đỡ thèm. Mắt em nhìn không chớp. Em cứ mong cho Khải đừng đến, hay đến chậm, cho em có dịp may hiếm có nhìn cảnh sờ lồn đẹp không tiền khoáng hậu .....Bỗng mẹ nói:

- Trời ơi, anh bắt em nằm đợi đến bao giờ hả Khải? Cả tuần rồi. Em thèm đụ dễ sợ lắm mình ơi ! Tới mau lên ? ? t Anh không tới, em đụ đứa khác à nhen? Thiếu gì con nít đang thèm em. Thấy lồn em là cặc nó như khúc củi liền, anh Khải Oỉ....Em cho phép, là nó nhào tới liền à.

Đang bị nứng tối tăm mày mặt, mà nghe câu bà nói, em cũng giật mình. Giật mình vì tự kỷ ám thị, chớ có lẽ nào bà biết em đứng ở đây, nhìn bà tự sờ lồn.

- Ôi ? Nước lồn em nó tuôn ra ướt hết rồi, Khải ơi ? Em cần một cái lưỡi trẻ con như lưỡi anh, quét liếm cho sạch, rồi ngậm hột le của em mà nút. Đó anh ơi, nút mạnh đi ! Hai ngón tay bà kẹp cái hột le cho nó trôi lên một tý. Rồi ngón tay của bà cứ thế chà mạnh trên đỉnh hột. Cái bụng bà trôi lên, sụp xuống, mông dít hẩy lên, và găm lớn:

- Ôi đụ má ! đúng đó, bú hột le là phải nút mạnh, dày vò tơi tả như vậy mới đã, con ơi ! Cặc con đầu gối ngang qua mặt mẹ cho mẹ bú

một cái cho đã thêm cái coi. Thêm bú cặc con nít quá Trời ơi là Trời ! Ai cho tôi bú giờ này, tôi sẽ tặng ba lượng vàng tức khắc. Thêm, thêm, thêm quá....

Em phải thò tay vô quần, cầm cứng con cặc lại, dần cơn nứng và thêm đụ dã man. Hai hòn dái em cứng no, tức gần chết vì tinh trùng tụ xuống đó đầy ứ Em cứ van vái Trời Phật đừng để em biến thành con ngựa quỳ, mất hết lương tâm và suy nghĩ của con người. Hãy giữ chân em lại!!!

Bà già làm dữ quá, dồn dập như lửa cháy đến chân.

- Anh Khải ơi, sao anh ác quá vậy, để em nằm trơ trọi có một mình. Có cặc thiệt, và đụ thiệt mới đã Khải ơi ! ÔiỒinứng dữ dần lắm, nứng muốn té tòn. Phải chi có con cặc của ai cũag được, cho tôi mượn đâm vô đụ đờ một cái, sướng biết chừng nào. Tôi muốn có chữa như con Vân, dẫu tôi, như con Ba...Tôi mà có chữa, bảo đảm đẻ ra còn giống hơn con của con Vân nữa ! ! ! !Thêm đụ quá đi!!!

Máu dâm thượng lên làm cả mặt, cả người em nóng rang như ngồi trong lò lửa. Bà vẫn banh rộng miệng lòn ra. Nó chĩa thẳng ngay trước mặt em, rất gần. Tại sao em có thể thêm thường một cách ác nghiệt quá vậy ? Miệng lòn bà đỏ au. Cái lỗ đen ngòm, sâu hoắm. Rồi hột le mra. Bà để nguyên bàn tay năm ngón vỗ vỗ vào miệng lòn kêu bạch bạch, rồi chà mạnh, rồi lại la, gần như thú dữ:

- Trời ơi ! Lồn này bộ không ngon, không hấp dẫn hay sao mà mời hoài không ai thêm nhảy vô đụ, hả Trời? Nứng muốn phục lửa lên đây bà con cô bác ơi ! Không ai đụ, tôi đụ một mình à. Nói là tôi làm thiệt à. Nói xong, bà vói tay tới cái xách màu nâu, mở ra, lấy một cú khai từ lông. Cú khoai trông hoắm xự như con cặc của Ma rốc. Bởi vì nó to, mà còn dài nữa. Đặc biệt có lông đó đây, khắp cả thân cú khoai. Bà lại nói một mình:

- Khổng có cặc thì tôi chơi khoai từ lông. Kệ nó, thêm, chơi đờ chớ biết sao bây giờ. Có thằng nhí hẹn mà không tới. Tôi kêu, tôi gào, mời hàng xóm cũng chẳng ai thêm đáp. Bắt buộc phải đụ khoai chớ làm sao?

Bà thấm tý nước miếng đầu củ khoai. Hai ngón tay banh rộng miệng

lòn. Củ khoai xuống cà nhè nhẹ trên hột le:

- Ui tôi đem cái này theo để biểu diễn cho anh xem mà anh không tới, nên tôi làm một mnh, người khác, ai có muốn coi thì mở mắt cho to ra mà coi! Đây nè, đầu cặc quét mép lòn. Đó, món này là món đốt rừng đây ! Ui, cái mắt củ khoai nó làm đã lòn quá bà con ơi ! Đó anh, chà mạnh lên hột le em đi! Không đau đâu. Ui ! Chết em anh ơi t Khài ơi ! Anh không giữ hện, em phải đụ thẳng khác nè t Em

banh sẵn lòn ra đó, anh cứ tự tiện đâm mạnh vô đi. Em không đau đâu ! Đó, ui, ui, ui. Cho em khóc nhen? Sướng, sướng lắm. Đâm mạnh và lọt tuốt hết vô cho em? Ui, mấy chục cái mắc, mấy chục sợi lòng cứng bắt đầu quậy lòn em nè, Khài ơi ? Anh là thằng ngu, lòn dăng trước mặt mà không biết nhào tới hưởng ! Làm sao có dịp bằng vàng như vậy nữa. Anh sẽ ân hận suốt một đời....

Và chị Loan ơi, em muốn vùng lên, chạy ra vườn cỗi trườn, la một tiếng cho bể Trời, cho sập nhà, cho cây ngã, cho gió nổi dậy thành bão. Không biết bà già vừa thú dâm, vừa mơ mộng tới ai mà nói như nói cho chính em nghe, cho em nhào đại ra, làm một con thú ! Có cái gì đầy mãnh lực giữ em đng thừ ra đó, trong kẹt tử ? Em không biết ! Có lẽ chính em giữ em, kèm chân em ! ! ! Chớ đèn xanh đã bật, cửa biên giới mở tang hoác ra mời mọc, đợi chờ, mạnh như nam châm hút đinh sắt ! Mà em vẫn tội tình, môi khô khốc mắt mờ, mình ngã tới phía trước. Chỉ còn

chút lương tri sáng lập loè nơi nào đó ở quả tim, ở khối óc, ở khắp cả, níu con quỷ dã man trong em đứng lại !

Ông bà đất nước ơi ? Quả đất nặng tỷ tỷ cân ơi ! Làm sao con có thể còn là con người, khi nhìn cảnh đầy hấp dẫn như thế được. Bà đâm tron củ khoai to và dài vào đáy lòn, xong từ từ rút hết ra, rồi. lại đâm vô. Bàn tay bà như cái máy, tự động, phục vụ nhuần nhừ, nhịp nhàng, linh động. Có phải chỉ vậy không đâu ! Đẹp nhất phải nói hai cái chân dài. Lúc co, lúc duỗi, lúc tréo lại, lúc đưa, ểnh tron bộ mông dít lên không mà gào, mà hét. Bà buông tay ra, dùng các sớ gân, bắp thịt lòn, làm củ khoai nhúc nhích như làm ảo thuật. Nước mắt bà tràn xuống

thành giòng hai bên thái dương. Trông tội nghiệp như người đàn bà

trên bàn đế. Vì gương mặt bà nhăn khóc chứ không phải cười vui hạnh phúc. Vậy mà bà-

đang ngập chìm vào biển khoái lạc tuyệt vời của xác thịt Nghe bà la:

- CẶc người ta làm sao sướng được như vậy? Mấy chục cái mắt, mấy chục sợi lông, cào xé, cọ xác đánh phá liên tục thành lòn. Làm sao chịu nổi mà không khóc?

Em chỉ đứng im đó bóp mạnh con cặc, dẫn nó xuống chịu đựng sự cám dỗ to như núi Trường Sơn, chỉ chờ phl.i ập lên em bé bông, yếu đuối...

Bà đụ khoai như thế cả gần 45 phút, thì bật lên, ra một cái, sướng tận cùng xương tủy, sướng tới chân tóc, sướng tới móng chân, rồi nằm phành ra thở dốc, mồ hôi tẩm ướt thân hình. Cú khoai vô tri giác vẫn nằm đó, ở lòn bà, chậc ứ cửa mình, giữa đám lông đen rậm, ướt mềm. Em cũng vậy. Tay ướt, quần ướt thành tử ướt vì cái sướng đụ bằng mắt. Từng tế bào, từng sợi gân, rã rời, tan tành. Một điều lạ, mẹ em vẫn nằm đó hưởng dư vị sự khoái lạc của trận thủ dâm có hơn nửa giờ. Khải vẫn không tới ! Nghĩa là hơn một tiếng đồng hồ rồi, chứ không phải ít. Mẹ có hẹn với Khải sáng nay không? Có cái gì bất bình thường sáng nay không? Vì khi em len lén bước ra khỏi phòng, thì thoát nhìn thấy chị Ba, áo quần ngủ như đêm qua, ngồi đó, ghé mắt qua khe cửa.

Thế là chị không đi chợ ! Thế là Khải không hẹn. Vậy thì chị Ba quý đó nãy giờ nhìn, và chờ cái gì? Em không hiểu, không dám hiểu mưu mô của các bà. Em thẹn thò, lòng hoang mang, bước về nhà, tắm một cái. Đầu óc vẫn theo đuổi hình ảnh trận thủ dâm bất Trời, xé mây sáng nay, tại nhà chị Ba....

Chạy đến nhà Khải, em thấy nó đang săn sóc lồng chim. Hấn đã trả lời dứt khoát là sáng nay hoàn toàn không có hẹn gì với mẹ em tại nhà chị Ba ! Bây giờ thì em hơi hiểu tại sao bà già nằm đưa lòn về hướng em đứng, biểu diễn tận tình. Em nhớ

những câu bà rên từng chữ, từng chữ: "Phải chi có con cặc của ai, cũng được. Cho tôi mượn đỡ dâm vô đụ một cái, sướng biết chừng nào. Tôi muốn có chữa

như con Vân, dâu tôi. Bảo đảm đẻ ra còn giống hơn con của con Vân nữa à....."!!!

Chương 13

Cô giáo Loan đang nằm đụ trên người của Lâm. Nghe cậu bé vừa kể xong

câu chuyện tình đầy lãng mạn, cô hỏi:

- Thế là Lâm đã có một đứa con, và sắp có đứa thứ hai?
- Dạ. Thằng nhó giống em như hai giọt nước.
- Không chừng sau đêm nay, Lâm lại có đứa thứ ba.
- Với ai?
- Với chị. Nãy giờ chị biết em chưa ra trong chị lần nào. Nhưng đêm nay, bằng mọi cách, chị sẽ xin Lâm cho chị một đứa con. Không cần em thừa nhận.

Chị muốn có con, bởi vì thêm một em bé, của chính mình với một học trò thua mình những 5 tuổi. Bộ em tưởng chỉ có mẹ em và hai bà chị dâu là thích tình dục

với con nít hâ Cho em biết, cả nước Việt Nam, đàn bà nào cũng khoái chuyện đó. Chỉ khác: có người dám nói ra, người khác thì không. Chị không diễn tả nổi cái khoái lạc khác thường khi được làm tình với một bé con. Nó có một cái gì quái đản, dị kỳ, lạ lùng trong đó. Em thấy, như bà Hiệu trưởng trường mình. Bà ấy trông nghiêm nghị, lạnh lùng, cặp mắt hơi ác. Ấy thế mà đã từng đụ với em, thì Em biết: đàn bà nào cũng thích đụ với trẻ con Bảo đảm chị nói không sai một ly.

chính em đã đụ bả cả chục lần, tới bây giờ khi gặp bả trong trường, em vẫn sờ sợ. Em vẫn không tin rằng bả đã bú cặc em, hém đít em, hôn lông dái em....

- Ời chuyện đó thú vị à. Ra làm. sao đâu, kể chị nghe với.

Một hôm tan học, em ra đến gần cổng, anh phụ gác trường đưa cho em miếng giấy bảo: "Bà Hiệu trưởng cần gặp riêng. Em đọc tờ giấy:

"Cô muốn nói chuyện với Lâm ngay bây giờ. Vào gặp cô gấp. "Em toát mồ hôi. Sợ lạnh xương sống. Vì khi bà Hiệu trưởng cần gặp ai, là đã có vấn đề rồi. Huống chi em là một học sinh đã dnh dáng với những mối tình lem nhem với hàng chục nữ sinh, luôn với vài ba cô giáo.

Sợ nhưng vẫn phải vào văn phòng gặp bà.

- Thưa bà, bà cho gọi con?

- Trò Lâm đó hả? Anh ngồi chờ tôi một chút. Tôi cần hỏi anh vài việc quan trọng.

Tim em đánh trống côm. Tự nhiên mắc đái một cách kinh khủng, không thể nào nhịn được. Em xin phép:

- Thưa bà, cho phép em ra ngoài tiểu tiện một chút

- Anh cứ vào phòng vệ sinh riêng của tôi cũng được.

Em vào, đóng cửa, xả xú bấp. Xong việc, em rửa tay định bước ra, thì chợt thấy có mấy tờ tạp san tiếng Mỹ có in hình những cặp tình nhân loã thể. Đẹp quá.

Lần đầu tiên em mới được nhìn hình người ngoại quốc cỡ trưởng. Có một cuốn chỉ in thanh niên. Anh nào cũng bự con, đẹp trai. Nhất là cặc anh nào cũng dài và to như trái chuối già ! Lợi dụng. iúc bà Hiệu trưởng đang bận ngoài kia, em dỏ từng tờ xem cho mãn nhãn. Em chú mục vào những thân hình của các thiếu nữ mắt xanh, lông vàng, đẹp như tiên. Cặc em nứng lên. Được khoảng 15 phút, cánh cửa toilet bỗng được mở toang ra. Bà Hiệu trưởng xuất hiện. Em sợ quá, buông những tờ tạp chí đó xuống đất, đứng khoanh tay, cúi đầu, chờ sự quở mắng của bà Hiệu trưởng. Em nghe cánh cửa được đóng và khóa lại cẩn thận. Bà bắt đầu:

- Tuổi của anh mà cũng biết khoái xem loại sách báo khiêu dâm này hả? Chả trách người ta tố cáo anh đã ngủ với cô giáo Ngọc, cô Sương, nữ sinh Hoàng

Quỳ, Mộng Tú v. v.....Có không?

Dù sợ lắm, nhưng em vẫn còn bình tĩnh suy nghĩ : thứ nhất, nếu quả tình muốn hài tội em, tại sao bà không đưa em ra ngoài văn phòng mà phải vào toilet? Thứ hai, tại sao vào toilet mà bà lại đóng chặt và khóa luôn cánh cửa, trước khi hài tội. Thứ ba, tại sao trong toilet lại có sách báo khiêu dâm?

Chừng đó câu hỏi làm em bỗng tự tin, can đảm trả lời:

- Thưa bà Hiệu trưởng, những câu bà hỏi, em thú nhận có mắc phải. Nhưng kẻ chú mưu không phải là em.

- Hừm, không phải là anh. Vậy.chứ không lẽ họ là đàn bà con gái, mà dám cả gan mời anh đến ăn nằm với họ tại nhà. Nữ sinh, không nói làm chi. Các cô giáo lại dám mời anh leo lên người họ để...để...để...

- Dạ. Để ân ái, để làm tình, để giao hợp với các cô

- Ờ Đúng. Những danh từ đó ô uế lắm, tôi không dám nói. Anh nhỏ tuổi như thế, về bản thể, làm sao anh có đủ điều kiện sinh lý mà làm tình, mà giao hợp? Đến nỗi các cô mê như điên đảo, và ghen ngược lại với bọn nữ sinh Mộng Tú, Hoàng Quỳnh? Cho nên tôi mới có thơ rói?

- Thưa bà, đó là nhận xét riêng của bà. Thực tế. thì em, dù chưa trưởng thành về tâm lý. Nhưng vật chất, nhứt là...là...cái của quý, và nghệ thuật làm tình thì thừa thiệt, đàn bà đã lên giường với em, cam đoan không chị nào chịu nổi em tới hai tiếng. Em xin vô phép bà cho nói luôn, là có chị đã phải lạy em xin ngưng, em mới tha.

Bà Hiệu Trưởng ngừng nói. Nhìn em từ đầu tới chân, rồi trở lên chỗ quần cộm "thằng bé ". Mắt bà chú mục ở đó khá lâu, rồi từ từ nhỏ giọng:

- Lâm, anh không đùa với tôi chứ?

- Em biết bà Hiệu trưởng nghiêm túc, đã thành thật đặt vấn em. Em cũng phải thành thật thừa thiệt hết mọi điều.

Gương mặt bà hừng hừng ửng hồng. Bà cúi xuống nhặt một tờ báo

dâm, chỉ hình một thanh niên Mỹ, và hỏi:

- Thoát y ra, anh có như thế này không?

- Dạ thành thực mà thưa, to con thì không bằng người ngoại quốc. Còn cái...cái ..củ ấy, em chả có thua. .

Bà bật nhìn em trân trối. Không còn nghiêm như hung thần nữa. Đôi mắt bà pha tý tình tự, lãng mạn như một thiếu nữ đương thì....Rồi bà thều thào:

- Thật vậy hả anh Lâm?

Em đứng quay mặt đối diện với bà, cố tình trình của quý đang như khúc của trong quần....Bà cúi xuống nhìn nó. Im lặng một hồi lâu. Học trò đã về hết. Ngoài kia, lặng như tờ. Em nghe từng hơi thở dồn dập của bà nữa, luôn cả mùi nước hoa pha với mồ hôi nách. Bà đeo kiếng cận, cặp lông mày rậm như hai con sâu róm nằm trên gương mặt bệnh, mập, tóc có tí hoa râm.

- Đời của tôi, năm nay đã bốn lăm, chưa nghe cậu bé nào tự thú là mình có một bữa bối như người lớn, đã từng ngủ với nữ sinh, nhất là với cô giáo. Anh Lâm, trường đã tan gần nửa giờ rồi. Ở đây chẳng còn ai, ngoại trừ chúng ưùnh. Có thể nào...có thể nào, anh cho tôi, úa quên, cho em xin được một lần, một lần thôi được chính mắt nhìn cục vàng y của anh, dù chỉ trong một phút. Anh biết, cho tới bây giờ, em vẫn là gái độc thân ! Vì già kén chẹn hom, ỷ mình là nhà giàu, là cô giáo trí thức, ai cũng kính trọng, nể vì, em chê bai hết mọi đàn ông thật tình muốn thành hôn với em. Cho đến một ngày, tuổi 40, nhìn lại...Chẳng còn ma nào thèm nhìn, thèm ngó, chứ đừng nói là yêu với thương.....

Em mua đủ loại sách báo khiêu dâm về nằm đọc, mang cả vào đây, mỗi lần thèm là vào toilet...Em mơ đủ thứ thèm đủ thứ. Em trở thành mục giả điên thiếu sinh lý, khô cằn. Chúc vị, dáng dấp, diện mạo, tư cách của em như thế này, anh bảo còn ai dám đến làm bạn để hàn huyên những chuyện hoa tình riêng tư. Bỗng một hôm, có một thư rơi đến tố cáo anh là con quỷ, là tên dâm đảng đã lột truồng, đã (xin lỗi trước nhé) đã bú lồn, nút hột le, đã dụ nhiều nữ sinh, cô giáo. Đó là nguyên văn bức thư. Đây này (bà trao tám giấy bảo em đọc).

Em liếc qua cho có, rồi trả lại ngay cho bà, nói:

- Người ta tố cáo em chỉ vì ghen em đã ngủ với người khác. Đã không dành riêng cho họ. Họ đã quá thèm nghề thuật làm tình trứ danh, tuyệt vời của em. Thử như vậy đáng gì để xem. Tùy bà muốn phạt em thế nào cũng được!

- Ấy chết, em đã nói, em xin anh thương anh cho em được xem cục vàng y ctnh anh, dù chỉ một phút. Em muốn xem nó có khác với các Mỹ đen, Mỹ trắng trong tờ tạp san này !

Gương mặt bà Hiệu Trưởng lúc đó quả là tội nghiệp ? Giọng bà nhũn như con ăn mỳ. Em mạnh dạn cầm tay bà, đưa lên mũi, hôn rất nhẹ một cái. Phút đó em mới hoàn toàn tin bà hãy còn độc thân...Vì bà nhắm nghiền đôi mắt, bặm môi, thở hào hển, toàn thân rung mạnh.

- Anh Lâm....ơi~..đừng....làm thế. ẹm xin một chuyện, mà anh ....cho chuyện khác. Anh đang dụ em đó hả?

Bà dựa hẳn vào tường. Em đứng sát vào, cổ tình cạ bừa bãi vào mu lồn cho bà điên lên, và trên này, lấy lưỡi em hém cũng rất nhẹ mu bàn tay của gái trinh 45 ? Gái nhà giàu bàn tay cũng có khác. Dù đã 45, bàn tay bà vẫn còn đẹp nõn nường, trắng bóc. Khi em liếm các kẽ ngón tay, bà bật tiếng rên âm ư, giọng Bắc Kỳ, rất tội:

- Chúa ơi, cứ dọa con vào địa ngục. Con đang phạm điều răn thứ sáu với một học trò có 16 tuổi đây. Giờ ơi, háng con nõn ướt như đang tắm. Nước ở đâu thế hả Chúa? Chết, nó đang chảy thành giòng xuống, xuống gần đầu gối rồi. Anh Lâm ơi, xin anh đừng địt em kiểu này, chịu không nổi anh yêu ơi ! Còn kiểu nào khác không anh? Em chưa từng được ai địt sướng....như thế này...hết !

- Em chỉ mới đang hôn nhẹ tay bà, chớ đã dụ đâu. Dụ là hai đứa mình phải truồng hết ra, rồi anh.....

- Anh bú lồn, nút hột le, rồi mới địt, phải không anh?

Em ừ nhẹ một tiếng, rồi đáp vô môi bà, tìm lưỡi....

Bà hoàn toàn không biết hôn môi, em phải bảo bà đưa lưỡi qua. Em ôm ghì thân người bà, nút êm dằm chiếc lưỡi.

Mông dít bà hẩy hẩy ra phía trước như đòi được đụ. Em đưa tay bóp nhẹ một cái vú của bà, nhả hôn ra, bà la:

- Em lạy anh, Lâm ơi t. Em đánh đổi chức vị, phẩm giá, hết tất cả những quyền uy đang có, vào đây là xem anh cho em xem cục vàng y của anh. Sao anh không cho? Sao anh...bóp vú em. Bóp mạnh chút nữa được không? Ồi chúa ơi!!!

Em cởi các cúc áo dài bà ra, tuột áo khỏi người bà. Rồi lòn ra sau lưng, em mở luôn khuy áo lót. Cặp với gái trinh còn cứng ngắt, đứng sững, trắng phau. Em tấp ngay vào một núm vú, nút ngon lành vì nó còn rất nhô, màu hồng. Bà ngồi xuống, đánh phịch một cái. Em kéo bà nằm dài ra. Cởi áo lót, tuột luôn hai lần quần. Ông bà ơi, lòn bà vun lên một chòm lông rậm, đen thui. Lúc đó em mới tự cởi áo, cởi quần, trnh con cặc dài, cứng như củ ra:

- Nhìn đi, kho vàng của anh đó bà Hiệu trưởng. Nhìn đi !

Bà đang nằm, chòm người lên, hai tay bợ khúc gân nóng hổi của em mà hôn. Hôn như một bảo vật quý hiếm nhất trên đời. Em 'phải dạy cho bà bú cặc. Trời ơi, quả là gái trinh thật rồi. Thay vì bú, bà lấy răng cắn cặc em. Em la đau và đòi bú, bà mới biết. Nhìn xuống, em thấy tóc bà lai rai vài sợi bạc. Tội nghiệp gái già thêm đụ ? Bà "ăn" gân của em. Em nắn nhẹ cho cặc dọi vào tận đốc họng của bà. Bà ủa một tiếng, nước mắt chảy ra trên gương mặt láng bóng, đỏ hồng. Nhưng môi vẫn ngoạm cứng cặc em mà bú. Ein đã, ở cái chỗ bắt bà Hiệu trưởng phải quỳ như một nô lệ, ôm ~cặc em bú ngon, bú lành. Bà không cần ai tôn kính nữa. Bà không cần làm Hiệu trưởng nữa.

- Hiệu trưởng mà làm ""gì trong khi hằng đêm thêm chết đi được một nhân tình bằng xương bằng thịt như anh. Anh có biết em đọc đi đọc lại bức thư rơi kia bao nhiêu lần không? Nhất là đoạn "Bà có biết nó đã đụ tôi bú tôi từ khi tôi mới có mười ba tuổi. Nó đã banh lòn tôi ra mà vùi cái mặt nó vào đó mỗi ngày cả chục lần. Nó uống nước lòn tôi, nó bú cả dít tôi, và đụ tôi tả suốt năm trời, rồi bây giờ nó còn mò đến nhà cô giáo Ngọc, cô Sương.... " Anh Lâm ơi, tại sao anh dám mò đến nhà cô Ngọc, cô Sương mà không dám tìm đến em. Nếu anh

muốn, em dám bó hết, làm một người đàn bà tầm thường, có anh hằng phút bên em, cho em được làm vợ, làm mẹ?

Rồi bà lại ngoạm vào cặc em bú tiếp. Bà liếm luôn lông dái, bà táp vào cái bẹn. Nước mắt hạnh phúc vẫn trào la ướt cả khuôn mặt thèm khát cực độ. Em cứ để bà thoải mái hưởng. Một lúc lâu, em đặt hà nằm ngửa ra, trèo lên, banh háng bà, đút cặc vào miệng lòn, nhún xuống. Bà nghiêng rặng, trợn trắng, nín thở hưởng phút giây hoàng đạo, đê mê, tuyệt cùng khoái lạc. Nước mắt bà vẫn chan hoà. Tay em tha hồ bóp hai trái vú no tròn, cứng ngắt.

- Ôi giờ ! Cha tiên nhân cái ngu clia tôi. Tôi đánh mất đi ngót hai mươi lăm năm sống trong danh tước giả tạo. Tôi hợm mình với thiên hạ, với chính mình, quên lửng điều Chúa cho là phải hưởng cái thú xác thịt ngàn vàng này ! ! ! Thế này là địt, thế này là giao cấu, ái ân, làm tình ! ! ! ! Lâm ơi, anh vừa phá trinh em, anh có biết không? Lúc anh đâm vào, em hơi bị xót một tý. Nhưng làm sao bì được nổi sung sướng tràn trề này khi được buổi anh nó ....thụt, nó xoắn, nó.....Em không buông anh ra đâu. Em muốn chết luôn với cơn sướng cùng cực này, Lâm biết

không?

Em đã đụ nhiều người. Chưa ai rên những câu văn chương tội tình, thành thật như thế ! Em đã quá, vừa phá trinh được "em bé " 45, người mà mỗi lần gặp mặt ở hành lang, hay sân trường, em sợ muốn vãi dái trong quần.

- Em tên Hạnh, Nguyệt Hạnh. Lâm đừng cọi em bà Hiệu trưởng nữa. Mỗi ngày, sau giờ học, anh đến nhà em chơi được không? Hay anh cứ dọn đến đó ở, em dạy anh học, và làm vợ anh luôn. Nhé Lâm?

- Em không sợ cả thành phố này dị nghị bà Hiệu trưởng già đi lấy học trò 16?

Em đã bảo em dám đánh đổi hết để được làm người tình của anh. Anh nghe rõ chưa?

- Đó ? Sao chúng ta không thể là người tình của nhau, mà phải là vợ chồng? Mà người tình thì lãng mạn hơn, tình tá hơn. Như buổi nay,

chúng ta địt nhau trong toilet dưới nền nhà, sau giờ học. Lâm yêu cái thú vị này như mình ăn cơm lửa trại ngay ngoài rừng. Lâm nghĩ gần nhau quá, có thể một trong hai chúng mình sẽ chán nhau, rồi đánh mất đi cuộc tình ngàn vàng mà không thể ai cũng có được ? Sau này em sẽ thấy địt nhau trên giường không thú vị bằng trên nền nhà. Trên cát, trên cỏ, dưới nước. Với lại Hạnh đang sướng quá mà nghĩ đến việc muốn Lâm

trở thành của riêng tư. Chứ cặp vợ chồng chênh lệch tuổi tác như chúng mình sẽ chẳng sống yên thân, êm đềm trong xã hội bảo thủ, khắc nghiệt này đâu. Hạnh

với Lâm hãy cứ là nhân ớnh. Muốn thì mời gọi nhau, hẹn hò nhau, thú vị biết ngần nào !!!!

Em vừa đụ sầm sập, vừa thỏ thẻ nói nhỏ bên tai Hạnh. Không biết nàng có nghe hay không, mà gương mặt hừng lên một nỗi sướng tuyệt vời, như đang bị hôn mê, hồn phi phách tán. Nước lồn Hạnh nhiều quá, nhiều đến độ như muốn trôi con cặc em ra khỏi lồn. Vững nước của 45 năm, nằm ứ đọng, chưa từng có con cặc nào vào quấy phá. Em dạy cho Nguyệt Hạnh nấc, xàng, hầy. Càng lúc, Hạnh càng

mê mẩn tâm thần, như chết điếng chẳng còn biết gì nữa.....

Em thử ngừng nấc xem phản ứng của Hạnh. Nàng nhăn mặt, những nhéo như một cô gái 16:

- Anh yêu, sao lại thế? Em không chịu đâu. Có ghét bỏ em thì hàn đi lúc khác. Còn bây giờ, em đang lên mây, em đang vào thiên đàng. Có nghe em ôm cứng anh đây không ?

Em quỳ hấn lên. Đưa hai chân Hạnh gác lên vai em. Tay em cầm con cặc, dí vào hột le, chà nhè nhẹ: Hạnh ểnh ểnh, quặn người, la bài hầy, cung hai tay lại đập mạnh xuống nền gạch nghe bình bịch:

- Lâm ơi, anh bật diêm quẹt đốt ngay cái văn phòng này cho em. Em muốn chết ngay lập tức. Giời ơi Chúa mẹ ơi, cái này còn sướng gấp triệu lần bồ cặc vào địt ối Giời ơi ! Chỗ đó là chỗ gì của em mà buổi anh nó làm sướng thế. Giời, anh thọc cả hai ngón tay vào lồn em nữa ! Trí thức mà làm gì? Hiệu trưởng mà làm gì? Em muốn làm con sen,

con đĩ con chó đéo, con ngựa địt sướng hơn. Giời? Anh lại đâm
buồi vào, hai ngón tay anh xe cái hột đó của em ???

Nước mắt Hạnh lại tràn ra. Nàng không thể tưởng tượng nổi em làm
cho nàng tê tái đến như thế. Hạnh gồng người, hẩy mạnh đít, la thất
thanh:

- Thế này thì có chết cũng phải xuất. Em tê hết cả người rồi này Lâm.
Em ra đó, đó. Em cho anh. Giời còn nữa, nó bắn, bắn vào, mà không,
bắn ra, bắn ra, tuyệt quá....

Em để căng năng xuống, banh háng ra, liếm cho bằng hết nước trinh
màu hồng hồng Hạnh vừa ra. Nhiều quá. Liếm đến ngộp vì lông lồn
Hạnh quá rậm. Nàng nằm như đông thịt chết. Mồ hôi nhễ nhại. Mắt
nhắm nghiền như ngli. Khoảng 5 phút, em ngậm vào hột le, nút, và
gồng lười móc cái mồng đóc. Hạnh vùng thức dậy, há rộng cái
miệng, hai tay quơ quơ như bắt muỗi trong không gian. Món này còn
sướng dễ sợ hơn h~c này. Hạnh la:

- Mình ơi ! Trẻ con ơi t phải cho em thử với chứ. Thế này thì em lại
phải xuất một lần nữa chứ chẳng đùa đâu. Giời ơi ! Mặt mình dính be
bét cả máu trinh của em kìa, trông thương không. Đừng địt con nào
khác nữa anh Lâm, cứ muốn là vào đây, em sẵn sàng cỡi quần cho
anh ngay. Anh địt bất cứ con nào trong trường này là em đuổi nó
ngay lập tức cho anh xem ! Sướng quá, bú lồn là thế này đây hả ?
Hèn chi chúng nó chả ghen nhau. Em cũng ghen này.

Cứ thế hết bú rồi lại đụ. Chiều hôm đó, khi bóng tối bắt đầu lùa vào
trong toilet, thì Nguyệt Hạnh đã ra đến năm lần chan chứa. Giấy chùi
lồn vát bừa bãi trắng hết nền gạch. Hạnh vẫn ôm cứng em. Nàng sợ
nếu buông ra, em sẽ bay mất. Vì Hạnh hiểu: đây là mối tình trái cựa,
chênh lệch 11 tuổi tác, không đồng sàng đồng tịch....Cho nên dầu đã
hưởng đến năm lần cực sướng mà hình như gương mặt Hạnh không
toả hết niềm vui. Nàng thấy như em là chú bướm: "Khi vui bướm
đậu, khi buồn bướm bay !

- Rồi đêm nay em lại một mình trong giường chiếu mênh mông, trong
cõi buồn lơ lửng, mông lung. Sáng mai lại một mình lái xe đến
trường. Một ngày như mọi ngày. Trường học tuy đông mà vắng ngắt.

Tiếng nô đùa của lũ trẻ tuy huyền ảo, mà im lặng. Làm sao có tình nồng như chiều nay hả anh Lâm? Sống vô vị như tên tù chung thân, chắc em sẽ quên sinh mất thôi, Lâm ơi!

- Không, Hạnh ! Đâu phải hôm nay là ngày cuối. Mình đã là tình nhân mà em ? Lâm vẫn học ở đây, có xa xôi gì mà Hạnh bi quan. Cứ thẹn là mình hẹn nhau, dễ thôi.

- Nhưng anh đừng địt với lũ trẻ con 13, 14 tuổi nữa, được không. Em ghen lắm, mà đàn bà đã ghen, thì núi cũng lở.

Em, còn quá nhỏ để hiểu sự ghen tương của đàn bà. Sau đó, hết Mộng Tú, Quỳnh Mai, Như Khương, rồi Quỳnh Trang, những cô bồ nhĩ đó của em lần lượt bị đuổi. Cuối cùng -em phải đặt điều kiện không cho Nguyệt Hạnh làm thế nữa. Nếu không,sẽ không còn giữ được em. Bà ấy mới ngưng. Nhưng quái lạ! Nguyệt Hạnh chỉ yêu có mỗi mình em. Em cố gắng giới thiệu thằng Bàng, thằng Nhân....Hạnh lắc đầu, không chịu, là tại sao?

Loan đang đụ trên người của Lâm bật trả lời ngay:

- Là tại vì Lâm có bửu. bồi lớn, và chơi dai, và nghệ thuật. Chị đây còn mê, nói gì đến ai. Chị ra bốn lần từ hồi trưa tới giờ, mà cặc Lâm vẫn cứng ngắt. Em không biết, chứ đó là yếu tố đàn bà mê nhất ở đàn ông ? Chị không nói sai đâu. Hai bà chị dâu của em cũng chỉ mê có một mình em. Rồi trong nhà này có cả thầy ba cô giáo, cô nào cũng chỉ thích đụ với em. Nghe chị hỏi, bây giờ bà'-Hiệu Trưởng còn hẹn hò với em không?

- Dạ có, nhưng đưa em về nhà, không dám làm ở toilet văn phòng nữa. Vì hình như anh tùy phải để em đã làm áp lực bắt bà phải thu nhận lại những con bồ nhĩ của em, cho đi học. Mới tuần rồi, bà đã thành thật cho em tin sét đánh: Bà cũng đang có bầu, với em ! Thế em mới biết tụi bồ choai choai khôn và biết ngửa thai hơn mấy chị lớn tuổi.

- Em nói thế không đúng. Không phải họ ngu hơn các bồ nhĩ của em đâu, mà vì họ muốn có con với em! Và vì họ đều mang chứng bệnh nan y: bệnh thèm đụ với trẻ con t Ai mà không sợ mang tiếng. Nhưng có thai với một bồ nhĩ, riêng chị, là điều rất thú vị, vô cùng lãng mạn.

Cho nên sau bà Hiệu trưởng, người kế đó, chắc chắn là chị. Đêm nay, xin em, ít nhất hãy ra trong chị một lần....

Lâm rùng mình. Hắn tưởng tượng mới 16 tuổi mà có đến 4 đứa con với bốn bà lớn như chị, như má hắn. Hắn nhớ đến những đêm mưa, chị Ba mang cái bụng thè lè đội nón, đến cửa sổ phòng học hắn mà rú rê về phòng chị để đụ, để bú. Bụng chị trên bảy tháng rồi, ít sao, nhưag chị vẫn thèm, thèm bạo hơn hồi chưa có chữa, mới chết chứ. Bây giờ thì chị chỉ có một kiểu đụ duy nhất ! Đó là ngồi trên người Lâm mà lái tàu bay. Chị ngâm cặc Lâm bú hàng giờ không chán.

Thế là Lâm bận suốt ngày với chuyện đụ đéo. Buổi sáng khi chạy qua nhà Vân để thăm "thằng con trai" hai tháng của chàng, thế nào cũng bị Vân bắt bú lồn. Ở nhà quê, đàn bà sanh xong phải kiêng cử ít nhất ba tháng. Thế mà mới ba tuần, Vân đã thèm đụ chảy nước miếng. Vân trách:

- Bộ em sanh sẵn thằng con trai, rồi anh tới ẵm bồng, hun, nựng. Xong bỏ đi, không thèm ngó ngang gì tới em hâ? Chồng em đi vắng, em mới cặp với anh. Bây giờ anh để em chết thèm.

Thấy Vân phụng phịu, nhõng nhẽo, Lâm lại đặt đứa bé xuống giường, khe khẽ nằm bên Vân, vỗ về:

- Không phải em lơ là với chị. Nhưng nghe đâu để xong, chị phải nằm xa chồng hết ba tháng mà.

- Con mẹ nào nói câu đó là xạo. Bộ để xong rồi, không biết nứng lồn hả. Nó còn nứng, còn đòi hơn hồi chưa có bầu nữa à. Nói thiệt với anh, một tuần lễ sau là em nứng muốn điên người luôn. Em đâu dám nói cho cho anh biết. Bữa nay được ba tuần rồi, Lâm ơi tội em lắm, người ơi ?

Lâm luôn tay vào tám ra Vân đang đắp, thì người của Vân đã trần truồng tự bao giờ. Hắn tung hết ra, để tận mắt nhìn cho sướng thân hình bà chị dâu vừa đẻ. Hoàn toàn khác với ngày trước. Cái gì cũng nở ra. Hai trái vú căng no đầy sữa. Hai bắp vế và cặp mông như nữ lực sĩ. Nhưng cái lồn thì chỉ còn mớ lông mới mọc lại màu xám xám, trông như lồn 12 tuổi Khi Vân sanh thì bị cạo. Bây giờ nó lỏm chỏm, cũng cứng như râu. Lâm khoái quá, xuống hôn đêmê mu lồn một lúc

khá lâu. Vân dạng hai chân ra, nhấn cái mặt Lâm vào đó, bắt bú.

Vừa bú, Lâm vừa tội nghiệp cho bà chị dâu. Vân ghì cái đầu Lâm, rồi hẩy cái lồn vào miệng Lâm liên tục. Thèm quá mà Vân trở thành con mụ điên:

- Nhịn đến ba tháng như ông bà nói thì lồn khô như lá mùa hè còn gì, hả Lâm? Trời, nhịn mới ba tuần mà chị gần muốn điên lên đây rồi. Bú mạnh đi Lâm ơi! Để nguyên cái cầm vô lỗ lồn chị mà cạ. Đó đó trời! râu lồm chồm của Lâm ! Quỷ thần ơi. Sướng quá anh ơi, mau lên đụ cho em ra ít cái, mau đi Lâm....

Vân khẩn thiết yêu cầu, nín cả vai Lâm, bắt chàng phải đụ, mà Lâm không dấn. Hấn sợ bà chị dâu lại có bầu nữa thì phiền lắm. Không biết từ hôm về phép thăm con, anh Thanh chồng chị Vân có gần vợ lần nào không. Cho nên Lâm cứ banh lồn bà chị mà bú tiếp,. rồi hấn làm bộ bảo Vân bú cặc cho hấn sướng. Vân ừ ngay lập tức, nằm lộn đầu, hai người tận tình dùng miệng phục vụ nhau tối đa.

Đang say sưa với màn bú liếm, hai người ngừng hẳn lại, vì bà già của Lâm xuất hiện, tay cầm tô cháo giò heo do bà nấu, mang xuống cho con dâu ăn tấm bổ. Lúc này, ham đụ quá, cả Vân lẫn Lâm quên đóng cửa, nên mới xảy ra cố sự. Tay cầm tô cháo có đĩa đậy, bà già chăm chú nhìn hai thân thể trần truồng của Vân với Lâm, im lặng.....

- Thưa mẹ, con xin lỗi đã thàm lén ăn nằm với em Lâm, Vân nói: Xin mẹ thông cảm, tại chồng con một năm về phép có vài lần. Tuổi con mới 22, mẹ tính, làm sao con nhịn thèm cho nổi?

- Thưa mẹ, Lâm nói. Còn con, con xuống nay thăm cháu. Đang bỗng thằng nhỏ nựng, chị Vân.. bắt con...bú lồn. Con tưởng chỉ thèm quá nên con...đã qua mặt mẹ...làm cho chỉ đỡ thèm đôi chút. "Lần đầu tiên" con lỡ dại, xin mẹ thứ lỗi cho.....

Nó cúi đầu, đâu có biết mắt bà già nhìn chăm bẵm con cặc nứng cứng ngắt như đá, dài thòn, đang ngóc ngóc của nó. Có ai để ý, sẽ thấy bà đứng như trời trồng, bưng tô cháo, mà miệng nuốt nước miếng ừng ực. Bà nhớ lại hôm bà nằm thú dâm trên giường phòng chị Ba. Bà mang hết nghệ thuật siêu quần ra biểu diễn, quay lồn về hướng Lâm đứng kệt tú rình xem, bà nói những câu xa xa gần gần,

mời mọc, quyen rũ.

Hôm đó do chị ba giàn canh. Thực ra bà già không có hẹn với Khải như mọi lần. Đó là màn kịch tình vi, suýt đẩy Lâm vào hố sâu loạn luân. Bà chỉ nghe chị Ba khen ngợi về thể xác, bhlh bối quá iớn và nghệ thuật làm tình dai dẳng.của Lâm, chứ chưa từng thấy. Cho đến hôm nay.

Lâm cứ khoanh tay đứng trên giường. Cặc nó vẫn chìa t~đng ra phía tnlorc cách ngổ ngáo, thách thức, kêu gọi. Còn Vân thì nằm đờ, tay bụm loạn đang chờ sự quở mắng của bà già. Nhưng bà lộ liễu, không che dấu nổi cơn dâm đang hành hạ bà, làm mặt bà đanh lại, đỏ hồng như trái gấc. Mặt bà vẫn không rời chùm hạ bộ to kỳ cục: của Lâm....Vân thấy chuyện đó và vô cùng ngạc nhiên. Bà bê tô cháo giò heo ngồi sề xuống giường, bảo Vân:

- Con ngồi dậy ăn hết tô cháo mẹ nấu, cho có sữa con bú.

Vân mừng quá, ngồi dậy, múc cháo ăn, và hoàn toàn không thấy bà già, qua vai Vân, đã rất gần, nhìn tận mắt khúc gân trắng hồng của Lâm. đang gục gặc, cách hấp dẫn.

Lẽ la thì cặc Lâm đã xiu xuống từ lúc thấy bà già bước vào. Nhưng đầu óc hấn đang liên nghĩ tới hôm ở phòng chị Ba....Đã gần gụi với cà lô đàn bà lớn tuổi, chưa bao giờ Lâm thấy một cảnh thú dâm tuyệt trần như thế. Hấn thảm cảm ơn Trời đất đã giữ chân hấn lại giữ tay hấn lại.

Bà già, vói ẳm thẳng nhỏ lên,và lại khen:

- Thằng Cu này coi nó giống hệt thằng Thanh, chồng con há?

Đang ngậm muỗng cháo, Vân suýt cười văng cả ra giường.

- Mẹ khen không phải sao, con cười?

- Dạ không, con cười chuyện khác, Vân chối.

Con cười là em Lâm sao không chịu mặc quần áo vô, mà cứ đứng như trời trồng.

- Kệ nó con. Mẹ phạt nó đứng như vậy. Phạt cái tội nó dám qua mặt mẹ, nói dối. Con coi cái mặt thằng Cu nè. Nó giống thằng chồng con, hay giống chú nó? Hồi nãy nó nói bữa nay là lần đầu tiên nó đến phòng con để thăm cháu.....

Lâm cướp lời ngay:

- Thưa mẹ, con đến đây nhiều lần. Nhưng đây là lần đầu con đại nãm ngược đầu với chị Vân, để....

- Để đúc thêm đứa thứ hai, phải không, con trai? ủa quên, đứa thứ ba chứ.. Đứa thứ hai thì con Ba đang mang trong bụng á ! Đứa nhỏ đó la đời cũng lại giống hệt mày nữa cho coi. Cái giòng đụ lén lút ngoại tình đó, con để ra y hệt à. Chạy chối không nổi đâu con. Đúng là rau nào sâu nấy. Thằng cha mày bậy bạ với mấy con ở, tặng cho mỗi con một cái bầu, Tụi nó để ra, nói thiệt, ổng sao nó vậy à.

Lâm què quá, vẫn đứng khép nép trên giường, phờ cặc ra. Nó vẫn cố liên nghĩ tới màn thủ dâm ở phòng chị Ba cho cặc nó vẫn cứng và giật giật, để "triển lãm". Vì bà già đang kéo dài câu chuyện để có cơ chiêm ngưỡng "người lính true".....

Mặt bà vẫn đỏ gay. Còn Vân vẫn ngồi ăn cháo tỉnh bơ.

- Mẹ biết hai đứa con ăn nằm với nhau khá lâu, nhưng không xía vô. Vì mẹ hiểu cái thèm clia gái mới lấy chồng. Hồi đó, mới lấy ba mày, thú thiệt, ít khi nào mẹ đặt chân xuống đất. Ngày như đêm, mẹ bắt ổng không rời thân hình mẹ, phải thoả mãn tối đa đòi hỏi liên tục của mẹ. Không gần nhau ở dưới, thì phải dùng miệng phục vụ, như....như ....như hai đứa con làm hồi nãy. Bây giờ già rồi, mẹ không còn cái máu hăng say như hồi đó....Chứ không, mẹ còn để ít nhất tám chín đứa con nữa, đó Vân !

Thằng Lâm bỗng không biết sao, phang vô một câu:

- Trong số tám chín đứa đó, thế nào cũng có thằng giống hệt thằng Khải, bạn con.

Vân đang gặm cục giò heo, nhin cười không được bị sặc.

- Hai cái đứa này ! Bà già quát. Tao đang nói chuyện cái dâm, cái thèm ctla đàn bà mới lấy chồng. Làm gì thằng Lâm nói chuyện lằng nhách vậy?

- Dạ con nói lằng bằng vậy mà nó trúng tùm lum à. Gái mới lấy chồng thì thèm đã đành. Còn đàn bà lớn tuổi, có hai ba đứa con lại còn thèm gấp triệu lần hơn vậy. Nhất là thèm giao cấu với con nít.

- Đàn bà nào mà hiện quỷ vậy con? Bà già hỏi.

Vân bỏ cục giò heo xuống, ôm bụng cười ngất.

- Hai cái đứa quỷ này. Đứa nói, đứa cười. Tao hông hiểu gì hết. Làm gì có thứ đàn bà ác ôn vậy nà.

Đàn ông lớn tuổi thiếu gì, phải cặp với con nít bằng tuổi con ctia mình, coi làm sao được ??? Có thèm quá chịu không nổi lúc chồng vắng nhà thì ăn vụng tàm

tạm, như con Vân đây với con, chớ có chồng, có con đang hoàng, ai làm chuyện kỳ cục vậy, coi sao được hai con. Thiên hạ, thị phi, làng xóm nó cười cho chết!

- Vậy mà coi được à má. Chẳng những coi được mà còn có phần hấp dẫn, mê ly. Chuyện này không phải thằng Khải nó khoe, mà chính mắt con nhìn thấy cách đây có mấy chục thước à má. Con nín thở luôn?

Bà già ngồi ngượng chín người, dờ dẫm, thộn mặt ra. Bà nói:

- Mà thôi, nói chuyện khác đi. Đừng đề cập tới mấy chị già mất nét đó làm chi. Nói chuyện tại con đây nè. Lâm, con có biết thằng nhỏ mẹ đang ẵm đây là hòn máu của con không?

- Dạ mẹ đã biết hết, con cũng phải thú tội. Phần con muôn nói thêm là chị Vân. Tội nghiệp lắm mẹ. Nhịn ăn nhịn uống được, chớ làm sao đàn bà phơi phơi như chỉ mà biểu phải quên đi việc gần gũi với đàn ông. Cho nên, thay vì để chỉ ngoại tình với anh hàng xóm, tại sao con không ra tay "cứu độ " Chỉ có để con thì giòng giống nhà mình. Chớ

nếu thằng nhỏ mà giống ai, gia đình mình chỉ tan nát. Ba má cũng mất đi thằng cháu nội. Và mang tiếng, mang tai...

- Ời, mẹ đồng ý. Nhưng kín đáo chút. Mỗi lần tụi con gần gũi nhau, làm ơn đóng kín các cửa. Chớ con Vân nó la, Trời ời, bên phòng má còn nghe nữa là Má đã được dịp xem tụi con ăn nằm cả chục lần. Đính nói tụi con phải đóng cửa để tránh sự dòm ngó của người ăn, ké làm. Mà rớt, má lại thôi. Bởi vì, bởi vì, nếu tụi con đóng hết cửa, làm sao má được nhìn lén. (Thở ra). Mỗi lần xem một pha dài cả tiếng như vậy, má...má...má muốn chết luôn các con ời !

- Tại sao má không gọi thằng Khải?

- Ồi cái thằng dịch vật đó nó cũng có cả lô bồ nhỏ tuổi. Mỗi lần hẹn với nó là tôn không biết bao nhiêu công phu. Chớ có phải muốn là có liền như con Vân với con đầu....

Bà lại ngược mắt nhìn con cặc của Lâm vẫn cương cứng, vẫn gật gật cái đầu, màu hồng rất mời mọc. Bà thấy cặc của Khải thua xa thằng Lâm. Rồi bà nói tiếp:

- Chị Ba mày cũng hết lời khen ngợi con. Nó nói nó muốn có thai để đẻ một thằng con giống hệt con, làm kỷ niệm. Vì anh Ba mày, cái gì so với con cũng thua xa. Nó nói, mỗi lần hẹn hò với con, là nó phải ra ít nhất bốn lần. Còn nằm với anh Ba mày, nhạt như nước lạnh, nó chán lảm. Còn con Vân, con thấy thằng Lâm với chồng con ra sao?

- Dạ, thưa mẹ, nhận xét của con thì cũng như chị Ba thôi. Có điều, con hãnh diện hơn: Lâm là người tình đầu tiên đến với con. Con yêu Lâm hơn yêu anh Thanh. Vì xác thịt đã đành, nhưng ở Lâm có cái gì làm con yêu say, đắm đuối. Như hồi này, mẹ bước vô thấy đó Tụi con không cần phải dụ . Đôi khi chỉ nằm lộn đầu bú nhau, là con có thể ra được vài lần cách dễ dàng, thoải mái. Còn Thanh, chồng con. Đôi khi ảnh dụ cả tiếng, mà lòng con, trí con vẫn nhớ tới Lâm. Có lúc ảnh trách con lãnh cảm. Con có lãnh cảm đâu ! Con dâm đến độ mới sanh xong một tuần là thèm cặc của Lâm, thèm đến mức khóc được. Con hoàn toàn không hiểu. Có lẽ Trời đất sắp đặt như vậy chăng?

Vân nói tới đâu, mặt bà đỏ phừng, hưng tnh tới đó Vân ăn tô cháo đã xong, kéo tay Lâm , bắt ngồi xuống bên nàng. Nàng ôm nút lưởi

Lâm cách công khai và tay sờ bóp, nựng cặc Lâm, như chung quanh chẳng có người nào. Bà già biết điều, lại ghé gần đó ngồi nhìn cho đã cơn thèm:

- Hai đứa cứ tự nhiên, coi như không có má ngồi nay. Má đang ước gì mình được trẻ lại hồi 20 năm về trước.

Chương 14

Thế là cả Lâm lẫn Vân đã được bà cụ bật neon xanh. Vân nằm ngửa ra, ôm Lâm tiếp tục nút lưởi, tay nàng vẫn không rời khúc gân trắng hồng của Lâm. Tay Lâm cho xuống thoa nhẹ mu lồn bà chị dâu. Vân ngồi dậy, cầm cặc Lâm cho vào mồm, xoay về hướng bà cụ, mà bú, biểu diễn một màn vô cùng ngoạn mục....

Thằng Lâm nằm phè cánh nhận ra để bà chị dâu tha hồ biểu diễn. Tay nó xoa mông đít, bóp vú của Vân. Đằng kia, bà già mặt ngây lại, chu môi, nhíu mày, nhìn chăm bẵm cảnh Vân bú cặc. Bà cho tay luồn vào chiếc áo bà ba tự bóp vú. Tay kia để ngay cháng ba của bắp đùi, bà kẹp lại, chịu đựag cơn nứng đang hành hạ dữ dội thân xác. Bà khen:

- Trời, cặc nó to và dài như vậy mà con nút hết vô trong miệng, hay quá vậy? Con làm má thèm quá vân ơi ! Có khi nào thằng Khải cho má được bú thoải mái vậy đâu. Hể tới là nó đòi bú lồn, rồi lên cầm vô đụ mấy cái, là dzọt. Phải chi nó chịu nằm phành ra đó như thằng Lâm...

Bà bóp lồn ngoài quần, dựa lưng vô ghế salon, duỗi thẳng hai cẳng. Mắt không rời miệng của con dâu đang say sưa bú cặc thằng con út. Lâm nằm trên giường nhìn cảnh bà già đang hứng tình mà phải chịu nhìn, nó thương hại quá. Cơn dâm đã nổi lên, con người dễ trở thành ngựa quỳ. Như hôm bà nằm thủ dâm cú khoai từ ở nhà chị Ba. Bà đã là ngựa quỳ. Bà dấn thân tới đó biểu diễn màn khích dâm với mục đích gì, chỉ có bà và chị Ba biết. Bà làm tận tình, đem hết kỹ thuật tân kỳ ra cố làm cho Lâm sa hoả ngục.

May thay, thằng Lâm còn lý trí, cắn răng, lắc đầu. Nhưng cái ám ảnh lạ lùng của buổi đó vẫn theo Lâm từng phút. Nó ly kỳ như cuốn phim ma. Nó quyến rũ như âm giai một bài nhạc bất hủ. Hát lên lúc nào cũng thấy hay. Hình ảnh đó, với Lâm, là quả núi, chiếm lĩnh tiềm thức Lâm không sót inột giây. Cho đến bây giờ, đang nằm đó, cho bà chị dâu bú cặc, Lâm vẫn không quên nổi từng chi tiết từ củ khoai, bàn tay miệng lồn, cặp đùi co, duỗi, cái bụng trời lên, sụp xuống, cái mặt đầy ắp khoái lạc của mẹ nó.....

- Sao mẹ không mang qua đây một củ từ lông?

- Mẹ định mang cháo qua cho nó ăn...chớ có ngờ đâu được xem cảnh bú các quá hấp dẫn như vậy.

- Mẹ muốn, con chạy đi kêu Khải tới cho?

- Khởi, nó về Vĩnh Phú ăn đám giỗ, mới mới qua lận. C6 tốt bụng, làm ơn chạy qua nhà mình lấy cho mẹ củ khoai như bữa hôm. Rổ khoai mẹ để dưới giường á. Rửa giùm cho sạch, mang qua đây cho mẹ dùng đỡ chút con ?

Lâm tròn cái quần, chạy một mạch. Còn lại trong phòng có Vân và bà. Vân tò mò hỏi:

- Tại sao Lâm ảnh biết mẹ dùng khoai từ lông mà hỏi vậy?

- Ôi thì bữa đó, mẹ kẹt có ba mầy ở nhà, tao mới mượn đờ cái phòng của con ba, để hẹn với thằng Khải. Mỗi lần hẹn như vậy là thế nào thằng Khải nó cũng bắt mẹ biểu diễn một màn thỉ dâm cho nó xem. Mẹ tới đó từ 9 giờ ba mươi, thằng quỷ không chịu đến. Thêm quá, mẹ mới cởi truồng ra, sờ soạn một hồi, núng quá, tao mới mở bóp lấy củ khoai từ lông ra thủ dâm một hồi, ra được hai cái. Rồi không biết thằng Lâm nó rình ở đâu, xem lén, nó thấy được. Nên nó mới hỏi đó chớ !

- Ảnh kể cho con nghe thì khác. ảnh nói chị Ba biểu ảnh nấp trong kẹt tủ để coi mẹ với Khải đụ. Mẹ tới là cởi truồng ra liền, tay sờ lông lòn, sờ hột le, rồi còn đút hai ngón tay vô trong, làm lòn ứa nước ra ướt nhét. Mẹ cố tình xoay người về hướng kẹt tủ chỗ ảnh đứng, làm đi kiêu, chờ Khải. Rốt cuộc Khải không đến, nên mẹ đành chơi củ khoai từ lông. Hôm đó chị Ba nói đi chợ, nhường cái phòng cho mẹ tự do ân ái với Khải. Thế mà khi anh Lâm ra khỏi phòng, thì bất ngờ thấy chị Ba ở ngoài, bắc ghế, mặc đồ ngủ, nhìn vào xem lén. ảnh chạy gấp lại nhà. của Khải hỏi thì thấy Khải đang ngồi sửa lại cái lồng chim. Hấn khẳng định là không hề có hẹn với mẹ bữa đó. Có bao nhiêu đó mà ảnh thắc mắc hoài. ảnh nói, không

hẹn với Khải, tại sao mẹ phải tới phòng chị Ba nằm thủ dâm? Khi thỉ dâm, tại sao mẹ lại xoay lòn về hướng ảnh đứng trong kẹt tủ? Chị Ba nói đi chợ, rồi tại sao mặc đồ ngủ ngồi đó nhìn lén?

Bà già bí quá, ngồi thộn người, hơi mắc cỡ với con dâu:

- À ừm, thì....mẹ vẫn hay mượn phòng con Ba để hoặc hẹn với thằng Khải, hoặc nằm chơi một mình cũng thú vị. Bữa đó, mẹ có hẹn với Khải hay không, tao cũng quên phức. Mà bộ thằng Lâm có đứng trong kẹt tti phòng con Ba hả?

Lâm đã trở lại với cll từ lông được rửa sạch, nói:

- Dạ có, bữa đó con đứng trong kẹt tủ, theo lời chị Ba biểu.

- Con đứng từ hồi nào?

- Dạ hồi mẹ chưa đến. Hình như là tám giờ bốn lăm.

- Con quỉ ba thiệt à. Chỗ người ta hẹn hò mà cho con nít vô đứng đó làm chi vậy? May mà bữa đó thằng Khải nó' hồng đến. Chớ nó có' đến....tao với nó làm một hồi....hứng quá mà dám nhảy ra ....

Nói tới đó,.bà đứt ngang. ' Với tay iấy cú từ, từ tay Lâm.

- Dạ, coi nội cái màn chơi cli từ, ' nói thiệt, con muốn điên người mà la Trời một tiếng thiệt to...Lâm nói.

Vân khoái quá, nói với bà già chồng:

- Đâu bữa nay mẹ biểu diễn lại cho con xem với được không? À quên, hồi nãy có ba câu hỏi làm anh Lâm thắc mắc, sao chưa nghe mẹ trả lời.

- Thôi, tha cho mẹ đi ! ở đời có nhiều cái, mình hứng thì làm, mà không giải thích được là tại sao. Giống như biết uống rượu là hại gan, tim lớn, bao tử lở, mà người ta vẫn uống. Biết để con là cực khổ, mà người ta vẫn chơi, vẫn dụ. Như con hồi nãy nói, biết không yêu thằng Thanh, mà rồi vẫn làm vợ nó, biết ngủ với thằng Lâm, có thể bị đời cłời chê, mà con với Lâm vẫn như keo sơn, keo sơn đến có con....Để xong rồi, bây giờ hai đứa vẫn "keo sơn". Cái gì dính dáng tới tình là có lãng mạn. Không lãng mạn là không phải tình. Hôm ở phòng con ba, mẹ đã sống

một khoảnh khắc với chút tình lãng mạn, mơ hồ, như ảo tưởng, như mộng lung. Hư hư ảo ảo. Mộng đó, mà thực cũng đó. Xa vời như ảo ảnh.....Mẹ là người đàn

bà không có tuổi trong tình yêu.

Các con có tin là mẹ biết yêu năm 11 tuổi không? Mười một tuổi, mẹ đã biết làm thơ, biết viết thư tình, mê đọc tiểu thuyết và yêu một thầy giáo trẻ, tên Huân. Thầy là gia sư. Ông bà ngoại mời thầy ăn ở luôn trong nhà để dạy cho ba chị em mẹ. Trong đó, mẹ là đứa con gái bé nhất. Ông bà ngoại chỉ để mắt canh chừng hai chị lớn, vì ông thầy khá đẹp trai. Thế mà, một hôm Huân thức dậy, thấy trên bàn viết của mình một phong thư, đề: Kính gửi thầy Huân. Chàng xé ra xem. Đó là nét chữ của mẹ với những dòng da diết: "Anh yêu dấu. Chắc anh không để ý sự khác thường và thay đổi đột ngột ở em trong những ngày gần đây? Có lần bị anh mắng "sao không thuộc bài". Em có học đâu mà bảo thuộc? Em bận làm thơ và

viết nhật ký. Bài thơ nào, trang nhật ký nào cũng có tên Huân. Sao anh đến nhà em kèm trê làm gì cho em phải sống mộng mơ và luôn bị mất ngủ? Anh có thấy con bé nào 11 tuổi đã có lời thố tội kinh hồn, ghê khiếp như em không?

Có lẽ anh thắc mắc: con bé này khùng? Không đâu. Lời lẽ em đang tâm sự với anh đây có tỉnh táo không? Rồi anh có thể hỏi, bé con như em thì mộng mơ những gì, và tại sao mất ngủ? Chính em không tin mình còn bé con. Có những tuyến, những hạch, những tế bào trong người em phát triển thái quá, em nghĩ thế. Vì không thể 11 tuổi mà mộng sẽ lấy anh làm chồng, chúng mình sẽ có con, vân vân! Em mất ngủ, vì thừa anh, cứ nhắm mắt là em thấy "Thầy Huân" nằm trên người em, hôn môi em nồng nàn, say đắm. Và, em thú thật luôn, nhé anh ! Và, anh cởi áo em, hôn ngực em vừa lú lú muồm cau. Chịu không nổi, em tự tuột quần ra, mời anh. Đã ghê gớm, rùng rợn chưa? Tại sao bé thế này, mà em biết, trong cơn mộng, dang hai đùi ra, cho anh tự do hôn chỗ kín của em, để toàn thân em cong lên, quần quai như con dún bị dầy xéo ! Còn nữa, kinh hoàng hơn, là em biết nâng cửa quý của anh, cho vào mồm bú cách ngon lành như thỏ nhó bú vú mẹ. Anh đã tự động, đưa "nó " vào âm đạo của em, sau khi em tỏ một cử chỉ hết chịu nổi.

Đọc tới đây chắc anh không tin những lời vừa rồi do chính em viết, viết tự đáy lòng. Đây là lá thư thou ba, sau khi em đã viết và xé 2 lá đầu tiên. Vì nó không diễn tả trung thực lòng em. Nó bay bướm, văn hoa, nhưng không là những gì em muốn thú tội. Đã thú tội thì phải nó bằng hết, và trung thực, dù biết chắc anh sẽ khinh khi, xem thường. Có thể một lần rồi thôi. Có thể trút hết tâm lòng bằng những giòng táo bạo này rồi vĩnh viễn em không còn viết nữa. Nhưng em chọn cách này và mong anh hồi âm, dù chỉ một giòng: "Rất tiếc, em gõ cửa nhầm nhà. Em còn nhỏ quá !"

Huân đọc đi rồi đọc lại cả chục lần, chàng vẫn không tin đó là lá thư của mẹ. Trưa hôm đó, cả nhà ngồi ăn cơm. Lần đầu tiên Huân gấp miếng chả cá bỏ vào chén mẹ. Sau đó, chàng xới cơm cho mẹ nữa. Mẹ hạnh phúc kỳ lạ. Không người lớn nào để ý nổi niềm riêng tư đó của mẹ. Mẹ lấy bàn chân để lean chân chàng khá lâu, và nghe hơi nóng da thịt chàng chuyển qua. Thỉnh thoảng chàng có nhìn nhanh về hướng mẹ. Cái nhìn không nói nhưng mẹ đọc hết những gì chàng muốn nói, rất rõ.

Tối hôm đó, mẹ ngồi vào bàn học sớm hơn mọi khi Huân ngồi vào, và rất nhanh thấy trước mặt mẹ cuốn sách toán, nói rất khẽ: "vào đọc liền cuốn sách này đi. Mẹ bỏ chỗ, cầm cuốn sách, chạy nhanh vào buồng, khoá cửa, đọc một tờ giấy: "Em làm hèn anh thân sơ thất sở. Nếu quả thật vậy, khuya nay cố đến phòng anh". Vỗ vện và ngán ngún chỉ có bao nhiêu chữ, mà mẹ đọc, rồi đọc, rồi đọc. Cho đến khi bà ngoại gõ cửa, bảo ra học, mẹ mới ngưng.

Khuya đó, cả nhà đã yên ngủ. Mẹ rời phòng, rón rén đến mở cửa phòng Huân, bước vào, khoá chặt. Ngọn đèn ngủ trên bàn của chàng soi mờ mờ. Chàng chỉ mặc một quần đùi, đắp nhẹ tấm ra. Thấy mẹ vào, Huân chồm dậy, đưa hai tay. Mẹ bay lại, lọt hẳn vào lòng Huân và táo bạo ôm Huân tìm môi. Cái hôn đó, cho tới bây giờ, mẹ không quên. Vì nó ngon, ngọt liếm, nồng nàn, êm ả, tuyệt đỉnh. Mẹ không nhớ là bao lâu, nhưng lâu lắm....cho đến khi Huân đặt mẹ nằm lên người chàng. Huân hỏi rất nhỏ:

- Em muốn, với anh, làm những gì em đã viết trong thư không?

Mẹ gật đầu không suy nghĩ. Mục đích chỉ có vậy. Một nguồn cớ mà

mẹ đã mang suốt hơn năm trời cần một đàn ông. Cần Huân, cho mẹ những gì xác thịt đang thèm. Thèm khốc liệt, thèm điên cuồng, thèm đến độ, có khi, giữa ban ngày, mẹ đã có mấy lần, muốn xông đại vào phòng Huân....Mẹ đang nằm dính sát trên người Huân, nghe cặc chàng lớn lắm, cứng lắm, cần trong quần đùi, cà nhè nhẹ ở mu lồn mẹ .

Huân cúi có một khuy áo mẹ, cho tay vào sờ một trái vú. Chỉ có vậy thôi, mà mẹ nghe Trời đất rung chuyển, tường vách ngã nghiêng. Cái đòi ngực to hơn nuốm cau đó làm toàn thân mẹ cũng rung chuyển. Mẹ tự động cúi toát áo ra. Huân lật mẹ nằm ngửa, hạ môi nút rất nhẹ nhàng đầu vú hột tiên. Mẹ, hai tay, bóp mạnh hai ngực Huân, đòi chàng hôn môi nữa, và đòi chàng, cúi quần cho mẹ.

Tại sao tuổi dậy thì của mẹ đến quá sớm thế? Sớm đến độ Huân không tin mẹ còn trinh. Chàng thân thương hỏi:

- Đêm nay là lần đầu, em nằm chung với đàn ông?

- Dạ, nhưng tại sao anh hỏi câu đó. Anh không tin hả?

- Không, không. Bởi vì dạn dĩ hơn cô gái 18.

- Em không có tuổi. Em muốn anh nguyện cho anh. Và xin anh cũng cho em. Cho tất cả những gì em thèm khát như đã nói hết trong thư. Có cho em không?

Huân gật đầu cách nghiêm túc, bạo dạn. Mẹ luồn tay vào quần Huân, cầm con cặc nóng như than, cứng như gỗ, rồi nhắm mắt, ngát ngây với môi Huân một cái hôn khác... Mẹ quay đầu, tuột quần đùi Huân, cầm con cặc nhìn một lúc. Nhìn thật kỹ xem nó ra làm sao mà bắt gái mới mười một tuổi phải mộng mơ, mất ngủ nhiều đêm ! Đây là lần đầu tiên mẹ nhìn thấy của quý của đàn ông ! Thế mà, những cơn mộng mị dài có khi cả tiếng của mẹ, hình ảnh dương vật n lợm đó đã xuất hiện, chẳng khác hình thù khúc gân thật này của Huân chút nào. Mẹ đã bú trong mơ, liếm trong mơ, và nhét nó vào lồn dụ, cũng trong mơ. Nhưng bây giờ là thật. Mẹ đang cầm nó trong tay đây Nó đang cương cứng, hằn lên những sợi gân lớn, giật giật mỗi lần mẹ thèm quá, bóp mạnh. Mặt mẹ nặng trĩu vì máu dâm hực lên. Mẹ bắt kẻ, hạ môi xuống, ngọam hết vào, "ăn" ngon như ăn khúc chả lụa, cây chả

giò, đồn xúc xích.

Huân chồm lên nhìn để biết rằng con bé đang làm thiệt, chứ không phải lãng mạn quá mà viết đại những lời khiêu dâm. Ngon không tả nổi, mẹ bú cho đã miệng, cho đã mọi thèm khát dị thường ở con bé, mà tim óc đã trưởng thành như gái 20. Một tay Huân phải bịt miệng. Chàng sợ tiếng rên của chàng có thể đánh thức mọi người. Thấy mà thương. Không cần ai dạy, mẹ cũng biết liếm chỗ da non chàng hai bên bẹn. Ngoạm luôn hai trứng dái mà mít. Huân như thằng điên bị tra tấn. Tóc chàng rối tung, cho luôn cái gối bịt mặt để rên cho đã, nếu không chàng chịu hết nổi !

Rồi mẹ đã tuột quần, nói nhó với Huân:

- Trong thư, em còn viết đoạn anh phải "cho" em. Nãy giờ là 'em cho anh. Bây giờ...anh phải...

Mẹ nằm ngửa ra, chờ. Huân chồm dậy. Hình như chàng thấy chàng quá lớn, so với thân hình mẹ chắt chiu, bé tí. Huân sững sờ nhìn lên mẹ, thật lâu. Trắng phau. Không sợ lông. Chàng không "đành" ! Hay không dám ? Mẹ phải tự động dang hai bắp đùi ra, cho chàng nhìn rõ cái cửa mình đã ướt nhẹt, chờ đợi Huân vẫn sững sờ, hoang mang. Mẹ phải vói tay, mu mặt chàng xuống. Lúc đó, hai tay Huân mới ôm hai bên hông mẹ, đặt mũi hôn nồng một cái thật yêu.

Hơi thở Huân hơi ẩm Huân làm lồn mẹ lỏng lộn lên, như muốn phục lửa. Nó nóng rang, đòi hỏi cái gì đó như cặp môi, cái lưỡi ướt của Huân phải tức khắc rà vào...

- Huân ơi, có nhớ em viết những yêu cầu gì không? Nhớ hả? Thì làm đi. Sao cứ hôn bằng mũi không vậy?

- Cho anh được hôn nó vài phút nữa, em yêu ! Nó thơm quá là thơm, thơm như cái bông mới nở. Chưa bao giờ anh được hân hạnh hôn một cái lồn trinh nào như của em.

Huân cứ hôn, nước lồn bên trong cứ ứa ra. Và bỗng mẹ nghe hai bàn tay Huân banh hai đùi mẹ rộng ra. Lưỡi Huân quét, liếm hết nước lồn đang tắm ướt đầy cửa mình, lan ra tận bắp vế. Chàng liếm thê thiết êm đềm như bài nhạc tình lãng mạn của Trịnh Công Sơn. Mẹ nhắm

mất. Tri giác chỉ còn làm việc có một nửa. Hệ thần kinh gần như tê liệt. Vì hai con ới đó là lúc lưới Huân liếm dọc theo khe lòn, kéo lean tận hột le, ngừng đó, mút mạnh, bú mạnh, rồi lại trôi xuống dưới, chĩa nhay lỗ lòn, rung động. Tứ chi mẹ dờ không lên. Hồn phi phách tán rồi. Hơi thở thì còn, mà hồn xác đã tiêu tan khi Huân thử đâm cái đầu lưới rất nhẹ vào âm đạo đang sôi sục, nóng ran của mẹ.

Mẹ không dám la to, cũng lấy tay bịt miệng. Tay kia bứt tóc Huân, đánh vào mặt Huân, ngắt tai Huân vì...chiếc lưới chàng đã liềm lĩnh đâm vào, đâm vào hết một nửa. Có phải nó nằm yên đâu. Nó nhúc nhích của nó trong lòn mẹ, giống như ai lấy lông gà ngoáy lỗ tai mẹ. Vừa nhúc nhích, Huân vừa rút ra đâm vào. Cuối cùng, trọ~ cái lưới dài của Huân vào hết, nằm như thế mà quậy mà rung, mà phá nng, đốt núi....

Huân dùng lưới dụ lòn mẹ hai con ới ! Gái mới lớn lên mà chàng dụ kiểu này thì có bảo chết mẹ cũng s?n sàng. Mẹ không biết phải làm gì để diễn tả cơn sướng cùng tột. La thì không dám. Bứt tóc Huân thì tội nghiệp quá. Nên hai chân mẹ vung lên cao không trung mà rung động. Huân cũng khoái lạc theo, vì mẹ đã gào rất bé theo từng động tác chàng cho mẹ trong lòn. Mồ hôi mẹ vã ra ướt hết thân người. Chàng lấy lưới dụ miệt mài, liên tục. Đến một lúc, toàn thân inê tê điếng, thì nghe từ trong xa, có nổi sướng tràn ra, tràn ra.

Chỉ được mấy chục giây, mẹ hồn phi phách tán, nam bất động. Cõi lòng theo với sự thống khoái tuyệt đỉnh, lạc loài. Một lẽ. Buông thông. Hình như Huân biết là mẹ đã ra. Động tác của chàng dịu lại, lợi dần, và cứ để cái lưới nằm đó trong âm đạo. Huân nhìn mẹ ướt đẫm mồ hôi. Mặt như thầy ma. Và chàng rút lưới ra liềm sạch hết chất nước nhờn đặc từ tử cung mẹ ứa ra lần đầu.

Mẹ trở mình nằm nghiêng, suýt chìm vào giấc ngủ, vì mệt quá. Thì Huân lừa lừa đưa cặc vào miệng mẹ. Mẹ lại chụp lấy "ăn" một lần nữa, ngắt ngư. Quái lạ. tòn mẹ lại bắt đầu nứng trở lại, giống heat lúc mới bước vào, đóng cửa.

- Trong thư, em còn viết mục gì nữa nhỉ? Huân vờ nhắc khéo.

- Dạ mục anh tự động cho cái này của anh vào trong em... Nhưng em chưa muốn bây giờ. Khoảng hai giờ sáng, sau khi em đã bú cho anh ra trong miệng em

Mẹ vừa nói xong, Huân kéo hai chân mẹ phủ qua mặt chàng. Lồn mẹ trịn sát miệng chàng. Thế là hai đứa iện đầu bú, giống hệt hai con làm lúc mẹ mới bưng tô cháo bước vào lúc nãy. Lại một kiểu bú lạ lùng. Vừa sướng lồn, vừa sướng miệng. Chỉ có cách này, cả hai mới im lặng mà tận tình phục vụ cho nhau. Rõ ràng, mẹ không có tuổi. Chớ gái mười một làm sao biết hưởng cái khoái lạc của một thiếu phụ đã có chồng! Có con? Sướng hết tưởng tượng nổi ! Khoảng hơn nửa tiếng, mẹ lại ra một lần nữa trên miệng chàng. Hai đùi mẹ kẹp cứng mặt Huân mà xuất ra một trận cuồng điên mê dại. Mẹ nhả cặc Huân ra, nằm sấp trên mình chàng mà thở. Rồi nhắm mắt thiếp đi luôn vào giấc ngủ.

Tội nghiệp Huân, chàng nằm dưới, chịu sức nặng mẹ đè như thế mà không dám nâng mẹ xuống. Giấc ngủ lúc đó của mẹ là kết quả của sau lần tuyệt sướng cũng có, và do sự thèm ngủ của đứa trẻ con cũng có, vì đã quá nửa đêm.

Khoảng bốn giờ sáng, mẹ tỉnh dậy vì trần truồng, và hơi lạnh, thấy mình nằm sấp trên Huân. Cặc Huân nằm đó trước mặt, nhưng nó xiu. Chàng đang ngủ. Mẹ tỉnh nghịch đưa cặc chàng vào mồm, bú êm êm, tìm cảm giác lạ. Bất ngờ, nó phồng dần, cương cứng trở lại. Mẹ xoay đầu thuận chiều với Huân, ngồi trên chàng, dang rộng háng ra, cầm cặc chàng để ngay miệng lồn, nhấn xuống, nhấn xuống. Huân vờ ngủ. Mẹ biết thế. Vì ngủ thì cặc chàng làm gì có thể cứng lên như khúc sắt được. Và nhất là, khi nó đã vào chật chội một nửa trong lồn mẹ, hai tay chàng bỗng ôm mạnh hai bắp đùi mẹ, và hẩy mông lên, hưởng ứng. Mẹ không dám nghĩ là nó đã vào cách êm ả, dịu dàng như thế. Vì cặc Huân so với lồn mẹ lúc đó như con chuột và hang trùn. Lồn mười một tuổi mà có thể đón cặc của người lớn 25 !!! Huân phải mở mắt nhìn mẹ. Nhìn một hiện tượng dậy thì quá sớm đang động cù, đang lái trực thăng.

Vừa kinh ngạc, vừa hưởng khoái lạc, mặt Huân ngây ra, ngờ nghệch như anh Mán trên rừng, vì chính chàng cũng không tin đang được một em bé đè chàng ra mà đụ một cách say sưa, đam mê, như cô gái 18 ! Mẹ rút ra, nhấn xuống, phàn phạp. Càng lúc càng dễ dàng, thoải mái hơn, vì nước lồn mẹ tuôn ra khá nhiều. Sướng lắm, sướng hết tả nổi. Vừa đụ, vừa nhìn gương mặt đẹp trai của Huân và mẹ tự cho mình cái cảm giác: nửa đêm đi mò đàn ông ! Nó đúng với những

lúc mẹ một mình, nằm trùm chăn, nghe mưa, mộng mơ đủ thứ. Mơ sẽ có một đêm, chịu không nổi, mẹ đã liều lĩnh chạy qua phòng chàng, lén mở cửa, tắt hết đèn, bò xuống, lại giường chàng, mò cặc chàng, bú nó, và trèo lên đụ. Mẹ còn bảo Huân nhắm mắt vờ ngủ đi, nếu ngày được càng tốt ! Chàng đã chiều mẹ, làm thế !

Cái sướng càng tăng lên. Hai con có thấy mẹ lãng mạn dễ sợ chưa? Mẹ mê những cuộc tình lãng mạn. Bởi vậy cách đây hơn một năm, khi khám phá Lâm đã qua đây ái ân vụng trộm với Vân, chẳng những mẹ không ngạc nhiên, không la rầy, mà còn muốn cuộc tình đó kéo dài mãi cho mẹ sống nhờ, sống bám vào đó cho đỡ thèm.

Cách đây gần tháng, khi Thanh, chồng Vân, về phép thăm vợ sanh, thăm con thơ, bế đứa nhỏ lên mà hôn, mà nựng. Mẹ không nhìn Thanh, mà lại nhìn Vân, nhìn Lâm. Mẹ muốn tìm thấy xem mặc cảm ngoại tình có hiện lên mặt hai đứa con không. Mẹ muốn "bắt gặ" cái đó. Nhìn được cái đó mới sướng, mới khoái. Thế nhưng, cả Vân lẫn Lâm đã diễn xuất thần tình. Vân, như người vợ trung thành chính chuyên. Lâm như đứa em chồng thơ ngây, vô tội. Lâm bế con ruột của mình mà xưng chú, gọi cháu ! Mẹ sướng với cái nghịch cảnh đó. Hai con thấy mẹ đã lãng mạn quá quắt chưa.

Và hôm ở trong phòng ngli nhà con ba. Mẹ tận tình thtl dâm, trong khi vẫn theo dõi gương mặt say mê, cuồng dại của Lâm. Mẹ thích nhìn Lâm thèm lắm mà không dám. Đó, đại khái mẹ là người đàn bà ngoại hạng, Cái dâm của mẹ khô)g giống bất cứ người đàn bà nào, Khi mẹ đã đụ ' với ai, người đó không thể nào quên nổi. Như hôm mẹ đụ thầy Luân, mẹ ngồi trên, nhún mông đít, vãi xuống từng hồi. Mẹ vừa đụ vừa quan sát cái phản ứng "chịu không nổi" của thầy Huân chồm lên, rồi lại nằm xuống, như muốn xin mẹ "tha' cho. Mẹ cứ cuồng si đụ tới, nhất quyết phải làm cho Huân phải ra đầy ứ trong lồn mẹ. Nên mẹ hạ lồn xuống thật sát, bắt đầu xay bột. Cái đít mẹ xàng nhuyển như có nửa tiếng, là Huân bùm

miệng lại, nhắm mắt, tê tái trào khí tuôn tuôn từng đợt vào lón. Mẹ thống khoái tuyệt vời, đã cùng chàng ra thêm một cái nữa vào lúc gần 5 giờ sáng.

Mẹ phải trở lại phòng mình, tìm một giấc ngủ sau khi đã cùng thầy giáo say sưa một trận thư hùng tuyệt diệu. Dĩ nhiên, những đêm kể

tiếp là những lần hẹn hò da diết hơn, tình tứ hơn. Huân đã dám để mẹ nằm ngửa ra, trèo lên, cho cặc vào đụ rung quả đất, rách hết giường chiếu. Lén lút như thế được có hai năm. Một hôm đi học về, thấy bàn viết của mình như có ai lật soạn tứ tung: ba cuốn nhật ký mẹ viết về tình mẹ với Hllân đã mất.

Mẹ chạy khắp nhà định hỏi. Nhưng cả nhà ai cũng im lặng nhìn mẹ, mặt khó đăm đăm. Mẹ chạy đến phòng Huân. Trống trơn, từ sách vở, áo quần, mền gối của chàng. Mẹ thăm hiểu đã có việc quan trọng xảy ra khi mẹ vắng mặt. Huân đi rồi, mẹ nhớ Huân thl ít, mà nhớ và thèm những trận làm tình chí tử thì nhiều. Cô đơn quá, mẹ đã loạn với hết cả mọi người, không chừa một ai. Cuối cùng, ông ngoại đã gá mẹ lấy chồng vào năm 15. Và cũng xin nói rõ, con đầu của mẹ, tức anh Hai con, cũng là con của chú Trác, em ba con. Giống hệt thằng Cu đang nằm kia là con của Lâm ! Cho nên mẹ cứ thích được nhìn hai con làm tình. Tụi con muốn làm gì thì làm đi cho mẹ. được xem, để mẹ sống với cảm giác, kỷ niệm của ngày xưa về làm dâu, và ân ái với em chồng....

Lâm với Vân nằm ôm nhau nghe chuyện tình kinh hồn của mẹ. Cả hai núng dể sợ. Bây giờ được bà già cho phép, hai người mới rút lược. yân kéo Lâm lên, bắt đụ nàng cho bà già xem. Thằng nhỏ dứt cặc vào bẹn đít Vân lên, bắt đầu một trận đụ hải hùng khác mà mắt nó không rời bà già. Lâm vừa đụ chí choát bà chị dâu, vừa nhìn bà già để tìm lại từng hình ảnh trận thối dâm của bà hôm ở nhà chị Ba, thì đằng kia, bà già tuột cái quần lãnh mỹ a ra, vụt xuống đất. Ngồi chàng hăng ở ghế sofa, banh háng, lặp lại các cử động hôm trước. Nghĩa là hai tay vuốt vuốt bộ lông lồn dày, đen nghịt. Một ngón rà rà dọc cái mương lồn đang ướt. Nó đâm vào "thăm dò " địa đạoCú chi. Và cuối cùng, tay bà cầm củ khoai từ lông, thấm sơ nước miếng, đưa xuống khều khều cái hột le, rồi la lên:

- Chú Trác ơi ' Người ra đang đụ em chồng, coi hấp dẫn quá kìa ! Mới sanh được có ba tuần mà họ đã thèm đụ. Còn em, anh bỏ em nằm hơn một tháng rồi Trác ơi. Em muốn anh đụ cho em có thai một lần nữa em mới chịu. Em thèm đụ con nít lắm anh Trác ơi ! đụ đi anh, lồn em chơi được rồi đó !

Bà banh hai mép lồn đỏ au, đút từ từ củ khoai vào ' ào nữa, vào nữa. Nguyên củ từ lông dài thậm thọt to bằng cặc người ta đã vào hết

trong âm đạo của bà. Cũng như lần ở phòng chị ba, bà già đã xoay lòn về hướng Lâm mà đụ khoai:

- Ôi ! Cái loại khoai này nó có lông Vân ơi ? Đụ sướng hơn cặc người ta nữa, hơn hột é nhiều. Ôi, Trác ơi, anh phải đụ làm sao cho lòn em chảy máu em mới chịu à nhen !

Rồi bà bắt đầu thụt. Mặt bà đỏ hừng lên nhìn con trai mình đang ôm đụ chị dâu của nó:

- Đụ đã man đi hai con. Mẹ đang đụ chú Trác nè. Ngoại tình với em chồng còn sướng hơn đụ với chồng, con ơi ! Nó đi! như vậy thì có bà Vô Thượng Sư Lùn cũng qua đời. Nó đang truyền Tâm ấn vô lòn mẹ nè. Mẹ đang bay trên tầng thứ Năm!!!

Lúc bà lấy củ khoai ra móc mồng đóc, thì thằng Lâm cũng cầm cặc lên móc mồng đóc Vân . Mắt nó vẫn nhìn bà cụ . Vân hiểu là thang Lâm đang nghĩ gì, đang sướng với ai. Bả ngoáy, Lâm cũng ngoáy. Bả dứt vô lại để đụ Lâm làm giống như vậy. Được một lúc bả la bẽ tròi:

- Lâm ơi, lĩa quên, Trác ơi, chị đang ra nè. Ra đi em !

Đằng này, Lâm bợ cao đít Vân lên, ra một cái tuyệt đại sung sướng. Nhưng nó im lặng, không dám nói gì, sợ lộ. Mắt nó dán sát vào lòn bà cụ và củ khoai từ.

Có cái gì đó khó nói lắm, đã dán Lâm với Trác làm một. Vân với bà cụ làm một. Dâm không thể tả nổi. Dâm nhất là ra xong, bà cụ thấy củ khoai từ lên giường, chỗ Vân với Lâm đang nằm. Thằng Lâm nhặt lên, đưa vô mồm, mút sạch. Rồi hỏi Vân:

- Em muốn thử củ khoai này xem có sướng hơn bịch hột é không?

Vân cầm củ từ, nhìn những sợi lông của nó, rồi hỏi Lâm:

- Anh cho "chú Trác đụ em mà anh không ghen hả?

- Không, anh muốn nhìn em ngoại tình trước mặt anh !

Lâm cho tay bấm cassette. Bản "Tình như gió thoảng bay" của Lâm Tuyên văng lên. Vân xoay người, bỏ hai cẳng thòng xuống đất. Thằng Lâm ngồi đó trên thảm nhìn chăm chú. Bỗng bà cụ, cũng trườn trần như thế, bỏ lại ngồi kế bên Lâm, nhìn ké.

Bắt chước bà cụ, Vân lò dò cặp mắt, dang đùi ra, lấy hai tay vuốt vuốt chòm lông và nói như trong mơ:

- Em sống chìm đắm trong tình dục, hết cơn sướng này, tới cơn sướng khác. Chẳng có gì làm em thêm muốn bằng tình dục anh Trác ơ ! Em không cần biết anh đã dụ bà già chồng em bao nhiêu lần. Chỉ biết bữa nay, phòng không, gối chiếc....Chồng em hành quân xa. Anh mở cửa sổ tuôn vào. Sao anh biết em đang cần một đàn ông mà đến? Mới để xong, loan núng không chịu được. Em mới ngoại tình với thằng em chồng. Bấy giờ đến chú chồng. Anh đút vài ngón vào thử lồn em xem có sướng không, anh Trác ! Đó, sao một vậy? Hai ngón đi ? Vân cho hai ngón tay trắng dài, sơn móng đỏ vào âm đạo, thụt nhẹ . Nước lồn bắt đầu nhều ra làm hai ngón lúng lẩy. Thằng Lâm thấy bà cụ cũng phành lồn ra, bắt chước Vân. Nó trở mặt, thôi không nhìn Vân nữa, đưa mắt qua nhìn lồn bà cụ. Tim Lâm đánh tưng tưng. Bà dựa vô thành giường, chàng hăng that rộng hai bắp vế, nhắm mắt, thụt thật hấp dẫn không phải hai mà là ba ngón vào lồn, kêu chanh chách ! Lâm quỳ mọp xuống thấp để nhìn.....

Hôm ở phòng chị Ba thì bà còn làm cách Lâm tới hai thước. Lúc này là một thước. Nhưng bây giờ lồn bà cách nó có mấy gang tay. Lâm nhìn tận tường không sót một chi tiết nào. Cái hột le khá lớn, như hột đậu phộng dính lên, đỏ lôm. Nó đã được bú từ năm bà mới 11 tuổi. Hai mép lồn hơi thâm nâu vì dụ và để nhiều. Bà vừa chọt tay vào lồn, vừa nhìn con cặc của Lâm và miệng nói thêu thào:

- Trác ơ ? (Thay vì Lâm ơ !) Con cặc của anh dễ thương quá đi thôi ! Sao nó dài, bụ bẫm, trắng hồng như thế? Cặc đó mà Trác đút vô lồn em dụ tới nghìn năm cũng chịu. Núng quá Trác ơ ! Ngày nào lồn em cũng phải dụ một con cặc. Mà sáng đến giờ, em chỉ toàn chơi khoai từ, chơi tay, làm sao nhin thêm cho nổi hả Trác? Cặc đó mà ngậm vô bú chắc ngon lắm phải; không anh? Thêm quá, thêm quá!!!

Thằng Lâm như con chó điên. Hấn nhắm mắt, không nhìn dám nhìn bà cụ, hai tay cầm chắc con cặc mà chịu đựng. Mặt hấn nhăn nhúm

như đau đớn một điều gì kinh khiếp lắm. Máu dâm làm mặt hắn đỏ phừng phừng. Có cái gì đó vô hình, níu hắn lại, đưa một bảng Stop ngay trước mặt, dù hắn muốn lờ ga chạy đại, vì khúc đường vắng quá. Lâm nhắm mắt để đừng nhìn thấy hình ảnh quá khiêu dâm, mời mọc. Thì tai hắn lại nghe rõ bà cụ nói:

- Trác ời ! Mở mắt la mà nhìn em đang banh loan ra này. Đẹp lắm Trác ời! Sao anh cứ ngồi đó mà cầm cặc chịu đựng? Trong khi lồn em đang cần, đang muốn, đang thèm một khúc gân đẹp tuyệt trần như thế ! Chết em Trác ời ! Bỏ vào đại đi.

Thằng Lâm chịu hết nổi, cầm con cặc bự, tự thủ dâm. Hắn ngược mặt lên Trời, vẫn nhắm mắt, chu nhọn hai cái môi, xẹt cặc như điên. Hắn phải ra, phải cho cơn sướng th()át ra, nếu không sẽ lo.ạn, không cứu vãn nổi. Đầu óc Lâm nghĩ gì thì chỉ có mình nó biết. Bà cụ vẫn~gào:

- Mình dụ hấ anh Trác? Ừ, nằm lên em đi. Dụ một cái rồi lát nữa em bú cho. Anh nắc mạnh đi. Đúng, làm như vậy đó. Ồi, em gần ra rồi, em....em..muốn anh ra trong em, Trác ời ? Nè, em ra nè, hai đứa cùng một lúc mới sướng ?

Cặc thằng Lâm phọt lên không trung mấy tia khí trắng đục, đặc kẹo, tòi rơi vương vãi trên thảm hoa đó đây từn'g vũng nhỏ, Khí nó dính trên'tay, trên bắp vế Lâm nghe có ngón tay ai đó quẹt một bệt khí của nó, cho vào mồm mút cái xoạch. Hắn không dám mở mắt nhìn, với tay lấy cái quần đùi tròng lẹ vào, lúi

thủi bước ra khỏi phòng, mặt nhòe, chán chường, hoang
'mang....như vừa về từ địa ngục..

Cửa phòng đóng lại 'kêu cái ầm. Trong này, chỉ còn Vân trên giường, rút củ khoai từ ra khỏi lồn, chồm người, nhìn xuống thảm hoa, thấy bà cụ đang với tay quẹt một bệt khí khác của Lâm, banh lồn ra, nhét hết vào trong xa....